

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

CRUX UNTAMED

A Hades Hangmen Novel

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

TILLIE COLE

Crux Untamed

Bir Hades Hangmen Romanı

Tillie Cole

Copyright© Tillie Cole 2018 Tüm hakları saklıdır

Redaksiyon: www.kiathomasediting.com Format:

Stephen Jones

Kapak Tasarımı: Damonza.com

İspanyolca Çeviri: Vilma Iris

Gitte Doherty & Paul Weallans'ın İsveççe Çevirisi

e-kitap Baskısı

Bu yayının hiçbir bölümü çoğaltılamaz veya
Yayıncı ve yazarın önceden yazılı izni olmaksızın,
incelemeler için yapılan alıntılar hariç olmak üzere, fotoğraf,
kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve geri alma sistemi
de dahil olmak üzere, elektronik veya mekanik herhangi bir
biçimde veya herhangi bir yolla iletilemez. Bu kitabın hiçbir
bölümü yayıncının ve yazarın izni olmaksızın yüklenemez ve
orijinal olarak yayınlandığı cilt veya kapak dışında herhangi
bir şekilde dağıtılamaz.

Bu bir kurgu eseridir ve yaşayan ya da ölmüş kişilerle,
yerlerle, gerçek olaylarla ya da mekanlarla olan
benzerlikler tamamen

Tesadüfi. Karakterler ve isimler yazarın hayal gücünün
ürünüdür ve kurgusal olarak kullanılmıştır.

Yayıncı ve yazar, tüm ticari markaların, hizmet markalarının
ticari marka statüsünü ve ticari marka sahipliğini kabul
eder.

ve bu kitapta bahsedilen kelime işaretleri.

Adanmışlık

Kimi sevmek istiyorlarsa onu sevenlere.

İÇİNDEKİLER

SÖZLÜK

ÖNSÖZ

BİRİNCİ BÖLÜM

İKİNCİ BÖLÜM

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DÖRDÜNCÜ

BÖLÜM BEŞİNCİ

BÖLÜM

ALTINCI

BÖLÜM YEDİNCİ

BÖLÜM

SEKİZİNCİ

BÖLÜM

DOKUZUNCU

BÖLÜM

ONUNCU

BÖLÜM ON

BİRİNCİ BÖLÜM

ON İKİNCİ BÖLÜM

BÖLÜM ON ÜÇ

BÖLÜM ON DÖRT
BÖLÜM ON BEŞ
ON ALTINCI BÖLÜM

EPILOG

Sözlük

(Alfabetik sıraya göre değil)

Sipariş Terminolojisi

Tarikat: Apokaliptik Yeni Dini Hareket. Seçilmiş Hristiyan öğretilerine dayanan inançlar, kıyametin yakın olduğuna kuvvetle inanır. Önceleri Davut Peygamber (kendisini Tanrı'nın Peygamberi ve Kral Davut'un soyundan geldiğini ilan etmiştir), ihtiyarlar ve müritler tarafından yönetilmiştir. Yerine Kabil Peygamber (Davut Peygamber'in yeğeni) geçmiştir.

Üyeler gözlerden uzak bir komünde birlikte yaşarlar; geleneksel ve mütevazı yaşam, çok eşlilik ve alışılmışın dışında dini uygulamalara dayanır. 'Dış dünyanın' günahkar ve kötü olduğuna inanırlar. Üye olmayanlarla hiçbir temasları yoktur.

Komün: Tarikat'a ait olan ve Peygamber Cain tarafından kontrol edilen mülk. Ayrılmış yaşam topluluğu. Müritler ve yaşlılar tarafından denetlenir ve dış dünyadan gelebilecek bir saldırıya karşı silahlarla donatılmıştır. Erkekler ve kadınlar komünün ayrı bölgelerinde tutulur. Lanetli olanlar tüm erkeklerden uzak tutulur.

(yaşlılar hariç) kendi özel odalarında. Arazi geniş bir çevre çiti ile korunmaktadır.

Yeni Zion: Düzen'in yeni komünü. Önceki komün Hades Hangmen'e karşı savaşta yok edildikten sonra kuruldu.

Tarikatın İleri Gelenleri (Orişinal Komün): Dört kişiden oluşur: Cebrail (merhum), Musa (merhum), Nuh (merhum), Yakup (merhum), Komünün günlük işleyişinden sorumludur. Davut Peygamber'in (merhum) ikinci komutanı. Lanetlilerin eğitiminden sorumludur.

Yeni Siyon Konseyi İleri Gelenleri: Yeni Siyon'da yüksek statüye sahip kişiler. Peygamber Cain tarafından atanır.

Peygamberin Eli: Kardeş Judah (vefat etti) tarafından yürütölen görev.

Peygamber Cain'in ikinci komutanı. Yeni Siyon'un yönetiminde ve Tarikat ile ilgili her türlü dini, siyasi veya askeri kararda pay sahibidir.

Mürit Muhafızlar: Tarikat'ın erkek üyeleri. Komün topraklarını ve Tarikat üyelerini korumakla görevlidirler.

Lord'un Paylaşımı: Tarikat'ın erkek ve kadın üyeleri arasında gerçekleştirilen ritüel cinsel eylem. Tarikat'a yardım ettiğine inanılır.

erkekler Tanrı'ya daha da yakınlaşır. Toplu törenlerde yapılır. Narkotikler genellikle aşkın bir deneyim için kullanılır. Havva'nın ilk günahını taşımanın cezası olarak kadınların hazzı deneyimlemesi yasaklanmıştır ve gerektiğinde bu eylemi gerçekleştirmeleri gerekir. kardeşlik görevleri.

Uyanış: Tarikat'ta Geçiş Töreni. Bir kız çocuğunun sekizinci doğum gününde, bir komün üyesi veya özel durumlarda bir Yaşlı tarafından cinsel olarak 'uyandırılması' gerekir.

Kutsal Çember: 'Özgür aşk' kavramını araştıran dini uygulama. Halka açık bir ortamda birçok partnerle cinsel ilişki ve davranış.

Kutsal Rahibe: Tarikat'ın mesajını yaymak için komünü terk etmekle görevlendirilmiş, Tarikat'ın seçilmiş bir kadını.

Cinsel anlamda.

Lanetli: Tarikat'taki Kadınlar/Kızlar da Sayıldı doğal olarak güzel ve doğası gereği günahkârdır.

Komünün geri kalanından ayrı yaşarlar. Erkekler için çok cazip görülüyor.

Lanetli'nin insanları doğru yoldan saptırma ihtimalinin çok daha yüksek olduğuna inanılır.

İlk Günah: Augustine Hristiyan doktrinine göre İnsanoğlu günahkâr olarak doğar ve Tanrı'ya itaatsizlik etmek için doğuştan gelen bir dürtüye sahiptir. Asli Günah, Adem ve Havva'nın Cennet Bahçesi'nde yasak meyveyi yediklerinde Tanrı'ya itaatsizlik etmişlerdir. Tarikat'ın doktrinlerinde (Hz. Davut tarafından yaratılmıştır) Havva, Adem'i günaha teşvik etmekle suçlanır, dolayısıyla Tarikat'ın kız kardeşleri doğuştan baştan çıkarıcı ve ayartıcı olarak görülür ve bu nedenle erkeklere itaat etmeleri gerekir.

Şeol: Eski Ahit'te 'çukur', 'mezar' ya da 'yeraltı dünyası' anlamına gelen sözcük. Ölülerin yeri.

Glossolalia: Dini coşku sırasında dindarlar tarafından sergilenen anlaşılmaz konuşma. Kutsal Ruh'u kucaklamak.

Diaspora: İnsanların asıl vatanlarından dağılması.

Perdition Tepesi: Komünün eteklerindeki tepe. Yeni Zion sakinlerinin inzivaya çekilmeleri ve cezalandırılmaları için kullanılır.

Şeytanın Adamları: Hades Hangmen MC'ye referans.

Peygamberin Eşi: Peygamber Kabil tarafından kendisine cinsel olarak yardımcı olması için seçilen kadın. Yeni Zion'da yüksek statü.

Peygamber'in Baş Eşi: Peygamber Kabil tarafından atandı. Yeni Siyon'da yüksek statü. Peygambere en yakın eş. Cinsel partner tercihi.

Göksel Meditasyon: Ruhani cinsel ilişki eylemi. Tarikat üyeleri tarafından inanılır ve uygulanır. Cinsel boşalma yoluyla Tanrı'ya daha yakın bir bağlantıya ulaşma.

Geri dönüş: Bir kişiyi ülkesine ya da toprağına geri getirmek. Tarikatın Geri Dönüşü, inancın tüm üyelerinin yabancı komünlerden Yeni Zion'a geri getirilmesini içerir.

İlk dokunuş: Bakire bir kadınla ilk cinsel ilişki eylemi.

Hades Hangmen Terminolojisi

Hades Hangmen: Tek merkezli kanunsuz MC. 1969'da Austin, Teksas'ta kuruldu.

Hades: Yunan mitolojisinde yeraltı dünyasının efendisi.

Ana Bölüm: Kulübün ilk şubesi. Kuruluş yeri.

Tek merkezli: Amerikan Motosiklet Birliği'nin (AMA) bir zamanlar motorcuların %99'unun yasalara uyan vatandaşlar. AMA kurallarına uymayan motorcular kendilerine 'yüzde birciler' (yasalara uymayan %1) adını verirler. 'Yüzde birliklerin' büyük çoğunluğu Outlaw MC'lere mensuptur.

Kes: Kanun kaçağı motorcular tarafından giyilen deri yelek. Kulübün benzersiz renklerini sergileyen yamalar ve sanat eserleriyle süslenmiştir. **Yamalı:** Yeni bir üye tam üyelik için onaylandığında.

Kilise: Tam yama üyeleri için kulüp toplantıları. Kulüp Başkanı tarafından yönetilir.

Yaşlı kadın: Eş statüsündeki kadın. Eşi tarafından korunur. Kulüp üyeleri tarafından kutsal kabul edilen statü.

Kulüp Fahişesi: Kulüp üyeleriyle sıradan cinsel eylemlerde bulunmak için kulüp binasına gelen bir kadın. **Sürtük:** Motorcu kültüründe kadın. Sevgi sözcüğü

Gitti/Hades'e gidiyor: Argo. Ölenlere/öldürülenlere atıfta bulunmak.

Kayıkçı ile Buluşmak/Gitmek/Gitmek: Argo.

Ölmek/ölmek. Yunan mitolojisindeki 'Charon'a atıfta bulunur. Charon ölülerin feribotçusuydu, bir yeraltı daimonuydu (Ruh). Ölen ruhları Hades'e taşırdı. Styx ve Acheron nehirleri üzerinden Hades'e geçiş ücreti.

Hades, gömülürken ölünün gözlerine ya da ağızına konulan sikkelerdi. Ücreti ödemeyenler yüz yıl boyunca Styx kıyılarında dolaşmaya terk edilirdi.

Kar: Kokain. **Buz:**

Kristal Meth.

Smack: Eroin

Hades Hangmen'in Organizasyon Yapısı

Başkan (Prez): Kulübün lideri. Başkanın sahip olduğu mutlak gücün sembolü olan Gavel'in sahibidir. Gavel, Kilise'de düzeni sağlamak için kullanılır. Başkanın sözü kulüp içinde kanundur. Kıdemli kulüp üyelerinden tavsiye alır. Kimse Başkan'ın kararlarına karşı çıkamaz.

Başkan.

Başkan Yardımcısı (VP): Komutan Yardımcısı. Başkan'ın emirlerini yerine getirir. Kulübün diğer bölümleri ile başlıca iletişim kurucusudur. Başkanın yokluğunda onun tüm sorumluluklarını ve görevlerini üstlenir.

Yol Kaptanı: Tüm kulüp koşularından sorumludur. Kulüp koşularını ve sürüşlerini araştırır, planlar ve organize eder. Rütbeli kulüp görevlisi, sadece Başkan veya Başkan Yardımcısına karşı sorumludur.

Silah Başı Çavuş: Kulüp güvenliğinden, polislikten ve kulüp etkinliklerinde düzeni sağlamaktan sorumludur. Uygunsuz davranışları Başkan ve Başkan Yardımcısına bildirir. Kulübün, üyelerinin ve Adaylarının güvenliğinden ve korunmasından sorumludur.

Sayman: Tüm gelir ve giderlerin kayıtlarını tutar. Verilen ve alınan tüm kulüp armalarının ve renklerinin kayıtlarını tutar.

Sekreter: Tüm kulüp kayıtlarını yapmak ve saklamaktan sorumludur. Acil toplantıları üyelere bildirmelidir.

Beklenti: MC'nin deneme üyesi. Koşulara katılır ama kiliseye gitmesi yasaklanmıştır.

Önsöz

Sia

Meksika

Yedi yıl önce . . .

Koridorda koştum. Yatak odasının kapısına doğru ilerlerken yüzümü öne doğru tuttum. Kalbim o kadar hızlı atıyordu ki nefesimi çaldı. Kapı tokmağıyla uğraştım. Sonra ağır ayak sesleri koridorda yankılanmaya başladı. Ellerim titriyordu, korku beni pençesine almıştı. Ama kapı kolu sonunda döndü.

Odaya kaçtım ama güvenli bir yere ulaşamadan bir el kolumu kavradı. Juan beni döndürdü ve duvara çarptı. Nefesim kesilmişti, kürek kemiklerim temastan zonkluyordu. Juan'ın koyu renk gözleri gözlerimi delip geçti. Her zamanki gibi mükemmel görünüyordu.

Ama o mükemmel değildi. Sevdığım adam... çok çabuk ve derinden aşık olduğum adam... sandığım gibi biri değildi.

O şeytandı.

"Neden beni ittin, güzelim?" Juan parmağını yüzümde gezdirirken donup kaldım, vücudumdaki her kas gerildi.

Dudaklarım

titriyordum, sırtımı duvara yaslamıştım.

"Ben Özür dilerim," diye fısıldadım, sesim kesik kesik nefesime takılıyordu.

Juan gülümsedi, sonra eğildi ve dudaklarını dudaklarıma bastırdı. Kaçmak istedim. Çığlık atmak, ona defolup gitmesini söylemek istedim ama korkudan donup kalmıştım.

"Seni incitmek istemiyorum," dedi, burnu boynumun kenarından aşağıya inebilsin diye başını hareket ettirerek. Eli belimi tutuyordu. Hâlâ her zamanki gibi mükemmel kokuyordu. Hâlâ onunla tanıştığım ilk günkü kadar yakışıklı görünüyordu. Onunla ilgili her şey beni kendine çekmişti. Ve şimdi kapana kısılmıştım. Şeytanın güzel gülümsemesiyle kandırılmış aptal bir kız.

"Sen benim kraliçemsin, güzelim." Boynumu öptü, sonra yüzümü ellerinin arasına aldı. Gözleri benimkileri inceliyordu, ne için olduğunu bilmiyordum. Gülümsemeye çalıştım. Bana güvenebileceğini, bana daha fazla ders vermek zorunda olmadığını kanıtlamak için. Daha fazla ders alamazdım.

Ama Juan'ın elleri yüzümü sıktı, bacaklarım bükülmeye başlayana kadar sıktı. Dudaklarımı sıkarak acı çığlıklarımı bastırmaya çalıştım. Gözlerimi sıkarak kapattım. "Aç

gözlerini,

bella," dedi Juan, ağzını kulağıma dayayarak. Buz gibi parçalar omurgamdan aşağı indi. Ama emredileni yaptım.

"Güzel," dedi gururla gülümseyerek. Tutuşunu gevşetti ve ben rahatlayarak nefes aldım. "Seni seçtim, bella.

Yanımda durman için seni seçtim." "Seni görmemiş olsaydım hayatın çok farklı olabilirdi" dediğinde içimi bir bulantı kapladı.

İçinizde özel bir şey var. Bunu biliyor musun?" "Evet," diye yanıtladım. Ve onun haklı olduğunu biliyordum.

Sahip olduğum şey

. . . onlara ne yaptığını gördüm . . . Benim için çok daha farklı olabileceğini biliyordum.

Juan beni tekrar öptü, yumuşak ve tatlıydı, az önce ayaklarıma serdiği tehditle tam bir tezat oluşturuyordu.

"Senden uzak duramam, güzelim." Alnımdan öptü. "Sen benimsin, rosa negra. Ve gitmene asla izin vermeyeceğim ..."

Birinci Bölüm

Sia

High Ranch, Austin,

Teksas Günümüz

"Sabit ... sabit ..."

Sandy'nin kulakları beni duyunca ileri geri hareket etti. ringin ortasındaki yerimden onu sakinleştiriyordum. Kumda tırıs giderken yeni kısırağımın eğitim dizginini gevşek tuttum. Tüyleri terden sıırıslıklam olmuştu; benim alnım da öyle. Güneş kot pantolonlu kıcımda bir delik açıyordu.

"Tamam, bugünlük bu kadar yeter," dedim hem Sandy'ye hem de kendime.

Onu henüz saman ve suyla beslemiş ve ahırının kapısını kilitlemişim ki, uzaktan kükreyen motosikletlerin o çok tanıdık sesini duydum.

Kaşlarımı çatarak ahırdan çıktım. Evimin önüne doğru yürüdüm ve kapıma yaklaşan iki Harley gördüm.

Styx ve Ky'nin onlara şaşkınlıkla el salladığını fark ettim. Onlar da el sallamadı.

Onlar arabayı durdurup tekmeliklerini çıkarırken ben de verandamın en üst basamağına tünedim. Ky arabasının arkasını düzeltti.

uzun saçlarıyla bana doğru yürüdü. Ayağa kalktım. "Ne yapıyorsunuz burada?"

Ky'ye sarıldım. Biraz fazla uzun tuttu. Garipti. I Merakla geri çekildim ama o uzaklara bakıp çiftliğimin etrafını kontrol etti. Tam ona ne olduğunu soracaktım ki Styx yanıma geldi ve bana tek kolla kısa bir sarılma yaptı.

"Hey, Styx. Mae ve Bump nasıl?" Styx'in dudaklarında bir gülümseme belirdi.

"Güzel," diye imzaladı ama ağabeyim, "İçeri gir kardeşim," deyince dikkatim tekrar Ky'ye döndü. Konuşmamız gerek."

Dirseğimi tuttu ve beni zorla verandanın merdivenlerinden yukarı çıkardı. "Hey!" dedim. Daha sert çekti, bırakmadı Kolumu. "Hey! Sik kafalı!" Kolumu geri çektim. Ağabeyimin huysuz suratıyla karşılaşmak için topuklarımın üzerinde döndüm. "Ne halt ediyorsun sen?"

"Hayatında bir kez olsun dediğimi yapar mısın, Sia?" Ky öfkeyle konuştu. Yüzü kızarmıştı... aslında gözleri de kızarmıştı.

Kollarımı göğsümde kavuşturdum. "Neyin var? Neden gözlerin kan çanağına dönmüş? Neden bok gibi görünüyorsun?" Başımı salladım. "Ve daha da önemlisi, sen neden

Bana lanet bir çocuk gibi mi davranıyorsun?"

Ky iç çekti. Gözleri kapandı ve konuşmak için ağzını açtı. Ama sonra konuşmadı.

Styx boğazını temizledi. "Son zamanlarda stresli bir dönem geçirdim."

"Neden?" Hemen panikleyerek sordum. "Lilah iyi mi? Grace?" Hızlıca kardeşimin yaralarını kontrol ettim, ya da ... cehennem, başka ne olduğunu bilmiyordum. Motorcular nasıl bir belaya bulaşabilirdi ki? "Sen iyi misin?"

Kalbim çarpmaya başladı, garip bir korku hissettim. Vücuduma bir zehir gibi sızıyordu. Ky gözlerini açtı ve başını salladı. "Herkes iyi." Ama ben onun rol yaptığını anlayabiliyordum. Tam saçmaladığını söylemek üzereydim ki Ky ağzından kaçırdı: "Garcia döndü."

Ilık bir rüzgâr estiğinden emindim, çünkü sarı saçlarımın tellerinin gözlerimin önünde uçtuğunu gördüm.

hissetmedim. Ky'nin ağızı çalışıyordu, duymam gereken bir şey söylüyordu ama kulaklarıma hiçbir ses gelmiyordu. Odama yaklaşırken gıcırdayan döşeme tahtaları üzerindeki ağır ayak seslerinin hatırasında kayboldum. Çığlıkların ve havlayan emirlerin anıları zihnimi kemiriyordu ... ve onun dokunuşu, sırtımda gezinen parmakları, yanmış etimi okşarken kulağımı ısıran dudakları. As-

"Sia!" Ky kollarımdan tutmuş, beni sersemliğimden silkeliyordu. Gözlerimi kırptım ama boğucu bir yumru boğazımı tıkadı. Gözlerimdeki yaş selinden kurtulmak için hızlı hızlı kırptım gözlerimi. "Sia," diye tekrarladı, bu kez daha yumuşak bir sesle. Ağabeyime baktım, sözsüzce. "İçeri gir."

Beni evime ve kanepeye götürmesine izin verdim. Bir saniye sonra Styx'in izniyle elimde bir bardak viski belirdi. Göğsümü dolduran yanma hissinin tadını çıkararak bir dikişte içtim. Bardağı titreyerek sehpanın üzerine koydum ve Ky'ye bakmak için döndüm.

"Daha iyi misin?"

"Evet," dedim. "O ... beni buldu mu?" Sesim boğuk çıkıyordu. İstesem bile korkumu gizleyemezdim.

"Henüz değil," diye güvence verdi Ky. Ayağa kalktı ve yürümeye başladı. "Bir süre önce kulüpte bir şeyler oldu ve Garcia da işin içindeydi. Herif beni ve Styx'i gördü." Ky, Styx'in gözlerine baktı. Styx başıyla onayladı. Ky ceketinin cebinden bir zarf çıkardı. Önüme koydu. Zarfa baktım. Masanın üzerinde pahalı kırtasiye malzemeleri vardı. Yavaşça uzanıp açarken ellerim titredi. Polaroid bir resim dikizledim. Sonunda resmi çıkarıp yüzüme doğru çevirdiğimde, damarlarımdaki tüm kan ayaklarıma aktı.

Tek bir siyah gül.

Çok iyi tanıdığım bir yatağın üzerinde siyah bir gül.

Not yoktu. Açıklama yoktu. Ama buna ihtiyacım yoktu. Bu görüntü binlerce kelimenin anlatabileceğinden çok daha fazlasını anlatıyordu. "Mi rosa negra," diye fısıldadı sesinin yankısı zihnimde. Ağır Meksika aksanı, dikenli bir asmanın etrafına sarılmış narin bir ipek eşarp gibi kelimelerin etrafında kayıyordu.

Ensemdeki tüm tüyler diken diken oldu. "Nerede . . .?"
Boğazımı temizledim. "Bu nereye gönderildi?"

"Kulüp." Ky yanıma oturmak için eğildi. "Şifreli şeylerden hoşlanmıyorum" -Polaroid'i işaret etti- "ama onun markası falan olduğunu biliyorum, değil mi? Zorla yaptırdığı Sana mı? Ticaretini yaptığı kızlara mı?" İçgüdüsel olarak elimi omzumu örten ekose gömleğin üzerinde, küçük siyah gül dövmesinin bir zamanlar tenimi kirlettiği yerde gezdirdim. Parmak uçlarımin altındaki yara izini hâlâ hissedebiliyordum, gözden uzaktı ama asla kaybolmamıştı. Ve eğer çıplak tenimi güneşe göstermeye cesaret edersem, etrafındaki bölge bronzlaştıkça beyaz bir çizgi oluşacaktı. Silindi ama sonsuza dek etime kazındı.

Daha da kötüsü, o resme ne kadar uzun süre bakarsam, günde birkaç kez refleks olarak hatırladığım başka biri daha aklıma geliyordu. Ne olabileceğine dair kısa görüntüler başına gelmiş olabilir. Ama sadece benimle alay etmeye yetecek kadar; gerisini zihinsel olarak nasıl çözeceğimi bilmiyordum. Nerede olduğunu

-

"Sia!" Ky seslendi. Gözlerimi kırıştıtararak odaklandım. Ağabeyim önümde diz çökmüştü. "Benimle eve geliyorsun."

Başımı salladım. "Hayır." Kollarımı göğsümün üzerine sardım, gitme düşüncesini savuşturmak için bir kalkan oluşturdum. "Gitmek istemiyorum." Gözlerimi evimin

etrafında gezdirdim. Şimdiye kadar yaşadığım tek yer

güvende hissettim. "Gidemeyeceğimi biliyorsun." Ky konuşmaya başladı ama ben ondan önce araya girdim. "Hepinizin düğününe gittiğimi biliyorum. Onları hayatta kaçırmazdım. Ama buradan uzun süre ayrılamam. I . . . I" Midemde kara bir çukur gibi oluşan ve tüm cesaretimi, mantığımı, akıl sağlığımı, varlığımı çalan kaygıyı kelimelere dökmek için daha fazla açıklama aradım.

İronikti: Gençken Austin'den ayrılmaya ve Hangmen'lerle tüm temasımı kesmeye yemin etmiştim.

Sonra, bir kaçış . . .

Keşke Teksas'tan dışarı adımımı atmasaydım demem için tek gereken buydu. Hangmen ile tüm bağlarımı asla koparmadım.

Ve bir adam . . .

Garcia adında bir adam, bana tembel Teksas günlerini ve eski yatak odamın penceresinin dışındaki çimlere vuran at toynaklarının sesini özletti.

"Gelmek isteyip istememen umurumda değil, Sia. Geliyorsun, o kadar."

Ky'nin emrindeki empati eksikliği, iç düşüncelerimi koruyan zihinsel sisi kırdı. Bir ateş içimde yaşayan çırayı tutuşturdu. Çenem yukarı doğru eğildi

Gözlerim kısıldı ve kardeşime dik dik bakmaya başladım. "Benimle böyle konuşmaya cüret etme, Kyler Willis. Beni senin emrine atlayacak bir kulüp fahişesi sanma." Ky'nin yüzü kızardı. Ama benimle bu şekilde konuşulamazdı. Şu anda ağabeyim, bana serseri bir çocukmuşum gibi davranan adama benziyordu. Hayatımdaki her şey için suçladığım bir adam. "I

Lilah'ı seviyorum, gerçekten. Ama ben uysal ve emirlerini kabul edecek itaatkâr bir kadın. Ben senin kız kardeşinim, lanet olası fino köpeğin değil."

Ky yavaşça ayağa kalktı. Gözlerini kapadı ve derin bir nefes aldı.

"Nerede yaşadığımı biliyor mu?" Kardeşime sordum. Cevap vermedi. "Garcia nerede olduğumu biliyor mu?" dedim.

Ky'nin gözleri şak diye açıldı. "Bu sadece bir zaman meselesi."

Bacaklarımın titremesine aldırmadan ayağa kalktım. Cesaretle Ky'nin gözlerine baktım. "O zaman çiftliğimi terk etmiyorum. Saklanıyorum.

Yıllardır saklanıyorum. Sahte kimlik. Burada sahte işler. Tanrı aşkına, ben taşrada yaşıyorum. Hayır.

kilometrelerce etrafta bir tane bile yok. Beni evimi terk etmeye zorlayamaz. Ona bu zevki tattırmayacağım."

"Tekrar düşün." Ky'nin boyu uzadı. "Yukarı çık, çantayı hazırla ve sana yardım etmesi için tuttuğumuz o genç kaltağa sen dönene kadar buradaki işlerle ilgileneceğini söyle. Ona ailevi bir acil durum olduğunu falan söyle."

Kalbim daha hızlı atmaya başladı. "Ben. Gitmiyorum. Gitmiyorum. Clara her şeyle tek başına başa çıkamaz. İki kısırağımız yavruladı, iki eğitime ihtiyacı olan eyer atları. Burada bana ihtiyaç var."

Bir ileri bir geri tartıştık, sesler ve öfkeler yükseliyordu, ta ki yüksek sesli bir ıslık kavgalarımızı kesene kadar.

Gözlerimi şöminenin önünde duran Styx'e çevirdim. Yüzü gök gürültüsü gibiydi ve lanet olası bir Titan'a benziyordu, o kadar büyüktü ki. Ellerini kaldırdı. "Sia, eşyalarını topla. Bizimle geliyorsun." Yutkundum, yenilgi istenmeyen bir yağmur gibi üzerime çökmüştü.

güneşli bir günde duş. "Ky, sakın ol." Ky döndü ve çiftliğimin ön kapısından dışarı fırladı. Kardeşimin gidişini izledim. İçimde ürkütücü bir his vardı; bu tartışma, onun boktan ruh hali Garcia'dan kaynaklanmıyordu.

Styx boğazını temizledi. "Siz ikiniz birbirinize çok benziyorsunuz. İkiniz de başımın belasısınız." Durakladı, sonra imzaladı, "Kulüpte senin bildiğinden daha fazlası oluyor. Peki ya

Tüm bu dramatizmle sakinleş. Sik kafalı kardeşlerimle her gün yeterince sorun yaşıyorum.

karışımı." Dudakları gerildi ve istediğimi elde edemeyeceğimi anladım. "Bizimle geliyorsun. Sana başka seçenek bırakmıyorum. Siz Hangmen ailesisiniz. Ve o şerefsiz etrafı kokluyor.

Çantayı topla da siktir olup gidelim."

Kendimi somurtkan bir genç gibi hissederek Styx'in yanından yatak odama doğru hışımlla geçtim ve geçerken onu omuzladım. Hareket bile etmedi. "Bazen içine doğduğum aileden nefret ediyorum.

Şovenist puştlar. Hepinizin lanet olası tanrı kompleksleri var."

Styx sözlerim karşısında irkilmedi bile. "Bu olduğu sürece Kompleks, elinde ilmik ve Uzi tutan Karanlıklar Lordu'na ait, bu boku sahiplenmekte bir sorun görmüyorum. Bu böyle. Sen sinirlendin diye değişmeyecek," diye imzaladı. "Emirlerimi sevmek zorunda değilsin ama onlara itaat edeceksin." Sonra ekledi, "On dakikan var," kardeşimin peşinden gitmeden önce.

Ky'nin nesi olduğu umurumda bile olmayacak kadar öfkeliydim -muhtemelen bilmeme izin verilmeyecek bir "kulüp işi "ydi- kıyafetlerimi ve banyo malzemelerimi bir çantaya doldurdum ve Clara'yı arayıp ben çiftliğe bakarken

Çiftliğe göz kulak olmasını istedim.

gittiğini ve ihtiyacı olursa veterinerden yardım alabileceğini söyledi. O

muayenehanesi doluyken hasta atları kabul ettiğim için bana bir iyilik ya da bir milyon borçluydu.

On dakika sonra evim kilitlenmişti ve ben de kamyonetimde kardeşlerimi Hangmen yerleşkesine kadar takip ediyordum. Çiftliğimin güvenli sığınağından uzaklaştığım her kilometrede kendimi daha az kendim gibi hissediyordum. Garcia'nın sesini duydum.

benim için geldiğini söylüyordu. Beni sonsuza dek sahiplenmekle tehdit ediyordu.

Ama Kyler gibi ben de beni rahatsız eden şeyleri örtbas etmekte iyiydim.

Bu yüzden büyük kız külotumu giyip bir süre daha kulüpte kalacaktım. Austin şehir merkezinden geçerken, Güney Kongre Caddesi'nin ışıkları kamyonetimin kabinini aydınlatırken, Hades'in iki görüntüsünün bana rehberlik etmesine izin verdim: kendini beğenmiş yüzü ve yıllar önce neden kaçtığımı hatırlatan bir ilmik.

Bu kulüp bataklığı. İçine saplanmamak için kendimi zor tuttuğum bir bataklık.

"Sia Teyze!" Ky'nin evinin kapısını açar açmaz Grace hızla gelip bacaklarıma çarptı.

"Gracie-Bell!" Çantalarımı yere bırakarak seslendim. Yeğenimi kucağıma aldım ve yanağından öptüm. Kıvırcık saçlarından bir tutamı çektim. "Bukleler mi?"

"Annem az önce yatmadan önce benim için kıvırdı."

"Çok güzel, hayatım." Kardeşim yanımdan geçip elini Grace'in saçlarında gezdirdikten sonra oturma odasına doğru ilerlerken omzunun üzerinden ona baktım. "Annen nerede, hayatım?"

"Oturma odasında." Odaya girdiğimde Ky'nin kanepede oturmuş karısını öptüğünü gördüm.

"Ben iyiyim. Aşırı korumacı olmayı bırakmalısın," diye Lilah'nın dudaklarına fısıldadığını duydum.

Grace inledi ve gözlerini kapattı. "Öpüşüyorlar. Yine öpüşüyorlar!"

Güldüm. Ky ve Lilah arkalarını döndüler. Lilah koltuktan kalkmak için hamle yaptı ve Ky onun elini tutarak kalkmasına yardım etti. Lilah elini onun yanağına koydu.

"Ben iyiyim Ky. Sakin ol. Hasta değilim."

Ky tartışacakmış gibi göründü ama sonra çenesini kapattı. Gözlerini önce bana, sonra da karısına çevirdi. "Ben bir duş alacağım."

Lilah yüzünü bana döndü, dudaklarına kocaman bir gülümseme yayıldı. Bana doğru gelirken "Sia!" diye şarkı söyledi. Grace'i üzerine yatırdım

Lilah kollarını bana doladı. "Seni görmek çok güzel."

Ben de ona sarıldım. "Her şey yolunda mı?"

"Her şey yolunda," dedi ve mutfağa doğru ilerledi. Bir süre önce bir ameliyat geçirmişti ama bildiğim kadarıyla tamamen iyileşmişti. "Daha da önemlisi, sen Tamam mı?" Cezveye su koydu ve bana döndü. "Her şeyi bilmiyorum ama Ky'nin o adam için endişelendiğini biliyorum..." Grace'in hâlâ oturma odasında oynayıp oynamadığını kontrol ederek sesini alçalttı. "Geçmişinden."

Yutkundum ama başımı salladım. Lilah gülümsedi, saçları gözlerinin üzerine düşüyordu. Lilah Garcia gibi adamları tanırdı. Çocukken daha kötülerini yaşamıştı. Yine de diğer tarafa geçmişti.

Gerçekte hâlâ arafta yaşadığımı biliyordum. Gerçek şu ki, geri döndüğümden beri pek bir hayat yaşamamıştım. Meksika'daki o berbat zamandan sonra. Lilah bilmiyordu.

ama o benim kahramanımdı. Başından geçenleri
atlatmak ve kendine ait bir ev alacak kadar uzun süre
hayatta kalmak

Sonsuza kadar mutlu. Bu benim en büyük hayalimdi. Ama
saf değildim. Lilah şanslı biriydi. Ben hasarlı maldım.
Hepimiz peri masalı sonuyla ödüllendirilmedik.

"Umarım kafeinsiz kahve için sorun olmaz. Elimizde
sadece bu var." "Elbette," dedim. Masada yanıma
oturdu. Benim

Yüzündeki yara izini görünce kalbi sıkıştı. Her zaman
öyleydi. Kahvemden bir yudum aldım. "Ky'nin nesi var Li?"

Lilah dondu kaldı, fincanı ağzının yarısına kadar gelmişti. İç
çekti ve başını salladı. Cevap vermesi birkaç dakikasını aldı.
"Sadece zaman zaman bunalıyor. Onunla karşılaşabileceğimi
biliyorum

saldırgan ve kaba, ama o sadece çok şeyle uğraşıyor.

Kulüp, tehditler. Ben." Tek bir kahkaha attı ve fincanının
kulpuyla oynadı. "Her zaman benim için endişeleniyor.

Grace hakkında." Gözlerini kaldırdı ve ekledi, "Ve sen. Sana
karşı ne kadar koruyucu olduğunu bildiğinden emin değilim,
Sia. Senin için çok endişeleniyor. O kadar ki kulüp
protokolünü çiğneyip bana seni inciten adamdan, geri
dönen adamdan bahsetti. Aklında çok ağır bir yük vardı. O

bana içini dökmeye ihtiyacı vardı." Elimi sıktı. "Siz onun tek kan bağı olan ailesisiniz. Sizi çok seviyor." Bir duraklama. Şefkatli bir gülümseme. "Hepimiz seviyoruz. Grace, kardeşin ve ben."

Lilah'nın yumuşak itirafı göğsüme bastırdığım öfkenin azalmasını sağladı. O anda konuşamadım. Elimde kalan tek şey oydu; hepsi öyleydi. Lilah'ın sesi Grace'in kahkahası dikkatimi oturma odasına çekti. Ky duştan yeni çıkmış, üzerinde sadece kot pantolon vardı ve uzun saçlarından su damlıyordu. Grace çığlık atarak kanepeye koştu ve Ky'nin su damlayan saç tellerini ona doğru savurduğunu gördü.

Lilah güldü, sesi ağabeyimin bakışlarını çekmeye yetti. Lilah'ı geçip bana baktı ve kızı için takındığı gülümseme düştü. Onu mutlu gördüğüme sevindiğim için küçük bir baş selamı verdim. Ky mutfığa geldi ve kendine bir kahve doldurdu.

"Sanırım yatacağım," dedim. "Çiftlikte her gün şafak vakti kalkmak beni oldukça yorulmaya şartlandırdı. erken." Sandalyeden kalktım. Lilah da kalktı ama ben elimi uzattım. "Lütfen kalkma. Sanırım ben misafir odasında olacağım?"

"Evet, hepsi senin için hazır," dedi Lilah. "İyi geceler, Sia. Yarın görüşürüz."

"İyi geceler Li," dedim ve "Ky," diye ekledim.

"İyi geceler kardeşim" dediğini duyduğumda neredeyse kulaklarımdan kaçmıştı. Ve her zaman olduğu gibi, beni Meksika cehenneminden kurtardığı günden beri kalbim ona karşı biraz daha eridi.

Adam hıyarın teki olabilir. Zaman zaman Willis Baba'ya çok benziyordu. Ama içinde babamızın asla sahip olmadığı bir nezaket yaşıyordu. Doğrudan annemizden miras kaldığını bildiğim bir nezaket.

Hayran olmamak mümkün olmayan bir nezaket.

İkinci Bölüm

Hush

AK silahları Çeçen'e verdi. Harley'imın koltuğuna oturdum, elimde Glock, terk edilmiş eski değirmeni kontrol ediyordum. Klan'ın seks ticareti çetesi ve Phebe'nin başına gelenlerden sonra artık hiçbir pisliğe güvenmiyordum.

Aslında, uzun zamandır böyle bir şey yapmamıştım.

Çeçenler minibüslerini bırakma noktasından uzaklaştırdılar. AK parayı cebine attı, sigarasından bir nefes çekti ve Viking ile Flame'in motosikletleri arasında duran kendi motosikletine doğru yürüdü. Kovboy yanımdaydı, Chopper'ına sırt üstü uzanmıştı. Herif güneşin tadını çıkarıyordu.

Telefonuna bakarken Viking'den yalaka bir kahkaha geldi. AK kardeşine doğru baktı. Vike gözlerini kaldırdı ve kaşlarını salladı. "Yeni kan, şerefsizler. Yerleşkede kalan taze amlar var."

Kovboy güldü ve Stetson'ının önünü gözlerinin üzerine çekti. Cowboy, tanıdığım en rahat adamdı.

Hiçbir şey onu korkutmadı. Anı yaşadı ve her günü teker teker değerlendirdi.

"Kim?" AK sordu.

Viking bacağını Harley'sinin selesinin üzerine attı. "Sadece lanet bir altın yumurta."

Bir kaşımı kaldırdım. "Bu da ne demek oluyor, mon frère?"

"Bu demek oluyor ki, Hush bebeğim, ulaşılmaz bir şeyimiz var." Bir an düşündü ve sonra gülümsedi. "Yani, ona dokunursan bu zevk için taşakların kesilecek."

Devam etmesini bekledim. Pislik herif dramatizme bayılırdı. Vike öne doğru eğilip, "Bir kız kardeş yerleşkeye taşındı," diye duyurduğunda Alev bile ona doğru baktı. Uzun sarı saçlı, mavi gözlü ve mmm ..." İnledi ve sikini kot pantolonunun içinde kaydırды. "O vücut, o memeler ... o yuvarlak, sulu kış." Gözlerini açtı. "Evet, sürtük anakondaya binmek için yalvarıyor. En azından ben ona Viking yılanı büyüünü yaptığımda öyle olacak."

"Kimin kız kardeşi?" AK sordu ve bir saniye sonra Viking'in yüzüne doğru güldü. "Ky'nin kız kardeşinden bahsetmiyorsun,

Değil mi? Sia?"

Cevabı beklerken vücudum gerildi. Kızıl saçlı dağın konuşmasını beklerken ellerim iki yanımda titriyordu. "Aynen öyle." Eyerden indi ve hepimizi işaret etti. "İlk hak benim. O amcık benim."

Sia . . . Vike, Styx'in düğününde onu nasıl gözleriyle becerdiğini anlatmaya başladı. Ama ben Ky'nin küçük kız kardeşini düşünerek donup kalmıştım. Birinin gözlerini üzerimde hissettim. Başımı kaldırdım.

Kovboy şapkasını kaldırmış bana bakıyordu. Tek bir kaşı yavaşça kalktı. Bir saniye sonra kendime geldim ve bisikletime atladım. Hâlâ bana bakmakta olan Cowboy'u görmezden gelerek konuşmaya geri döndüm.

beni izliyordu. Nedenini biliyordum ama şu anda bu saçmalıkla uğraşmayacaktım.

AK, Viking'in söylediği bir şeye "Birincisi, ben amcık aramıyorum," diye cevap verdi. "İkincisi, eğer küçük kız kardeşine dokunursan Ky bu sefer gerçekten sikini koparır. Bilirsin, hayatının yıllarını saklayarak geçirdiği."

Vike Flame'e baktı. Psikopat herif ona ters ters baktıktan sonra elini alyansının üzerinde gezdirdi. Vike yüzüğünü yuvarladı.

Gözler. "Yemin ederim, siz iki piç bağlandığınızdan beri ikiniz de hiç eğlenmiyorsunuz. Oropularınız taşaklarınızı çantalarında taşıyor. Onlara sağladığınıza şüphe olmayan paraları çıkardıklarında onları güzelleri gibi okşuyorlar."

Bana ve Kovboy'a doğru baktı. "Aslında sizi uyarcaktım ama bir anlamı olmadığını düşündüm.

Neredeyse kulüpte bile değilsiniz, muhtemelen birbirinizin kışını beceriyor ya da kilolarca ananas parçasını yiyorsunuz." Baktım

Kovboy bir açıklama istedi ama o sadece güldü ve başını salladı, sessizce bana sorma zahmetine girmememi söyledi.

"Geriye bir tek ben kaldım," dedi mutlu bir şekilde ve bisikletine geri bindi. "Viking için amcığı yumruklama ve yağmalama zamanı."

"Yine de bu sefer Sia olduğundan emin ol, tamam mı?" AK sordu.

Viking gözlerini devirdi. "Saçları aynı, tamam mı?"

"Sen neden bahsediyorsun?" Kovboy Chopper'ına binerek sordu.

"Bu sikik." AK, Vike'ı işaret etti ve gülmeye başladı. "Styx'in düğününde burbonla kafayı bulmuş ve

Sia barda. Kulağına fısıldamaya ve saçlarını okşamaya başladı, aletini sırtına sürtmeye çalıştı."

"Sadece ona malları göstermeye çalışıyorum," diye mırıldandı Vike.

Vike'ı hayal ettiğimde içimi bir kıskançlık dalgası kapladı. Sia'ya dokunmak. Düğünün çoğunda benimle ve Kovboy'la oturmuştu. Vike'ın ona yaklaştığını görmemiştim. Dışarıda fazla kalmamış, Lilah'la birlikte kardeşinin kulübesine dönmeyi tercih etmişti-

"Ama o Sia değildi, değil mi Vike?"

Vike'nin yanaklarını kırmızı bir allık kapladı. O herifi ilk kez utanırken görüyordum. Eyerinden kalktı ve itiraf etti, "Bak, o ve Ky arkadan gerçekten aynı görünüyorlar, tamam mı?"

AK ve Kovboy kahkahalara boğuldular ve ben de kendimi tutamayıp onlara katıldım. Kahretsin, Flame'in dudakları bile seğiriyordu. "Sen Ky döndüğünde Vike kışına girdiğinde yüzünü görmeliydin," dedi AK kahkaha gözyaşları arasında.

Vike çenesini ovuşturdu. "O gece çeneme bir yumruk yedim. Başkan Yardımcısı'nın yumrukları kaya gibi." Hepimiz ona gülmeye devam ederken Vike kollarını savunmaya geçti. Sakinleştüğümüzde bana ve Kovboy'a baktı ve şöyle dedi: "Siz

ikisi de sik gibi. Dürüst olmalısın; Ky yakışıklı bir kardeş, değil mi?"

Başımı salladım, aptalı görmezden geldim ama Kovboy omuz silkti ve "Çok yakışıklı, kardeşim," diye onayladı.

"Gördün mü!" Vike tartıştı. "Yapılması kolay bir hata." Küçümsedi. "Eşcinsel adam anladı. Belli ki aranızda zevkli olan tek kişi o." Hepimiz bisikletlerimize bindik, onu görmezden gelerek kampa geri dönme ihtiyacı duyduk. Sonra Vike bizden çok kendi kendine ekledi, "Ve, kahretsin, ama o kardeşin saçları çok yumuşaktı. Tatlı da kokuyordu... yanmış vanilya ve kesme şeker gibi."

AK en iyi arkadaşına başını salladı. Sonra sürüye liderlik ederek elini kaldırdı ve yola çıkmamız için işaret verdi. Yüzümde rüzgâr, yanımda Kovboy, arka köy yollarına çıktığımızda tek düşünebildiğim Sia'nın mavi gözleri ve uzun sarı saçlarıydı. Ve gülümsemesi.

Kahretsin. Kaltağın öldürücü bir gülümsemesi vardı. Ne yazık ki sadece uzaktan tanıyabildim.

Kulübün barına girdiğimizde Tank, "Dönmüşsün," dedi. Tanner onun yanında oturuyordu. Her zamanki gibi ikisine de baktım. Tank o kadar da kötü değildi. Nazi mürekkebinin çoğunu Hades bokuyla kapatmayı başarmıştı. Ama Tanner, Klan'ın Beyaz Prensi, bana öfkeden başka bir şey hissettirmiyordu. Kardeşi yollarını değiştirdiğini söyleyebilirdi. Styx'in gözüne girmenin bir yolu. Ama Klan'ın hiçbir üyesine asla güvenmezdim. Sol elim Glock'umu çıkarıp lanet namluyu kafatasına dayamak için seğirdi, hayatı boyunca traş edilmiş olan kafatasına, böylece her pislik onun hangi "halka" ait olduğunu bilecekti. Ve hangi "insanlar "ı, benim gibi insanları yok etmek için yaşadığını.

"İyi misin kardeşim?" Ben en iyi arkadaşlarından birine ters ters bakarken Tank gözlerini kısmıştı. Tank'ın aksine Tanner hâlâ beyaz güç dövmelerini taşıyordu. Gamalı haçlar, "Heil Hitler "in seksen sekiz rakamı, beyazların gururu Kelt dövmeleri ve ırkçı bir orospu çocuğunun aklına gelebilecek her şey.

"Ça va," diye homurdandım, dudaklarımdan dökülmek isteyen şeyi tam olarak söylememek için Cajun Fransızcasıyla cevap verdim. Zorla bir iki eski deri kafalıya gergin bir gülümseme. Ama kalbim göğsüme çarptı ve elim yanımda titredi. Ben

Klan'ın herhangi bir işareti etrafında lanet bir saatli bomba. Onlar etrafımdayken beni kontrol edecek kadar güçlü bir nefret hissetmeye şartlanmıştım.

Ben başımı eğip kiliseye doğru yürürken Tank ve Tanner da yanıma geldiler. "Koşun iyi geçti mi?" Tanner sohbet etmeye çalışarak sordu. Gözlerimi dik tuttum lanet olası ileri. Başımı salladım. Ama bir şey söylemedim. Prens'in "karışık" biriyle sohbet etmeye çalışmasına ayıracak vaktim yoktu.

"melez" ya da onun türünden bana atılan diğer lanet isimlerden herhangi biri.

Kilisede yerimi aldım. Styx ve Ky üst koltuklara oturdular. Kapı kapandıktan ve adaylar -Lil' Ash, Zane ve Slash- içkiyi bıraktıktan sonra Ky konuşmaya başladı.

"Kız kardeşim şimdilik bizimle kalıyor." Styx arkasına yaslandı ve başkan yardımcısının konuşmasına izin verdi. Ky elini cebine attı ve masanın üzerine bir Polaroid attı. Yatağın üzerinde uzanan tek bir siyah gülün resmine baktım. "Sana bir süre önce Garcia'dan bahsetmiştim."

"Meksikalı hıyar," diye ekledi AK. Sesindeki zehri duyabiliyordum. O piç kurusu iki dakika önce

sürtüğünü ve çocuğunu köle olarak satmak için Meksika'ya götürüyor. "Evet, o piç kurusu." Ky ellerini yumruk yaptı. Bu Garcia neredeyse Ky'nin çocuğunu da yakalıyordu. "Sana söylemiştim.

kız kardeşimle tarih. Şimdi o tarih tekerrür ediyor." Styx öne doğru oturup ellerini kaldırdı ve Ky tercüme etti. "Diablos bize Garcia'nın etrafı kokladığını haber verdi. Bunu biliyorsun. Ama Diablo başkanı Chavez bugün bizi arayıp Garcia'nın Sia'yı bulmak için Teksas'a adam gönderdiğini söylüyor. Tek bildiği kızın Avustralya'da yaşadığı. Ama biz buradayız ve işe bizimle başlıyor."

"Madem önce buraya bakacaktı, neden onu buraya getirdiniz? Bana oldukça verimsiz görünüyor, değil mi?" diye sordum. Ky'nin kurşuni gözleri benimkilere çarptı.

Öne doğru eğildi. "Şey, mon frère, ben-hayır, biz-hepimiz onu burada daha iyi korur. Yaşadığı yeri bulursa, kimse geri döndüğünü bile fark etmeden ona ulaşabilirdi." Ky dişlerini sıktı. "Ve eğer onu ele geçirirse ... eğer ona bir daha dokunursa ..." Ky sessizliğe gömüldü, sonra ayağa fırladı ve hışımla odadan çıktı.

Ani çıkışıyla kaşlarım çatıldı. Kardeşi asabi biriydi ama normalde bu kadar kontrolden çıkmazdı.

Styx AK'nin işaret dilini tercüme etmesi için başını salladı. AK, Styx'in ellerini okudu ve şöyle dedi: "Yerleşkede vardiyalı olarak devriye geziyoruz.

Daha fazla bilgi almaları ihtimaline karşı Diablos'la temas halindeyim. Tanner." Styx Tanner'a doğru baktı.

"Bilgisayarda ne bok yiyorsan onu yapmanı ve o pisliğin neyin peşinde olduğunu görmeni istiyoruz."

"Anladım, Prez," dedi Tanner. "Ne bulabileceğime bakacağım. Ama şunu söylemeliyim ki, kartel meselesini son araştırdığımda çok sağlamdılar." Kovboy bacağımın aşağı yukarı zıpladığını hissetmiş olmalı ki elini masanın altından gizlice kalçama kaydırды. Elini hissedince durakladım ve kendimi kaybetmemi engellemesine izin verdim. Gözlerimi kapattım ve derin derin nefes alıp verdim. Hızla çarpan kalbimi sakinleştirmeye odaklandım. Nabzımı yavaşlatmaya.

Gözlerimi açtığımda Kovboy'a baktım ve sakin olduğumu belirtmek için başımı salladım. Viking masanın karşısından bizi izliyordu. Kaşlarını kaldırarak aptalca bir hareket yaptı. Ağzıyla öpme hareketi yaptı ama her zamanki gibi dikkati üç saniye boyunca bizim üzerimizdeydi.

Sonra aklına başka bir şey geldi. "Prez?" diye sordu ve Styx'in ela gözleri kulüp sekreterine kilitlendi.

"Meraklı zihinler bilmek istiyor-"

"Zahmet etme, Vike," diye araya girdi AK, Vike'ın söyleyeceği şeyin kötü olacağını açıkça tahmin ediyordu.

Vike onu görmezden geldi. "Meraklı zihinler Ky'nin kız kardeşinin serbest olup olmadığını bilmek istiyor." Ellerini iki yana açtı. "Kuralları biliyorsunuz: Karı kulüp binasına erkek kardeşinin talebi olmadan girebilir ve herhangi bir Hangmen siki için serbesttir."

Kovboy'un da en az benim kadar gerildiğini hissettim. Ve sanki Sia'nın özgür bir kedi olduğu düşüncesiyle kanımın sıcaklığının yüz derecenin üzerine çıktığını biliyormuş gibi, eli tekrar bacağımdaydı ve bu sefer beni daha sıkı kavırıyordu. I

Bir şey söylemek için ağzımı açtım ama Styx ürkütücü durgunluğunu bozarak öne doğru eğildi.

AK boğazını temizledikten sonra, "Beni dinle ve iyi dinle," diye tercüme etti. Vike başını salladı, Styx'in sözlerinin ardındaki soğuk öfkeyi AK'nin ağzından sakinçe çıkarken fark etmediği belliydi. "Sia'nın yanına git-" Styx etrafına bakındı

ben de dahil olmak üzere her bir kardeşin masasına

Kovboy. "Siz sikiklerden biri onun saçının teline dokunursa

Seni ahıra götüreceğim ve aylar önce o gece Rider'a yapacağımız şeyi sana yapacağım." Dudakları gerildi. "Çılgılık atana kadar etini vücudundan ayıracağım, sonra seni o kadar yavaş öldürecekim ki yakında ölümü diliyor." O anda, Styx'in neden Hangmen ana bölümünün en iyi seçimi olduğunu anladım. Başkan. Sadece onun mirası olduğu için değil, söylediklerinden ve bu herifin gözünü bile kırpmadan tehdidini yerine getireceğinden şüphe duyan hiçbir yanımda olmadığı için. "O Ky'nin olduğu kadar benim de kız kardeşim. Bunu tüm o kalın kafana sok. kafatasları."

AK konuşmasını bitirdiğinde oda sessizliğe gömüldü. Ta ki Vike, "Açıklığa kavuşturmak için söylüyorum, bu onun özgür bir kedi olmasına hayır demek mi?" diyene kadar.

AK, Viking'i kesiğinden yakaladı, koltuktan çekti ve Styx onu oturduğu yerde vuramadan kiliseden dışarı sürükledi. Flame de onu takip etti. Styx tokmağı masaya vurdu.

Herkes dışarı çıktı.

Kovboy oda boşalana kadar bacağıını tuttu. "İyi misin, dostum?" diye sordu yüzüme bakarak.

Elimi yanaklarıma sürterek tenimin sıcaklığını hissettim. "Oui."

"Eve dönebilir miyiz yoksa bir süre daha kalmamız gerekiyor mu?"

"Kal. Henüz ata binmek istemiyorum." Elime baktım. Hâlâ titriyordu.

Kovboy başıyla onayladı ve koridordan bara kadar beni takip etti. "Ne düşünüyorsun?" diye fısıldadı.

"Garcia hakkında mı?"

Elini koluma koyarak beni durdurdu ve etrafta kimsenin olup olmadığını kontrol etti. Her şey açıktı. Gözlerime bakarak, sözlerini gizlemek için akıcı bir Cajun Fransızcasıyla konuştu. "Kız kardeşi hakkında.

Onun burada olması hakkında." Kollarını göğsünde kavuşturdu. "Umurunda değilmiş gibi davranma. İçerideki tepkini gördüm."

Döndüm ve bara doğru devam ettim. "Bu konuda hiçbir düşüncem yok.

ne olursa olsun." Cowboy iç çekti ama beni yakalamak için koştu. Bir masa bulduk ve ben su istedim; Cowboy bira aldı. Smiler barda Lil' Ash ve Slash ile konuşuyordu. arkasında. "Eğer çenesini kapatmazsa onu öldürecektim.

"dedi Kovboy, yine Cajun Fransızcasıyla, AK'nin arkasından içeri girerken Viking'e başını sallayarak. Gözlerimi kapattım ve

Keşke bu konuşmaya bir son verseydi. Cowboy'un parmakları kolumu sardı ve ben de gözlerimi açıp onun kızgın yüzüyle karşılaştım. "Beni görmezden gelme Val," diye uyardı, gerçek adımı kullanarak. En azından gerçek takma adımı. Kovboy başka bir şey söyleyecekti ama onun yerine gözlerimi kaçırdım ve kulüp binasının girişine baktım.

Bakışlarım onunkileri takip etti ve bir çift uzun ince bacakları. Vücudunun izlediği yolu takip ederek uzun sarı saçlarına ve mavi gözlerine ulaştım.

Sia.

Kovboy'un tutuşu sıkılaştı, ta ki ben kolumu geri çekip içkimden bir yudum daha alana kadar. Ama gözlerim lanet bir mıknatıs gibi tekrar ona doğru çekildi. Sia, her şeyiyle kardeşinin sahip olduğuna güvenerek bara doğru yürüdü. "Küçük Ash, değil mi?" dedi. Ash kıpkırmızı kesildi ve başını salladı. "Bana bir viski ve su getirir misin hayatım?"

"Evet, hanımefendi."

Sia'nın kovboy çizmesi ahşap zemine vuruyor, çalan taşralı şarkıya ritim tutuyordu. Lil' Ash ona

ve arkasını döndü. Sıkılmış gözleri barda gezinirken yerimde kıpırdandım... sonra bana ve Kovboy'a takıldı. Dudaklarında yavaş bir gülümseme belirdi; barı itti ve bize doğru yöneldi.

Kovboy koltuğunda geriye yaslandı ve bacağıma tekme attı. Masaya. Kadın önümüzde durduğunda Stetson'ına vurdu. "Cher," dedi, aksanını onun yararına olacak şekilde kalınlaştırarak. Sia'nın yüzü aydınlandı. Onu hiç hayal kırıklığına uğratmamıştı.

"Sevgilim," diye karşılık verdi ve en iyi arkadaşımdan bok yiyen bir sırtış kazandı. Piç kurusu bu kaltağa vurulmuştu. "Sizinle oturabilir miyim?"

"Elbette," diye kabul etti Kovboy, aynı anda ben de suyumun sonunu bitirip "Gidiyoruz," diye ilan ettim.

Kovboy bana baktı ve bu kez daha büyük bir kızgınlık parıltısının gözlerini aydınlattığını gördüm. "Güzel bir bayanla içki içmek için biraz bekleyebiliriz, Hush. Bu kadar mutsuz olmayı bırak."

Boş su bardağıma daha sıkı kavradım. Sia'nın şaşkın yüzüne baktım, ama sonra ona sıkı bir gülümseme verdim ve "Elbette," diye mırıldandım.

"İstersen gidebilirim. I-"

Kovboy karşımızdaki koltuğu tekmeledi. "Seksi kıçını oturt, cher. Yerleşik Cajun'larınla bir içki iç. Hush yeni regl oldu, o yüzden kendini boktan ve duygusal hissediyor."

Sia koltuğa çöktü, Kovboy'un şakasına garip bir şekilde gülüyordu. İçkisinden kocaman bir yudum aldı, sonra da, "Sen içmiyor musun, Hush? Bu su, değil mi? İyi hissediyor musun?" Güldü. Benim yanımda birdenbire bu kadar gerginleşince kendimi bok çuvalı gibi hissettim. Onunla aram her zaman iyiydi. Birdenbire bu kadar sinirlenmem onun da kafasını karıştırmış olmalı.

kişilik değişimi.

Ama olması gereken buydu.

"Fazla içmem," diye cevap verdim soğukkanlılıkla. Kovboy bana yine kaşlarını çatı. Bunu hissedebiliyordum.

Onaylamak için bakmama bile gerek yoktu. Daha sonra lanet bir ders alacağıma hiç şüphe yoktu.

"O fazla içmiyor olabilir, ama ben içiyorum," dedi Kovboy, Sia'nın kocaman bir gülümsemesini kazanarak. "Şimdi söyle bana," diye sordu yaklaşırken, "şu kısraklar nasıl?"

"Güzel." Bardağının içindekilere baktı. Onun Gülümsemesi kayboldu ve sessizce ekledi, "Ne zaman olacağımdan emin değilim."

çiftliğime geri dönüyorum." Viskisinin kalanını bitirdi ve Lil' Ash'e bir tane daha göndermesini işaret etti.

Sesindeki hüznün, masaya bakmaktan başımı kaldırmama neden oldu. "Evet. Burada olmak zorunda olman çok kötü, canım."

Kovboy da aynı fikirdeydi. Elini uzatıp onunkini sıktı, sonra da öylece bıraktı. Kızın gözleri onunkilerle buluşmak için yukarı kaydı. Yanakları pembeleşti. Kovboy ona am mıknaatısı gülümsemelerinden birini verdi.

Ayağa kalktım. "Ben eve gidiyorum."

Sia elini Kovboy'un elinden geri çekti. Kalbim yine hızla çarpıyordu. Anahtarlarımı aldım ve bardan dışarı çıktım. Eyerime ancak varmıştım ki Kovboy yanımdaki Chopper'ına bindi. "Neyin var senin?"

Cevap vermedim; onun yerine kulüpten çıktım ve yola koyuldum. Evimize park ettikten sonra doğruca ve büyük bir bardak su içti. Kovboy arkamdan geldi, birkaç adım geride duruyordu. Döndüm ve gözleriyle karşılaştım. "Ne dedin?"

"Bütün bunlar da neydi böyle?"

"Sadece yorgunum. Yatmaya gidiyorum."

Gitmek üzereydim ama Kovboy kolumu tuttu. "İyi hissediyor musun? Ateşin var mı? Ateşin falan var mı?"

Omuz silktim. "Ça va." Ben iyiyim.

Kovboy nefesini verdi ama gözlerimi çok uzun süre tuttu. Başını sallayarak, "Ça c'est bon." dedi. Bu iyi bir şey.

Ondan uzaklaştım ve yatak odama yöneldim. "Bu gece üşümüşsün, kardeşim."

Durdum ama arkamı dönmedim.

"Senden hoşlanıyor. Ve sen onu bok gibi hissettirdin. Bunu yüzünden anlayabilirsin. Aslında, çok kabaydın." Kovboy iç çekti. "Oraya geri mi döndük? Yine kendini imha düğmesine mi basıyorsun?"

Üç gergin saniye boyunca sessiz kaldım, söylediğimden daha fazlasını söylemek istiyordum. "En iyisi bu ve sen de bunu biliyorsun."

Yatak odamın kapısını kapatırken Kovboy beni takip etmedi. Yatağın kenarına oturdum ve ellerimi yüzümde gezdirdim. "Merde," diye fısıldadım ve arkama yaslandım.

Kovboy'un sesini duydum

bana hala kızgın bir şekilde evin içinde

dolaşıyordu. Ve lanet olsun, ben de kendime kızgındım.

Uyumaya çalıştım. Ama gözlerim açık ya da kapalı, Sia'nın

solan gülümsemesinin görüntüsünü kafamdan
atamıyordum.

Evet, ona karşı soğuk bir piçtim. Bunu biliyordum. Öyle olmaya niyetliydim.

Ama eğilip yatağımın başucundaki çekmeceyi açarak içindeki fotoğrafa bakarken, öyle olmam gerektiğini biliyordum. Gerçek şu ki, o kaltaktan hoşlanmıştım. Ama bu sadece bir şekilde bitebilirdi.

Lanet bir karmaşa içinde.

Kaltak benim verebileceğimden daha değerliydi.

Üçüncü Bölüm

Sia

İki hafta sonra . . .

Kocasıyla ilgili bir hikâye anlatırken Bella'nın kahkahaları havada çınliyordu. "Şu anda annesi Ruth'la birlikte. Babam da onlarla birlikte." Çayından bir yudum aldı. "İ Solomon ve Samson'ın bugün Styx ile bir görüşmesi olduğuna inanıyorum."

Mae başını salladı. "İki gece önce evimize geldiler. Birkaç saat boyunca Styx ve Ky ile birlikte ofisteydiler."

"Hangmen'e mi katılıyorlar?" Lilah sordu.

Mae koltuğuna geri oturdu ve yumrusunu kucakladı. Artık büyümeye başlamıştı. "Ne konuşulduğunu bilmiyorum ama sanırım oraya doğru gidiyor."

"Ben de öyle düşünüyorum," dedi Bella. "Porto Riko'daki komünde bile isyancılar vardı. zaten inançlı anarşistler olarak görülüyorlardı. Yapacakları

Sanırım burada iyiler. Onlar iyi adamlar, karakterleri güçlü ve akrabalarına bağlılar. Hangmenler, geçtiğimiz birkaç ay içinde onlarla akraba oldular."

"Gençlerle birlikte umutlanmayacaklarına emin misin?"

Phebe sordu.

Hepsi omuz silkti. Uzun bir nefes verdim ve koltuğuma daha da gömüldüm. Gözlerimi kapattım ve ne olacağımı hayal ettim.

şu anda çiftlikte olsaydım ne yapardım? Bu hanımları severdim. Seviyordum. Ama onların yaşam tarzı benim sevdiğim yaşam tarzı değildi. Geçtiğimiz birkaç hafta boyunca günlerimi Lilah, Mae, Phebe, Maddie, Bella ve Lilah ile geçirmiştım. Hep birlikteydiler. Aslında hepsinin ne kadar yakın olduğunu görmek ve neler yaşadıklarını bilmek kalbimi kırıyordu. Hepsi garip küçük aksanlarıyla konuşurdu. Tanıdığım herkesten daha kibardılar. Tavırları yumuşak ve narindiler. Ve erkeklerinin onlara neden bu kadar taptığı konusunda hiçbir yanılsamam yoktu. Onları korumak istemekten başka seçenek yoktu. Ve çoğu modern kadının aksine, kocalarına hizmet etmek için yaşıyorlardı. Tatlı bir şekilde gelenekseldiler, ama ezilmiş bir şekilde değil.

Bu hanımlar gibi değildim.

Fazla konuşmayan tek kişi Maddie'ydi. I

Harley resmine benzeyen bir şeyi eliyle dikerken onu izliyordum. Sanki izlediğimi hissetmiş gibi gözlerimle buluştu ve bana küçük, ürkek bir gülümseme verdi. Ben de ona gülümsedim.

yanına oturup sormaya karar verdi, "Ee, Madds. Hayat nasıl gidiyor?"

Maddie dikmekte olduğu siyah pamuğu çekerken durakladı. "Pekâlâ, teşekkür ederim," diye cevap verdi ve hemen işine döndü.

"Ya Flame?" Devam ettim. "Kocan nasıl?"

Maddie'nin gözleri büyüdü ve odadaki tüm seslerin sustuğunu fark ettim. Bütün gözler benim üzerimdeydi. "Ne?" diye sordum. Meydan okudum. "Sadece sohbet etmeye çalışıyorum." Tekrar Maddie'ye döndüm. "Ee Madds? Koca adam nasıl? Dürüst olmak gerekirse, Ky'nin geçmişte onun hakkında anlattıklarından sonra kimsenin onu evcilleştirebileceğini düşünmemiştim. Ve işte sen geliyorsun, canavarı evcilleştiriyorsun."

"Benim kocam bir canavar değil!" Maddie tersledi. Sözleri karşısında gerildim. Bu onun ağzından duyduğum en alıngan ifadeydi.

"I . . . Değildim." Öne doğru eğildim. "Bu bir deyim, sevgilim. Aslında ona canavar demiyordum."

Maddie'nin yeşil gözleri yüzümü okurken bana kilitlenmişti. Görünüşe göre doğruyu söylediğimi anlayınca rahatladı. "O zaman iyi, teşekkür ederim," dedi ve tekrar dikişine döndü.

"Kırmak istememiştim Madds. Sadece onunla birlikte olmanın nasıl olduğunu soruyordum. İkiniz de çok iyi görünüyorsunuz.

mutlu." Gördüğüm kadarıyla öyleydiler. Nadiren bara giderlerdi ama gittiklerinde de kız onun yanından hiç ayrılmazdı. Adamın büyük kolu her zaman onu tutuyordu, sanki çapasıymış gibi. Ona tapıyordu, o da ona. Bunu görmek gerçekten çok güzeldi.

Maddie küçük bir gülümseme verdi ama dikişine devam etti. Ondan alacağım tek şeyin bu olduğunu biliyordum.

"Biraz daha çay, Sia?" Lilah masadan kalkarken sordu. "Grace yakında okuldan dönecek, o yüzden bu son çayımız olacak hanımlar. Slash onu almaya beni götürmeye gelecek."

Diğerleri de aynı fikirdeydi ama ben zar zor dinliyordum. Elim dizime vurdu. Buna dayanamazdım. Buradan çıkmam gerekiyordu. Midemde bir girdap kadar yıkıcı olan o girdap, gittikçe daha da güneye doğru batmaya başladı.

beni tüketti. Nefes almaya çalıştım ama kuzeye, ciğerlerime geçti ve içindeki havayı yuttu.

"Sia?" Lilah beni izliyordu. Yerimde duramayıp, o çok tanıdık parçalanma hissinden kaçmaya çalışarak ayağa fırladım.

"I . . ." Göğsümü ovuşturdum ve kapıya doğru fırladım.
"Özür dilerim. Gitmem gerek."

Kulübeden çimlerin üzerine fırladım. Birinin beni takip etme ihtimaline karşı, yerleşkeye giden ormana doğru koştum. Büyük bir ağaca sığındım. Ellerimi dizlerime koyarak derin nefes almaya çalıştım.

"Kırmızı elbiseyi giyeceksin, güzelim. Seni en çok kırmızının içinde seviyorum." Elbiseye baktım. Çok güzeldi. Pahalı olduğuna şüphe yoktu. Ama tek gördüğüm bir kafesti. Sadece parmaklıklar demirden değil, saten ve dantelden yapılmıştı.

Juan yüzümü kavradı ve başımı kendine doğru çekti. Tutuşu o kadar sertti ki inledim. "Elbiseyi giyeceksin. Tamam mı?"

"Evet." Zorla gülümsedim. Benim itaatkârlığım karşısında gözleri parladı. Yüzümü serbest bırakarak etrafımda dolaştı. Ellerimdeki elbiseye bir can simidi gibi sıkıca tutundum. Benim

Sırtımda durana kadar çıplak vücudumda daireler çizerken gözlerim kapalıydı. Parmağı omzumun üzerinden geçerken irkildim ... o sabah tenime yaptırdığı dövmenin üzerinden. "Mmm," diye mırıldandı, hala ham olan dövmeme bir öpücük kondurdu.

Et. "Mine, bella ... mi rosa negra . . ."

Nefes nefese kaldım ve bu berbat anıyı kafamdan atmaya çalıştım. Bunun çiftliğimden çok uzun süre uzak kaldığım için olduğunu biliyordum. Market alışverişinden başka bir şey yapmıyordum,

Çay içmek, yemek pişirmek, fırıncılık yapmak ve Grace'e bakmak meşgul zihnimi meşgul etmeye yetmiyordu.

Çiftliğin sağladığı zahmetli işe ihtiyacım vardı. Günün sonunda o kadar bitkin düşmeliydim ki kâbusların geri dönmemesini sağlayacak kadar derin bir uykuya dalmalıydim.

Elimi yüzümde gezdirdim, gözlerimde sanki Paris'ten gelen en yeni modaymış gibi koyu halkalar olduğunu biliyordum. I atlarıma ihtiyacım vardı. Bana verdikleri rahatlığa ihtiyacım vardı. Tanıdık küçük çiftlik evime, gıcırıtlarına ve

inliyordu. Kaslarımdaki ağırlara ve havaya sinen deri sabunu kokusuna ihtiyacım vardı.

Burada hiç uyuyamadım.

Buraya uyum

sağlayamadım.

İşim bitmişti.

Düzenli bir koşuya başlayarak yerleşkeye kadar koştum, kardeşimi orada bulacağımı biliyordum.

Avludaki kapıdan içeri daldım ve kulüp binasının barına doğru koşmaya başladım. Hiç Cellat'a ihtiyacın oldu mu? Eğer koşuda ya da kilisede değillerse, kulüp binasında içkilerini yudumluyor ya da am sikiyorlardı.

Barın kapısını açtığımda bütün kardeşlerin etrafta oturduğunu gördüm. Gözleri üzerimdeydi. "Üzgünüm hayatım," dedi Bull. "İzin verilen zamanlar dışında buraya orospu giremez."

Üç yüz kiloluk Samoalıya benzeyen şeyle yüzleşmek için döndüm ve başımı eğdim. "Öyle mi? Şanslısın koca oğlan, ben orospu falan değilim." Katlanmış kollarına doğru yaklaştım. "Beni kızdırmadığın sürece. Bu durumda gördüğün en kötü kaltak olabilirim."

Bull'un şaşkın kaşları aşağı indi. Tam bir şey söyleyecekti ki ağabeyimin her zamanki kısık sesiyle "Sia!" diye bağırdığını duydum.

Styx ile ateşin yanında oturuyordu. Onlara daha önce de söylediğim gibi, ben onların kadınlarından biri değildim. Bir gramını bile almazdım

boktan tahtlarında karanlık krallar gibi odanın tepesinde otursalar bile.

"Siktir git Sia," dedi Ky, elini sallayarak küçümseyerek. Bu beni kıpkırmızı yaptı, gecenin içinde bir hayalet gibi üzerime çöken endişenin kalıntıları bir anda patlamama neden oldu.

Birasından bir yudum almaya başlamış olan kardeşime doğru yürüdüm ve herifin kafasına bir tokat attım.

Mezarlık sessizliğine bürünen barda iğne atsanız yere düşmezdi.

Ky başını yavaşça çevirdi, mavi gözleri bana dik dik bakıyordu. Onun

Viking iki masa öteden seslenince bakışlar daha da öfkelendi, "Vay anasını. Sanırım aşık oldum. Orosu istediği zaman beni tokatlayabilir!"

Nefesim kesilmişti, zor nefes alıyordum. Bana bu şekilde davranmaya nasıl cüret ederler? Siktiğimin motorcuları. Lanet olası Hangmenler!

Pisliklerin yüzde doksan dokuzunun kılıcı kışlarının tekmelenmesi gerekiyordu. Tercihen cinsiyetçi deri giysili kışlarını onlara bir tabakta sunacak dağ gibi bir kadın tarafından.

"Kulübeye geri dön, Sia. Şimdi. Diğer sürtüklerin yanına dön, kulüple işim bitince seninle konuşurum.

iş."

İnançsız bir kahkaha attım. "Kulüp işi mi? Ne kulüp işi? Öğleden sonra ikide içki içmek mi? Gerçek Hangmen HQ'da çok önemli şeyler oluyor."

Ky'nin yanakları kızardı. Yavaşça sandalyesinden kalktı ve yüzüme sadece bir santim yaklaştı. "Sana bir daha sormayacağım. Defol git, kulüp kurallarına uy, seninle sonra konuşuruz."

Sırıttım ve bir adım daha yaklaştım. "Daha sonra buralarda olmayacağım, kutsal başkan yardımcısı efendim." Ky'nin yanağı öfkeyle seğirdi. "Ben eve dönüyorum. Burada işim bitti. Çiftliğimi ve atlarımı istiyorum." Barın etrafını işaret ettim. "Ben lanet olası bir Hangmen fahişesi, orospusu ya da bana takmak istediğiniz diğer aşağılayıcı isimlerden biri değilim. Ben bir kadınıyım. Bir çiftlik sahibiyim. Ve dışarıdayım."

Gitmek için döndüm ama Ky kolumu tuttu. Başını salladı. "Hiçbir yere gitmiyorsun."

"Yapacağım, Ky. Ve beni durduramazsın. Kendi paramı kendim kazanıyorum.

Benim kendi hayatım var ve burası onun bir parçası değil."

Bir adım daha yaklaştım ve bu sefer Styx'in öfkeli

dinleyicilerimin yüzüne baktı. "Büyüdüğümde sizin gibi yaşlı kardeşler bunu sağladı. Burada hoş karşılanmıyordum. Aile günlerine ve yemeklere gelmek, kulübün bir parçası olmak istediğimde, bana çenemi kapatmam ve bir 'hata' gibi saklanmam söylendi. Bu yüzden artık buraya ait olmadığımı eminim. Ben eve gidiyorum."

Ky, "Her an burada olabilir ve sen sadece kendini böyle bir duruma sokmak istiyorsun" dediğinde uzaklaşıyordum. Tehlike mi?"

Garcia'nın yüzü zihnimde belirdi ve ayaklarım durdu. Gözlerimi kapattım ama kapatmadan hemen önce tam karşımda oturan Hush ve Cowboy'u gördüm. Yine de göz kapaklarım kapandı ve aniden oradaydım . . .

Meksika'nın boğucu güneşi üzerime vururken Uyandığım yere yakın bir çeşmeden su damlıyordu. Etrafta koşuşturan hizmetçileri duydum, hızlı İspanyolcaları anlayamayacağım kadar hızlıydı. Ve sonra parmağının omurgamın uzunluğunu takip ettiğini hissettim... onun tonda, uzun vücudu üstümde uzanmak için hareket ediyordu...

Nefesim kesildi. Bir el dirseğimi tuttu. İrkildim ve geri çekildim, beni tutan kişi tutuşunu sıkılaştırınca döndüm. Gözlerimi kaldırdığımda kardeşimin mavi gözlerinin

solduğunu gördüm.

Öfkeden üzüntüye... sonra da korumacılığa. "Sia," dedi, sadece onun ve benim duyabileceğimiz şekilde. "Sen iyisin. Sadece benim."

Nefes almak için artan endişeye karşı savaştım. Kardeşimin yakınımda olmasına odaklandım. Pisliğin teki olsa da beni güvende hissettiriyordu. Hep öyleydi, hep öyle olacaktı.

Konuştuğumda sesim kırık ve çaresiz geliyordu. "Gitmem gerek, Ky." Bardaki adamların beni duymuş olması gerektiğini biliyordum ama sessiz kalamayacak kadar perişan haldeydim. Ve açıkçası, bu gerçek hiç umurumda değildi. Ama gözlerimde yaşlar biriktiğini hissettiğimde kendimden nefret ettim. Bu adamların beni zayıf olarak görmelerini asla istemedim.

Ky, "Bu tehlikeli," diye uyardı.

"Benim de burada olmam tehlikeli." Boğazımda oluşan yumruyu yuttum. "Eğer gözlerini tekrar bana dikerse, Ky, hiçbir şey onu durduramaz." Gerçek olduğunu bildiğim şeyi itiraf ederken omurgamdan aşağı bir ürperti aktı. "Quintana karteli aracılığıyla ulaştığı yer çok uzak ve çok güçlü. I . . ."

Omuzlarımı dikleştirdim. "Bu günün geleceğini hep biliyorduk. Bana çok takıntılıydı. Sen gelip beni aldığında gururu çok incinecekti. Adamlarının önünde onu aptal

durumuna düşürdük."

Ky beni yaklaştırdı. "Hangmen'in erişimini hafife alma kardeşim. Quintana karteli çok güçlü. Ama biz de öyleyiz."

"Gitmeliyim Ky," diye ısrar ettim, gözlerimle anlaması için yalvardım. Tartışmak ister gibi başını salladı. Ama anlamış gibi görüldüğü bir anda durdu ve "O zaman yalnız gitmeyeceksin," dedi.

Kaşlarımı kırıştırdım. "Burada sana ihtiyaç olacak, değil mi?" "Bana değil." Barın etrafına baktı. Bana bakan gözlerden

Bize döndüklerinde, hepsinin konuşmanın son kısmını duyduklarını biliyordum.

Viking ayağa kalkıp, "Başkan Yardımcısı, kendimi öne sürmeyi çok isterim," dediğinde Ky hâlâ adamlarını gözden geçiriyordu.

."

"HAYIR!" Ky ve ben aynı anda bağırdık.

Viking başını salladı ve kollarını şişkin göğsünün üzerinde kavuşturarak yerine oturdu. Ky, AK'nin gözleriyle karşılaştı. "AK, sen onunla gideceksin."

"Evde bir hanımı var, Ky. Bunu yapamazsın." "O da gidebilir. Onun kızı da."

AK öksürdü. "Saffie . . yeni bir yerle pek iyi başa çıkamazdı."

"Onlarla gidebilirim. Herkesi korumaya yardım ederim," dedi bardan bir ses. Flame'in küçük kardeşi Ash. AK gözlerini çocuğa dikti ama ben başımı salladım. Onları hayatlarından koparmak doğru değildi. Ve tüm o insanların yanımda çok az tanıdığım insanlar vardı.

"Çocukları tehlikeye atmayacağım, Ky." Ky aynı fikirde görünüyordu ve bakışlarını Smiler'a çevirdi. Ama o, kendilerine söyleneni yapacaklarına şüphe olmayan başka bir adamını gönüllü olarak göndermeden önce barı ben taradım. İsteyerek yapmamıştım ama gözlerim daha önce sadece bir kez

Burada, kulüpte kendimi güvende hissediyorum. Hızla favorim haline gelen kişinin ağzından bir gülümseme geçti sarışın Cajun. Ama koyu karamel tenli ve delici parlak mavi gözlü adama baktığımda böyle bir karşılama yoktu. Sıkı bir ağız ve soğuk bir bakış bana doğru yönelmişti. Bakışlarının kalbimde yarattığı acı beni şaşırtmıştı.

Ama diğerlerini onları tanıdığım gibi tanıımıyordum. Ve bu fikir üzerinde fazla düşünmeden, "Sus ve Kovboy" dedim. Ky başını bana doğru çevirdi. "Eğer bir şey yapacaksan

Bir ya da iki kardeşim gelip güvenli olana kadar beni korusun, ben Hush ve Cowboy'u seçiyorum."

Sesim barda yankılanırken, Hush ve Cowboy aynı anda konuştular.

"Bon."

"Hayır."

Kovboy Hush'a bakmadı. Onun yerine olduğu yerde öfkelendi, gözleri gerildi ve teni kızardı. Hush ayağa kalktı ve Ky'ye seslendi. "Başka birini seç."

Kovboy başını salladı. "Biz gideriz, sen ne istersen VP." Hush'ın yumrukları iki yanında sıkıldı ve başını şiddetle salladı.

Hush'ın alenen reddedilmesi kalbimi biraz daha parçaladı. Ky'nin gözleri kısıldı. Karşı çıkacağını düşünmüştüm. Yasaklayacaktı.

Ama bana dönüp baktığında, yüzümü ve çaresiz gözlerimi gördüğünde sadece iç çekti. "Tamam. Gitsinler." Styx'e baktı, O da başıyla onayladı. "Yarın sabah gidebilirsin, daha önce değil. Evi kontrol ettirmek istiyorum.

önce." Gözlerini ovuşturdu. "Ayrıca Grace ve Li gitmeden önce seni görmek isteyeceklerdir. Bu gece onlarla biraz zaman geçir, Evet?"

"Anlaştık."

Ky, Kovboy ve Hush'a döndü. Hush yine oturuyordu, gözleri masanın üzerine dikilmişti, yüzünde zehirli bir ifade vardı.

"İkinizle on dakika içinde kilisede konuşacağım. Sadece ikinizle." Ky, Styx'i işaret etti. "Prez de orada olacak. Lanet olası bir konuşma yapacağız."

Hush kardeşimin sert emrine hâlâ tepki vermeyince kalbim hızla çarpmaya başladı. Kovboy ikisi adına konuştu.

"Anlaşıldı, Başkan Yardımcısı."

"Kulübeye geri dön Sia," dedi Ky ve ben de topuklarımın üzerinde döndüm. "Ash, onu geri götür." Gözlerimi kapadım ve derin bir nefes aldım.

Yarın eve gidiyordum.

Ash beni Lilah ve Ky'nin kulübesine geri götürdü. Toprak patikadan aşağı inerken, Hangmen'e ait ormanlık alanın uçsuz bucaksız yeşilliğine bakmaktan vazgeçtim ve çocuğa "Neden Hangmen'e katılmak istiyorsun?" diye sordum.

Sorum karşısında irkilmiş gibi görünen Ash göz ucuyla bana baktı. "Çünkü onlar en iyi şeydi başıma gelen en kötü şey, hanımefendi." Dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "O ve kardeşim burada." Çocuğun gözlerinin parladığını gördüğüme yemin edebilirdim ve derin derin yutkundum. "Onlar

Beni kurtardı. Buralardan neden pek hoşlanmadığını anlıyorum. Ama benim için olmayı tercih edeceğim başka bir yer yok."

Buraya ne kadar sevgiyle baktığını görünce göğsümün ısındığını hissettim. Bir zamanlar ben de öyle olabilirdim, eğer babam beni terk edip teyzemin çiftliğine göndermeseydi,

Şehrin öbür ucuna, ondan olabildiğince uzağa, hepsi bu değerli kulüp uğruna. Ama sonra Styx ve Ky'yi düşündüm, o zamanlar çok gençtiler ama beni Meksika'dan almak için her şeyi riske atmışlardı . . .

İçimi çektim. "Bir zamanlar beni de kurtardılar, evlat." Tekrar pencereden dışarı baktım. Hangmenler olmasaydı bugün burada olmayabileceğimi kabul edebilirdim. Ky'nin haklı olduğunu da biliyordum. Bu

Sadece kardeşim sayesinde kurtuldum. Hangmenler güçlüydü. Ama babam bu kulübü gerçekten kabul etmem için beni çok fazla bozmuştu. Titrek bir çizgide yürüdüm. Bu yeri hem seviyor hem de nefret ediyordum. İçinde barındırdığı adamlar gibi, hem iyi hem de kötüydü.

Ash kendinden emin bir şekilde, "İhtiyacın olursa seni yine kurtarırız," diyerek yaralı kalbimi eritti.

Kamyon durduğunda, kardeşimin kulübesine ve dört

duvarının arasında yaşıyan mutluluk parçasına baktım.

Sonra konsolun üzerinden eğilerek Ash'in yanağına bir öpücük kondurdum. "Ne yaparsan yap Ash, içinde hâlâ var olan o tatlılığı kaybetme. Hades'in getirebileceği karanlıkla onu kirletmesine izin verme."

Söylediklerim karşısında kafası karışmış gibiydi. Ben de "Bir kız arkadaşın var mı Ash?" diye sordum.

Ash'in neden bu soruyla direksiyonu sanki onu ayakta tutan tek şeymiş gibi kavradığını anlamamıştım. Ama ekledim, "Sürtüklerle yatma. Sevdiğin bir kızı bekle. Senin gibi bir çocuk burayı istila eden fahişelerden çok daha değerlidir." Bir yanıt duymak için beklemedim. Bana bir cevap vereceğini bile düşünmemiştim. Bunun yerine kamyonetten çıktım ve

Lilah Grace'le dönmeden önce toparlanmak için boş kulübeye gittim. Birden endişem yatıştı.

Eve gidiyordum.

"Michelle!" Uyandığım karanlık odada tökezleyerek dolaşım. En iyi arkadaşımı aradım. Başım güm güm atıyordu. I

daha önce hiç migrenim olmamıştı, ama belki de

Şimdi bir tane içiyorum. "Michelle?" Beynimdeki sisi temizlemeye çalışırken kalbim göğsümde çılgınca bir ritimle atıyordu. Duvara yaslandım ve elimi başıma götürdüm. Dün geceye dair anılarımı gözden geçirmeye çalıştım. Gördüklerimi...

Michelle. . .

Gözlerimi açtım ve gergin bir inilti çıkardım. Duvardan aşağı yığıldım, tam karşımdaki kapı açılırken kığım yere çarptı. Dışarıdan sızan bir tutam ışıkla irkildim. Oda sıcak bir kutu gibi hissettirse de, hava yoğun olsa da tenimde soğuk ürpermeler başladı.

ve durgun sıcaktan bayatlamış.

"Mi rosa negra," dedi derin bir ses şefkatle.

Birisi açık kapıdan içeri girdi ve benim hapisanem olan odaya girdi.

Zihnimdeki bulutu tek bir kelime söyleyecek kadar uzaklaştırdım: "Juan."

"Si, bella." Juan -ya da adamlarının ve bu küçük köydeki herkesin onu tanıdığı şekliyle Garcia- bana doğru geldi.

Durdu,

üzerimde yükseldi ve sonra çömelecek kadar alçaldı.

İnanılmaz bakışları hala nefesimi kesiyordu.

Dün geceyi ya da onun kim olduğunu, benden ne istediğini, arkadaşımın ne istediğini öğrendiğim geceyi düşündüğümde çirkin bir yüz ifadesine büründü.

"Bizi satmak istiyorsun," diye fısıldadım, bu korkunç gerçek boğazımı düğümledi. "Bizi kandırdın, arkadaşımızmış gibi davrandın ama yalan söylüyordun. Kadınları seks için satıyorsun... köle olmak için."

Boğazımda bir hıçkırık düğümlendi. "Bunu ona neden yaptın?" Yutkundum. "Bunu bana da yapacak mısın?"

Sanki duygusal ve tatlı bir şey söylemişim gibi güzel kahverengi gözleri yumuşadı. Elini kaldırdı ve, Ondan beklemediğim bir nezaketle saçlarımı geriye itti ve alnımdan öptü. İç çekerek İngilizce, "Seni sakinleştirmekten başka çarem yoktu, güzelim. Gördüklerin karşısında histeriye kapıldın ve bu benim dişilerimden birine, benim siyah güllerime asla yakışmaz." Bana böyle hitap edilmesine sinirlendim. Ama o konuşmaya devam etti.

"Ben Juan Garcia, Elysia'm. "Ben Juan Garcia'yım, Elysia'm. Aşırı duygusal kadınlara tahammül edemem." Gülümsedi ve parmağını yanağımda gezdirdi. "Özellikle de satmamaya karar verdiğim, bunun yerine kendim olarak seçtiğim kadından." Sözleri karşısında ciğerlerimdeki nefes kesildi.

"Si, bella. Sen benimsin. Daha önce hiç kendime ait bir kadının olmamıştı. Ama senin için tüm kurallarımı yıkıyorum." O

Sonra beni öptü, yumuşak dudakları kuru ağzımda görünmez bir leke bıraktı. "Ve sen benim yanımda mutlu olacaksın. İmparatoriçemin imparatoriçesi." Beni yerden kaldırdı ve odadan çıkmama rehberlik etti. Karşı koyamayacak kadar güçsüz bir halde güneşe doğru yürürken bir yandan da kendime ne halt ettiğimi merak ediyordum

içine. Ve bizi buradan nasıl çıkaracağımı.

Yatakta dik dururken göğsümü tuttum. Nefes almaya ihtiyaç duyarak soluk soluğa kaldım. Yanımdaki masaya uzandım.

Titreyerek çekmeceyi açtım ve anksiyete haplarımı çıkardım. İki tanesini kuru kuru yuttum ve sakinleşmeye çalıştım. Garcia'nın kâbusumdaki anısı hâlâ bir isilik gibi üzerime yapışmıştı.

Ellerimi kollarımda gezdirdim, sanki onu bir şekilde zihnimden kazıyabilecekmişim gibi derimi kestim.

Gözlerimi kapattım ama o güzel yüzü oradaydı. Gözlerimi açtım ve koyu kahverengi gözlerinin karşıdan beni izlediğini hissettim.

her zaman yaptığı gibi. Işıık açıktı. Sadece ışııkta
uyuyabilirdim.

Odanın boş olduğunu biliyordum ama zihnim bana oyun
oynamayı seviyordu. Odanın köşesindeki sandalyenin
üzerindeydi,

Küba purosunu tttryordu, elinde tekila vardı. Ayağa kalktı, siyah takım elbisesi ve gümüş kravatı hiç görmediğim kadar bozulmamıştı ve yatakta bana doğru ilerledi. Yanıma oturup gülümsediğinde donup kalmıştım. "Mi rosa negra," diye mırıldandı ve beni öptü. Gözlerim sıkıca kapandı. Tekrar açmaya cesaret ettiğimde odada yalnızdım.

Yataktan kaçarak yatak odasından çıktım ve mutfağa girdim. Büyük bir bardak su doldurdum ve tezgâha yaslandım. Dışarıda gökyüzü siyahtan alaca bir pembeye dönüyordu.

Gün doğumu.

Sessizliğimi koruyarak verandaya çıktım ve kapıyı arkamdan kapattım. Parmaklığa doğru yürüdüm ve derin bir nefes aldım.

Tütün kokusu burun deliklerime çarptığında başımı sola çevirdim.

"Sia," dedi Ky verandadaki salıncaktan. zerinde sadece kot pantolon vardı, uzun sarı saçları çıplak omuzlarının üzerinden gelişigüzel sarkıyordu. Ellerini sa tellerinin arasında gezdirdi.

"Ky." Elimi göğsümün üzerine koydum. "Bana neredeyse kalp krizi geirtiyordun." Bardağındaki kehribar rengi

likörden bir yudum aldı ve gözlerini uzaklara dikti.

Verandadaki salıncakta onun yanına oturdum ve neyin yanlış olduğunu merak ettim. Salıncağın arkasındaki battaniyeyi ikimizin üzerine sardım; gecenin soğuğu çıplak kollarımın tüylerini diken diken etmişti. Ky onu da örttüğümü fark etmemiş gibiydi. Bakışlarını takip ederek, şafağın ilk közlerinin parlamaya başlamasını izleyerek, "Neler oluyor Kyler?" diye sordum.

Soruma tepki vermedi. Dönüp yüzüne baktığımda, içinde hiç mücadele kalmadığından emin değildim. Bu beni her şeyden çok korkutuyordu. Çünkü kardeşim bir sis düdüğü gibiydi; gürültücü ve iğrençti. Ama şu anda çökmüş görünüyordu.

"Sen de mi uyuyamadın?" diye sordu, sesi çakıllı ve sertti.

"Hayır." Gözlerimi kucağımdaki ellerime indirdim. "Her zamanki şeyler işte. Garcia'nın rüyaları. Michelle. . . O zamanın."

Ky içkisinden bir yudum aldı. Dakikalarca sessizlik içinde oturduk. Tam konuşmayacağına inandığım anda, "Hamile," diye fısıldadı.

Gözlerimi kırptım, onu doğru duyduğumdan emin değildim. Başımı kaldırdım ve sadece acı olarak tanımlanabilecek bir şeyin kazınmış olduğunu gördüm.

sakallı yüzüne.

"Ky . . ." Fısıldadım. Buna ihtiyacı olduğunu bildiğim için uzandım ve boş elini kendi ellerimin arasına aldım. Gerildi, ama sonra parmaklarıma o kadar sıkı tutunmuştu ki acıyordu.

Kendimi toparlamam bir anımı aldı. "Bu iyi bir şey değil mi?" Etrafta kimsenin olup olmadığını kontrol ettim. "O vardı

Bunu ikiniz için de gerçeğe dönüştürmek için ameliyat. Bu bir mucize Ky."

Başı öne eğildi ama küçük bir onaylama hareketi yakaladım. "Öyle," dedi usulca. "Ama o yüksek riskli." Bana döndü ve gözünden bir damla yaşın yavaşça yanağından aşağı süzüldüğünü gördüğümde neredeyse kırılacaktım.

"Hamile kalırsak öyle olacağını hep biliyorduk, ama şimdi burada, ben sadece ..." Ky

uzaklara baktı. Elini daha sıkı sıktım ve hâlâ onun yanında olduğumu bilmesini sağladım.

"Şimdi burada olduğuna göre, sırf bu çocuğa sahip olabilmek için sürekli dinlenmek, rahatlamak zorunda..."

Başını iki yana salladı. "Düşüncesi bile ..." Derin bir nefes aldı.

"Onu kaybetmek-" Sesi çatladı ve başı öne eğildi. Saçları

yüzünü gizliyordu ama gözyaşlarının aktığını biliyordum.
Benim de gözlerimden yaşlar süzüldü. Tüm günlerimde,
onunla geçirdiğim tüm zamanlarda

Kardeşimi hiç böyle görmemiştim. Her zaman güçlüydü, nadiren ağlardı. Duygularını her zaman şakalarla ya da tehditlerle örterdi.

"Grace de var." Kendi eli titremeye başladığında elimi sıkıca tuttu. "O çocuğu ölümüne seviyorum, ama eğer bir şey

Li'nin başına gelenler. . . I . . . Ben bir baba olamazdım." Ky başını salıncağa yasladı. Teni solgundu.

ve ağlamaktan lekelenmişti. Gözleri sımsıkı kapalıydı, sanki gözlerini kapatırsa tüm hissettiklerinden kaçabilecekmiş gibi.

Başımı onun iri omzuna yasladım. "Şimdi anlıyorum," dedi.

Başımı kaldırdım, ne demek istediğinden emin değildim.

Onunla tanıştım

İşkence görmüş mavi bakışlarını kendi bakışlarımla birleştirdim. "Baba," dedi ve karnımın döndüğünü hissettim.

"Ondan neden bu kadar nefret ettiğini anlıyorum."

Burnumdan nefes aldım. Rahmetli babamız hakkında söyleyebileceklerimden korktuğum için ağzımı açacak kadar kendime güvenmiyordum.

Ky'ye karşı ne kadar sert olsa da, itiraf etmese de kardeşimin onu çok sevdiğini biliyordum.

"Annemle olduğu gibi." Ky başını salladı. "Sana davranış şekli." Başını salladı. "Şimdi Lilah ve Grace var... ve yenisi

de yolda, anlıyorum." Ky

döndü ve hızla başımı öptü. "Boktan bir babaydı ve annem için de boktan biriydi."

Taşıdığımı hiç bilmediğim bir yükün üzerimden kalktığını hissederek nefes verdim. Ky'nin gözleri tekrar kapandı ve daha fazla gözyaşı döküldü. "Hey." Kolunu tutarak doğruldum. "Sorun yok."

Ky'nin vücudu çöktü. "Kafasında lanet bir kurşunla kapıda yatan ve her tarafı kan içinde olan bedenini zihnimde görmeden duramıyorum." Kalbime bir acı mızrağı saplandı. Anneciğim.

Rahmetli annemizden bahsediyordu.

"Onu içeri almadı," diye fısıldadı Ky. "Ana kapının kamerasındaydı, dışarıda durup içeri girmeye çalışmasına gülüyordu." Donup kaldım. "Ben çocuktum. Kaç yaşındaydım? Altı mı?

Yedi mi?" Başını iki yana salladı. "Kurşun ona isabet edene ve hepimiz dışarı fırlayana kadar annem olduğunu bilmiyordum. Kardeşlerle birlikte koştum, her zamanki gibi yaptıkları her şeyi takip ettim." Bir duraklama. "Herif dinleyen her kardeşe onu nasıl becereceğini anlatıyordu. Ondan nefret ettiğini, sana hamileyken onu terk ettiğini söylüyordu ama ne zaman ona boyun eğse

en tatlı anlaşmayı nasıl yaptığını. Onunla ve burada her gece sahip olduğu fahişelerle."

Daha önce hiç hissetmediğim bir öfke içimi kapladı.

"Sonra kurşun ona isabet etti." Ky'nin sesi soğumuştu.

lmcl. "Kşck bir çocuktum ama o geceyle ilgili her şeyi hatırlıyorum. Havayı. Havanın nasıl koktuğunu bile. yağmur yağmıştı." Söylediği her kelimeye sarıldım. Çünkü annemizle ilgili hiçbir şey hatırlamıyordum. "Eğer o kapıyı hemen aşsaydı ve kardeşlerine övünmek yerine annemin söyleyeceklerini dinleseydi, annem öldü."

Elimde değildi. Yorulmuştum, korkmuştum ve şimdi de O kadar kızmıştım ki başım çatlayacak gibiydi. Ağzımdan sefil bir hıķırık çıktı ve gözlerimden sel gibi yaş aktı. Ky benimle o gün hakkında hiç konuşmamıştı. Hiçbir zaman gerçekten

annem hakkında hiç konuşmazdı. Bunun sebebinin onu pek hatırlamaması olduğunu düşünmüşümdür hep.

Annemin ölümünden sonra babam da ölmeden önce beni sadece birkaē kez gördü. Ama annemi kulübün dışında bir pislik gibi bırakıp gittiğini, ona güldüğünü bilmek ... Teyzem bana annemin onu terk etmesine rağmen

onu hiç bırakamamıştı. Onu seviyordu. Ve ona verdiği her sevgi kırıntısını her zaman kabul etti.

Piç herif bundan sonuna kadar yararlandı.

Hıçkırıklarım dindiğinde Ky, "Onları görüyorum," dedi. Onu sıkıca kavradım. Yanağı başımın üzerine uzandı. "Geceleri Lilah'yı annemin olduğu yerde, vurulmuş ve kafasından kanlar akarken görüyorum. Bebeği kaybediyor ve biz de onu kaybediyoruz." Acı dolu bir nefes çekti. "Grace'i görüyorum."

"Ky," diye fısıldadım, son zamanlarda neden bu kadar üzgün olduğunu şimdi anlamıştım.

"Ve ben seni görüyorum," dedi sonunda. Yavaşça başımı kaldırdım. Ky'nin kan çanağına dönmüş gözleri bana bakıyordu. "Garcia'yla ilgili tüm bu saçmalıklar. Klan bu saçmalıklarıyla sabrımızı sınıyor ve Garcia'nın Quintana kartelinin yanında olduğunu biliyor. Bu Tek gördüğüm, birinizin öldüğü. Tıpkı annem gibi. Ve bu konuda bir bok yapamayan ben." İç çekti ve başını arkaya yasladı. "Sahip olduğum tek şey sensin, kardeşim. Siz olmadan ben neyim ki?"

"İyi bir koca," diye karşılık verdim. Bunun gerçek olduğunu bilmesi gerekiyordu. "İyi bir baba." Gözlerini kapattı. "Ve çok iyi bir ağabey." Ky o zaman bana baktı. "Anlıyorum.

Şimdi. Beni neden burada istediğini. En çok sevdiklerinin bizi koruyabileceğin bir yerde olması için."

Ky başını salladı ama konuşmadı. Konuşamayacağını biliyordum. "Sen o değilsin Ky," diye ona güvence verdim. "Lilah'yı ondan daha çok seviyorsun.

gördüğüm herkesten daha iyi. Kimsenin anlayamayacağı bir durumdan Grace'i aldınız ve o küçük kız çok mutlu.

O sana tapıyor, sen de ona tapıyorsun." Elimi Ky'nin yanağına koydum ve onu bana bakmaya zorladım. "Lilah iyi olacak. Hiç şüphesiz en iyi tıbbi bakıma sahipsiniz." Ky nefes verdi, sanki

bu sözleri duymaya ihtiyacı vardı. "Ve ben iyi olacağım." Gülümsedim

ve başımı güven verici bir şekilde salladım. "Sus ve Kovboy beni koruyacak. Ve herhangi bir tehlike belirtisi olursa, arayacağım. Ne zaman istersen beni kontrol edebilirsin." Ona sıkıca sarıldım. "Ben iyi olacağım. Hepimiz iyi olacağız. İnançlı ol, ağabey."

Verandadaki salıncağa yaslanmak için geri çekildim ama Ky'nin elini tutmaya devam ettim. Sigara içti ve burbonunu bitirdi.

güneş ufukta yükseldi. Gökyüzü turuncular, kırmızılar ve sarılardan oluşan bir goblen halini alırken Ky'nin elini bıraktım ve kapıya doğru yürüdüm. Kapı tokmağını

evirmeden hemen önce kardeşime baktım ve onu daha iyi
anladığımı hissettim. "Teşekkür ederim. Eve gitmeme izin
verdiğin için. Bunu anladığın için

Buna ihtiyacım var." Lilah'yı, onun tatlı anlayışlı doğasını düşündüm. "Ve ona söyle, Ky. Lilah'ya nasıl hissettiğini söyle. Onu içeri al. O kadın tanıdığım en güçlü kadın. Eğer izin verirsen, senin dayanağın olacaktır."

Ky cevap vermedi ama mutfağa girdiğimde "Zaten öyle" dediğini duyduğuma emindim.

Ky'nin annem hakkında söylediklerinden bitkin düşmüş ve tükenmiş bir halde, mümkünse birkaç saat daha uyuyabilmek için yatağıma geri döndüm. Başımı yastığa koyduğumda sessiz bir dua ediyordum. Bir gün bir erkeğin beni, ağabeyimin Lilah'yı sevdiği kadar sevmesi için dua ettim. Başka biri için bu kadar çok şey hissedebilmek için. Onu o kadar çok isteyecektim ki, onu kaybetme düşüncesi bile beni gözyaşlarına boğacaktı. Çünkü aşk hepimizin enkazını yaratmış olsa da, mutlak yalnızlık olan çorak araziye yenmek zorundaydı.

Her şey bundan daha iyi olmalıydı.

Dördüncü Bölüm

Kovboy

Kamyonda yanımda oturan ve camdan dışarı bakan Hush'a baktım. Direksiyonu daha sıkı kavradım ve başımı salladım. Bu herifi yıllardır tanıyordum ve benden başka kimseyi içeri almayı reddetmesine hâlâ inanamıyordum.

Ky bize küçük kız kardeşine göz kulak olmamız için görevlendirildiğimizi söylediğinden beri Hush her zamanki gibi içine kapanmıştı. Kendini kafasının içine kilitlemişti ki bu kırılması gereken lanet bir kaleydi. Nedenini biliyordum ama inatçı pislik gerçeği itiraf edemeyecek kadar gururluydu.

İçimi çektim, radyoyu açtım. Ama sıkılmam yaklaşık iki saniye sürdü. Gürültücü biriydim, bunu biliyordum ve en iyi arkadaşımdan gelen ölüm sessizliği beni öldürüyor. "Bu sabah senin için bıraktığım şeyleri aldın mı?" diye sordum. Aldığını biliyordum. Emin olmak için paketlemesini izledim. Sadece konuşmak istiyordum. Arkadaşımdan eski haline dönmesini istiyordum.

Hush'ın omuzları gerildi ama sonra "Evet" diye mırıldandı. Yenilgiyle iç geçirdim ve başımı koltuk başlığına yasladım.

Sia'nın yaşadığı yerden yaklaşık beş mil uzaktaydık: hiçbir yerin ortasında küçük bir çiftlik. Bana çocukluk evimi hatırlattı. Daha rustik ve daha az rafine, ama bir çiftlik bir çiftlikti.

"En azından tüm bunlar olurken sert içkiye ihtiyacım olursa diye yakınlarda bir benzin istasyonu var, değil mi dostum?"

Hush homurdandı ama başını benden uzak tuttu. Bu sabahki yüzünü düşündüğümde göğsüm sıkıştı. Kardeşim köpek gibi yorgundu. Ve bu boku biliyordum onun için iyi değildi. Yüzü normalden daha solgun görünüyordu ve mavi gözleri donuktu.

Kafamın içinde bir sürü uyarı zili çaldı. Çok fazla düşünüyordu.

Sia'ydı.

Tüm bunlar, üzüntü, sessizlik, ilerideki kamyonda tek başına giden güzel kaltak yüzündendi. Kahretsin, elimi uzun saçlarına dolamak ve onu ağzıma çekmek istemeden onu zar zor düşünebiliyordum. Tadım dilini, göğüslerini göğsüme bastırdı. Ona baktım.

Gözümün ucuyla sustu ve kardeşinin de sustuğunu anladım. Onunla Ky'nin düğününde tanıştığımızdan beri bu kaltaktan hoşlandığımı biliyordum. Küstah ağzı, her hareketinden sızan özgüveni.

Kıçı da fena değildi.

Dünü ve Başkan Yardımcısı'nın benimle ve Hush'la yaptığı küçük "konuşmayı" düşündüğümde dudağım eğlenerek yukarı doğru kıpırdadı.

"Kapat şu lanet kapıyı arkandan." Ky kilisenin önünde durmuş, kollarını kavuşturmuştu. Styx sağında duruyordu, onun da yüzü gök gürültüsü gibiydi. Hush arkasından gelirken gergindi. Kapıyı kapattı kapıyı açtım. Koltuğuma yığıldım ve ellerimi başımın arkasında. Kendimi çok rahat ettirdim.

Hush sandalyesini çekti. Ky'ye bakıp Başkan Yardımcımızın konuşmasını beklerken, sırtına bakıp sııttım.

Tembel bakışlarımı tekrar Ky'ye çevirdim ve gözlerinin bana dikilmesi karşısında sııtmamak için kendimi zor tuttum. "VP," dedim. "Sen bizimle konuşmak ister misin?"

"Aynen öyle." Ky ellerini masanın üzerine dayadı, avuç içleri düzdü. "Onu korumak dışında ikiniz de Sia'ya

yaklaşmayacaksınız." Ky doğrudan konuya girdi. Bir an

Sus daha da gerildi. Ellerimi başımdan indirmedim.

Bunun olacağını biliyordum.

"Onun çiftliğine göz kulak ol. Bela var mı diye nöbetleşe bakın. Birinizin o kancığı aramadığı bir saat bile geçmeyecek Garcia. Anladın mı?"

"Anladım," diye onayladım, Hush "Evet," demeden hemen önce.

Ky'nin gözleri bana kilitlendi. "O benim kız kardeşim. Siz iki pislikten biri ona hiçbir şekilde dokunmayacak, anladınız mı?" O

Çabucak ayıldı ve sonra şöyle dedi: "Bir adamın elinden yeterince şey yaşadı. Size en ince ayrıntısına kadar anlatmayacağım ama o piç tarafından mahvedildi.

O zamandan beri biriyle bile çıkmadı. Kendi başına daha iyi." Bu bilgi üzerine yüzümdeki ukala gülümseme kayboldu. Ky

Neredeyse yüzüme gelene kadar öne doğru eğildi. "Ona bir daha zarar vereni gebertirim. Ve bu bir tehdit değil." Kaşları birbirine yaklaştı. "Ve kulüp kardeşlerimden biri olmayacağı da kesin. Özellikle de o iki tatlı dilli Cajun'lar, her gün lanet olası aksanları yüzünden amcıkları kremlenen sürtükler."

"Tamam, VP," dedim en kalın Cajun Fransızcamla. Ky'nin kırmızı suratını birkaç ton daha açıp açamayacağımı

görmek için. Gördüm ki

Adamın elleri yumruk oldu ama ellerini bana doğru savurmaya başlamadan önce Hush elini koluma koyarak çenemi kapatmamı söyledi.

"Bu konuda endişelenmene gerek yok, dostum," dedi. "Kız kardeşinin peşinden gitmiyoruz. Anladık. O yasak bölge."

Ky bize ters ters baktı. Styx de öyle. Ky kiliseden ayrılmadan önce yüzümü işaret etti. "En iyi arkadaşını dinlesen iyi olur.

arkadaşın orada, Kovboy. Kız kardeşimin etrafını kokladığını duyarsam bir daha benimle yüzleşmek istemezsin."

Başkan Yardımcısı'nın boynunda zonklayan damarlarını düşündükçe kendi kendime güldüm, sanki kız kardeşiyle ilgili düşüncelerimi yüzümden okuyabiliyordu. Hush arkasını döndü, kaşları aşağıya çekilmişti. Bu günlerde kalıcı bir özelliği idi. "Kaşlarını çat, kardeşim," diye talimat verdim ve parmaklarımı çizgili alnına bastırdım.

Hush elime vurarak uzaklaştırdı. "Neye gülüyorsun lan sen?"

"Ky. Dün. Lanet olası tiradı. Kıçımıza koymaya çalıştığı gris-gris."

Hush sinirli bir şekilde başını salladı. "Burada, kulüpte her şey yolunda. Bir parça amcık için her şeyi mahvetme."

Bir kahkaha attım. "Bir parça amcık mı?" Gz kırdım.
"Sanırım Sia'ya bunu söylediğini söyleyeceğim. Eminim
duymak ister." Hush'ın burun delikleri alevlendi ve eli
kalçasına gidip sıktı. Kendini böyle sakinleştiriyordu.
Kendini kaybettiğini fark etmeden önce bunun olduğunu
görseydim nasıl yapardım. Özellikle de toplum içinde.

Glmsemem çabucak kayboldu ve uzun bir nefes verdim.
"Hepsi bu kadar, değil mi Val? O sıradan bir amcık değil,
değil mi?"

Hush tekrar pencereden dışarı bakmak için döndü. "yle,
Aub. O kalın kafana bir türlü sokamadığın şey bu işte."
Başını iki yana salladı. "Bu işin peşini bırakmayacaksın. Göz
kırpma lar, kaş kaldırmalar, ne zaman ondan bahsedilse ya
da bizimle konuşsa lanet olası Stetson'ına vurmalar. Sana
daha önce de söyledim, yine söyleyeceğim: İlgilenmiyorum.
Lanet olası oyunlarına bir son ver." Omuzları gerildi. "Onu o
kadar çok mu istiyorsun? Siktir et onu. Yazılı iznimi falan mı
istiyorsun?"

"Siktir git, Hush." Oldukça rahat bir adamdım, ama onun
böyle konuşması sonsuza dek uykuda olan öfkemi bir
zerinden birden on üzerinden e çıkardı. "Bu sefer tek
başıma umamı ister misin, dostum? Ayarlanabilir." Oturdu

Orada, kaynıyordu. Ona izin verdim. Lanet herif bir öküz kadar inatçıydı. On altı yaşındayken onda fark ettiğim ilk şey.

Hush'ın devam eden sessiz davranışına gözlerimi devirip Sia'yı sağa dönerken yakaladım. Hiçliğin tam ortasına gelene kadar birkaç mil yol aldık. Sola döndü ve sık ağaçların koruduğu mera alanları kamyonun her tarafını sarmıştı. Ky'nin ona burayı neden aldığını anlayabiliyordum. Yoldan bakınca burada bir çiftlik olduğunu asla anlayamazdınız.

Birkaç mil sonra, küçük bir ev görüldü. Tipik bir çiftlik tarzı, etrafını saran bir verandası var. Arazinin yan tarafında bir ahır ve atlar için bir antrenman sahası vardı, tarlalar ve yeşil alanlarla birlikte.

Temiz havayı içime çektim. Böyle yerleri çok severdim.

"Sana eski güzel günleri mi hatırlatıyor?" Hush beni bir hala boktan bir tavır. Kardeşim geldiğimiz yere ve özellikle de benim köklerime karşı hiç sevgi beslemiyordu.

"Sus, çocukluğumuzdan beri sana vurmadım, ama şimdi söyleyeceğim, seni sefil piç, beni itmeyi bırakmazsan, patlayabilirim ve koluna vurmak zorunda kalabilirim ... ve ben

fiskelerimin gerçekten iyi bir acı bıraktığı söylendi." Bekledim, dudaklarımda bok yiyen bir sırıtış yayıldı. Yanağının seğirdiğini ve dudağının kıvrıldığını gördüğümde buna büyük bir zafer dedim. hafifçe yana doğru.

"Dikkatli ol, kardeşim," diye şakacı bir şekilde uyararak kapıyı açtım. "Gülümsemek üzereymişsin gibi görünüyor. O düşünceli yakışıklı piç bakışını takındığında iyi görünmüyorsun.

iyi." Bakışlarını tuttum. "Sia bu saçmalıktan zevk alıyor. Gözlerini senden alamıyor . . . ve tabii ki benden. Ama bu sadece yakışıklılığımın ve Cajun cazibemin bir parçası."

Kamyondan atladım ve öndeki kamyondan bir çift uzun kot pantolonlu bacağın çıktığını gördüm. Sia çakıllı araba yoluna doğru kaydı, mavi ekose gömleği belinden bağlıydı ve uzun kıvrıcık saçları bir siren gibi omzuna dökülüyordu.

"Burası güzel bir yermiş, canım," dedim. Sia bana doğru gülümsedi, mavi gözleri benimkileri yakaladı.

Bakışları mülkün üzerinde gezindi ve yüzündeki ifade bu sabahki ifadesinden değişti.

kulüpten yola çıktık. . . . çok huzurluyduk diyebilirim.

Rahatlamış . . en sevdiğim bedensel durum. "Evet," diye nefes aldı. "Burası evim."

Sia döndü ve çantasını almak için konsolun üzerinden uzandı. Yasa dışı kardeşlik kuralları gereği aşağı bakmamam gerektiğini biliyordum ama başka seçeneğim yoktu. Kapıyı daha sıkı tuttum ve kollarını daha da ileri uzatıp dar kalçasının şeklini tamamen ortaya çıkardığında bir iniltiye karşı koydum. Hush'ın gözlerini yakalayarak kamyonetime doğru baktım. Kolları göğsünün üzerinde çapraz. Göz kırptım ve gülümsedim - tam da az önce kamyonda bana yaptığı şey için.

Kimse için değişmeyecektim.

Sia çantasını kabinden çıkardığında, "Bunu senin için alayım, canım," diye teklif ettim.

"Teşekkürler, Kovboy." Omzumun üzerinden Hush'a baktı. Gözlerini indirdi ve evine girmeden önce ona gergin bir gülümseme gönderdi. Hush bana yetişti.

"Ondan nefret ettiğini düşünüyor," dedim verandanın merdivenlerinden yukarı çıkarken.

"Ondan nefret etmiyorum," diye cevap verdi ve bana başka bir şey sunmadı. Hayır, ondan nefret etmiyordu. Ondan hoşlanıyordu. Ondan benim kadar hoşlandığını biliyordum.

Evine girerken arkamdan bir sessizlik geldi. Sia oturma odasının ortasında duruyordu. Bir sehpanın iki yanında iki kanepe vardı ve arka duvarda açık bir ateş yanıyordu, yanında da bir sandalye. "Sadece iki yatak odam var," dedi Sia ve elini alnında gezdirdi. "Biri benim tabii ki."

"Paylaşırız." Çantasını yere bıraktım. Geri çekildim ve elimi Hush'ın omzuna koydum. "Birbirimizden utanmayız, değil mi Hush?"

"Sorun değil," dedi. Sia'ya başımı salladım ve ona göz kırptım.

"O halde, bu taraftan." Sia bizi üst kattaki iki kapıya götürdü. Birini açtı. "Benim odam orada, tam karşıda," dedi ve bizi içeri aldı. Ortada büyük bir yatak duruyordu.

Hush'a döndüm ve ona kocaman bir sırıtış attım. "En azından seni kucaklayabilecek kadar büyük."

Sia güldü ve sonra ellerini çırdı. "Pekâlâ, eşyalarınızı yerleştirmeniz için sizi yalnız bırakayım. Atlarımı kontrol etmem gerekiyor."

"Bekle" dediğimde daha iki adım atmıştı. Ben de seninle geleceğim."

Gülümsemesi düştü ve gözleri şüpheyle kısıldı. "Bunu yapmanı kardeşim mi söyledi? Asla yanımdan ayrılmamanı mı? Çünkü ben

Hepinize şimdiden söyleyeyim, burada işler böyle gitmeyecek. Burada kalabilirsiniz. Burada uyuyabilirsiniz. Ama ben istediğimi, istediğim zaman yaparım. Bu çiftliği herkesten daha iyi biliyorum." Yanakları öfkeyle yanıyordu.

Ellerimi kaldırdım. "Hayır, canım." Stetson'ımı işaret ettim. "Çiftlik çocuğu, hatırladın mı? Hakkımda pek bir şey bilmediğini biliyorum ama sana atların etrafında büyüdüğümü söylemiştim."

Gözleri yüzümü aradı. Sonra omuzları gevşedi. "Evet, yaptın."

Yanımdaki duvara yaslandım ve kendimi Gözlerinin pazuma, sonra tekrar geniş göğsüme kaydığını görünce gülümsedim. Kaslarımı esnetmiştim. Kaltak bana başka seçenek bırakmadı.

Sia'nın yanaklarını bir kızarıklık kapladı ve "Ee? Bana malları gösterecek misin?" dedim.

Kaşları şaşkınlıkla havaya kalktı. Sia'nın iri mavi gözlerine bakana kadar yaklaştım, daha da yaklaştım. Bu yakınlıkta kocaman olmuşlardı. "Atlar, canım."

Sia telaşla geri çekildi. "Bu taraftan." Evden çıkana kadar onun yanında adım attım. Arkamdan ayak sesleri duydum. Döndüğümde Hush verandanın basamaklarından iniyordu.

"Geliyor musun?" Şok olmuş bir şekilde sordum.

Hush gözlerime baktı, sonra bakışlarını Sia'ya çevirdi.

Bir elini başının üzerinde ovuşturarak mırıldandı, "Çevreyi kontrol edeceğim. İlk vardiyayı ben alacağım." Etrafımızı araştırdı.

Derin bir nefes aldı, sonra Sia'ya seslendi, gözlerinin içine bakarak. "Ky buralarda bir yerde birkaç bisiklet olduğunu söyledi. Kamyonla geldiğimiz için şimdilik onları kullanabileceğimizi söyledi."

"Babamın bisikletleri mi?"

Hush omuz silkti. "Sadece motorlar olacağını söyledi."

Sia'nın omuzları sertleşti. "Babamın birkaç bisikleti vardı. Ky onları burada saklardı." Evin yan tarafındaki garajı işaret etti. "Ky onları çalışır halde tutar. Çoğu hafta gelir ve onları çalışır halde tutar." Sia yanımızdan geçip gitti. garaja gitmek için. Kemerinden bir anahtarlık çıkardı ve kapıyı açtı. Hush da yanıma geldi ve Willis Baba'nın ünlü gurur ve sevincini görmek için bekledik. Sia kapıyı hızla açtı. Ortada duran iki motosikletin üzerindeki toz örtülerini kaldırdı. İki Harley ortaya çıktı. Biri oldukça yeni bir Fat Boy, diğeri de

"1960'ların Duo Glide'ı." Hush, arabanın yanına çömeldi. huşu içinde eski motosiklet. Kardeşim her zaman eski modellere ilgi duyardı. Ben iyi bir Chopper'ı tercih ederdim. Harley takıntısını hiç anlamadım.

Hush elini deri koltuğun üzerinde gezdirdi. "Bu çok güzel."

Sia'nın yanımda ne kadar gergin olduğunu fark etmemiştim, ta ki saf bir nefret yayarak, "Onlar Onları süren adamlar birlikte gömüldüler." Hush yavaşça ayağa kalktı ve Sia'nın gözlerinin içine ölü gibi baktı.

"Ben sana anahtarı getireyim," dedi Sia ve eve girmek üzere ayrıldı. Hush'ın yanına gittim.

"Baba sorunları mı?" diye sordum. Hush omuz silkti.

Sia geri geldi ve anahtarları Hush'a doğru fırlattı.

"İhtiyacınız olursa gaz bidonları arka duvarda. Orada Daha fazlasını almak için yolun aşağısındaki istasyona gitmemiz gerekmeden önce yaklaşık bir hafta yetecektir."

Sia bir an için

bisikletlere tekrar baktı. "Kardeşim babamla ilgili her şeyi idolleştirir. Bu bisikletler de istisna değil." Önce bana, sonra Hush'a baktı. "Hepiniz öyle değil mi? O kulüple ilgili her şeyi kutsal ve dokunulmaz olarak mı görüyorsunuz?"

Tam kabul etmek için ağzımı açmıştım ki Hush, "Kulüp çoğumuzu kurtardı. Her şeyimizi ona borçluyuz."

Sia, çok cesurca Hush'a doğru yürüdü. Kardeşim Yerinde durdu. Büyük bir ereksiyon yaşadığını bildiğim kaltak onunla burun buruna gelince burun delikleri alevlendi. Hush, Sia'nın karşısında dimdik duruyordu ama bu, fişek gibi kızın, "Evet, ama çoğu zaman daha fazlası gerekir," demesine engel olmadı. verdiğinden daha fazla." Ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Babamla tanıştın mı, Hush?" Hush başını salladı. "Tam bir piçti."

"Lanet olsun, canım." Alçak sesle ıslık çaldım. "Kulüp için öldü."

Başını bana doğru çevirdi. "Annem de öyle. Sadece o bunun bir parçası olmayı istemedi. Kulüp onun hayatıydı. Senin değerli kulübün yüzünden annemi hiç tanıyamadım. Teyzem bana anlatabildiği kadarını anlattı. Annem her zaman Babamın sikini bulabildiği her sürtük amına soktuğu gerçeğine çok üzölmüş, o kadar ki bana hamileyken onu terk etmiş. Ky'yi de almaya çalıştı ama Büyükbaba Willis oğlunu almasına asla izin vermedi. Onun Hangmen varisi. Babam annemi ona olan aşkıyla kafese kapatmış. Onu acınası bir şekilde sevginin herhangi bir kırıntısına asılı tuttu.

ona doğru fırlattı, sadece ölmesi için, çünkü onu yalvartmadan lanet olası bir kapıyı bile açamadı-" Devam etmekten vazgeçti, yüzü öfkeden kıpkırmızıydı.

Motosikletin anahtarını Hush'a doğru iterek topuklarının üzerinde döndü.

ve garajdan dışarı çıktı. Kapıda sadece omzunun üzerinden konuşmak için durdu. "Kulübü pek sevmiyorum, bu çok açık. Ama siz ikinizle tanıştığım andan itibaren, oradaki çoğu pislikten farklı göründünüz.

Haklı olduğuma dua ediyorum. Bu yüzden ikinizin de benimle buraya gelmenizi istedim."

Gün ışığında bizden uzaklaşana kadar nefes almayı bıraktım. Hush'a döndüm, onun gidişini izliyordu, mavi gözleri parlıyordu.

"Biz farklıyız, ha?"

"Öyle olduğumuzu biliyorsun," dedi ve sonra motora bindi. Motor kükreyerek çalıştı. Garajdan hızla çıktı ve beni onun gidişini izlerken bıraktı.

Elimi yüzümde gezdirdim ve garajın tozlu kirişlerine baktım. Derin bir nefes aldım ve Sia'nın peşinden gittim. Onun seksi kışını ahıra doğru yürürken gördüm.

Tekmeledim

koşmaya başladı ve tam ahırın kapısından girerken ona yetiştı. Doğruca atlarının yanına gitti ve her birinin burnunu okşadı. Her bir ahırđ dolaştım, hepsini gördüm. kendim için. Bunu yaparken midemde garip bir gerginlik hissettim. Burası bir zamanlar benim dünyamdı. Atlar, rodeolar, ve Hush yok.

Etrafımdakiler hakkında da bir sürü cehalet.

Sanki o hayatı yaşamış başka biri varmış gibi hissediyordum. Ailemin benim için planladığı hayat buydu. Bırakıp gideceğimi hiç hayal etmediğim bir hayat.

Baktığım çeyrek atın boynunu okşadım. Burnunu omzuma soktu.

"Onunla aran iyi."

Gülümsedim, döndüm ve hemen mavi ekosenin hiç bu kadar güzel görünmediğini düşündüm. "Bütün kadınlarla aram iyidir, canım." Kaşlarımı ona doğru salladım ve daha geniş gülümsedim; ağzından bir huff çıktı, ardından hafif bir kahkaha geldi.

"Bu cümle normalde işinize yarar mı?" dedi şakacı bir şekilde,

Başını eğdi ve ellerini kıvrımlı kalçalarının üzerine koydu.

Elimi göğsüme vurarak kısırağı ürküttüm. "Sia, bebeğim, yaralandım," diye dramatik bir şekilde telaffuz ettim. Yavaşça ona doğru yürüdüm. Hafifçe doğruldu ama göğüslerimiz neredeyse birbirine değene kadar bakışlarımı üzerinde tuttu. Kıvırcık saçlarını düzelttim. omzunun üzerinden düşen bir tutam saç. Ben bunu yaparken nefesi kesildi. "Bayanlar için yumuşak bir konuşmam yok."

"Tabii ki bilmiyorsun." Sia çenesini bana doğru kaldırdı. "Sen bir Hangman'sın. Kulüp hayatının nasıl olduğunu bilirim, hatırladın mı? Ky benim kardeşim. Kan bağı dışında Styx de öyle. Sizinle neler döndüğünü biliyorum. Sürtük amcığı ve siklerinizi yalamak. Bayanlar için hiç konuşmuyorsunuz."

Dudaklarımı birbirine doladım, bebek hüznünün alevlendiğini gördüğümde gamzelerimin tüm gücüyle ortaya çıktığını biliyordum. "Oof, cher, o ağız." Sia gülümsemesine engel olmaya çalışıyordu. Eğildim ve kulağına fısıldadım, "Hoşuma gitti. Bu küstahlığı asla kaybetme, sevgilim." Sia'nın gözlerini devirdiğini görmekten ziyade hissedebiliyordum. Göğsümü tokatladı ve dudak büktü. Daha o söyleyemedi Elini çektim ve tuttum. Elimini ağızma götürürken beni izledi.

Gözlerimi onunkilere kilitledim ve sırtındaki yumuşak teni
öptüm.

Sia elini çekti ve elime bir kürek tutuşturdu. "Güzel konuşuyor olabilirsin ama tek bilmek istediğim bok küremekte ne kadar iyi olduğun."

"En iyisi," dedim ve o atları otlamaları için tarlaya çıkarırken ben de ahırları temizlemeye başladım.

İşleri bittiğinde Sia, "Gezintiye çıkmak ister misin?" diye sordu. Başparmağıyla iki atı işaret etti: biri kısarak, diğeri aygır. "Egzersize ihtiyaçları var. Burada bana yardım eden kız Clara, ben yokken onlarla fazla ilgilenme fırsatı bulamadı." Aygırı işaret etti. "Ve binmeye cesaret edemiyor onu."

"Yeni mi girdiniz?"

Sia başını salladı. "Hâlâ zaman zaman zıplayıp duruyor."

İçimden tanıdık bir heyecan duygusu geçti. "Karşında New Orleans ve Louisiana Eyaleti genç eyer atı şampiyonu olduğunu bilmiyor musun? Üç yıl üst üste."

"Sen bir at binicisi misin?"

Stetson'ıma vurup başımı eğdim. "Aubin Breaux hizmetinizde, hanımefendi."

Gözleri büyüdü. Ağız açık kaldı. "Aman Tanrım! Seni gördüm!" Başı inançsızlıkla sallandı. "Eskiden seni izlerdim

"Gençken Rodeo TV'de izlerdim." Sustu. "Bekle, ben sadece yirmi dört yaşındayım. O zamanlar benden çok daha yaşlı olamazsın."

"Yirmi altı
yaşındayım." "Peki
ya Hush?"

"Aynı."

Görünüşte kendi kendine başını salladı ve sonra bana doğru geldi. "Aubin Breaux." Sesi afallamış gibiydi. "Senin adın Aubin Breaux." Gülümsedi. "Yine de yol adını anladım: Kovboy. Ama ..." Beni anlamaya çalışıyormuş gibi başını yana eğdi.

"Bana sor, canım."

"Rodeo'da bir yerlere gelmeye hazırdın. Profesyonel olarak. Neden bıraktın?" Gözleri benim kesiğime takıldı. "Peki Hangmen'e nasıl girdin?"

Midem yine bulandı; bu benim anlatacak hikâyem değildi. Aygıra geri döndüm. "Bu adamla rodeo geçmişim hakkında konuşmaktan daha çok ilgileniyorum." Elimi boynunda gezdirdim. Sia hâlâ merakla beni izliyordu. "Onları sen mi yetiştiriyorsun?"

Ona daha fazla bilgi vermeyeceğimi anlayınca iç çekti. "Evet, onları ben yetiştiriyorum." Sia yanıma geldi ve elini aygırın burnunda gezdirdi. "Ama onları daha çok eğitiyorum. Çoğunlukla varil yarışı." Omzumu dürttü. "Bronco'ları da. Temel olarak, bir atın yapabileceği her şeyi rodeo." Omuz silkti. "Bu işte oldukça iyiyimdir." Elini bıraktı. "Öyle olmasaydım daha büyük bir işim olurdu..." Gözleri düştü. "Eğer saklanarak yaşamasaydım. İfşa olma riskini göze alamam."

Başımı yana eğdim. "Kendin fıçı yarışı mı yapıyorsun?" "Yerel şampiyonum," dedi sırtarak. "Hâlâ unvan sahibiyim "Buralarda."

"O zaman neden seni pistte görmedim?" Dudaklarımı büzdüm ve gözlerimi vücudunda gezdirdim. "Seni hatırlardım, canım."

Yüzü buz kesmişti. "Çünkü, şimdi olduğu gibi, saklanmıştım. Büyük Baba Willis'in kızı düşmanlar için iyi bir kozdur. Bu yüzden saklandık ve hayallerimi dizginlemek zorunda kaldım. Zorundaydım.

rekabet etmek yerine amatörce yarıştım. Hâlâ da öyle." O ellerini kaldırdı. "Ama sorun değil, çünkü bu kulübün iyiliği için ve her şey her zaman kulüp içindir." O koydu

elini alnına götürdü ve bana baktı. "Özür dilerim. Sadece çok sinirleniyorum."

O boku orada bırakmaya karar verdim. "Eyerler nerede?"

Sia nefes verdi, konuşmayı değiştirdiğim için rahatladığı belliydi. Arka odadan dizginleri ve eyerleri getirip atları hazırladı. Kısrağın üzerine atladı ve bana gülümsedi. "Nasıl binildiğini hâlâ hatırlıyor musun? Yoksa bugünlerde sadece motorlu bir şeye mi binebiliyorsun?" diye alay etti.

Aygır Triumph'un üzerine atladım ve hemen yerimi buldum. Triumph olduğu yerde dans ediyor, burnunu kabartıyordu. "Bakalım, olur mu?" Dedim ve onu dörtmala ahırdan çıkarıp açık araziye doğru koşturdum. Sia'nın kahkaha sesini duydum

Arkamda. Alanın kenarından döndüm ve Sia'nın peşimden geldiğini gördüm. Alanın etrafında bir depar attıktan sonra Triumph'u yürüyüşe geçirdim. Sia yanımda durdu, gözleri parlıyordu. "İyi misin?" diye sordum.

"İyisin," diye isteksizce itiraf etti, sonra güldü. "Hayır... sen oldukça iyisin ve sen" -beni işaret etti- "seni kendini beğenmiş piç, öyle olduğunu biliyorsun."

Eyerime geri oturdum ve iç çektim. "Evet, ama sürekli böyle söylenmesi çok iyi hissettiriyor."

Sia kolumu yumrukladı. Ona bir göz kırptım.

Arka planda bir motor kükredi. Hush'ın uzaktaki tarlanın çevresini yavaşça izlediğini görmek için baktık. Bir süre sonra Bir saniye sonra lanet olası ruh halim mutluluktan hayal kırıklığına dönüştü. "Onu gücendirecek bir şey mi yaptım?"

Sia'nın sorusu

dikkatimi en iyi arkadaşımdan onun hâlâ kızarmış yüzüne yönelttim. "Styx'in ve Ky'nin düğünlerinde bana karşı çok iyiydi." İç çekti. "Biliyorum, konuşmanın çoğunu sen ve ben yaptık ama o da biraz sohbet etti. Şimdi hiçbir şey yok. Öfke ve soğuk bakışlardan başka bir şey yok." Ağabeyime baktı ve gözlerini kaçırdı.

uzaklara doğru. "Benden hoşlandığını sanıyordum."

"Öyle." Ben açıklamadan önce birkaç dakika sessizlik oldu, "Bak, cher, o sessiz bir adam. Her zaman öyleydi. Ama ..."

Gözlerimi kapattım ve başımı arkaya eğdim. "Tüm nedenlere girmeyeceğim, çünkü Hush'a böyle bir saygısızlık yapmam." Beni izlediğini hissedebiliyordum. "Seni dışlıyor."

Sia'nın alnı şaşkınlıkla kırıışmıştı. "Anlamıyorum."

"Eğer sizi dışlıyorsa, bu sizden hoşlandığı içindir. O Seni dışlıyor çünkü kendini böyle koruyor." "Neyden?" diye fısıldadı.

"Yine yaralanıyorum."

"Yine mi?"

Yanımda oturduğu yere doğru eğilerek, "Geçmişinde sorun yaşayan tek kişi sen değilsin, tatlım. Garcia denen herifle aranızda ne geçti tam olarak bilmiyorum ama kötü bir şey olduğunu ve bunu geride bırakmak istediğini anlıyorum."

"Susmak da aynı şey," diye cevap verdi bilerek.

"Onun da kendi geçmişi var. Seni dışlıyor çünkü onun seni istemesine neden olabileceğini biliyor." Başımı salladım.

"Hayır. İnatçı pislik zaten biliyor. Bu yüzden, o seni görmezden geliyor. Bu onun arıza güvencesi." İçimi çektim. "Kardeşimin soğandan daha fazla katmanı var."

Sia'nın nefesi kesilmiş gibiydi. Şok olmuş gözlerine baktım. Dudaklarını yaladı ve "Beni mi istiyor?" diye sordu. "Seni gördün mü?"

Bu onu gülümsetti. Gülümsemesi kaybolmadan önce "Peki ya sen?" dedi.

Dudaklarıma yavaş bir sırtış yayıldı. "Ben ne?"

Ne yaptığımı çok iyi bildiği için gözlerini bana dikti. "Beni istiyorsun," dedi, onu sevdiğim kadar cesurca.

"Aynen öyle," diye onayladım ve kızarmasını izledim.

Sia gözlerini Hush'ın az önce bulunduğu yöne dikti. "Ve bu aranızda sorunlara yol açmıyor mu? İkinizin de aynı kadından hoşlanıyor olmanız?"

Bu soru dudaklarından dökülürken aletim sertleşmeye başladı. Çünkü kafamda çizdiği imajın gerçek olmasını istiyordum. "Biz böyle çalışmıyoruz, canım." Yüzündeki şaşkınlığı gördüm. Ben de açıkladım, "Kıskançlık olayı mı? Hush ve benim aramda pek olmaz." Bir süre öylece oturmasına izin verdim.

Yaklaşık on dakikalık bir sessizlikten sonra Sia öne doğru eğildi ve kısırağının boynunu öptü. Beni izlediğini fark edince, "Onlar benim duygusal terapim," dedi. Gözlerimi kaçırıp kısırağının boynunu okşamadan önce gözlerime zar zor baktı. "Atlarım. Onları her zaman sevdim. Her zaman fıçı yarışlarına katıldım. Ama sonra ... geri döndüğümde ..."

Derin bir nefes aldı. "Onlar benim duygusal dayanağım oldu. Beni tuttular parçalanacağımı düşündüğümde ayağa kalktım." Gözleri bir an için

solumuzdaki ağaçlara boş boş bakıyordu. "Bu yüzden kulüpte kalamadım. Onlarsız geçen her gün benim için daha da kötüleşti.

I . . ."

Uzandım ve elini tuttum. Elim titriyordu. Onun bu kadar korkmuş olmasından dolayı içimde hissetmeye alışık olmadığım bir öfke oluşmuştu. Elini tuttuğumda beni itmedi; kaltak elimi sıkıca kavradı.

Diğer iki tarlanın üzerinden geçerken Sia elini benimkinden hiç çekmedi. Geri dönmeye başladığımızda, "Kovboy?" dedi.

"Mmm?"

"Sen ve Hush ..." Başını eğdiğinde ve yanakları kıpkırmızı olduğunda gülümsemekten kendimi alamadım. I

Sessiz kalıp sormak istediği şeyi sormasına izin verdim. Kafasını kaldırıp benim sırtışıma görünce erkekçe davrandı ve "Söylentiler duydum..." dedi.

"Ne söylentisi?"

Kızgın bir nefes verdi. "Bana sordurtacaksın, değil mi?"

Eyerime geri oturdum, gerçekten rahatlamaya başladım.

"Evet, sevgilim. Sanırım öyleyim."

"Eşcinsel misin?" diye ağzından kaçırdı, sonra da sorduğuna inanamıyormuş gibi gözlerini kırptırdı. "Demek istediğim... ama hoşlandığını söylemiştin Ben ... biseksüel olabilir miyim?"

Etiketlerden nefret ederdim. Hep nefret ettim. Kendimi asla bir bok olarak etiketlemedim. Bu şekilde yuvarlanmadım ama "Yaklaştık," dedim ve omuz silktim. "İnsanlar ne isterlerse düşünebilirler. Biz sadece her şey bir arada. İnsanların buna ne isim vermek istedikleri umurumda değil."

"Her şey mi?"

İşte bu onun dikkatini çekti. "Hush ata binmiyor, yani her şey değil."

"Kovboy!" Sia bağırdı, belli ki benim daireler çizerek dans etmemden bıkmıştı.

Sırıttım. "Ama sürtükleri becerirken o da yanımda, yani oldukça yakın olduğumuzu söyleyebilirim."

Sia'nın ağzı açık kaldı ve göğsü kabardı. "Kadınları birlikte mi beceriyorsunuz? Sen . . . üçlü mü yapıyorsunuz?"

"Evet." Yüzünü dikkatle inceledim. Kaltağın bu bilgi hakkında ne düşündüğünü bilmek istiyordum.

"Kadınları hiç tek başına becermez misin?"

"Hayır."

"Hiç mi?"

Başımı salladım.

"Sadece Hush da oradayken mi?"

Başımı salladım. Sonra gülümsedim. Daha da yaklaşıarak,
"Bu konuda ne düşünüyorsun, tatlım?" diye sordum.

Gömleğinin altında sertleşen meme uçları bana tam olarak
ne düşündüğünü gösterdi.

"Bunu yaparken birbirinize dokunmuyor musunuz?"

"Ahh ... milyon dolarlık soru." Onu bir, iki, üç saniye
beklettikten sonra, "Yani, tabii ki dokunuruz..." dedim.
Gözleri genişledi. "Ama kılıçlarımızı birbirimize batırmıyoruz,
eğer kastettiğin buysa." Ellerimi kaldırdım.

"Kesinlikle kaltağın pembesini batırmaya."

Dudağı seğirdi ve cevabım karşısında başını salladı. "Şey...
hepiniz sıradan tükürük kızartan Prens Charming'lersiniz,
ha?"

Bir kahkaha attım ama oturduğu yere doğru eğildim ve
gözlerinin içine baktım. "Sadece kızartma değil, canım."
Nefesi kesildi. "Çift penetrasyon tercih edilen pozisyonudur."

Sia'nın yanakları kıpkırmızı kesildi. Ama bunu kabullenerek
fısıldadı: "Her koyun kendi bacağından asılır, sanırım."

Sırıttım ve doğrudum. "Çok doğru, canım." Omuz silktim. "Bana göre hayat çok kısa. Nasıl yaşamak istiyorsan öyle yaşa, yaşamak zorundasın ve diğer herkesi siktir et."

"Hush'ın bunu herhangi biriyle yaptığını hayal bile edemiyorum," dedi. "Ancak bu sohbetten sonra senden hiç şüphem yok."

Güldüm, sonra elini tekrar elime alarak, "Merak etme canım, Hush'ı birlikte yıpratacağız. Olayları bizim açımızdan görmesini sağlayacağız. Duvarları yüksek, ama yeterince uğraşırsak onları yıkabileceğimizi düşünüyorum."

"I . . . Kovboy . . . Ben-" tartışmaya çalıştı, ama ben elini bıraktı ve Triumph'u dörtnala koşturdu. Sürtüğün bir süre bu görüntüyle oturmasına izin verdim. İkimize birden sahip olmanın.

Onu göğsümüze bastırdık. İkimizin de ağzı onun boynundaydı.

Birkaç saniye durakladıktan sonra Sia koşarak peşimden geldi. Arkama baktım ve Stetson'ımı ona doğru salladım. Beni yakalamaya çalışırken yüzü kararlıydı. O kaltağa hakkını vermeliydim. Ata binebilirdi.

Avluya girdiğimde beni yakalayamadı. Yüzü kızarmış ve nefesi kesilmiş bir halde atından inip yanımdan geçerken mırıldandı: "Eğer bu adil bir yarış olsaydı

Cajun kıcı. Bir dahaki sefere, Sandy'nin gerçekten neler yapabileceğini göstereceğim."

"Ooh, sevgilim." Dudaklarımı yaladım ve ben de attan indim.

"Kıçıma şaplak atmak mı? Bunu ayarlayabiliriz." Bana kaşlarını kaldırdı. "Ne?" dedi. Şok olmuş gibi söyledim. "Az önce sana sapkınlıklardan hoşlandığımı açıkça söyledim." Sia Triumph'un dizginlerini tuttu ve atları otlatmaya çıkardı. Çiftlikteki her şey bittiğinde gece çökmüştü ve ben açlıktan ölüyordum. Sia'ya döndüm. "Burayı neden sevdiğini anlayabiliyorum, canım."

Gözlerini çiftlikte gezdirdi. "Evet. Bu benim cennet."

"Kulübün aksine."

Gözlerini kıstı ve omuzları çöktü. "Ben sadece kulübün bazı yönlerine kızgıyım Kovboy. "Bazı

Elbette nefret etmiyorum. Sadece bazen keşke olmasaydım diyorum.

Elysia Willis, biliyor musun? Bu hayatı sen seçtin. Ben bunun içinde doğdum.

Ve o zaman bile, tamamen 'içinde' olmama izin verilmedi." Gözlerini kaçırdı.

"İçten içe bizden nefret etmediğini biliyordum," dedim. Başını kaldırıp bana baktı. "Aygırına Triumph adını verdiğinde motorculardan ve içinde yaşadığımız dünyadan

nefret ettiğini düşünmek biraz zor."

Sia'nın ağızı açılıp kapanıyor, hiçbir kelime bulamıyordu. Öfkeyle yanımdan geçip gittiğinde gülümsedim. Kaltak motorculardan hiç de nefret etmiyordu. Styx ve Ky'yi severdi; onu onlarla görmüştüm. Benden de hoşlanıyordu, bunu biliyordum. Ve Hush'ı büyüleyici buluyordu. Babasından nefret ederdi. Hepsi bu kadardı.

Ama eski Başkan Yardımcısı hakkında duyduklarıma göre, kim istemez ki?

Sia yemek hazırlarken Hush eve geldi. Ellerimi başımın arkasına koymuş, bacaklarımı koltuğa atmış, kanepede rahat rahat otururken bana baktı. "Sus." Stetson'ıma dokunmak için bir kolumu indirdim. "Her şey yolunda mı?"

Hush başını salladı. Gözleri Sia'yı buldu. Sia ocağın başındaki yerinden ona bakıyordu. "Hey, Hush." Yemeği işaret etti. "Yemek neredeyse pişti."

"Aç değilim," diye açıkladı ve Sia'nın gülümsemesi hızla düştü.

Ayağa kalktım ve kolunu tuttum. "Yemek yemen gerek." Gözlerinin içine baktım. Bunu neden söylediğimi biliyordu ve ben

haklıydı. Tartışmaya gitti ama verecek hiçbir argümanı yoktu.

Onun yerine Sia'ya baktı ve "Mersi" dedi.

Masayı işaret ettim ve Hush oturdu. Elini sakallı yanaklarında gezdirdi. Sia önüne bir bardak su koydu. Bardağı boşaltmadan önce, "Teşekkür ederim," diye mırıldandı.

Sia biftek ve fasulyeyi önümüze koydu ve kendisi de oturdu. "Güzel görünüyor, canım," dedim ellerimi birbirine sürterek. Hush yemeğe başladı.

"Ee," dedi Sia, doğrudan Hush'a bakarak. "Bisiklet nasıl gitti?"

Hush yutkundu. "Bu iyi bir bisiklet."

Kardeşi başka hiçbir şey söylemedi. Gözlerimi devirdim ve sonra Sia'ya sııttım. "Şimdi iyi biniyor, tatlım, ama onu ilk denediğinde görmeliydin." Hush'ın mavi gözleri benimkilere sabitlendi. Çenesi gerildi. Hiç sikimde değildi.

"Ne oldu?" Sia konuşmaya başladığım için rahatlamış görünüyordu.

Koltuğuma geri oturdum. "Ben ve Hush bir gece kafayı bulduk. On sekiz yaşındaydık ve New Orleans'ta dolaşıyorduk." Sokaklarda yaşadığımız gerçeğini atlamıştım. Hush

bu saçmalıklardan herhangi birini dahil etmeye cüret edersem beni öldürür. Bana bakarken gözleri parladı, lanet olası hikayeyi basit tutmam için uyarmıştım. Elimi omzuna indirdim. "Bir motorcu barının önünden geçiyorduk ve Hush burada, viskiyle zil zurna sarhoştı" -başımı bir yana eğdim- "yoksa Slippery Nipples mıydı?"

"Pislik," dedi Hush başını sallayarak. Sia gülümsüyordu. Sanırım şakamdan çok, Hush'un sonunda onun yanında ağzını açmış olmasına sevinmişti.

"Peki, viski. Her neyse, ön tarafta bir sıra motosiklet görmüş. Sarhoş haliyle, takıntılı olduğu eski bir Harley'e binmenin iyi olacağını düşünerek doğruca ona doğru gitti. Anahtarlar hâlâ kontaktaydı." Hush'a bir sırıtış attım. "Onu almamamız için ilk işaret olmalıydı. Motosikletin anahtarları kontaktaydı ama dokunulmamıştı."

"Kiminmiş o?" Sia sordu.

Bunu öğrenmesi için beklemesi için elimi kaldırdım. "Hush, arabayı park yerinden geri geri çıkarıyor ve sonra başla." Kıcımla gülmeye başladım. "Kontrolü kaybetmeden önce sadece yirmi metre kadar gidebildi ve o lanet şeyi yola savurdu." Hush son bifleğini bitirdi ve oturdu.

koltuğuna geri döndü. Gözlerini masanın üstünden ayırmadı. konuşmaya devam etti. Sia gözlerini ondan ayırmadı. Ben de ikisini izledim. "Yerden kalktığı yere doğru koştum, o sırada barın kapıları çarparak açıldı ve kesilmiş bir grup kardeş dışarı fırladı."

"New Orleans Hangmen mi?" Sia sordu.

"Aynen öyle." Hush'ın dudağının köşeden kalktığını gördüm, belli ki o günü hatırlıyordu. "Bisikletin eski başkan Ox'a ait olduğu ortaya çıktı." Başımı salladım.

Anı. "Ama Hush, gözünü korkutmak yerine ayağa kalktı ve bizi öldürmek üzere olan Ox'la burun buruna geldi."

"Ya sen?" Sia sordu.

Cevap vermeye gittim ama Hush dedi ki, "Yanımda durdu. O da savaşmaya hazır."

Omuz silktim. "Kardeşimi ölüme terk edemezdim. Bir motorcu tarafından öldürölmenin çok havalı bir ölüm şekli olacağını düşündüm." Hush sırttı. "Ama sonra Ox bize baktı, pis ve kibir dolu bir adamdı ve güldü. Hush sallandı, yaşlı adamın çenesini kırdı ... ve iki saat sonra New York'un en yeni adaylarıydık.

Orleans bölümü. Ox bize bir yuva verdi. Bir amaç. Lanet olası bir hayat." O günleri hatırlayınca göğsüm sıkışarak güldüm. "Ona her şeyi borçluyum."

Sia bu hikâye karşısında kocaman gülümsüyordu. "Buna bayıldım," dedi Sia. Hush gözlerini indirdi ve ayağa kalktı.

"Yemek için teşekkürler." Tabağını lavaboya koydu ve odadan çıktı.

Gidişini izledim. Hayal kırıklığı içinde başımı arkaya eğdim. Bulaşıkları yerleştirmek için ayağa kalkan Sia'ya, "Kendine gelecektir," diye güvence verdim.

İşi bitene kadar masada bekledim, Styx ve Ky ile mesajlaşarak kontrol ettim. Sia telefonu kapatmaya başladığında

Işıklar, onu yatak odasının kapısına kadar götürdüm. Bana baktı ve yutkundu. "İyi geceler, Kovboy. Yardım ettiğin için teşekkürler. bugün."

"Sorun değil, sevgilim." Yaklaştım. "Çok eğlendim." Sia başını salladı, ben daha da yaklaşıırken göğsü her nefeste biraz daha daralıyordu. Vücudunun benimkine değen sıcaklığını hissedebiliyordum. "Yarın seni fıçı yarışı antrenmanında göreceğim, tamam mı?"

"Evet. Birkaç hafta içinde rodeo var. Antrenman yapmalıyım eğer

en üstteki yerimi koruyacağım." Gülümsedim, çoktan sertleşmişim

Onu elmas kaplı kot pantolonuyla, o lanet fiıların etrafında uçarken, kıvırcık saçlarında Stetson'la görme düşüncesi.

Çenesi yukarı kalktı. "Atlarımdan birini eğittiğini gördüğüm sürece sorun yok."

"Oh . . . buna güvenebilirsiniz."

Sia gülümsedi, ben de dayanamayıp başımı eğdim ve başparmağım la parmağımı çenesine koydum. Ağzının kenarını öptüğümde nefesini içine çekti. "Bonne nuit, cher," diye fısıldadım yumuşak tenine karşı, burnumu yanağından yukarı doğru sürükledim. Sonra kapıma doğru geri çekildim.

Sia birkaç dakika bana baktıktan sonra hızla odasına girdi. Başımı yatak odamızın kapısına yaslayarak inledim. Sonunda kendimi toparlayarak Hush'la paylaştığımız odanın kapı kolunu çevirdim. Ben vardı Hush, "Ky bu boku yaptığını öğrenirse seni öldürür," dediğinde kapıyı henüz kapatmıştı.

Kardeşim her şeyi duymuştu.

"Kapa çenenı Val. Onu uzun zamandır istiyorduk. Bu doğru değ ilmiş gibi davranma." Sikimi tuttum

pantolonumun içinden. "Ben istediğimin peşinden gitmekten korkan bir ödleğ değilim."

Perdelerdeki bir yarıktan içeri giren ışıktā, ağabeyimin yatakta yüzüstü yattığını görebiliyordum. Gümleği ve kot pantolonu yoktu. Gözlerim sırtındaki lanet dövmeğe takıldı, her zaman orada olacak olan yanığı örtmeğe çalışan dövmeğe. Mürekkep, izi tasarımıyla birleştirmek için elinden geleni yapmıştı. Ama tek gördüğüm o lanet olası izdi.

Hush doğrulup oturdu. Gümleğimi ve kot pantolonumu çıkardım ve yatağa, onun yanına tırandım. Bana ters ters baktı. "Yolculuğunun tadını çıkardın mı?"

Yine Cajun Fransızcasıyla konuştu. Sia duyarsa ne söylendiğini anlamasın diye böyle yaptığını biliyordum.

"Evet. Eyere geri dönmek gerçekten iyi hissettirdi."

Hush tekrar yatağa yığıldı. "Eminim öyledir. Eski güzel günleri anımsamana yardımcı oldu, değil mi?"

"Siktir git Val. Bizimle dışarıda olmadığın için kızgınsın diye üzerime gelmene izin vermeyeceğim."

"Çevreyi kontrol ediyordum."

"Bütün öğleden sonra mı?"

"Her an gelebilirler."

"Styx ve Ky'nin kardeşleri her gün buraya kadar gelip şüpheli bir şey var mı diye kontrol ediyor. Sen lanet olası ondan kaçınmak." Hush sessizdi. "Bana seni hatırlatıyor."

Hush yanımda gerildi. Sırt üstü yuvarlandım ve göz ucuyla ona baktım.

Hush bana baktı. Ne demek istediğimi öğrenmek istediğini biliyordum ama ağabeyimin dişlerini sıkıp vazgeçmesi çok uzun zaman aldı. "Nasıl yani?"

Nasıl söyleyeceğimi düşündüm. Sonunda gerçeği söyledim. "Çünkü o kırıldı, Val. Gerçekten kırılmış." Hush'ın gözleri kapandı ve lanet olası göğsüm sıkıştı.

"Senin gibi zarar görmüş kardeşim. Birbirinize yardım edebilirsiniz. O yapayalnız. Birine ihtiyacı var."

Hush gözlerini açtı, bakışları kararlıydı. "O zaman onun için öyle biri ol."

İnatçı herifin bana böyle şeyler söylemesinin ona ne kadar acı verdiğini biliyordum. Bu yüzden yara bandını yırtıp attım. "Biz olabiliriz

o birileri onun için." Nefesini tuttu. "Bizi zaten biliyor."

Gözleri benimkilere kaydı, hızlıca nefes verdi. "Nasıl sevdiğimizi."

"Bunu ona neden söyledin?"

"Yani nasıl olduğumuzu biliyor. Durumu biliyor."

Hush'ın dişleri o kadar gürültülü gıcırdıyordu ki onları duyabiliyordum. "O zaman, bir kereliğine, tüm bunları görmezden gel ve sadece onu becer." Dirseklerinin üzerinde ayağa kalktı ve yüzüme baktı. "Sana izin veriyorum, Aub, tamam mı? Onun için orada ol. Nasıl istiyorsa ve sana nasıl ihtiyacı varsa öyle ol."

"Biz yalnız uçmayız. Hiç uçmadık."

Hush elleriyle yüzünü kapattı. "Evet, ama bu fahişeler ve kulüp fahişeleri için geçerli."

"Ve?"

"Ve o öyle biri değil! Sürtüğün yakınından bile geçmiyor. O sadece daha fazlası."

Hush benden uzaklaştı. Pencerenin dışındaki aya baktım. "Söyle ona Val. Siktir et. Söyleyecektir. Anlıyorum. Buradasın. Şimdilik burada yaşıyorsun. Nasıl olsa öğrenebilir."

Bunu ona asla söylemezdim ama bazen sırrını korumak gerçekten çok zor oluyordu. Özellikle de reddettiği zaman. bu yüzden başımıza gelen her iyi şey. Tek söylediği . . .

"O daha değerli," diye fısıldadı Hush.

Ve işte oradaydı. En iyi arkadaşımın kendisi hakkında düşündükleri. Bir hiç olduğunu. Berbat bir geçmişi vardı. Onu sonsuza dek böyle düşünmeye şartlandırmıştı. "O daha fazlasını hak ediyor."

"O sana değer," diye karşı çıktım ama yanıt alamayacağımı biliyordum. "O ikimize de değer." Yastığı yumruğumla yumruklayarak arkamı döndüm.

Gözlerimi kapattığımda Sia'yı bugün o atın üzerinde hayal ettim, bana kendini daha iyi hissetmek için atlara ne kadar ihtiyacı olduğunu anlatıyordu. Arkamdaki inatçı ağabeyimi düşündüm ve onun da

Beni de öyle. Onun duygusal koltuk değneği olmuştum. Ama ondan uzaklaşmamın imkanı yoktu. Zaten onsuz bir hayatın nasıl olacağını bilmiyordum. O kadar uzun zamandır bu şekildeydik ki onsuz kaybolurdum.

Ve bensiz nasıl olacağını düşünmek bile istemiyordum. Hep ikimiz uçardık, o ve ben. Sürtüklere ihtiyacımız yoktu.

Ama Sia ile görebiliyordum. Onu bizimle birlikte görebiliyordum. İkisi de çok kırılmış ve hasar görmüştü ama ben onların yanında olmak istiyordum. Onlarla birlikte.

Çok geçmeden Hush'ın nefes alış verişinin kesildiğini
duydum. Yuvarlandım ve ona baktım. Koyu tenindeki yara ve
yanık izlerini gördüm. Sonra aşağıya baktım.

Kolumda Konfederasyon bayrağı
dövmesi var. İçimi çektim.

Sadece onu kendi düşünce tarzıma getirmenin bir yolunu
bulmalıydım. İnsanlar değişebilir. Ben bunun kanıtıydım.

Ondan

hoşlanıyord

u. Ondan

hoşlandım.

İkimizi de sevdi.

Tuhaf bir hayat yaşıyorduk ama Sia ile en azından daha
fazlası olabileceğimizden emindim.

Beşinci Bölüm

Sia

İki hafta sonra . . .

"Yani ..." Sandy'yi tımar etmekten başımı kaldırdığımda Clara'nın ahır kapısının yanında durduğunu gördüm.

"Ne olmuş yani?" Elimi Sandy'nin boynunda gezdirdim.

Clara'nın kara gözleri büyüdü. Daha yirmi yaşındaydı ama sahip olduğum en iyi asistandı. Dürüst olmak gerekirse,

Ky ve Lilah -ve şimdi Hush ve Cowboy- dışında tek arkadaşım oydu.

Ellerini havaya kaldırdı ve sonra etrafımızı kontrol etti. "Ee? Ee? Sia, beni yüzüstü bırakma! Bana eve döneceğini ve tatile çıkacağını söylüyorsun, sonra da

Hayatımda gördüğüm en ateşli erkek seninle yatıp kalkıyor, evcilik oynuyor ve sen bana bunu mu soruyorsun?"

Elimi Sandy'den çekerek ahır kapısına doğru yürüdüm ve sürgüyü açtım. Clara sadece yeterince geri çekildi

Beni arka odaya kadar takip etmeden önce dışarı çıkmamı istedi.

Dizgin ve eyeri topladım. Sandy'yi eyerlemek için döndüğümde Clara da peşimden geliyordu. İçimi çektim ve bir yandan elimdeki işle meşgul olurken bir yandan da ne sikim olduğunu düşünmeye çalıştım.

söylemek için.

"Sia!" Clara ısrar etti, açıkça sinirlenmişti.

Sonunda kafamı kaldırdım. "Sadece bir süreliğine bana göz kulak oluyorlar."

"Neden?"

Clara'ya neler olduğunu anlatmak istiyordum ama Ky bana gerçeği asla açıklamamam için yemin ettirmişti. Omuz silktim. "Kardeşim bazı çiftliklerde evlere saldırılar olduğuna dair haberler almış. Sadece güvende olmamızı istiyor."

Ky'nin motorcu olduğunu biliyordu. Bunun ötesinde hiçbir şey bilmiyordu.

Hiç kimse yapmadı.

"Bunu duymamıştım." Kaşları aşağı doğru çekildi.

"Dediğim gibi, bağlantıları var. Henüz kamuoyuna açıklanmadı." Yüzümü başka yöne çevirdim ve üzengilerimin uzunluğunu düzelttim.

Clara beyaz yalanımı yutmuş olmalıydı, çünkü arkamı döndüğümde heyecanlı görünüyordu. "Ee?" diye sordu kısık bir sesle. "Hangisini beğendin?" Ağzımı açtığımda bir elini

kaldırdı ve onu

Koku. "Ve sakın itiraz etmeye kalkma. Döndüğümde beri burada adımlarında bir sıçramayla dolaşıyorsun ve bunun ya iki yüz otuz kiloluk sarışın kovboy bifteği diliminden ya da bu yerde kara kara düşünürken gördüğüm sütlü çikolata mavi gözlü tanrıdan kaynaklandığını biliyorum."

Başımı iki yana salladım. "Clara, sana söz veriyorum, ikisini de istemiyorum.

onları." Bu yalanın dudaklarımdan bu kadar kolay dökülmesine şaşırmıştım. Çünkü sadece tarifine dayanarak onları hayal etmek bile kalçalarımın birbirine yapışmasına neden olmuştu.

İkisinin arasında, çıplak ve terli bir halde, elleri etimin her yerindeyken sıkışıp kalma görüntüsü zihnimi doldurdu.

"Gerçekten mi?" dedi, eli kalçasında. "O zaman neden şu anda yüzün kızarmış durumda?"

"Çok sıcak."

"Sana neyin ateşli olduğunu söyleyeyim, kafası tıraşlı ve dolgun dudaklı olanın." Dilini ısırды. "Daha önce hiç bu kadar mavi gözler gördün mü? Yemin ederim, dün onun yanından geçerken gözleriyle karşılaştım ve neredeyse eriyordum. Eğer ondan hoşlanmıyorsan-"

"Sus, Clara," diye uyardım, kelimeler ağızımdan çıktığını bile fark edemedim ağızımdan çıkmıştı.

Clara gülümsemeye başladı. Omuz silkti. "O zaman sarışınla iyiyim. Erkeklerde Stetson'a bayılırım."

Gözlerimi sıkıca kapattım. "Clara, ikisinden de uzak duracaksın, değil mi? İkisi de kapışmaya açık değil."

Clara'nın ağzı dondu kaldı ve sonra eliyle ağzını kapattı. "Kahretsin, Sia. Başın büyük belada. İkisini de seviyorsun onları."

"Hayır... Değil..." Zayıf bir şekilde tartışmaya çalıştım.

"Seviyorsun!" diye haykırdı, sesi öncekinden çok daha yüksekti. "Kahretsin, kızım, neden istediğini anlıyorum, ama onlardan hoşlanmak işleri daha da karmaşık hale getirecek-"

"Kimden hoşlanıyorsun?"

Başım ahırın girişine doğru döndü.

Kovboy kapıya dayanmış, kollarını kavuşturmuş ve gözleri parlıyordu. Clara önce bana, sonra ona baktı, gözleri komik bir şekilde büyümüştü. Yutkundum. "Bir süre önce barda tanıştığım bir adam.

önce."

Kovboy'un kaşları aşağı indi. Sonra yavaş, ölçülü ve görünüşe göre tamamen kızgın bir şekilde bana doğru yürüdü.

"Gitmeliyim," dediğini duydum Clara'nın arkamdan.

Gözlerimi Kovboy'dan ayırmadım. O hareket ederken
bile

ahırın kapısını açtı ve içeri girdi, benden birkaç santim ötede durdu.

"Bir erkeğin var mı, tatlım? Bardan bir dangalak mı istiyorsun?" dedi ve onda daha önce hiç görmediğim bir şey gördüm

Kıskançlık ve biraz da öfke. Bu duygular Kovboy'un üzerinde tuhaf duruyordu. O, rahat güneyli erkeğin timsaliydi.

"Hayır," diye fısıldadım. Kovboy elini kaldırdı ve yavaşça kolumda gezdirdi. Tenim onun ardından çarptı.

"O zaman kimden bahsediyordun, sevgilim?" Gözlerim kapandı ve nefesimi içime çektim. "Cher mi?"

Eli yukarı aşağı, aşağı yukarı hareket etti, ta ki ben daha fazla dayanamayıp "Sen" diyene kadar. Gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Ağzında yavaş, memnun bir sırıtış belirdi. Bir adım daha yaklaştı. O kadar yaklaştı ki göğüslerim göğsünün sert düzlemlerine sürtündü. Ona bakmak için başımı geriye doğru eğdim. O da

Yüzümdeki bir tutam saçı fırçaladı. "Sadece ben mi?" diye fısıldadı, derin tınısı bedenimde şimşekten daha hızlı dolaşıyordu.

"Hayır," diye yumuşadım ve gülümsemesinin

genişlemesini izledim. Aklımı kaçırdığımın farkındaydım.
Hangi kadın iki erkeği birden arzulardı ki? Sonra

Yine, hangi iki erkek birlikte kadın aradı? Hangi erkek aynı kadın, kıskançlık ya da rekabet yok mu?

Bunların hiçbirisi mantıklı değildi. . . yine de kendime engel olamıyordum.

Ya da kendimi umursamaya.

Kovboy eğildi ve yanağıma bir öpücük kondurdu. "Bu gerçekten çok iyi," dedi ve geri çekildi, beni nefes nefese, yürüyen bir jöle torbası gibi bıraktı. "Seni antrenman yaparken izlemeye geldim." Dudağını abartılı bir şekilde ısırdı ve inledi. "Seni o varillerin etrafında uçarken görmeye doyamıyorum, tatlım.

Kahretsin, sanırım bu hayatta en sevdiğim manzaralardan biri haline geldi." Kendimi toparlamaya zorlayarak Sandy'nin dizginlerini tuttum ve onu ahırdan çıkardım. Biz

geçerken

Gelecek vaat eden bir at yarışçısı olması için eğiteceğim yeni aygıra dedim ki, "Pepper'ın bugün eğitime ihtiyacı var. O bir bronk. Meydan okumaya hazır mısınız?" Kovboy bana henüz yeteneklerini göstermemiştii ama Clara dün Pepper'ı alır almaz, yakında onu iş başında görme şansım olacağını biliyordum.

Kovboy'un yüzü aydınlandı. "Beni ata binerken görmek ister misin?" Başımı salladım. "O zaman beni de say."

Kollarını gerdi ve

başını kaşıdı. "Sıkı bir antrenman yapmak iyi olacak."

Kovboy eğitim ringinin çitlerinde otururken ben varillerin etrafında savrularak çalıştım. Saatler geçtikçe, Sandy'yi zorladıkça, varillerin arasına girip çıktıkça ve bitiş çizgisine doğru dörtnala koştukça güneş enseme yakıyordu. "On yedi saniye," diye bağırdı Kovboy bitiş çizgisini geçerken.

yüzüncü kez. Sandy'yi durdurdum. Geçirdiğim en iyi zamanlar değildi ama bugün için yeterliydi.

Sandy'yi Kovboy'un yanından geçirdim. Kolları çıplaktı, ince ekose gömleğinin kolları yırtılmıştı. "Terlemeye hazır mısın?"

Kovboy Stetson'ını kaldırdı, parmaklarıyla saçlarını taradı ve sordu, "Burada eyer-bronz Pepper'dan mı bahsediyoruz? Çünkü umarım farklı bir şeyden bahsediyoruzdur."

Gözlerimi devirdim. "Hiç başka bir şey düşündün mü?"

"Senin etrafında mı?" Gülümsedi. Gerçekten kocaman bir gülümseme. "Hayır.

lanet olası şans."

"Seninle olukta buluşuruz." Sandy'yi Clara'ya uzattım, o da bana bilmiş bilmiş göz kırptı. Başımı sallayarak Pepper'ı ahırdan dışarı çıkardım. Kovboy beni bekliyordu. Pepper'ı durdurdum ve kulübeye doğru başımı salladım. "Şapkalar

ve at dizginleri

Orada." Kovboy içeri girdi. Dışarı çıktığında üzerinde siyah deri taytı, kollarını ve göğsünü kapatan kot gömleği vardı ve elinde at dizginini tutuyordu.

"Onu buraya ver." Kovboy Pepper'ı tuttu, eyerini kontrol etti ve yulara at dizginini taktı.

"Ona yaklaşık üç buçuk parmak verin," dedim, Pepper'ın en iyi ne kadar dizginle çalıştığını kastederek.

Kovboy gülümsedi. "Zaten yapacaktım, cher. Sana söyledim, bu işte çok iyiyim."

Başımı ringin diğer tarafına çevirdim ve Hush'ın babamın bisikletiyle geldiğini gördüm. Gidonun üzerine eğilmiş, bir şahin gibi en iyi arkadaşını izliyordu. Bir saniyeliğine göz göze geldiğimizde nefesim kesildi. Sadece bir saniyeliğine, sonra hızla tekrar Kovboy'a odaklandı.

Clara ve ben Pepper'ı paraşütün içine götürdük ve Kovboy atın üzerine kaydı. Clara oluk kapısına koştu ve emrimi bekledi. Pepper'ın burun delikleri alevlendi, toynakları

toprağın üzerinde heyecan içinde. Kovboy tek eliyle dizginleri sıkıca kavradı ve ayaklarını konumlandırdı.

"Buna hazır olduğuna emin misin?" Bir anlık şüpheyile güvence aradım. Aubin Breaux'nun ata binebileceğini biliyordum. Hem de nasıl, gençken etrafındaki en iyisiydi, ama emin değildim Hangmen'den "Kovboy" hala bu aygırın üzerinde kalmak için gerekenlere sahipti. Ve Pepper şampiyon bir at olacaktı.

Kovboy bana tipik rahat göz kırpışını ve sırtışını atarken, "A  şu lanet kapıyı, canım," diye bağırdı.

Clara'ya baktım. "Adamı duydun."

Clara kapıyı açtı ve Pepper harekete geçti. At bir orospu çocuğu gibi tekmeledi ve kalbim göğsümde duracak gibi oldu. Her şeyi berbat etmiştim. Kovboy'u fırlatırsa Pepper'a doğru koşmaya hazır bir şekilde çitin üzerine  ıktım. Ama Cowboy elini havaya kaldırıp yarışmayı hiç bırakmamış gibi aygıra binince gözlerim büyüdü ve dudaklarıma bir gülümseme yayıldı.

Clara beni d rtt  ve kaşları şaşkınlıkla havaya kalktı. "O çok iyi, kızım!"

Gereken sekiz saniyeden çok daha uzun süre kaldıktan sonra Kovboy bacağını eyerden attı ve yere atlayarak aygırdan uzaklaştı. Pepper kaçtı,

Ringin etrafında döndü, sonunda sakinleşti ve durdu. Clara onu yakalamak için ringi geçti.

Çitten atladım ve Kovboy'a doğru koştum.

Kollarını iki yana açmış, güzel yüzünde ukala bir sırıtışla kasıla kasıla geri dönüyordu. Bir sonraki hareketimi düşünmedim bile. Bir an toprakta koşuyordum, Kovboy'un sürüşünün adrenalini damarlarımda dolaşıyordu. Sonra kollarına atılıyordum. "Bu inanılmazdı!" Cowboy'un kollarının beni sardığını hissettim.

Belime sarıldı... ve beni tuttuğu gerçeğinin hızla aşırı farkına vardım.

Gergin olduğumu hissetmiş olmalı ki beni yavaşça yere indirdi. Kollarımı indirdim ama o bırakmayı reddetti.

"Kahretsin, tatlım," dedi, doğrudan kulağıma konuşurken sesi boğuk çıkıyordu. "Seni bu şekilde kollarıma alacağımı bilseydim, gelir gelmez senin için ata binerdim."

Onun kucağında hissettiğim tedirginlik karşısında şaşkınlıkla gülerek, mavi gözlerinin bana kilitlendiğini görmek için başımı geriye doğru eğdim. "Bu inanılmazdı Kovboy," dedim ve ellerimi geniş göğsünde gezdirdim. Avuçlarımın sert göğüs kaslarının üzerinde düzleşmesini izledim. Gözlerimi ellerimden alamıyordum. Ona dokunuyordum. Dokunuyordum

Onu. Çok uzun zaman olmuştu. Juan'dan sonra, öğrendiklerimden sonra, onun yaptıklarından sonra başka bir adama bu şekilde dokunabileceğimden emin değildim.

Kovboy alçak sesle homurdanarak başımı kaldırmama neden oldu ve beni karanlık düşüncelerimden çekip çıkardı. "Bana sarıldığında kendini çok iyi hissediyorsun, canım," diye fısıldadı. Ellerimi hemen bıraktım.

"Tekrar gidebilir misin?" Sakinleşmeye çalıştım. Şaşkınlık şu anki durumu karşılamıyordu bile. Yıllardır erkekler hakkında romantik bir şekilde düşünmemiştim. Nabzımın hızlanması ve kalbimin çarpması bana her şeyin değiştiğini söylüyordu.

Kovboy'du. Gülümsemesi. Nazik kalbi.

Ve o Hush'tı. Kilidini açmak için can attığım gizemli kapalı adam.

"Her zaman," dedi ve ondan geri çekildim. Kovboy gitmeme izin verdi. Tam oluğa doğru dönmek üzereydim ki omzumun üzerinden baktım ve buz mavisi gözlerin bana baktığını gördüm. Hush'ın bakışlarını tuttum ve bu sert bakışın ne anlama geldiğini çözmeye çalıştım. Ama bir el benimkine kaydı ve ayrılmama neden oldu.

"Gidelim," dedi Kovboy, benim dikkatimi çeken yolu takip ederek. Hush Cowboy'a baktı, gözlerimin önünde aralarında konuşulmayan bir konuşma geçiyordu. Cowboy önce bağlantıyı kopardı ve beni tekrar oluğa götürdü. "Tekrar gitmek istiyorum." Arkama baktığımda Hush'ın gitmesini bekliyordu. Ama o kaldı, izliyordu. Kalbim biraz daha hızlı atmaya başladı.

"Kovboy!"

Kovboy'un adı ağızımdan feryat eden bir siren gibi yükseldi. Elini gördüğümde gözlerim dehşet içinde açıldı. Pepper sertçe tepiniyordu. Kovboy attan inmeye çalışıyordu. Ama eli sıkıştı. "Asıldı!" Çitten atladım. Ringin diğer tarafına doğru koştum ve Kovboy'un attan kurtulmaya çalışırken vücudunun savruluşunu izledim. Attan kurtuldu, bacakları yere düştü. yere. Ayakları toprağı kazıyarak, düzensiz bir şekilde şahlanan ata ayak uydurmaya çalışıyordu. Ama eli hâlâ atın dizginine bağlıydı. Kovboy mücadele etti, başı eğikti.

Eyere doğru geri döndü, kurtulmaya çalışıyordu. I
At giderek azalan daireler çizerek dönerken, Pepper'ın
bacakları tekmeler savurup neredeyse Kovboy'u
yakalayacakken irkildi.

"Diğer tarafa!" Clara'ya emrettim. Clara dediğimi yaptı,
ayaklarının üzerinde ileri geri sallanarak elindeki gevşek
dizginle Pepper'ı yakalamaya çalıştı. İleri atıldı, dizginleri
Pepper'ın boynuna doladı, başını kontrol etti ve onu
durdurmayı başardı. Ama Pepper'ın toynakları hâlâ toprağın
üzerinde çılgınca sallanıyordu.

"Kovboy," diye seslendim ve sıkışan eline doğru ilerledim.
Bileğinin derisi yırtılmış ve dizgin yüzünden kızarmıştı.
Bileğindeki
Dizginleri çekmeye başladığım anda Pepper utanmaya
başladı. "Cher. Geri çekil," diye bağırdı Kovboy dişlerini
sıkarak.

Başımı salladım, hareket etmeyi reddettim ve aniden Hush
yanımdaydı. Kemerinden bir bıçak çıkardı ve
dizginleri kesiyordu. Geriye doğru sendeledim, dizgin
Hush'ın Kovboy'u yoldan çekmesine yetecek kadar
gevşediğinde derin bir nefes verdim. Pepper tüm bu
olanlardan ürkmüştü.

ve Clara uzaklaştı. Arenanın etrafında dolanmaya başladı,

tepiniyor ve tekmeliyordu - tam olarak ne yapıyorsa onu yapıyordu

yapmak için eğitildim. Onun gidişini izledim, kanım çekiliyordu.

Kovboy'un daha da ciddi bir şekilde yaralanabileceğini fark ettiğimde yüzümü buruşturdum.

Hush, Kovboy'u çitlere doğru tutuyordu. Clara'nın onu sakinleştirmek için Pepper'a yaklaştığını görünce hemen yanına gittim. Hush ve Cowboy'a yaklaştığımda, ağızlarından dökülen hızlı Fransızca konuşmayı ancak seçebiliyordum.

Kovboy kolunu tutuyordu, omzu sanki onu düzeltmek için zorlukla ayakta durabiliyormuş gibi eğilmişti.

"Kovboy!" Yanına koştum.

Yüzünde gergin bir gülümseme belirdi. "Önemli değil, tatlım." Pek inandırıcı değildi. Boğuk sesi bana acı içinde kıvrandığını açıkça gösteriyordu.

"Önemli bir şey değil." Dışarı çıkması için kapıyı açtım. Hush'ın onu bahçeye götürmesine ve yakındaki bir banka oturtmasına yardım ettim.

"Ne düşünüyordun lan sen?" Hush tersledi Kovboy. Kovboy en iyi arkadaşına gözlerini devirdi. "Bunu yıllardır yapmıyorsun, Aub. Bu senin lanet hayatın değil. artık!" Hush'ın sesindeki panik kalbimi sıkıştırdı. En iyi arkadaşının yaralandığı gerçeği karşısında yaşadığı dehşet. Daha kötü yaralanabilirdi.

"Ata binebilirim Val. Bütün gün bunu yapıyorum. Bezden yeni çıktığımdan beri yapıyorum."

Hush başıyla omzunu işaret etti. "Hiç de öyle görünmüyor."
_"

"Telefonum

kapandı!" "Telefonu

kapattı!"

Kovboy ve ben aynı anda konuştuk. Acı içindeyken bile, Kovboy bana bir göz kırptı ama hemen ardından yüzünü buruşturdu.

"Bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yok. Ama değil

önemli," dedi Hush. Kovboy gözlerini kapadı ve derin bir nefes aldı. Yüzü kızarıırken yüzümü buruşturdum. "Senin bir Doktor?" Hush elini tıraşlı başının üzerinde gezdirdi. Tedirgindi. Olması gerekenden çok daha fazla. Hush, Kovboy'un incinmesi karşısında neredeyse yıkılacaktı.

"Val," dedi Kovboy yavaşça. "Ben iyiyim." Kovboy bana hızlı ve temkinli bir bakış attıktan sonra Hush'ın dikkatini çekecek şekilde yaklaştı. "Sakin ol. Ben iyiyim." Hush uzun ve derin bir nefes aldı.

Aralarında neler olduğunu merak ediyordum ki Kovboy dikkatimi dağıtarak, "Bana yardım et.

eve, Val."

"Bekle!" Dedim ki. "Gidip kamyonetimi getireyim."

Koşmaya başladım, Clara'nın yanından geçtim ve her şeyin kontrol altında olduğundan emin olmak için ona bir başparmak işareti yaptım. O da başını salladı ve Pepper'ı ahırdaki bir ahıra götürdü. Beş dakikadan kısa bir süre içinde kamyonetime binmiş, Cowboy ve Hush'ın yanına dönüyordum. Hush, Cowboy'un yanına oturdu, Cowboy'un eli Hush'un kalçasındaydı. Hush'ın başı eğikti ama gözlerinin kapalı olduğunu görebiliyordum.

Sayıyor gibi görünüyordu; dudakları

kendi kendine bir şeyler söylerken hafifçe hareket etti.

Kamyonetten indiğimde Hush'ın kafasını kaldırdı.

"Arabamı aldın mı, cher?" Kovboy sordu.

"Elbette, sevgilim." Hâlâ bankta oturduğu yere doğru ilerledim. Hush'a baktım. "İyi misin? Pek iyi görünmüyorsun."

"İyi," diye cevap verdi ve ayağa kalkarak Kovboy'un karşısına geçti. "Allons." Hush, Cowboy'un ayağa kalkmasına yardım etti. Ben de diğer tarafına geçtim.

Kovboy sağlam kolunu omzuma atmayı başardı ve sıkılmış çenesinin arasından şakacı bir şekilde, "Bana tekrar dokunman için her şeyi yaparım, canım," dedi.

Gözlerimi devirdim. "Bunun için sakatlanmana gerek yok, cher," diye takıldım.

Kovboy gülümsedi. "Bildiğim iyi oldu."

Hush'ın kaşları çatılmıştı. Dikkati kamyondaydı. Ama kaşlarının çatılmasının bana ve Cowboy'a karşı bir tepki olduğunu biliyordum. Eğer Cowboy'un bana söylediği doğruysa, nedenini anlayamıyordum. Eğer kadınları paylaşıyorlarsa, o zaman bu kadar

Benim sorunum mu var?

Kovboy'un saçmaladığına inanmaya başlamıştım. Hush benden hoşlandığı için beni uzak tutmuyordu. Ama aslında, gerçekten sevmiyordu.

Bu da kalbime indirilen lanet bir çekiç darbesi gibiydi.

Hush, Kovboy'un kamyona binmesine yardım etti. Babamın eski Harley'ine bineceğini düşünmüştüm ama Hush da kamyonete bindi. Avludan çıkıp evime doğru ilerlerken Kovboy elini kalçama koydu. Ona doğru baktığımda, bir şey yaptığını gördüm.

Hush'a da aynısını yaptı. "Şey..." diye acısını bastırmayı başardı. "Bu çok rahat."

Hush, Kovboy'un elini kalçasından itti. "Şimdi olmaz, Aub."

Kovboy bana döndü ve gülümsedi, Hush'ın sinirli yorumundan rahatsız bile olmamıştı. Göğsüm ısındı. Cowboy gibi birini hiç tanımamıştım. Hiç bu kadar özgür ruhlu birini tanımamıştım.

Herkesi mutlu etmek isteyen biri gibi görünüyordu.

Ve Hush kadar içine kapanık birini daha önce hiç tanımamıştım. En azından Cowboy'dan başkasına karşı. Aslında, Cowboy'a garip bir şekilde bağımlı görünüyordu.

Evimin önünde durdum. Hush yolcu kapısını açtı ve Cowboy'un inmesine yardım etti. Kovboy sendeleyerek merdivenlerden çıktı. Elimi cebimdeki telefonumun üzerinde gezdirdim, neredeyse

Ky'yi arayıp doktor göndermesini istedim. Ama sonra Ky'nin Kovboy'un Pepper'a bindiğini bilmesini istemedim. Hush ve Kovboy'u çiftliğimden alıp yerlerine başkalarını koyması için ona bahane vermek istemedim. Gitmeleri düşüncesi kalbimi yerinden oynattı. Sadece birkaç hafta olmuştu ama etrafımda olmalarına alışmıştım. Kolay flörtleri ve imalı göz kırpmalarıyla Kovboy. Ve hatta Hush'ın sessizlik ve kalıcı kaş çatma.

Kendimi güvende

hissetmemi sağladılar.

Benim için bu, ağırlığınca altın değerindeydi.

Aramayı unutmaya karar vererek merdivenlerden çıktım ve evime girdim. Kovboy çoktan kanepeye uzanmıştı. Hush, taytını ve kot gömleğini çıkarmasına yardım ediyordu, Onu kot pantolonu ve beyaz eş kazağıyla bıraktım. Kolunda ve omzunda filizlenmeye başlayan morlukları görünce nefesim kesildi. Bileği ip yanıkları yüzünden acımişti.

"Kovboy," diye fısıldadım, gözlerim yaşarmıştı. "Pepper'a binmene izin vermemeliydim. I . . . Düşünmüyordum ..."

"İstedim, canım." Sırıttı, sadece Hush koluna bir torba buz koydu. "Dürüst olmak gerekirse, tekrar ata binmek iyi hissettirdi."

Hush boğazından kısık bir ses çıkardı. Arkasını dönerek, "Ben bisikleti almaya gidiyorum," dedi. Hush evden çıktı ve elimde olmadan iç çektim. Onun sürekli soğuk davranmasından bıkmıştım. Ona iyi davranmak için elimden gelen her şeyi yapmıştım. Onunla konuşmak için. Ama o benimle hiçbir şey yapmak istemiyordu.

Düşüncesi bile kalbime bir parça acı saplasa da kabul etmek zorunda olduğum bir gerçektir bu. Kovboy sanki düşüncelerimi okuyabiliyormuş gibi, "O sadece sessiz, Cher. Söz veriyorum. Başka bir şey değil." Kolunu işaret etti. "Ve

Muhtemelen bunu kendime yaptığım için kızgındır." Omuz silkti. "Bir ata binmeyeli yıllar oldu."

Mutfağa gidip birkaç ağrı kesici hap ve bir bardak su aldım. Onları Kovboy'a uzattım. Onları geri devirdi ama sonra suya kaşlarını çattı. "Sende

Sudan daha sert bir şey ister misin, canım?" Dolabımdan bir şişe burbon ve bir bardak aldım. "Sadece şişeyi getir, sevgilim," dedi ve bana geniş bir sırıtış attı.

Güldüm. "Bu sırıtış tüm kadınların senin emirlerini yerine getirmesini sağlıyor, ha?"

Başını yana eğdi. "Bilmiyorum. Bu gece planladığın her şeyi bir kenara bırakıp benimle bu kanepede hemşirelik oynayacak mısın?"

"Senin de bildiğin gibi planladığım bir şey yoktu." İçimi çektim, yanındaki kanepeyi okşadığında başımı salladım.

"O zaman, hiçbir mazeretin yok." Oturdum ve burbondan bir yudum almasını izledim. Şişeyi bana uzattı. "Benimle sarhoş ol, Sia."

Şişeyi ondan aldım, yer değiştirip kanepeye uzandığında ve başını kucağıma koyduğunda irkildim. Ona baktım

Şok olmuştu, derin nefes alıyordu. Kalçalarımaya yayılmış bir adam vardı. Bana bunu yapan son kişinin anısıyla savaşımaya çalışarak gözlerimi kapattım.

Kovboy sanki kafamın içindeki savaşı görebiliyormuş gibi, "Gitmemi mi istiyorsun, canım?" diye sordu.

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Gözlerindeki içten bakış ve zorlandığımı anlamış olması karşısında kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

Bana bir seçenek sunduğunu.

"Hayır," diye fısıldadım. Kovboy başını kaldırıp bana baktı. Ona titrek bir gülümseme verdim ve Stetson'ını başından çıkardım. Şapkayı yere bıraktım ve gergin elimi alnına indirdim. Kovboy gözlerini kapadı ve iç çekti.

"Bu gerçekten çok iyi hissettiriyor, tatlım."

Zihnimde başka bir sesin yankısını duyduğumda elim titredi.

"Bu çok iyi hissettiriyor, mi rosa . . ."

Nefes alışım hızlandı, geçmişin anısına kendimi fazla kaptırmıştım. Ama nasırlı parmaklar benimkileri sarıp sıkıldığında kâbustan kurtuldum. Kovboy'un yumuşak, güzel aksanlı sesi beni yatıştırdı: "Güvendesin canım," dedi.

Yanımda yatan adama baktım. Küçük bir meseleydi. Gerçekten küçücük bir şeydi ama bu noktaya gelebileceğimi hiç düşünmemiştim. Meksika'da olanlardan sonra, başka bir erkekle böyle olacağımı hiç düşünmemiştim.

Kucağımda bir baş gibi basit bir şey, şimdiye kadar yaptığım en büyük sıçrama gibi geldi.

Kendimi cesur hissederek boştaki elimi Kovboy'un saçlarına götürdüm. "Uğruna ölünecek saçların var, sevgilim. Bunu biliyor muydun?"

Kovboy sıırttı. "Bütün orospular bana bunu söylüyor." Yüzü ciddi bir ifade aldı. "Kovboy olmayı düşünüyorum. şampuan-ticari model." Gözlerini kırptırdı, oynamaya çalıştığı masum adamdan başka her şeye benziyordu. "Sence gereken özelliklere sahip miyim?" Saçını hafifçe çektim ve omuz silktim. "Kahretsin, canım." Kaşlarını salladı. "Bunu yapmaya devam et Ben de yaralı bileğimi unutup başka bir şey çekmene izin vereceğim."

"Kapa çeneni," dedim sinirlenmiş gibi yaparak. Kafasını ittim ama inatçı pislik kafasını tekrar kucağıma koydu. Gülmekten kendimi alamadım, anılarımın üzerime kısa süreliğine yüklediği ağır yükü mizah kırdı.

Ben parmaklarımla sarı saç tellerini tararken Kovboy'un gözleri kapandı. Hush kapıdan içeri girene kadar, ben hala aptal gibi gülümserken, uzun süre böyle kaldık. Dondu kaldı, gözleri bize odaklanıyor.

Elim hareketsiz kaldı ve Kovboy gözlerini açtı. "Ben Bunun tadını çıkar, tatlım. Durma." Gözlerini tekrar kapattı ama benim gözlerim Hush'ın gözlerinde kilitli kaldı. Yanakları kızardı ve ellerinin yumruk haline geldiğini gördüm.

Buzu hareket ettirmek için elimi Kovboy'un saçından çektim. çantayı yerine koydu. Hush her zaman bakışlarımı üzerinde tuttu, sanki en iyi arkadaşını ve beni kanepede görmekten gözlerini alamıyordu. Ama yüzünde nefret ya da kıskançlık görmedim.

Hayır, aslında, özlem gibi görünen bir şey gördüm ... ve benim

Lanet olası kalbim parçalandı. Hush olduğu yerde kalakaldı. O baktı. Ben de baktım. Ve çiftliğimde kalmaya geldiğinden beri ilk kez bana baktığında kayıtsızlık ya da soğukluk görmedim. Ama sıcaklık. Öyle bir sıcaklık ki, sanki yanan bir ateşin yanında oturuyormuşum gibi hissettim.

Benim için ateş. O ateş benim içindi.

"Gel otur," diye fısıldarken buldum kendimi, zar zor

odayı kaplayan sessizliği bozdu. Kovboy'un

Nefes alış verişı düzleşmişti. Uykuya daldığını düşündüm ama bacaklarını hareket ettirip en iyi arkadaşı için bir alan yarattığında, her kelimeyi duyabildiğini biliyordum.

Her zamanki tepkilerim gülümsemekti. Şaka yapmak. Ukala olmak. Ama Hush'ta tüm bunları ortadan kaldıran bir şey vardı. Her gün, her saniye bastırdığım derin karanlık yanımla Hush'un varlığına tepki veriyordu. Sanki o da benim içimde yaşayan aynı tür karanlıktan kaçmaya çalışıyordu.

Şakalarım ve şımarıklığım Hush'a ait değildi.

Bir şekilde beni savunmasız yaptı. Kimseyle birlikte olmaya alışık olmadığım bir şey.

Hush'ın gözleri kanepenin üzerindeki boşluğa kaydı. Aklından neler geçtiği hakkında hiçbir fikrim yoktu ama o anı gördüm.

bizden uzaklaşmaya karar verdi. Gözlerinde daimi bir demirbaş olan buz gibi soğukluk geri gelmişti. "Bizi Yiyecek bir şeyler," diye mırıldandı ve mutfağa doğru ilerledi.

İçgüdülerimle hareket ederek, yanından geçerken parmaklarını kendi parmaklarımla tuttum. Hush durdu ve gözlerini sıkarak kapattı.

Göğsü inip kalkıyor, nefes alıp vermesi yavaşlıyordu.

Parmakları çok soğuktu.

Onları ısıtmak istedim. Gözlerini açmasını ve gülümsemesini istedim.

Sadece onu istediğimi fark ettim. Nokta.

"Yemek yapmana yardım ederim," diye teklif ettim, sesim titriyordu. Beni tekrar reddetmemesi için dua ettim.

Hush'ın parmağı hareket ettiğinde nefesim kesildi ve benimkinin üzerinde hayalet gibi gezindi. Belki bana bakmak ister diye yüzüne bakmaya cesaret edemedim. Bana kaşlarını çatmaktan başka bir şey yapamazdı. Ama o bakışlarını ileriye doğru çevirdi.

elini benimkinden çekti. Elimi boş hissettim. Soğuktu.

"Onunla kal. Şu anda sana ihtiyacı var." Hush'ın sesi gergindi. Mutfağa doğru ilerledi.

Onun gidişi havada ani bir ürperti bıraktı.

Burbon şişesini elime aldım ve bir yudum aldım, likörün boğazımda dolaştığını hissettim. Nadiren içki içerdim ama şu anda buna ihtiyacım vardı. Gözlerimi kapattım, başımı arkaya yasladım ve

Elimi Kovboy'un saçlarında gezdirmeye devam ettim. Mutfakta yemek pişiren Hush'ın sesine daldım.

Gözlerimi açtığımda ateş yakılmıştı ve Hush elinde bir kâseyle önümde duruyordu. Kovboy oturuyordu.

Yanımda yemek yiyordu. Hush odanın diğer tarafına geçti - bizden olabildiğince uzağa- ve ateşin yanındaki yerini aldı.

"Uyuyakaldım mı?"

Kovboy başını salladı. "Merak etme, canım. Horlarken bile çok güzel görünüyordun."

Ağzı yemekle doluyken gülümsediğinde gözlerimi devirmiştım. "Öncelikle, siktir git. İkincisi, kolun nasıl?"

"Hâlâ buradayım."

Hush'a baktım. Sessizdi, dikkatle alevlere bakıyordu. Onlar da onun kadar dokunulmazdı.

Kovboy, bakışlarımı takip ederken ilk kez gülümsemiyordu. O anda, Hush'a baktığında, o da kırılmış gibi görünüyordu. Tıpkı ocakta dans eden alevlerin içinde gittikçe daha fazla kaybolan Hush gibi.

Ne haltlar döndüğü hakkında hiçbir fikrim yoktu.

"Kovboy?" Koluna dokunmak için uzandım. Kovboy zihnini dolduran şeyden kurtuldu. Bana küçük bir

gölümsedi. Ama sonra tekrar Hush'a baktı ve iç çekti. O basit nefesteki yıkımı duyabiliyordum.

O anda ikisine de neyin musallat olduğunu bilmeden, gerçekten üzgün hissettim.

Hush kendi içine, ateşe doğru kıvrıldı. Bu adamdaki muammayı çözmeye çalıştım. "Pek konuşmuyor, değil mi?"

"Bu yüzden insanlar onun adının Hush olduğunu düşünüyor." Merakla Kovboy'a döndüm. "Öyle değil mi?"

Derin bir iç çekti ... üzgün bir şekilde ve sonra en iyi arkadaşına baktı. "Yakın bile değil."

Bu yeni bilginin havada asılı kalmasına izin verdim. Ne zaman

Sadece çıtırdayan ateşin sesi duyulabiliyordu, Hush'un pişirdiği yemekten bir kaşık aldım. Tatlar dilime vurduğunda gözlerimi kapattım. "Hush." Yere baktım.

Bamya. "Bu çok lezzetli."

Hush bana baktı ama hiçbir şey söylemedi. Ayaklarına baktı ve sonra aniden sandalyeden kalktı. "Ben yatmaya gidiyorum." Kovboy gibi ben de onun merdivenlere çıkan koridora gidişini izledim.

"Yemek yapabiliyor," dedim, sürekli içine kapanık adamlarla ilgili bu küçük keşfe gülümseyerek.

"Bu tarifi ona babası öğretmiş," dedi Kovboy dalgınca, gözleri hâlâ boş koridordaydı.

"Louisiana'ya geri mi döndü?"

Kovboy gerildi. "O artık bizimle değil, tatlım."

Yüzümdeki gülümseme kayboldu. Başka bir şey sormaya cesaret edemedim. Cowboy'un yüzündeki yıkıcı ifade bunu yapmamamı söylüyordu. Cowboy burbonu almak için bana doğru uzandı. Bana geri vermeden önce birkaç yudum içti. Ben de aynısını yaptım.

"Dikkatli ol, canım. Sarhoş olacaksın."

İç çekerek elimi yüzümde gezdirdim. "Sanırım bu gece o kadar da kötü bir şey olmayabilir."

"O zaman şişeyi bu tarafa ver, ben de Trashedsville'e olan yolculuğunda sana katılayım."

Bir saat geçti ve ikinci bir şişe burbon açıldı. Oda hafifçe eğilmeye başlamıştı. "Kendimi Çakırkeyif," dedim, boğazımdan tiz bir kıkırdama kaçtı. Elim ağzıma kapattım, gözlerimi kocaman açtım. "Az önce ağzımdan kaçan o sevimsiz ses de neydi öyle?"

Ağzımdan mı?" İnledim. "Bir daha dudaklarımdan düşerse vur beni."

Kovboy yakınına eğildi. "Elinde değil, canım. Bu benim coşkulu varlığım. Elli metre yarıçapındaki tüm sürtükleri kıkırdayan liseli kızlara dönüştürüyor."

Gözlerimi devirdim ama sonra Kovboy'un profiline baktım. Sözlerimi kontrol edemeyerek, "Gerçekten çok yakışıklısın. Sana bunu vereceğim."

Bana beyaz dişlerini göstererek gülümsedi. "Merci, cher. Bu senden gelen gerçek bir iltifat." Dili Fransızca kelimelerin etrafında dolandı ve ben gözlerimi kapattım, onları kafamda bir ninni gibi tekrarladım.

"Merci, cher," diye taklit ettim, eli bacağımda gezinirken gözlerimi açtım.

"Aksanıyla alay mı ediyorsun?" Kovboy aksanını kalınlaştırdı, günlük egzotik kelimeler dilinden erimiş tereyağı gibi dökülüyordu.

"Asla!" Şakayla karışık söyledim. "Ama cidden, ses tonunuza bayılıyorum. İkinizin de sesi çok güzel."

"Öyle mi?" Daha yakına eğildi, kolu artık birkaç saat öncesine göre daha fazla ağırlık taşıyabiliyordu. Yer değiştirdim, ısı

O yaklařtıķa bacaklarımdan karnıma doğru daha hızlı ilerliyordu. abucak ayıldım.

"Evet."

Kovboy yanımdaki şişeyi kapmak için bana doğru sürünürken nefesimi tuttum. Titreyerek nefes verdim. Kovboy'un kaslı kolları şişeyi kaldırırken esnedi. şişeyi dolgun dudaklarına götürdü. şişeyi çektiğinde dili dışarı fırladı ve düşen bir damla burbonu yaladı.

"Anlat bana," dediğimi duydum. Kovboy bana baktı. Yutkunarak yanaklarımdaki kızarıklığı görmezden geldim ve "Nasıl alışıyor?" diye sordum. Kovboy şaşkın görünüyordu. Koltuğumda kıpırdandım. "Sen ve Hush ... ve kadınlar. Nasıl yapıyorsunuz? yapıyorsunuz?" Yüzümün alev alev yandığını hissettim ama kendimi tuttum. Bilmek istiyordum. Bana nasıl seks yaptıklarını anlattığı günden beri başka bir şey düşünemiyordu.

Kovboy'un gözbebekleri büyüdü. Soru aramızdaki havada asılı kaldı. Bourbonundan bir yudum daha aldı ve sonra vücudunu bana doğru çevirdi. Parmakları ayağıma indi ve derimi okşadı. "Bilmek ister misin, tatlım?" diye sordu, sesi burbondan boğuklaşmıştı.

"Evet," diye fısıldadım, tenime hafifçe dokunuşu omurgamı titretirken kalçalarım birbirine kenetlendi.

"Önce onu bir odaya götürelim," dedi. Göğsüm kızardı ve bunun yangından kaynaklanmadığını biliyordum. Zengin aksanı günlük kelimelere hayat veriyordu. Kovboy parmağını kot pantolonumun altından geçirip kaval kemiğimin üzerinde gezdirdi. "Birimiz onu yatağa doğru götürür." Parmağını baldırımın etrafında dolaştırdı. "Diğeri arkadan takip ediyor." Bakışlarım onunkilere sabitlenmişti. sahneyi kafamda canlandırırken ağzımı açtım. "Yavaşça kıyafetlerini çıkarıyoruz. Her seferinde bir parça, ağzımız yeni çıplak etin her santimini öpmeye başladı." Parmağı dizime ulaştığında oturduğum yerde kaydım. Kovboy dudaklarını yaladı. "Memeleri serbest kaldı ve her birimiz bir meme ucunu ağzımıza alarak onu inlettik." Gözlerim büyüdü. "Birimiz bacaklarının arasına girene kadar vücudunu yiyip bitiriyoruz." Omuz silkti. "Sonra ..." Eli uyluğuma gelene kadar daha da yukarılara doğru süzüldü. Bacaklarımı birbirine kenetledim ve Bu görüntü karşısında ağzımdan dökülmek üzere olan inilti. Çünkü kafamda rastgele bir kulüp fahişesi görmüyordum.

Kendimi gördüm.

Kovboy'u

gördüm.

Hush'ı

gördüm.

Kuru boğazımı ıslatmaya çalışarak yutkundum. "Sonra ne olacak?"

Kovboy'un ağız kulağıma gitti. "Gerisini kendime saklayacağım, canım."

Sinirli bir nefes verdim ve şakacı bir şekilde koluna bir tokat attım. "Hiç eğlenceli değilsin!" Kovboy bana bir kez daha göz kırptı. Tamamen sakinleştiğimde, "Ee?" diye sordum.

Kaç kişiyle birlikte oldun?"

Kovboy gözlerini parmağının kalçamdaki izlerini izlemekten ayırdı. "Takip edemedim."

Nedenini bilmiyordum ama midem bulandı. Hayal kırıklığımı hissedip hissetmediğini bilmiyordum ama parmağını çenemin altına yerleştirdi ve başımı yukarı kaldırmamı sağladı. Ben gözlerimi kaldırıp onunkilerle buluşana kadar kıpırdamadan durdu. "Ama o sürtüklerden hiçbirisi bizim için önemli değildi." Gözlerimi kırptım, sonra kalbimin yerinden fırlamasını engellemeye çalışarak ekledi: "Gerçekten uzun zamandır bunu yapabilecek birini arıyordum."

"Öyle mi?" Başımın döndüğünü hissederek fısıldadım.
Belli ki alkol yine başımı döndürmeye başlamıştı. Kovboy
onun üzerine kalktı

Ellerimi tuttu ve kanepede yarı üstüme gelene kadar öne doğru süründü.

"Oui."

"Peki ya Hush?"

Kovboy'un gözleri düşünceli bir şekilde kısıldı. "Sana Hush hakkında bir şey söyleyeceğim, cher. Kardeşi kendini pek düşünmez." Ani bir üzüntü hissettim, Hush'ın yakışıklı bir yüz belirdi zihnimde. Kovboy sönmekte olan ateşe doğru baktı. "Yalnız kalması gerektiğini düşünüyor. Sadece bana güveniyor. Çünkü ben oradayken ..."

Kovboy'un sözleri boşluğa düştü. "O yalnız, cher. İkimiz de yalnızız."

"Kovboy," diye mırıldandım, tüm mizahı unutarak elimi yanağına koydum. Avucumun içine döndü.

"Valan. . . Hush ... sana açıklayabileceğimden çok daha fazla katmana sahip. Geçmişinden gelen pislikler sık sık kafasını karıştırıyor. Ona hiçbir değeri olmadığını düşündürüyor. İnsanların onun etrafında olmak istememesi gerektiğini." Güldü, ama sesi

Mizahtan arınmış bir şekilde. "Sevilmemesi gerektiğini.

Sadece biz olarak daha iyi olacağımızı. Yıllardır olduğu gibi.

Çünkü o zaman onu rahatsız eden şeyleri kilit altında tutabilir,

kafesteki kalbini bir daha açmak zorunda kalmadan."

Bir yumru boğazımı tıkadı. Hush'ı bu hale neyin getirdiğini bilmek istiyordum. Onu bu hale getiren ne olmuştu?

Bir başkasının sevgisini aramak ya da kabul etmek yerine yalnız yaşamak. Ama sonra ikiyüzlü olduğumu anladım. Çünkü Styx ve Ky dışında kimse beni tanımıyordu. Geçmişimi. Ben

Yaşadığım her şey için kulübü suçlayarak herkesi kendimden uzaklaştırdım. Ama gerçekte suçlu bendim. Herkesi dışladım. Meksika'da olanları içimde sakladım ve kimseyle paylaşmadım. Ky ve Styx bile olayın tüm boyutlarını bilmiyordu.

Belim ve kalçalarımın üst kısımları yandı. Kendime sakladığım bir sır daha. Ky bu gerçeikle asla başa çıkamayacaktı... neden kendimi bir daha asla bir erkeğe açmamıştım ve açamayacağımdan emindim.

Bunu Kovboy'la yapabileceğimden bile emin değildim. "Cher?" Cowboy yüzünde endişeyle sordu.

Mavi gözlerine baktım, o kadar açık ve gerçekçiydi ki. "I . . ." Gözlerimi sönmekte olan ateşe çevirdim. "Şimdiye kadar sadece

O," diye fısıldadım, tıpkı ateşte bir odun parçasının kırılması gibi sesimdeki çatlağı duydum.

Kovboy üstümde taşa döndü. Gözleriyle karşılaşmaya cesaret edemedim. Ama şimdi ağzımı açmışım ve gerçeği açıklarken, duramadım. "O . . . Meksika'dan döndükten sonra. . . Başka hiç kimseye güvenmedim. I . . ."

Nefes aldım. "Kimsenin bana yaklaşmasına izin vermedim." Üçe kadar saydım ve sonra gözlerimi onunkilere diktim. "Ta ki sen . . . ve Hush ... eğer bana izin verseydi."

"Cher," diye fısıldadı, bu tek kelimeyle milyonların söyleyebileceğinden daha fazlasını söylüyordu. Elini kaldırdı ve yavaşça yüzüme götürdü. Parmaklarının arkasını yanağımda gezdirdi. "Seni incitti. . ."

Kovboy soru sormuyordu. Ky'yi tanıyordum.

onlara hikayemin bir kısmını anlatmışım. Sadece ne kadarından emin değildim.

Yanağımdan bir damla yaş süzüldü ve gözlerimi sıkarak kapattım. Kovboy yaklaştı ve lanet damlayı öpüp uzaklaştırdığını hissettiğimde nefesimi içime çektim. Kovboy oyalandı, dudakları yanağımdaki deriye sürtünüyor.

"İkiniz de çok kırılmışsınız," diye fısıldadı. Karşı koymaya çalıştığım gözyaşlarım dökülmeye başladı. Kovboy elini

Alnımı alnıma dayadı. Yanaklarımı avuçladı ve başparmaklarıyla damlacıkları fırçaladı. "Seninle tanıştığımız andan itibaren, onda her gün gördüğüm şeyi sende de gördüm... yalnızlığı." Sözleri karşısında göğsüm sıkışmıştı. Çünkü onlar gerçektir... gerçeği söylüyorlardı. "Kaybolmuş iki insan, içinde yaşadıkları karanlıktan nasıl kaçacaklarını bilmeyen iki insan."

"Cowboy," dedim kısık sesle ve göğsümün hıçkırıklarla inlemeye başladığını hissettim. Yarasını görmezden gelen Kovboy beni kollarına çekti. Ona sarıldım ve kollarımı boynuna doladım.

Ağladım.

Ağladım, çok derinlerde sakladığım acının ortaya çıkmasına izin verdim. Kovboy beni susturdu ve sırtımı okşadı. Gözyaşlarımdan dolayı gözlerim ağrımaya başlamıştı ama ben sadece tutunmaya çalıştım. Kovboy Geri döndüğümünden beri asla kabul etmediğim bir şey sunuyordu bana: güvende hissedebileceğim bir yer. Orada ne olduğunu, neden kaçtığımı, ne öğrendiğimi, kimi kaybettiğimi açıklamadan sadece ağlayabileceğim, yargılamayan bir yer.

Ateşin üstündeki saate baktım ve bir saatin geçtiğini gördüm. Kovboy sırtımı okşamaya devam etti. Gözlerimi

kırtım,

Gözlerim yaşlardan kuru ve pütürlüydü. "Daha iyi misin?" diye sordu usulca.

Gözlerimi kaçırdım ve keskin bir kahkaha attım. "Özür dilerim." Gözleriyle buluşana kadar parmağıyla çenemi kaldırdı. "Asla, canım. Asla özür dileme." Yakışıklı yüzünde hüznün parladı. "Zor günler geçirdiğini biliyorum. I o amcığın canını ne kadar yaktığını tahmin bile edemezsin." Elini benimkinin içinden geçirdi. Bakışlarımı ayıramıyordum. Bir araya geldiklerinde ne kadar mükemmel göründüklerini fark etmemiştim. "Ama biz bunu sana asla yapmayız."

Kovboy gözlerimin içine baktı. Ne aradığını bilmiyordum - belki de izin istiyordu - ama her neyse, bulmuş olmalıydı, çünkü öne doğru eğildi, elini yanağıma koydu ve beni öptü. Korku içime saplandı

Kovboy'un dudakları göğsümde kaldı. Birlikte yaşadığım karanlık kendini zihnime, dudaklarımızın arasına sokmaya çalıştı. Ama bir kez olsun, beni kontrol etmesine izin verdiğim onca yıl boyunca ilk kez onu ittim ve dudaklarımı açtım.

Kovboy inledi ve dilini yavaşça ağzımın içine soktu. Elimi titreyerek yanağının üzerine koydum ve Avucumun altındaki kirli sakal. Nefesi avucumun içinde ılıktı.

Yüzü, dudakları yumuşaktı ve dili benimkiyle dans ediyordu. Kontrolü ele almasına izin verdim. Gözlerimi kapattım ve sadece hissetmeme izin verdim.

İnledim, Kovboy sesi ağzıyla yakaladı. Ve beni öptü. Beni öptü ve öptü, uzun zaman önce bu parçamda bırakılmış olan lekeyi sildi. Meksika'nın, onun bağlarının kopmaya başladığını hissettim. Tam olarak değil ama nefes almamı kolaylaştıracak kadar. Juan'ın her daim beni kendi tarafına çektiğini hissetmeden hareket edebilmek için. Üzerimde bıraktığı yaralar sakinleşti, Kovboy'un elleri altında yanan izleri soğudu.

Ayrıldığında gözlerimi kapalı tuttum, dudaklarımdaki tatlı tadının karıncalanma hissiyle mutlu bir şekilde oturuyordum. "İşte bu," dedim ve gülümsedim, gözlerim hâlâ kapalıydı. yutturmaca."

"Uyu, canım," diye fısıldadı, sözlerime hafifçe kıkırdadı. Beni kanepeye yatırdı. Beni yumuşak minderlere doğru götürmesine izin verdim. Gözlerimi açmadım ama yanıma uzandığını hissettim. Yüzümdeki saçları okşadı. "Artık sana biz bakacağız."

Beni kendisine doğru kıvırdı, sırtımı göğsüne yasladı ve kolunu bana doladı. Memnuniyetle iç çektim, daha çok

Uzun zamandır hissetmediğim kadar rahattım. Oda hâlâ ateşin sıcaklığından dolayı ılıktı, yanan odunların dumanlı kokusu havayı dolduruyordu. Kovboy'un uykulu nefesleri ensemdede oynaşıyordu.

Önümde birini hissettiğimde neredeyse uyuyordum. Gözlerimi açmak istedim ama yumuşak bir ses beni susturdu. Bir parmak yanağımda ileri geri gezindi. hipnotize edici bir hareket. Sonra ılık bir nefes yanağımda gezindi ve yumuşak bir ağız dudaklarıma tek bir öpücük kondurdu. Ağız kulağıma doğru ilerlerken nefesim tutuldu, bedenim hareketsiz kaldı.

ve nazikçe fısıldadı, "Uyu, tatlım. Uyu."

Gözlerimi açtığımda dövmeli bir sırtın koridora doğru çekildiğini gördüm. Zengin, güzel kahverengi teni süsleyen dövmeler ... Sus, diye düşündüm, ağırlaşmış gözlerim uykunun çekiciliğiyle beni zorluyordu. Sus. İçimi çektim ... ve dudaklarımda bir gülümseme ve kalbimde yeni bir umut duygusuyla uykuya daldım.

Altıncı Bölüm

Hush

Harley'i son bir kez daha çevrenin etrafında sürdüm, Gözlerim arazinin her santimetrekaresinde gezinirken ufukta yükselen güneşi takip ediyordum. Dışarıda hiçbir şey görmedim.

Sıradan. Eve geri dönmem gerektiğini biliyordum. Ama dönemedim.

Harley'i tarlanın ortasında durdurdum. Koltuğumda arkama yaslandım, uzaktaki tepelerin üzerinden süzülen güneşi seyrettim ve derin bir nefes aldım. İçimi ısıtan rüzgâr yüzüme doğru esti.

Çok yorgundum. Ama uyuyamamıştım.

Dün geceden sonra uyuyabilmem için hiç şansım yoktu. Gözlerimi kapattım ve Sia'nın sesini duydum.

Meksika'dan döndüm. . . Başka kimseye güvenmedim. I . . . Kimsenin yaklaşmasına izin vermedim. Sana kadar. ..ve Hush, eğer bana izin verseydi.

Boğazımda bir inilti düğümlendi... ve Sus, eğer bana izin verirse...

Elimi yüzümde gezdirdim ve başımı gökyüzüne doğru çevirdim. "Yapabilsem yapardım, canım," dedim yüksek sesle, aynı anda hem kimseye hem de herkese. Kesiğime uzanarak hapları çıkardım ve her gün yaptığım gibi içtim. Sonra ellerime odaklandım. Kahverengi ten bana geri baktı. Ne siyah, ne de beyaz. Ama bir karışım.

Kovboy'un sözlerini de duyunca lanet olası göğsüm sıkıştı, lanet olası bir demir ciğer nefes almamı imkânsız hale getirdi.

İkiniz de çok kırılmışsınız. Sizinle tanıştığımız andan itibaren, onda her gün gördüğüm şeyi sizde de görebiliyordum... yalnızlığı... Kaybolmuş iki insan, içinde bulundukları karanlıktan nasıl kaçacaklarını bilmeyen iki insan.

İçinde yaşıyorum.

Sia ağlıyordu, sözleri beni çok etkilemişti. Gözlerimi sıkarak kapattım ve en iyi arkadaşımın lanet olası kelimeler kafamdan çıktı. Benim için endişelendiğini biliyordum. Önemsemediğini biliyordum. Kahretsin, bunu yapan tek kişi oydu.

Bu düşünceyi durdurdum... çünkü artık onun tek

olmadığını biliyordum.

Sia. Lanet olası Elysia Willis.

Dinlediğimi bilmiyorlardı. İkisi de üst kattaki yatak odasına çıkmadığımı bilmiyordu; bunun yerine koridordaki duvara yaslanmışım ve her kelimesini dinledim. Onları yalnız bırakamadım. Lanet olası bir iç bağ beni yakın tutuyordu.

Sia'nın ağlamasını dinledim. Cowboy'un ona verebileceğimden emin olmadığım sözler vermesini. Artık kimseye bunu veremezdim. Ben lanet olası bir uğursuzdum. Benimle birlikte olan her kim olursa olsun, her zaman mahvolurdu. Bu hep böyle olmuştu. Dişlerimi sıktım ve onu kafamdan atmaya çalıştım.

Ama o gitmedi. Dudaklarımı yaladım, hala onun tadını alıyordum. Uykuya daldıklarını duymuştum. Yumuşak seslerini duymuştum.

ağzından nefes alıyordu. Ve gitmek zorunda kaldım. İçki içiyordu. Bitkin düşene kadar ağlamıştı. Ama bir şey beni çağırdı, beni o odaya girmeye zorladı, lanet bir mıknatıs beni içeri çekti. En iyi arkadaşımın görüntüsü ve onun kanepede olması beni beklediğimden daha çok etkiledi.

Çünkü orada onlarla birlikte olmalıydım. Oraya onlarla aittim. Vücudumdaki her hücre bana bunu söylüyordu. Ama bunu yapamadım. Yeterince şey yaşamıştı. Bir noktada,

Beni takip eden gris-gris her neyse onu da yakalayacaktı.
Asla birlikte olamayız. Birbirimize uymuyorduk.

Kovboy'un neden burada kaldığına dair hiçbir fikrim yoktu.
Onu da mahvetmem an meselesiydi. Şimdiye kadar
yaptığımdan daha fazlasını. Piç kurusu cezalandırılmaya aç
biriydi.

İnsanlar zamanın ilerlediğini düşünüyordu. İnsanların
görüşlerinde daha liberal olduğunu, ırk, din ya da kimi
severseniz sevin umurlarında olmadığını düşünüyorlardı.
Ama bizim boktan dünyamızda bu saçmalıktı.

Onu
görmüştü
m.

Bunu
yaşamıştı
m.

Kahretsin, ben de onun bir ürünüydüm.

Dudakları tahmin ettiğim kadar yumuşaktı. O
Tadı da bir o kadar tatlıydı. Onu kollarımla sarmak ve bu
lanet Garcia'nın ona bir daha asla dokunmayacağını
söylemek istedim. Ama ben güçlüydüm. Kafamdaki küçük
ses onu içeri almamı söylemeden önce ayağa kalkmış ve
arkamı dönmüştüm.

Ama Kovboy'un beni izlediğini görmeden önce değil.
Uyuma numarası mı yapıyordu yoksa ben geldiğimde

uyanmış mıydı bilmiyordum ama yüzündeki ifadeyi görmüştüm. Bunu istiyordu. İstiyordu.

sırlarımı, beni sonsuza dek geride tutan şeyleri aşmamı ve onunla birlikte olmamı istedi.

. . . ve Hush, eğer bana izin verirse.

"Siktir!" Pembe gökyüzüne doğru bağırdım, başımı geriye attım ve yumruklarımı sıktım. Elimi kollarımda gezdirdim ve onunla oraya gidemeyeceğimi anlamam için gereken tüm kanıtları gördüm. Ve lanet olsun, başka bir düşünce zihnimi bulandırdı. Bir gün geleceğini bildiğim bir şey. Ama bundan çok korkuyordum.

Varlığımın her zerresini.

Kovboy'u serbest bırakmanın zamanı gelmişti.

O benim en iyi arkadaşımdı. Bu dünyada sahip olduğum neredeyse tek kişiydi. Ama onu kendimden uzak tutuyordum. Sia'ya benim ve onun yalnız olduğumuzu söyledi. Ve lanet olsun, bu doğrudu. Ama onun da yalnız olduğunu biliyordum. Yıllardır beni takip ediyordu, Benimle sürtükleri beceriyor, asla tek başına değil. Benim yüzümden.

Kovboyun boşalması için üçlü sekse ihtiyacı yoktu. Tanrım, çoğu zaman zevk alıp almadığını bile bilmiyordum. Onları yaptı.

Çünkü onsuz kim olduğumu bilmiyordum.

Sia'ya nasıl baktığını gördüm. Bu farklıydı. Daha önce hiçbir orospuya böyle bakmamıştı. Elbette, başkalarına da

ilgi göstermişti, ama hiç böyle olmamıştı. Sia'dan biliyordum.

Onunla Ky'nin düğününde tanıştığımız an oyunun kurallarını değiştirdiğini anladık. Aralarında bir kıvılcım vardı.

Kahretsin, benim için de farklıydı.

Ama bana karşı bir sadakat duygusu hissettiğini biliyordum. Kendi mutluluğundan vazgeçebileceğini bencilce biliyordum. Sia konusunda beni bu kadar zorlamasının nedeni buydu. Böylece hem hayallerindeki kızla birlikte olacak hem de bağımlı bir en iyi arkadaşın lanet olası baş belası.

Arkamdan bir motosikletin gürültüsü geliyordu. Arkamı bile dönmedim. Kovboy olduğunu biliyordum. Sia'yı yalnız bırakmamalıydı. Ama son birkaç saat içinde çevreyi defalarca kontrol etmiştim. Dışarıda hiçbir şey yoktu. O güvendedeydi.

Dün gecedен sonra, gelip beni bulacağını biliyordum.

Kovboy ikinci Harley'i yanımda durdurdu. Dikkatimi ileriye, artık neredeyse tamamen gökyüzünde olan güneşe verdim. Ellerim titriyordu. Düşüncesiyle titredi Aubin'in gitmesine izin vermek. Çünkü o benim için öyleydi. Aubin Breauх. Gençken tanıştığım çocuk. her şeyin boka sardığı ve hayatın beni dibe vurdurduğu zaman.

"Seni gördüm," dedi ve etrafımızda oluşan garip sessizliği çözdü. Ben bir şey söylemedim. Kovboy'un kolumu çektiğini hissettim. Acı dolu bir nefes çekti. Ona baktığımda, o lanet olası at dizgininden kalan kırmızı yaraları tutuyordu.

Kabarmışlardı ve korkunç görünüyorlardı. "Beni dinliyor musun?" diye sordu acısını silkeleyerek.

"Bunun bir anlamı yok."

"Siktir git, Val. Bu her şey demek!"

Çenemi sıktım. Sonra midemin bulandığını hissederek en iyi arkadaşşıma döndüm. "Aubin." Ağzım lanet bir çöl kadar kurudu.

"Val-" Kovboy öne doğru eğildi, her zaman yaptığı gibi bana yardım etmek için atladı. Ama sözünü kesmek için elimi kaldırdım.

Derin bir nefes aldım. "Bence onunla bir şeyler yapmaya çalışmalısın."

Kovboy'un sarı kaşları şaşkınlıkla aşağı doğru çekildi. "Ben de bunu söylüyordum. O bizim için iyi olurdu, Val. O-"

Başımı salladım. "Ben değil, Aub. Sen."

Kovboy'un ağzı bir açılıp bir kapanıyor, alını çizgileniyordu. "Anlamıyorum."

"Sen." Tekrar tepelere baktım. "Onunla bir şeyler yapmaya çalışmalısın." Parmak eklemlerimi kırdım, sadece Ellerimle ilgili bir şey. "Senden hoşlanıyor. Kahretsin, bunu herkes görebilir." Başımı eğdim. "Ona nasıl baktığını ben de görüyorum. O senin için farklı."

"Bizim için," diye karşı çıktı

Kovboy. "Fark etmez."

"Tanrı aşkına, Val-"

"Bu benim hislerimi değiştirmez. Bir başkasının benim yüzümden dibe sürüklendiğini görmeyeceğim." Bu sefer gözleriyle buluştum. Onun Yüzü kızarmıştı. Kızgındı ve bu Kovboy için nadir görülen bir durumdu. "Seni de aşağı çektim. Bunu görmediğini biliyorum. Bunun sadece kardeşim olduğun için olduğunu sanıyorsun. Ama yıllar önceki o geceden beri doğru dürüst yaşamadın. Herkesten ve her şeyden vazgeçtin.

Geleceğinden. Ailenden. Atlarından.

Rodeolar. Benimle birlikte sürtükleri beceriyorsun çünkü eskiden bunu tek başıma yapmaya cesaret edemezdim."

Kendimi küçümseyen bir kahkaha attım. "Kahretsin, sen Hayran olduğun eyaletten göçebe olmak için taşındın, sonra da benim yüzümden Teksas'a taşındın." Koltuğumda döndüm,

Kesimindeki Austin Chapter yamasına bakıyordu. "Kulübe - Styx ve Ky'ye- göçebe olduğumuzu bile söyledin.

ikimizin de doğru olmadığını bildiği şeyler yüzünden."

"Çünkü bu konuda konuşmak istemediğini biliyordum. Sonra Yaşadığın her şeyi New Orleans bölümüyle açıklamana izin veremezdim.

yapmalıydım, hala yapmalıyım. Bırakın birkaç yılı, bir kardeş bir ömür boyu ne kadar çok şey biriktirebilir ki?"

"Demek istediğim de bu, Aub," dedim. Kovboy kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Kendin için bir şeyler yapmanın zamanı geldi." Tartışmak için ağzını açtı ama daha konuşmadan sözünü kestim. "İkimiz de birini bulacağın zamanın geleceğini biliyorduk." Sia'yı Kovboy'la yalnız düşününce içimde bir acı hissettim.

beni hasta hissettirdi. "Bunu hak ediyorsun."

"Ya sen?" Kovboy sordu. "Sen neyi hak ediyorsun? Yalnız kalmayı mı?" Hayal kırıklığı içinde oflayıp pufladı. "Sia'yla bir ilişkiye girmemek için bir sürü neden olduğunu söylediğini biliyorum. Neden böyle düşündüğünü anlıyorum. Ama bunlardan biri, senin durumun, seni bu şekilde geride tutmamalı Val. Pek çok insan bu hastalığa sahip ve bununla gayet iyi yaşıyor."

"Motorcu çetesinde değil. Kulüp kurallarını biliyorsun. Cezalı olurdum. Styx motora yaklaşmama izin vermezdi. Babası yıllar önce bunu kesin bir kural haline getirmişti." Başımı salladım. "Öyle bir şey olmayacak, kardeşim. Bu olmadan ben ne sikim olurum? kulüp?"

"Sia ve benimle yaşıyor olabilir misin? Bilmiyorum... belki de hayatında bir kez olsun mutlu olursun?"

"İnsanların bununla bir sorunu olmayacağını mı düşünüyorsun?" "İnsanların canı cehenneme," diye mırıldandı başını sallayarak.

Soğukluk kanıma işledi. "Ailem de böyle düşünüyordu, Aub." Onlardan bahsettiğimde gerildiğini hissettim. Çünkü onlar hakkında hiç konuşmadım. "Onlar için pek de iyi olmadı, değil mi?" Gözlerinden sempati akıyordu. Kovboy'un acımasından en çok ben nefret ederdim. "Beyaz bir adam, karışık ırktan hasta bir adam ve beyaz bir çiftçi kaltak

Biriyle yatmak kimsenin kitabında normal bir şey değildir, Aub.

Bir yerlerde birilerinin bununla bir sorunu olacaktır." Sadece bu düşünce bile öfkemi alevlendirdi. "Ve garanti ederim, en büyük sorunu yaşayacakları kişi ben olacağım. Her zaman öyledir."

"Biz lanet olası Hangmen'leriz! Kimse bize bir şey
diyemez." "Başkan yardımcımız söyleyebilir."

Kovboy yenilgiyle başını öne eğdi. "Düşündüm ki Dün geceden sonra, seni onunla gördükten sonra fikrini değiştirdiğini düşünmüştüm."

"O sürtüğü istiyorum, Aub. O kadar çok istiyorum ki dayanamıyorum. Ama yaşadığı onca şeyden sonra, nasıl olur da

Ona daha fazlasını yaşatabilir miyim? Onu hayatım pahasına koruyacağım ama durumumu bilmemeli.

Geçmişimi. Uzun sebepler listemi. Onunla birlikte olmayacağım,

dönem." Motosikletin motorunu çalıştırdım. Bu konuşma ile işim bitmişti.

"Ona senden kendim bahsedebilirim. O zaman başka bahanen kalmaz."

Tehdidi sırtımdan uçup gitti, çünkü ona "Hayır, yapamazsın. Sen o şekilde yaratılmamışsın" dediğimde, bunun doğru olduğunu biliyordum. "Onunla birlikte ol, Kovboy. Ve tüm bu Garcia saçmalığı bittiğinde ..." Bir nefes aldım ve sonraki kelimelerin içimden dökülmesine izin verdim. "Ben gidiyorum. Senin için bir yüklerimden arınmış lanet bir hayat."

Birkaç gün sonra Marble Falls'daki açık hava rodeosuna girdiğimizde, kendimi tamamen yerinde hissetmiyordum. Kovboy hâlâ benimle pek konuşmuyordu ki bu yeni bir şeydi. Bana sadece orada burada birkaç kelime söyledi. Çok garip hissediyordum. Onu tanıdığım onca yıl boyunca benden hiç uzak durmamıştı. Bunun her dakikasından nefret ediyordum ama en iyisinin bu olduğunu biliyordum.

Sia da benden uzak duruyordu. Bana çok baktı. Geçen gece onu öptüğümü hatırlayıp hatırlamadığından emin değildim. Belki de sadece bir rüya olduğunu düşünmüştür.

"Biz buradayız," dedi Sia ve kayıt yaptırmaya gitti. Bugün fiçı yarışına katılacaktı, eğlence olsun diye yaptığı amatör bir yarıştı. Kovboy son birkaç haftadır antrenmanlarında ona yardım ediyordu. Kolu hâlâ oldukça kötü durumda olduğu için son birkaç gündür bana yardım ettiğinden daha çok ona yardım etmişti. Çevreyi kontrol altına almıştım. Smiler ve Bull ile ana yolda kamyonetimde buluştum, onlar da kendilerinininkinde, kontrol etmek için. Diablos'un başkanından hiçbir haber gelmemişti ve Garcia da sessizliğe gömülmüştü.

Bunu iyi bir şey olarak görmedim.

Bugün buradaydık. Lanet rodeolardan nefret ederdim. Louisiana'da bu lanet şeylerde çok fazla kan dökülmüştü. Bir keresinde özellikle . . .

Sanki o anı düşündüğümü hissetmiş gibi Kovboy bana yaklaştı. Bir şey söylemedi ama kolu benimkine değdi. Bana asla çok uzun süre kızgın kalamazdı. Gerçi bu sefer yeni bir rekor kırmıştı.

Sia birkaç metre ötedeki bir masaya doğru yürüdü ve bazı formları doldurmaya başladı. İnanılmaz görünüyordu. Işıltılı kot pantolonu ve pembe gömleği vücuduna o kadar yakışmıştı ki, sabah odasından çıktığında neredeyse ona gülümseyecektim. Uzun kıvrıcık saçları sırtından aşağı dökülüyordu, başında beyaz bir Stetson vardı. Onun yerine dışarı çıkıp rodeoya olan yolculuğumuzun güvenli olduğundan emin oldum.

Yeni planım buydu. Ne pahasına olursa olsun ondan uzak durmak.

Viking, AK ve Flame de bölgede tur atıyor olacaktı. I Üzerimdeki kıyafete baktım: düz beyaz bir gömlek ve kot pantolon. Elbette, Kovboy tamamen rolüne uygun görünüyordu, Kırmızı ekose bir gömlek, kot pantolon, kovboy çizmeleri ve kahverengi bir Stetson giymişti.

"Böyle giyinince eski sen gibi görünüyorsun," dedim ve ağzında bir gülümseme belirmesini izledim.

"Bu sabah giyinirken bunu düşündüm. Kesiksiz olmak garip, değil mi? O kadar uzun zaman oldu ki neredeyse Kulüpten önceki yıllar gerçek değilmiş gibi davranın."

Bunu asla düşünemezdim, ama bunun nedeni o yılların beynimde kalıcı dövmeler olmasıydı.

"Evet." Başka bir şey söylemek için ağzımı açtım, ama Sia elinde kağıtlarla yanımıza geldi.

"Herkes imzaladı," dedi. "'Helen Smith' binmeye hazır." Güldü ve başını salladı. "Yee-fucking-haw!" Sonra gözlerini devirdi.

Helen Smith. Takma adı. Ky, yıllar önce Meksika'dan sonra ona sahte bir kimlik almıştı. Çiftliğinin tapuları bu isimdeydi ve o da bu isim altında yarışıyordu.

Ben gülmeyince Sia garip bir şekilde ayaklarının üzerinde sallandı. İkimiz de gülmediğimizde. Kovboy'un mesafeli olduğu tek kişi ben değildim. Birkaç gün önceki küçük konuşmamızdan beri Sia'dan uzaklaşmıştı. Hâlâ gülümsüyordu -ki o böyle biriydi- ama flört etmeyi bırakmıştı. Onun elini tuttuğunu görmemiştim. Onun şakalarına gülmüyor ya da

her zamanki gibi gidip geliyorlardı. Bunun onu öldürdüğünü görebiliyordum. Normalde komik bulacağı bir şeyi her söylediğinde tepki vermesini beklemesinden onu özlediğini anlayabiliyordum.

Ve ne dediğini anladım. İkimiz de bu işin içindeydik ya da ikimiz de değildik. Puşt herif çok inatçıydı. Ama daha iyi bir arkadaş olamazdı.

"Ee, canım, ne zaman kalkıyorsun?" diye sordu.

"Bir saat içinde. Son kalanlardan biriyim." At karavanına doğru baktı. "Clara Sandy'yi benim için ısıtacak."

Kovboy başıyla onayladı. "O zaman seni antrenman ringine götürelim." Kovboy ve Sia'nın arkasından rodeodaki yüzlere bakarak ilerledim. İnsanlar gelmeye başlamıştı. Boğa binicileri ve bronklar daha sonra daha büyük kalabalıkları çekecekti.

Sia'nın atını eğitmesini izledik bir süre, sonra onun adı geldi. Kovboy biz hareket ederken elini omzuma koydu. Sia'nın binmesini beklemek için ana ringin kenarına gittim. En iyi arkadaşıma baktım ve gözlerinin heyecandan parladığını gördüm.

Eskiden bu bok için yaşırdı.

Spiker "Helen Smith" diye seslendi. Sia, Sandy'yi kapının arkasında tutarak işaretin gelmesini bekledi. Yonca şeklinde dizilmiş üç varilin etrafından dolanarak yola koyulduğunda nefesimi tuttum. Kovboy

Toprağı yarararak, cehennemden çıkmış yarasa gibi sürerken bağıırıp çağırdı. Bacaklarını tekmeleyerek ve dizginleri bir o yana bir bu yana savurarak bitiş çizgisine doğru koşmaya başladığında, koşusunun onu birinci sıraya yerleştirdiğini görmek için ekrana baktım.

"Lanet olası A!" Kovboy bağıırdı ve Sia'yla buluşmak için döndü. Onu atından inerken bulduk. "Cher!" Kovboy Sia'yı kucağına aldı ve kollarına aldı. Sia'nın yüzünde gördüğüm rahatlama karşısında boğazım düğümlendi. Gözleri Sia'yla buluştuğunda

Kovboy'un omzunun üzerinden ona baktım. Bu kaltakla gurur duyuyordum. Başıımı salladım, onun bariz şaşkınlığına rağmen, bunu bilmesini sağladım.

Karşılığında bana verdiğı gülümseme neredeyse beni yere serecekti.

"Ky'nin seni kız kardeşini öyle tutarken görmesine izin verme, dostum." AK ve Viking'in bize doğru yürüdüğünü görmek için başımı çevirdim.

Flame arkadan takip etti, siyah gözleri etrafı süzüyordu.

Üçü de kot pantolon ve tişört giymişti. Hangmen'den eser yoktu. Styx'in emri.

Kovboy Sia'yı serbest bıraktı. "Yarış zamanlarını çiviledi. Kimse onu geçemez. Bunu hak etti lanet kovboy kucaklaşması."

Sia elini üçlüye doğru kaldırdı. "Hey, çocuklar."

Viking öne çıktı. "Sürtük, bu çok iyi bir sürüştü."

"Gördün mü?" diye sordu gülümseyerek.

"Elbette." Vike başını yana eğdi. "Meraklı zihinler, başka bir arabaya bu kadar iyi binip binemeyeceğini bilmek istiyor.

şeyler?"

"Vike," diye uyardı AK.

"Ne?" Viking kollarını iki yana açarak yakındı. "Sadece bir şeylere binmekten hoşlanıp hoşlanmadığını bilmek istiyorum... sert şeylerden... tercihen büyük vahşi hayvanlardan."

"Vike," diye uyardığımı ben de duydum.

"Biliyorum," dedi Sia, başını ona doğru çevirerek. Viking'e aşağıdan bakarken kollarını göğsünde kavuşturmuştu. Ya da aradaki büyük boy farkını göz önünde bulundurarak yukarıya. "Ama daha önce Viking'in boyunu aşan hiçbir şeye binmedim.

"Beni tahttan indir." Gözleri adamın boyunda bir aşağı bir yukarı gezindi. "Çelik kalçalarımın kavrayışını alt edecek kadar güçlü ya da büyük bir şey olmadı hiç."

Viking önce bana, sonra Kovboy'a baktı ve yüzümüze doğru işaret etti. "Görevlerimizi değiştiriyoruz. Hemen şimdi. Ben onunla eve gidiyorum. Siz ikinizin işi bitti."

"Hayır," dedi Sia, burnu çatlamış, her türden Çok güzel. "Bu ikisini seviyorum. Beni diken üstünde tutuyorlar." Mavi gözleri parladı ve bir an için Bana Ky'yi hatırlatıyordu; sarışın, mavi gözlü ve ukala tavırlı. Ama "İkisi birlikte ..." dediğinde neredeyse boğuluyordum. Başını iki yana salladı. "Shiiitttt ... hayatımın en iyi yolculuğu."

Gözlerim büyüdü. Kovboy kahkahayı patlattı. Viking'in ağzı bir karış açık kaldı, kardeşi ağzını balık gibi açmıştı.

"Birbirlerini beceriyorlar, orospuları değil!" dedi, sesi gerçekten kafası karışmış gibiydi. Bunu duyunca gözlerimi devirmiştım.

Daha önce milyonlarca kez duyduğum aynı cümle ağzından döküldü.

Sia Viking'e doğru yürüdü ve onun şişmiş göğsüne dokundu. "Buna inanmaya devam et, koca oğlan. Geceleri uyumana ne yardım edecekse."

O anda Sia'nın bizim yanımızda gardını ne kadar düşürdüğünü fark ettim. Eğlenceli biriydi, zaman zaman çok ateşliydi. Ama bana ve Kovboy'a korktuğunu da göstermişti. Ağlamıştı ve savunmasızdı.

Kulüpteki halini düşündüm; şu Sia, hani şu Viking'in Kovboy'un peşini bırakmadığı ve Görünürdeki günlük seks partileri, kardeşlerin görmesini istediği şeydi. Ortada olmayan babası ve kulüpten uzak tutulan hayatı yüzünden zarar görmemiş bir kadın. Ya da o kadar da lanet olmayan bir kadın.

Garcia adında bir adam tarafından mahvedilmişti ve yıllardır kimsenin ona yaklaşmasına izin vermiyordu. Kimsenin ona dokunmasına izin vermiyordu. Anladığım kadarıyla çiftlikte çalışması için para ödediği kız dışında hiç arkadaşı yoktu.

Şimdi onu izlerken, Viking'in yanından kasıla kasıla geçerken, kıvrımlı kışını sallarken, sol gözünü kırparken, bu kadar yalnız olduğunu asla bilemezsiniz.

Göğsüm sıkıştı. Tıpkı ben ve Kovboy gibi.

İçimi çektim ve Cowboy'un Psycho Trio'yla uğraştığını görünce Sia'nın yanına gittim. Belli ki benim gelmemi beklemiyordu, çünkü döndüğünde

Başını bana çevirdiğinde tökezledi. Uzandım ve ayaklarını düzeltmesine yardım ettim.

"Dikkatli ol canım," dedim usulca ve ağzımdan başka bir şey çıkmasını engellemek için dilimi ısırdım.

Sia bana göz kırptı ve sonra bakışları kolumdan aşağıya, hâlâ dirseğini tutan elime doğru bir yol izledi. Yutkundu ve ben de yanaklarının kızarmasını izledim. "Teşekkür ederim, Hush." O kocaman bebek mavileriyle bana baktı.

Elimi geri çektim ve cebime soktum. Sia ringin kenarına varıncaya kadar yürümeye devam etti. Biz son fıçı yarışçısının pistin etrafında koştuğunu görmek için tam zamanında geldi. Sürtük Sia'nın zamanına yaklaşılamadı bile.

Sia adını liderlik tablosunun en üstünde gördüğünde, neredeyse güneşi engelleyecek kadar geniş bir şekilde gülümsedi.

Bu garip bir duyguydu, gurur. Daha önce hiç bu kadar Daha önce biriyle gurur duyma şansım olmamıştı. Kovboy her gün beni korurdu. Bana kötü gözle bakan herkesle kavga ederdi. Ama bu sadece bizdik. O kadar uzun zamandır böyleydik ki artık bunu hiç fark etmiyordum.

Ama şu anda, bu kaltak için o kadar gurur doluydum ki Kasırgaya binmiş bir kartal gibi hayatımıza dalmıştı ki gülümsemekten kendimi alamadım.

Bir saniye sonra Sia'nın eli bileğime geldi ve şok içinde ağzı açık kaldı. "Sus!" dedi.

dramatik bir şekilde. Bakışlarımı ona sabitledim. "Glmseyebilirsin!"

Başımı salladım ve elimi traşlı başımın üzerinde gezdirdim. "Nadir, biliyorum. Ama her mavi ayda bir olur."

Sia omzuyla beni drtt. "Sana yakışıyor, sevgilim." Gözleri düştü ve botunun burnuyla toprağı tekmeledi. "Onu daha çok görmeyi umursamazdım." Bana göz kırptı. Bu göz kırpışını

Kovboy. "Ve biliyor musun, biraz seksisin, daha çok o inci gibi beyazları bu kıza doğru gösterdiğinde ..." Gözlerim parladı, karnım sıkıştı.

Spiker, eyerli at binicileri için zamanın geldiğini söyledi. Arkamıza baktım ve kovboyu gördüm.

AK, Vike ve Flame'i görmeden tek başımıza yaklaşıyoruz. Kovboy neredeyse bizim durduğumuz yere gelmişti ki biri yanından geçip gitti, iki kez baktı ve sonra durdu. Gözlerim kısıldı, ne olduğunu anlamaya çalışıyordum.

Kahverengi pantolonlu adam "Aubin? Aubin Breaux? Sen misin?"

Kovboy'un dikkati sağındaki adama kaydı. Adam Yüzündeki gülümseme hemen kayboldu. Kim olduğunu gördüğüm anda öyle bir öfkeyle dolmuştum ki neredeyse durduğum yerde yanacaktım. Ellerim o kadar hızlı titriyordu ki

Aslında yumruk haline getirmeden önce parmaklarıma baktım. Başımı tekrar Kovboy'la konuşmaya cüret eden herife doğru kaldırdığımda göğsüm aşağı yukarı çarpıyordu. Patlayacaktım. Onu lime lime edecektim. Yapacaktım-

"Susar mısın?" Sia elini koluma koyarak "Sus" dedi. Ama cevap veremedim. Cowboy'un karşısında duran adamı tanımasını izlerken kalbim göğsümde çok hızlı çarpıyordu. Kovboy'un yüzü sanki şeytan bedenini ele geçirmiş gibi alev alev yanıyordu.

Kovboy bana doğru kısa bir bakış attı. Gözlerimi kırptırdım, kısılan gözlerim amcığın yakasının altından görünen dövmelere kaydı, kolları Dövmeleri her yerde tanıyabilirdim.

Bunu biliyordum. Eninde sonunda o yola gireceklerini biliyordum.

"Lanet olsun dostum, hangi cehennemdeydin?" Pierre söyledi,

Sanki bütün bunlar yıllar önce olmamış gibi konuşuyordum. Kendime hareket etmemi söyledim. Bacaklarıma koşup o pisliğin burnunu suratına çarpmalarını söyledim ama hiçbir şey işe yaramıyordu. Saf öfke vücudumdaki her şeyin lanet olası çalışıyor. "Teksas'ta mısın? Kaybolduğun yer burası mı? Bir süre önce bir sürü şey olduğunu biliyorum ama şehri terk edeceğini hiç düşünmemiştik." Pierre kaşlarını çattı. "Ailen yıllardır seni arıyor." Kovboy'un ağzı bir şey söylemek için açıldı ama Pierre omzunun üzerinden bakıp birine işaret etti.

Bir daha asla görmek istemediğim bir yüz kalabalığının arasından kasıla kasıla geçerken ağır çekim bir film izliyormuşum gibi hissettim. Kovboy döndü. Jase Du Pont gözleri Kovboy'a takılınca durdu. Sonra kalabalığa doğru koştu.

Onu. O orospu çocuğu.

Vücudum titriyordu. Sia'nın elinin koluma daha sert bastırdığını hissettim ama söylediği hiçbir şeyi duyamıyordum. Tek duyabildiğim kolumdan akan kandı.

Kulaklarım. Tek görebildiğim, sırtımdaki işaret ateşle tutuşurken gözlerimin üzerine inen lanet olası kırmızı buğuydu.

"Aubin?" Jase koşarak geldi ve Cowboy'un kolunu tuttu.

"Lanet olası Aubin Breaux!"

Kovboy cevap vermedi. Onun yerine gözleri benimkilerle buluştu. Net görebilseydim, sessizce bana sakın olmamı söyleyeceklerini biliyordum. Ama bu pislikler buradayken nasıl sakın olabilirdim ki? Benim lanet evimde!

"Burada yarışıyor musun?" Jase sordu, belli ki Kovboy'un sessizliğinin onun bir boğazını kesmesine saniyeler kalmıştı. Çünkü Kovboy'un kopmaya yakın olmamasına imkan yoktu. Bu amcıklardan en az benim kadar nefret ediyordu. "Yeğenimle birlikteyim. Gençlik turuna yeni başlıyor." Burnunu yukarı çevirdi. "Senin için biraz boktan bir yarışma, değil mi? Artık bu kadar mı düştün? Teksas'taki boktan rodeolar. Sen bir Bir zamanlar rodeonun kralıydı. Hepimizden daha iyiydi." Siyah saçlı, çilli, genç kıza ters ters bakarken kanım kaynadı.

derisi yüzülmüş bir penis. Ayağım ileriye doğru hareket etti, saf nefret beni teşvik ediyordu. "Sus?" Sia önüme çıktı. Ama ben

gözleri onun üzerindeydi. Öldürmeye niyetlendiğim kişiye.
"Ne var

Yanlış mı? O adamları tanıyor musun?" Sia'nın sesi panik içindeydi. "Teksas'ta ne halt ediyorsun Breaux? Ve lütfen Artık o melezle bir alakan olmadığını söyle bana, tamam mı? Siktiğimin piçi profesyonel olma şansını mahvetti ve beynini yıkadı. Seni bizden aldı, çıkarıcı amcık. Tam da onlardan birinin iyi bir adamın hayatını mahvetmesi gibi." Jase yere tükürdü. Sia bir nefes çekti.

keskin bir nefes aldı, başı Jase'e doğru döndü. Tırnakları kolumdaki ete saplandı. Neden olduğu lanet acıyı memnuniyetle karşıladım. Beni teşvik ediyordu.

Kovboy'un gözleri, göt herifin ağzından küfür çıkar çıkmaz bana dikilmişti. Jase, eski dostunun dikkatini neyin çektiğini görmeye çalışarak arkasını döndü ... ve bakışları benimkilerle çarpıştı.

Yüzüm taş kesilmişti, soğuk gözlerim onunkilere öylesine kilitlenmişti ki, benim varlığım karşısında ağzından bir damla tütün kaçtığını görebiliyordum. Yine yere tükürdü. Kahverengi sıvı botumun burnuna çarptı. "Olmak zorundasın

Şaka yapıyorsun!"

Cowboy'un kolunu çekti. Ama o bana bir ırkçı hakaret daha savuramadan Cowboy yumruğunu kaldırdı ve tıpkı Louisiana'da biz gençken yaptığı gibi herifin suratına bir tane patlattı. Jase yere düştü, bir grup arkadaşı koşarak geldiğinde tekrar ayağa fırladı.

Sia'nın elini kolumdan çekerek, nefesim kulaklarımda yankılanarak onun durduğu yere doğru koştum. Jase bana doğru döndü.

geldiğim anda. "Seni lanet olası melez piç!" diye tısladı, sonra bana doğru hamle yaptı. Yumruğumu yüzüne indirdim. Tekrar tekrar, kemiğin çatlamasına ve etin eklemlerimin altında yarılmasına izin verdim. Cehennemi serbest bıraktım, amcığın dövmeleri lanet olası öfkemi yönlendirdi. Sırtımdaki işaret
Lanet olası yakıt.

Sadece birkaç saniye sonra, "Vay, vay, burada neyimiz varmış hanımlar?" diye duydum. Viking'in gür sesi, alt edeceğim orospu çocuklarının üzerine taşındı. Çünkü Yaptıkları her şeyi. Benim için geldikleri o geceler için. O lanet gece için-

"Bu da ne? Başka bir melez aşığı mı? Beyaz ve siyah kirliliğini de seviyorsun, ha?" Jase konuşmayı zar zor bırakmıştı, tökezleyerek benden uzaklaşıyordu, kanı

Flame öne atılıp herifi yere serdiğinde, suratı çirkinleşmişti.

"Hayır!" AK gömleğimi çekiştirdiğinde Alev'i yolumdan atmak üzereyken çığlık attım. Serseri bir yumruğun ağzıma indiği yerden dudağıma kan damlıyordu.

"Onu eve götürün," dedi AK. Onun elinden kurtulmak için mücadele ettim, Jase'e ulaşmaya ihtiyacım vardı. Uzun zaman önce başlattığı şeyi bitirmeye ihtiyacım vardı. Cehenneme gittiğim ve bir daha asla geri dönmediğim o geceye kadar bana defalarca hissettirdiklerini hissetmek için o pisliğe ihtiyacım vardı.

Ama AK beni sıkıca tuttu, nefes alamayana kadar boğazımı sıktı. Viking Kovboy'u da sürükledi, Flame yumruklarını ırkçı piçlere indirerek yerini aldı. "Ciddiyim!

Onu hemen eve götürün! İhtiyacımız olan son şey lanet bir kalabalığı çekmektir." AK bizi uzaklaştırıp Sia'ya doğru itti. Kovboy birlikte büyüdüğü sıklere, "rodeo arkadaşlarına" bakıp duruyordu.

Onları sadece yürüyen ölümler olarak gördüm. Geri dönmek istedim.

Hepsini bitirmem gerekiyordu. AK'yi görmek için döndüm. bana bakıyordu. Flame ve Viking dayak yiyen adamlardan uzaklaşıyorlardı, etraflarında bir kalabalık oluşmaya başlamıştı.

yerde. Bu piçler bu işlerde kral gibiydiler. Umurumda değildi. Bana ne olduğu umurumda bile değildi. I

botumdan bıçağımı çıkardı, sonra-

"Kovboy! Sus!" Sia haykırarak beni durdurdu.

Döndüğümde onu hâlâ ayakta, yüzü hayalet gibi bembeyaz, çite yaslanmış halde gördüm. Elim bıçağımın sapında sıkılaştı. Kalabalığın arasından Jase'in gözlerinin benimkilere çarptığını gördüm. Sonra herif gülümsedi ve ben-

"Gitmemiz gerek," dedi Kovboy, yoluma çıkarak. Öfkemin beni kontrol etmesine izin verdiğim için nefes nefese kalmıştım ve Hades'e bu pislikleri sonsuza dek alaşağı etmesi için izin vermiştim. "Val!"

Kovboy tükürdü, yüzü kıpkırmızıydı. "Gitmemiz gerek!"

Kovboy'un gözleri arkamdaki birine kaydı. Bakışlarını takip ettim ve Sia'yı gördüm... çok korkmuştu. Gözleri kocaman açılmıştı.

elinde bıçakla beni izliyordu. "Bu pisliği görmesine izin verme," dedi Kovboy sadece benim kulaklarım için.

Vücudum ayak parmaklarımdan başıma kadar titredi.
Kendimi

Başımı geriye atarak hayal kırıklığımı haykırdım, sesim küçük rodeo alanında yankılandı. Gözlerimi kapatarak uzun bir nefes aldım, sonra bıçağımı kemerime taktım. Sia'ya döndüm ve

elini tutup onu arkamıza çektim. Koşmaya başladım. Kovboy onun diğer elini tuttu ve bizi bekleyen rakiplerin arasından geçtik. Kovboy kamyona bindi. Ben ve Sia içeri tırmanırken pencereyi açtı ve römorkun yanında bekleyen Clara'ya seslendi. "Atı çiftliğe geri götür. Biz gidiyoruz."

Clara şaşkın görünüyordu ama dediğini yaptı. Kovboy yarışmacıların park yerinden hızla çıktı. Yola çıktı ve çiftliğe doğru ilerlemeye başladı. Bacağım bir aşağı bir yukarı çarpıyordu. Kanım damarlarımda hızla akıyordu. lanet ışık hızında. Sakinleşemedim. Sadece devam ettim O amcıklar kafamda canlanıyordu. Yaptıkları tüm pislikler, lanet dövmeleri.

Lanet olası beyaz güç dövmeleri.

"Ne oldu böyle?" Sia sordu, sesine bakılırsa sarsılmış olduğu belliydi. Elini yüzüme götürürken titriyordu. Başımı geriye attım ve gözlerinin yaşlarla dolmasını izledim. "Sus ... sana söyledikleri şeyler . . ." Elimi tutmaya çalıştı ama ben geri çektim. Şu anda yapamazdı. Kendimi kaybediyordum. Sakinleşmem gerekiyordu. Ama o şerefsizin bana "şerefsiz" dediğini düşündüğüm an

Lanet bir melez, lanet bir melez, arkamda bırakmaya çalışmak için çok uğraştığım her şey yüzeye çıktı.

Sanki yeniden on altı yaşındaydım. Lanet olası hedefleri Lanet olası hayatımı mahvedene kadar eğlence için uğraştım ve oynadım.

"Sakin ol Val," diye emretti Kovboy sürücü koltuğundan. Gözlerim ona kaydı ve tek düşünebildiğim onlarla birlikte olduğu zamanlardı. Bana gülüyor, beni yumruklayarak yere sermelerini izliyordu.

Sia'ya dönerek, "Kovboy'a kim olduklarını sor," diye tısladım. Taksi sessizdi. Sadece Kovboy uyardığında bozuldu,

"Yapma. Bunu yapma Val."

Ama duramadım. Benim için ne yaptığını biliyordum. Oradaki her şeyden uzaklaşıp beni seçtiğini biliyordum. Kahretsin, her şey olduktan sonra ailesini terk etti ... onları kaybettiğimde ... parçalandığımda ... ama sakinleşemedim. Tek görebildiğim beyaz dövmeleriydi; tek görebildiğim duyabildikleri, ağızlarından nefes almak kadar kolay dökülen lanet olası ırkçı hakaretlerdi. Onlar, zengin malikanelerinde yaşıyor, atlarına biniyor, şehirde kasıla kasıla dolaşıyorlardı.

onlar lanet olası tanrılardı. Biz çırpınıp didinirken, ta ki... ta ki-

Kovboy kamyoneti Sia'nın evinin önünde durdurdu. Başımın dönmesine aldırmadan kapıyı çarparak çıktım.

hissetmeye başladım. Önce sağa sonra sola hareket ettim, bu lanet olası öfke duygularını kafamdan nasıl atacağımı bilemiyordum. "Sus." Sia'yı gördüm, elleriyle ağzını kapatmış, yan taraftan beni izliyordu. Kamyonu.

Kovboy bana yaklaştı. "Val. Ben çok ciddiylim. Sakin ol. Kendini kaybediyorsun. Bu çok tehlikeli!" Kovboy bana doğru hamle yaptı ve beni evin içine doğru sürüklemeye başladı. Sia'nın arkamızdan koştuğunu duydum.

"Kovboy! Dur! Ona zarar vereceksin!"

Ama Kovboy beni kanepeye yatırana kadar durmadı. Onu ilk kez bu kadar ciddi görüyordum.

Böyle olduğumda. Elleri omuzlarıma bastırdı. "Sakin ol kardeşim. Lütfen sakinleş." Yüzü solgun ve şaşkın bir halde kapıdan beni izleyen Sia'ya endişeli bir bakış fırlattığını gördüm. Ama ben

yapamadım. Kıpırdamadan oturamazdım. Ellerini fırlatıp attım ve ayağa kalktım.

Kovboy bana doğru gelmeye çalıştı ama ben elimi ittim.
Bu seferki baş dönmesi beni bir şeylere uzanmaya zorladı.
düşmemi engelledi. Ağzımda o tanıdık metalik tadı
hissettim. Kovboy'un benim için hareket ettiğini görmek için
döndüm, Sia
. . . ama gözlerim geri yuvarlandı, sonra her şey karardı.

"Kovboy! Lütfen, bir doktor çağırmama izin verin!" Kafamı
yoğun bir sis bulutu kapladı, sesler kulaklarıma doğru
sürüklenirken zihnimde bir fırtına kopuyordu.

"Hayır, canım," diye cevap verdi Kovboy'un sesi. "İhtiyacı
yok."

Tekrar sıvıştım. Bir sonraki dönüşümde odadaki sesler
daha güçlüydü. Gözlerimi açmaya çalıştığımda ağırlaştığını
hissettim. Kollarım ve bacaklarım on tonluk ağırlıklar gibi
hissediyordu.

"Val?" Ellerimi yüzüme götürdüm. "Val, buradayım." I
Kovboy'un sesini tanıdım. Nefes aldım ve nefes aldım
Gözlerimdeki ağırlık göz kapaklarımı açmama yetecek kadar
azaldı. İlk başta görüşüm bulanıktı ama sonra her şey
temizlenmeye başladı.

"Val?" Kovboy'un yüzü gözümün önüne geldi. Odaya göz
kırpıttım, başım dönmüştü ve bedenim bitkin düşmüştü.

Yatağımda uzanıyordum.

başımın altında bir yastık vardı. Kovboy dizlerinin üzerindeydi. Eli başımın üzerindeydi. "Hey, mon frère," dedi ve ben derin bir nefes aldım. Ne olduğunu hatırlamaya çalışarak gözlerimi kıstım.

Hatırlayamıyordum. Kafamdan atamadığım yoğun sisin içinde her şey kaybolmuştu. Hareket etmeye çalıştım ama kollarım çok güçsüzdü. Ağzım kurumuştı. Dilimi dudaklarım boyunca yaladım ve sonra onu duydum.

"İşte." Ayak sesleri yanıma geldi ve biri kendini yere bıraktı. İlk gördüğüm şey kot pantolondur... Sonra bir elin yanağıma bastırıldığını hissettim. Titriyordu. Başımı kaldırdım ve güzel bir yüzün bana baktığını gördüm.

Elysia, zihnimdeki bir kırılma bana bunu söyledi. Sia.

"Hey, sevgilim," diye fısıldadı ve parmak uçlarını yanağımda gezdirdi. Titriyorlardı. Gözlerinden yaşlar süzölmeye başladığında göğsümde bir şeyler çatırdadı.

"O iyi, canım," dedi Kovboy. Sia'nın gözleri sıkıca kapandı. Nefes alış verışı hızlandı, lanet kalbimde bir delik açtı. Kovboy'un eli omzuna indi. "Susayacak. Sonrasında hep öyle olur."

Sia gözlerini açtı ve kendini toparladı. Başını sallayarak bana yaklaştı ve elini başımın altına koydu. Bunu kendim yapmak istedim ama hareket edecek gücüm yoktu. "I . . . I . . ." Başını kaldırıp Kovboy'a baktı.

"O yaralı değil, tatlım. Sadece yorgun. Başını kaldırarak ona zarar veremezsin." Kovboy'un Sia'ya verdiği talimatları sanki uzaktan izliyormuşum gibi dinledim. Konuşacak kadar orada değildim ya da

Yumuşak ellerinin tenime dokunmasına izin vermekten başka bir şey yapamadım, avuçlarının sıcaklığı bedenimi kaplayan soğukluğu alıp götürdü.

Sia ayaklarını sürüyerek yaklaştı. Başımı yastıktan kaldırıp kucağına aldı. Uzun bir nefes verdim, vücut ısısının kaslarıma ve kemiklerime ateş gibi etki ettiğini hissediyordum.

ağrımaya başlamıştı. Vücudum titriyordu. Şimdi anladığım kadarıyla bir nöbet geçirmiştım.

Bilincim saniye saniye açılmaya başladı. beni şimdi ve buraya geri getirdi. Gözlerim yuvarlanarak birkaç dakikadır sadece başımı okşayan Sia'ya baktı. Gözlerim onunkilerle birleştiğinde, bana sulu bir gülümseme verdi, sonra da içimin her zerresini çalarak

Ciğerlerimde tuttuğum nefes, başını eğdi ve dudaklarını benimkilere bastırdı.

İçimdeki her şey onu uzaklaştırmamı, hareket etmemi ve yardımını reddetmemi söylüyordu. Ama hareket etmedim. Denemedim bile. Beni daha iyi tanımaya çalışan herkesten kaçmaktan o kadar yorulmuştum ki. Çok yorulmuştum, nokta. Bu yüzden gözlerimi kapattım ve beni rahatlatmasına izin verdim. Bıraktım ellerim yanaklarımdan aşağı süzüldü. Ve benim üzerimde olmasını istediğim dudakların, rengi onunkinden çok farklı olan tenimin her tarafına baskı yapmasına izin verdim.

Ve artık bildiğini kabul ettim. Ne sakladığımı biliyordu. Beni ata binmekten alıkoyacak şeyi. "İç bebeğim," dedi. usulca söyledi. Gözlerim açılıp onun yüzüne odaklandı. Sia başımı yukarı kaldırdı. Bardağı dudaklarıma götürdü ve soğuk sıvının kuru boğazımdan aşağı aktığını hissederek iç çektim. Ben asla gözlerimi Sia'nıninkilerden ayırdım. İçmeme yardım ederken dudakları titriyordu. Bardağı indirdiğinde omzunun üzerinden baktım ve Cowboy'un duvara yaslanmış beni izlediğini gördüm. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuştu. Yüzünü okuyamadım. Ama rahatlamış görüldüğünü düşündüm.

"Bu daha mı iyi, sevgilim?" Sia sordu. Konuşacak gücü kendimde bulamıyordum ama sonunda başımı bir parça oynatabildim. Başımı salladım.

"Seni kanepeye yatıralım," dedi Kovboy. En iyi arkadaşım geldi ve beni yerden kaldırdı. Bu alışılmadık bir şey değildi. Yıllar boyunca Cowboy'un bunu kaç kez yapmak zorunda kaldığını unutmuştum. Bu yüzden onun gitmesine asla izin veremezdim.

Neden hiç çekip gitmedi.

Beni ateşin yanındaki kanepeye taşıdı. O biliyordu ki Sonrasında üşüdüm. Kovboy üzerime bir battaniye çekti ve ateşi yakmak için döndü. Sia ondan önce davranmıştı. Açık ocağa kütükleri yığarken uyuşmuş bir halde onu izledim. Ateş yükselmeye başladığında irkildim, turuncu ve kırmızı alevler

kütükleri yalıyor, kabuklara saldırdıkça çatırdıyorlardı.

Kovboy kayarak yanıma oturdu. Eli omzuma gitti ve sıktı.

Ona bakmadım. Çok meşguldüm.

Boğazımdaki yumruyla ve anılarımla mücadele ederken savaştığım enerjim kalmamıştı.

Gözlerim alevler içinde odağını kaybetti ve her seferinde olduğu gibi sesler zihnimde çılgılık atmaya başladı, acı dolu çılgınlıklar . . .

İleri atıldım, merdivenlerden ön kapıya çıkmaya çalışıyordum. Ateş kollarıma vuruyor, derimi haşlıyordu.

"İçeri girmenin bir yolunu bulamıyorum!" Aubin bağırdı ... ve sonra duydum.

"VALAN!" Başımı geriye attım ve tavan arasına baktım ... ve tüm dünyam paramparça oldu ...

Yanağıma dokunan bir başparmak beni anılarımdan kopardı. Gözlerimi Sia'ya çevirdim ve yüzünün solgun, perişan olduğunu gördüm. Gözlerinden yaşlar akıyordu.

"Sus . . .

bebeğim ... ne oldu?" Kovboy şimdi karşı sandalyede oturuyordu. Gözlerime baktı ve bana anlayışlı bir gülümseme verdi. Bu olaylardan sonra hangi anının aklımdan çıkmadığını biliyordu. Kardeşim bunu benimle birlikte yaşamıştı.

Hep yanımdaydı.

Bu yüzden gitmene asla izin vermeyecek, dedi içimden bir ses.

Ve onu ne kadar itersem iteyim, asla gitmeyeceğini biliyordum. Çok şey atlatmıştık.

"Sevgilim?" Tekrar Sia'nın tatlı Teksaslı sesine odaklandım.

"Uyu. Çok yorgun görünüyorsun." Mücadeleyi bırakarak, yumuşak sesinin gözlerimi kapatmama rehberlik etmesine izin verdim, elini yanağımda hissettim ve dudaklarını tekrar

ağzıma bastırdım.

Ve bana onun bilebileceğinden çok daha fazla huzur vererek, o geceyi kafamdan uzaklaştırdı. O alevler kadar beni tamamen tüketen hüznü de alıp götürdü.

bir zamanlar evimiz dediğimiz kırılğan ahşap evi tüketti. Ve beni uyumam için sakinleştirdi.

Kabus yok.

Yıllar sonra ilk kez. Mutlu bir uyuşukluk.

Yedinci Bölüm

Sia

Hush'ın nefes alış verişı düzleştı, güzel yüzü onu saran gerginlikten yavaşça gevşedi. Uyuyordu ama onu yalnız bırakamazdım. Durduramadım.

ona dokunuyor, dinlendiğinden emin oluyordum. Yanağı hala ... sessizce dökölmesine rağmen acısını durgun bir gecede bir polis sireni kadar yüksek sesle haykıran küçük gözyaşları.

Kovboy arkamda sessizdi. Bana arkadaşını rahat bırakmamı ya da uyumasına izin vermemi söylemedi. Bu zamanı yaşamama izin verdi. Kendisi gibi parçalanmış kalbimi tamamen ele geçirmiş olan diğer adama dokunmama. Beni kendisinden uzaklaştıran, kol mesafesinde tutan bir adam... ve şimdi nedenini biliyordum.

"Epilepsi mi?" Ben sordum.

"Evet," diye yanıtladı Kovboy. Kalbim Hush'a sempati duymakla sızladı. Battaniyeyi geniş göğsünün üzerine çektim. Rodeodaki kavgadan dolayı ağzı hâlâ kan içindeydi. Baktığımda

tekrar yüzüne baktı, siyah kirli sakalını okşadı.

Çenesini süslerken, o sik kafalının küfürlerini sanki odadaymış gibi yüksek sesle duydum. Lütfen bana artık ... melez ... manipülatif amcık ... ile ilgili her şey

"Bir insan nasıl böyle boktan şeyler söyleyebilir?" Güçlü bir öfke dalgası hissettim ve Hush'ın bu sözleri kendisine yönelmiş olabileceği için yoğun bir üzüntü duydum.

Kovboy sessizdi. Ona bakmak için başımı çevirdim. Elimi Hush'ın elinin içine kaydırdım. Onu bırakacak gibi görünmüyordum. Kovboy gergindi. Gözleri ateşte kaybolmuştu. Bana bakmadan, "Geldiğimiz yer ... Louisiana'da küçük, serseri bir kasaba," dedi. İçini çekti, çenesi sıkılmıştı. "Bu tipleri bilirsin. Uyum sağlamayan kimseyi sevmezler. Beyaz, eski paralı bir yer. Ta ki Hush'ın annesi babasıyla tanışana kadar. Birlikte olmak istiyorlarsa bizim kasabada kalamayacaklarını bildikleri için taşındılar. Ama sonra, yıllar sonra, geri döndüler. "Hush ..." ile

"Ve insanlar mutlu değildi." Hush'a dönüp elini daha sıkı kavradım.

"Evet." Kovboy sessizleşti. Gözlerinde tuhaf bir bakışla beni ve Hush'ı izliyordu. Sonra başını salladı. "Ben Daha fazla bir şey söylemeyeceğim, canım." Hush'ı işaret etti. "Bu onun anlatacağı bir hikâye... Hiç bahsetmediği bir hikâye." Ne demek istediğini anlamıştım. Asla bilemeyeceğimi. Ama kötü olduğunu biliyordum. O kadarını söyleyebilirim.

"Yani sadece nöbetler yüzünden içine kapanık değil mi?" Birkaç saniye düşündükten sonra Kovboy "Hayır" dedi. Arkadaşına ihanet etmek istemediği için mi tereddüt ettiğini merak ettim. Onur, diye düşündüm. Kovboy onurlu bir adamdı. Hayatımda byleleriyle çok fazla karşılaşmamıştım.

"Ne sıklıkta oluyorlar?" Hush'a sevgiyle gülümseyerek sordum. İri bedeni uykuda rahatlamıştı. Birbirine kenetlenmiş ellerimize bakmaktan kendimi alamadım. Teni çok güzeldi. Rengi koyu karameldi. Kolları dövmelerle kaplıydı ama elimi kollarında gezdirdiğimde arada bir pürüzler hissediyordum. İçinde Bu yerlerde dvmelerin mürekkebi yamalı ve soluktu. Kollarında benzer birkaç yama buldum. Sonra donakaldım... Çünkü bana tanıdık gelmenintesindeydiler.

"Ne zaman strese girse, çoğunlukla." Kovboy'un soruma verdiği cevap beni düşüncelerimden kopardı. "Eğer

sinirlenirse

" Hush'a bir bakış attı. "Bacağının zıplaması ilk Eşantiyon. Bana bir konuda stresli olduğunu söylüyor. Başı dönüyor ve genellikle bu olmadan hemen önce dilinde metalik bir tat."

İçim sıkıştı. "İlaç mı alıyor?"

"Karaborsadan aldıklarımız. Ona düzgün bir şekilde bakılması gerekiyor ama bakılmayacak çünkü ..." Kovboy durakladı. Koltuğun kenarına doğru kaydı ve bana baktı. "Nöbetler kötüleşiyor . . ." Hush'ın yere düşüp sarsıldığı, kollarının ve bacaklarının çırpındığı görüntü gözümün önüne geldi.

Aklıma. Bu kabus gibi görüntü gözlerimin yeniden yaşlarla dolmasına yetti. "Ama bu nöbetler onun için neyi temsil ediyor, cher. Onu bu kadar içine kapatan şey bu. Bunun ne olduğunu söylemiyorum. Bir gün sana anlatacağımı umuyorum, dua ediyorum. Nöbetlerin fiziksel tarafıyla başa çıkabilir. Başa çıkması daha zor olan zihinsel tarafı."

"Ve onun ata binmesini engelleyecekler, değil mi?" Hangmenlerin ata binmemesiyle ilgili bir kural olduğunu hatırlayarak ekledim.

Onlarda bir sorun varsa, bariz sağlık sorunlarına neden olan bir şey varsa sürme.

Kovboy omuz silkti. "Şahsen Styx'in umurunda olacağını sanmıyorum. Hayatını bu şekilde ellerine almak istiyorsan, o senin bileceğin iş."

Midem bulandı. "Ama Hush öldürülebilir."

"Bu hayatta, tatlım, her an öldürülebiliriz. Karanlık işlerle uğraştığımızı biliyorsun. Ama Hush, işaretlere alıştı." İç çekti. "Ben de öyle. Şimdiye kadar böyle kazasız belasız yaşadık. Kendini kötü hissediyor, ata binmiyor."

"Bu yüzden kulübün arazisine taşınmadınız. Neden diğerleri gibi orada yaşamıyorsunuz?"

"Evet."

Parmaklarımı Hush'ın cildindeki sert bir yamanın üzerinde gezdirirken buldum. "Kovboy ... kollarındaki bu yamalar ... dövmelemin mürekkebinin iyi tutmadığı yerler ..."

"Bunlar benim anlatacak hikâyem değil," dedi kararlı bir şekilde. Kovboy kanepeye geri oturdu. "Bir süre uyuyacak, cher. Enerjisini geri kazanmaya ihtiyacı var. Vücudunun tekrar ısınması gerekiyor.

kalk." Ondan uzaklaşmam gerektiğini biliyordum. Bırak uyusun. Ama hareket edemedim. Onu yerde öyle görünce,

Kovboyun atlaması ve nöbet geçene kadar yanında kalması kafamı dolduran tek şeydi.

Hush'a yaklaşarak fısıldadım, "Bana güvenebilirsin, Bebeğim. Lütfen beni içeri al." Başımı kanepenin minderine yasladım ve elini tutarak her parmağını sırayla öptüm. Ona beni de içine alabileceğini göstermeye kararlıydım.

Çok yalnız görünüyordu... ve ben de yleydim.

Belki birlikte biraz daha az yalnız olabiliriz.

Mırıldanan sesler beni derin uykumdan uyandırdı. Çok sıcağı. Bacağımı battaniyeden dışarı attım.

Biri üzerime bir şey koymuş olmalı. Yuvarlandım ve bir kanepede yattığımı fark ettim. Gözlerimi açtığımda Hush'ın diğer kanepede uyanık olduğunu gördüm. Kovboy ateşin yanındaki sandalyede oturuyordu.

"Uyuyakaldım mı?" diye sordum. Dışarısı karanlıktı. Ateş hâlâ yanıyordu. Gözlerim ateşten Hush'a kaydı. Gözlerime kısa bir süre baktı ve sonra gözlerini kaçırdı. Kalbim sıkıştı. Hayır. Beni yine kendinden uzaklaştıracaktı. Bunu görebiliyordum.

Nöbet geçirdikten sonra takındığı sert maske yeniden ortaya çıkmıştı.

yüzünde bir kaş çatma ve gözleri donuk bir şekilde yerinde duruyordu. Koruyucu kalkanı.

Kovboy'a baktım. Ama o daha benimle göz göze gelemeden koltuktan kalktı ve hışımla odadan çıktı.

Verandaya açılan kapı çarparak kapandı. Uyandığımda yaptıkları konuşmayı duyamamıştım ama konuyu tahmin edebiliyordum.

Beni. Hush'ın beni bir kez daha reddetmesi.

Hush'ın dikkati tekrar ateşin üzerindeydi. Kalktım ve gittim. mutfığa girdim. Kendime büyük bir bardak su doldurdum ve bir tane de Hush için. Suyu ona götürdüm ama yüzüne bakmadım. Şu anda bakabileceğimden emin değildim. Bir daha elini tutmama izin vermeyeceğini düşündükçe midem paramparça oluyordu. Ya da yumuşak dudaklarını öpmeme.

Ona ulaşmamın ne kadar süreceği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Üst kattaki banyoya çıktım ve duşu başlattım. Oturma odasındaki ateş sıcak havayla birleşince ev tam bir saunaya dönüşmüştü. Umurumda değildi çünkü

Hush'ın ihtiyacı olan şey buydu. Hala iyileşmesine yardım etmesi gerekiyordu.

Duşa girdim ve soğuk suyun başımın üzerinden akmasına izin verdim. Vücut yıkayıcısına uzandım ve cildimi sabunlamaya başladım. Ellerim omuzlarımda ve sırtımın yanlarında gezinirken aklıma Hush geldi. Bir kez olsun Bu anlarda Juan'dan başka bir şey. Parmak uçlarımda sadece kendime sakladığım izlerin üzerinde gezinmesine izin verdim.

Kafamın içinde bir çılgılık duydum. Alev alev yanan sıcaklığı hissettim,

Ardından dayanılmaz bir acı başladı. Her şeyi kafamda tekrar canlandırdım, bir çift karanlık gece yarısı gözü beni izliyordu.

Bana bir ders verdiğini söylemişti. Böylece hiçbir erkek onun olanı istemeyecekti.

Avuçlarımda fayans kaplı duvarda düzleşti. Tenimi saran ürpertiye karşı koymak için duşun sıcaklığını artırdım. Ama orada durup başımı sallarken ve nefes nefese kalıp zihnimi o geceden, beni sonsuza dek mahvettiği geceden kurtarmaya çalışırken Hush'ı düşündüm. Onu yerde yatarken düşündüm, vücudu titriyordu.

Nöbet. Ve kollarındaki yaraları düşündüm. Benimkine çok benziyordu.

Başımı kaldırdım ve yüzümü duşa doğru eğdim.

Gözyaşlarım akıntıya karıştı ve giderden aşağı aktı. Spreyin altında ne kadar kaldığımdan emin değildim.

bir sonraki adımda ne yapacağıma karar vermeme yardım edecekti. Duştan çıktım ve aynanın karşısına geçtim.

Camdaki buharı sildim ve yansımama baktım. Mavi gözler benimkilerle buluştu. Islak saçlarım sırtımdan aşağıya ve omuzlarıma dökülüyordu. Bunca zaman sonra bile bununla yüzleşmek hâlâ zordu. Yüzleşmek . . .

Ben . . .

Benimsin, Bella. Artık bana aitsin. Sana sahip olduğuma göre benden ayrılmanın mümkün olmadığını bilmiyor musun? Sana iyi bir hayat vereceğim. Bir kraliçeye layık bir hayat.

Sırtımdaki deri tiksintiyle ürperdi. Boğazıma yerleşen sinir yumrusunu yutarak yavaşça döndüm ve gözlerimi yansımamdan ayırmadım. Aylardır sırtıma bakmamıştım. Bu yüzden kırmızı yara izleri görüldüğünde dudaklarımdan dökülen nefesimi tutamadım. Ne olduğumu bilmiyordum Her seferinde bu sefer ne bulacağımı düşünüyordum. Bu

her zaman aynıydı: çirkinlik, benekli ve kırık deri, sonsuza dek sürecektir yumrular ve şişlikler halinde dokulandı bana lanet şeytanın kendisine güvendiğim zamanı hatırlattı. Şeytan şimdi beni cehenneme geri götürmek için ülkenin dört bir yanını arıyordu.

Bu düşünce karşısında gözümü bile kırpmadım. Sanki harap olmuş etimi incelemek bir şekilde hasarı tersine çevirecekmiş gibi aynaya bakarken hissizleşmişim.

İçgüdülerimin beni yönlendirmesine izin verdim. Yerdeki ince pembe havluya uzanıp onu vücuduma sardım ve banyonun kapısını açtım. Çıkan buhar koridordan gelen temiz havayla çarpıştı. Alt kata doğru yürüdüm ve oturma odası. Ateşin çıtırtısını duydum ve ayaklarımı odaya doğru takip ederken ayak seslerim ahşap zemine vuruyordu. Boğazıma tırmanmaya çalışan boğucu korkuyu engellemek için gözlerimi ileri diktim.

"Sia?" Kovboy'un seslendiğini duydum. Benim uyuyakaldığım kanepede oturuyordu. Ayaklarını sürüyerek kanepenin kenarına geldi, ama kıpırdamaması için elimi uzattım. Sağıma baktığımda Hush'ın buz mavisi gözleriyle karşılaştım. Alın

Şaşkınlık içinde sıralanmıştı ve bana bakarken dolgun dudakları büzülmüştü. Düşeceğini bildiğim yaşlar yanaklarımdan süzülmeye başladığında görüşüm parıldadı. Boğazımı temizleyerek dudaklarımın hareket etmesine izin verdim. "On yedi yaşımdayken kaçtım," diye açıkladım, sesim bu anıyı her yeniden yaşadığımda ortaya çıkan acıyla kırılmıştı. Hush nefes almayı kesti. İri bedeni, onu sıcak tutan battaniyenin altında bir heykel gibiydi. Dalgınlıkla yanaklarının yeniden renklendiğini ve çarpıcı gözlerinde hayat olduğunu fark ettim.

Havluyu göğüslerimin üzerinde sıkıca tutarken ellerim titriyordu. Ama devam etmek zorundaydım. "I . . . Kırılmıştım." Gözlerimi yere indirdim ve ahşap zemindeki taneciklere odaklandım. "Teyzemle yakın bir ilişkim yoktu. Ve hep kızgındım. Yıllar önce ölmüş olan annemi hiç tanıyamadığım için kızgındım." I

Bu duygular zihnimde ön plana çıktıkça yüzüm buruştu. "Babam hayatımda hiç yoktu. Ky . . . Ky elinden geldiğince beni görmeye gelirdi. Ama Diablos'la olan savaş devam ediyordu ve zamanının çoğunu alıyordu." Bir gözyaşı damlası dudağıma çarptı ve ağızıma düştü, tuzlu su içimden damlayan acı için mükemmel bir alegoriydi.

o günlerde ruh. "Teyzem nazik bir kadındı ama çocuklara karşı gerçek bir sevgisi yoktu. Çok sık giderdi ve ben ..."
Burnumu çektim ve ıslak saçlarımın yüzümü gizlemesine izin verdim. "Yalnızdım."

"Cher," dedi Kovboy. " u anda oraya gitmene gerek yok."

Bir elimi uzattım ve parmağımı Kovboy'un yakışıklı yüzünde gezdirdim. Çok güzeldi, acı verecek kadar. Gözleri çok açık ve nazikti. Daha önce hiç böyle nazik gözler gördüğümden emin değildim. Elimi  ektim. "Bir arkadaşımdı, Michelle." Acı dolu bir nefes çektim. Başımdı salladım, sanki onun güzel yüzünü zihnimden silebilirmişim gibi. Onun nasıl geride kaldığını her düşündüğümde hissettiğim suçluluk duygusundan kendimi kurtarabilirdim. Ama onun çılgınlıklarını düşündükçe gülümsemeyi başıardım.

"Yaşadığımız yerden nefret ederdi. Bana hep çılgınca şeyler yaptırırdı..."

Pencerem  alındı. Penceremi tekmeledim.
ve perdeleri geri çektim. Michelle'in yüzü bana gülümsüyordu. Penceremi açtım ve o da içeri girdi. Arkamı döner dönmez fısıldadı: "Sen. Ben. Meksika. Bu Cuma."

Şaşkınlıkla göz kırptım. "Ne-"

"Burayı terk etmek istiyorsun. Ben de öyle.

Pasaportlarımızı aldım." Nasıl olduğunu sormak için ağzımı açtım ama beni başından savdı.

"Çektiğimiz o fotobooth resimleri sadece bok için değildi ve kıkırdamalar, kızım. Gerisine gelince..." Omuz silkti.

"Boktan karalamalarını taklit etmek zor değildi. Gerisi çocuk oynucağıydı."

Bir kahkaha patlattım, kalbim heyecandan yerinden fırlayacak gibiydi. Michelle beni yatağa doğru sürükledi.

"Her şey ayarlandı. Şimdi tek ihtiyacınız olan bikinileriniz ve güneş gözlükleriniz."

Babamı ve bana ne olduğunu nasıl umursamadığını düşündüm. Ky artık beni neredeyse hiç görmüyordu ve teyzem de burada olduğundan daha çok iş için uzaklardaydı. Atım vardı ... ama ne zaman cehenneme gitmeyi düşünsem

... kumsalları ve buranın Teksas olmadığı gerçeğini düşününce kararımı verdim.

"Ben de varım," dedim. Michelle ciyakladı ve kollarını bana doladı.

"Pişman olmayacaksın, Sia. Yaptığımız en iyi şey olacak!"

"Meksika'ya kaçtık." Gözlerimi kapattım, sınırı geçtiğimi hatırladım ve kendimi çok yüksek hissettim.

Özgürlük. Kulüpten uzakta yeni bir başlangıç fikriyle. Sonra hatırladım-

"Seyahatimizden iki gün sonra Juan Garcia ile tanıştım." Yüzü gözümün önüne geldi. Koyu renk gözleri, zeytin rengi teni ve güzel siyah saçları, yanlardan kısa ve tepeden mükemmel bir şekilde şekillendirilmişti. I tek bir esprisiz kahkaha attı. "Onu gördüğüm anda vurulmuştum." Onun şortlu, kıvrak vücudunu, kumsalda güneşlendiğimiz yere doğru yürürken hayal ettim. "Ben on yedi yaşındaydım; o yirmi beş. Daha önce hiç aşık olmamıştım. Daha önce bir erkek arkadaşım bile olmamıştı. Daha önce bir insan olarak kim olduğumla gerçekten yüzleştim. Hayatım boyunca babamdan ve kardeşimden nasıl saklandığımı. Ve evde beni beklediğini bildiğim pisliklerle yüzleşmeye gerçekten hazır değildim. Juan ayaklarımı yerden kesince, kendi isteğimle gittim."

Elim havluyu tutmak için mücadele ederken titriyordu. "Benim ona yaptığım gibi onun da bana takıntılı olduğu çok açıktı. Birbirimizden hiç ayrılmıyorduk. Beni ancak hayalini kurabileceğim restoranlarda akşam yemeklerine götürdü. Bir

gün

Yerliler onun bastığı yere tapıyordu ... ve kısa sürede ben de tapmaya başladım. Onu ölesiye seviyordum ... ta ki ..."

Başımı salladım. O günü hatırlamak bile beni

Mide bulandırıcı. "Juan'la tanıştıktan sadece bir hafta sonra

Michelle bana bir not bıraktı ve bizim bulunduğumuz yere taşındığını söyledi.

seyahat etmem gerektiğini söyledi. Juan'ı bulduğumu anlad

ve onunla kalmamı istedi. Beni birkaç hafta içinde tekrar

göreceğini söyledi." Gözlerimi kırıştırdım, mektubu

kafamda o kadar net canlandırmıştım ki. Bu onun yazısıydı.

Onu tanıdım. "Tıpkı onun gibiydi. Beni biriyle yatmam için

bırakırken, o bir sonraki

yapmak istediği şey. Tipik Michelle'di, bu yüzden asla

Şüphelendim." Boğazımdan hızlı bir hıçkırık geldi ve beni

hazırlıksız yakaladı. "Ama bir daha geri dönmedi. Juan'dan

yardım istedim. O bir iş adamıydı, bağlantıları olan zengin

bir adam. Ama nereye gittiğine dair bulabileceğimiz hiçbir

şey yoktu." Derin bir nefes aldım. "Ta ki bir gün iş yerine

onu aramaya gidene kadar." Kendi aptallığıma mizahsızca

gülümsedim. "Ve buldum ... buldum ..."

"Yeter, canım." Kovboy koltuktan kalktı. "Sen

Lanet olası titreme. Bunu yapmayın. Bize söylemene gerek yok." I

Hush'a bakmak için yüzümü çevirdim. Çenesi gergindi ve battaniyeyi o kadar sert kavıyordu ki parçalanacağını sandım.

"Gidemezdin," diye devam ettim, sesim titriyordu. Bana yaşattığı onca pisliği hatırlayarak. "Beni evinde tuttu. I . . . Ona karşı gelmeye cesaret edemedim. Sonra bir kez yaptım."

Kovboy'dan uzaklaştım. Saf öfke saçıyordu, kalın kolları altın rengi teninin altındaki her damarı ve kası gösteriyordu. Bacaklarımın beni oturma odasının ortasına, ikisinin de beni görebileceği bir yere taşıyabileceğinden emin değildim.

Hush'ın görebileceği bir yere.

"Bu hatayı sadece bir kez yaptım." Derin bir nefes aldım. "Ona bir daha asla ihanet edemeyeceğimi anlamam için sadece bir ceza yetti." Gözlerimi kapadım ve kendime bunu yapmayı vasiyet ettim. Hush için, dedim kendime. Onu yerde yatarken düşündüm, nöbet vücudunu kontrol altına almıştı. Sonrasında yüzünü, gözlerini bana öyle bir ihtiyaçla, öyle bir çaresizlikle bakıyordu ki. Benim tesellime.

Parmaklarım havluyu gevşetti ve kumaşın belime kadar inmesine izin verdim. Göğüslerimin açıkta olması umurumda değildi. Nasıl olsa odak noktası olmayacaklarını biliyordum. Kovboy tısladı

Arkamda. Ama gözlerim Hush'ı ve onun bakışlarını buldu, sırtıma bakıyordu. "Asit," diye fısıldadım. Alt dudağımın titrediğini hissettim.

"Sen benimsin, Bella. Benden başka tüm erkekler için seni mahvedeceğim." Parmağının ucunu yanmış etimin üzerinde gezdirdi. Çığlık attım, sesim büyük salonun duvarlarında yankılandı.

Beni yatmaya zorladığı yatak odası. Vücudum acı içinde kıvrandı. Her yerim donuyordu. Sırtım hariç. Sırtım yanıyormuş gibi hissediyordum. Derimi yakıyordu.

Juan yataktan kalkıp yüzüme doğru çömeldi. Dehşete düşmüş gözlerim onu buldu. Elini saçlarımın üzerinde gezdirdi. "Spun gibi

Altın," diye mırıldandı ve yıkıcı yakışıklılığıyla gülümsedi.

"Acını dindirmek için daha sonra bir doktor gelecek."

"Lütfen," diye fısıldadım. Acıya dayanamıyordum. Yanan etimin kokusunu duymaya devam edemezdim.

"Hayır, bella. Seni bir süre daha bununla baş başa bırakmalıyım. Ancak o zaman bana bir daha asla karşı gelmemeyi öğreneceksin." Eğildi

ve dudaklarımı öptü. Dili ağzımın içine girdi ve baştan çıkarıcı bir şekilde benimkine sarıldı. İnledim,

Durmasını istedim; beni yutmak istercesine inledi. Geri

çekildiğinde bana gülümsedi. Öyle bir gülümseme ki

bana gerçekten ne kadar takıntılı olduğunu gösterdi. "Seni seviyorum, mi rosa negra. Ama bana bir daha karşı gelirsen, bu ceza tekrarlanacak. Yeterince açık konuştum mu?"

"Evet," dedim çabucak. Sadece gülümsedi.

"Güzel." Alnıma bir öpücük kondurdu. "şimdi biraz dinlen. İyileşmeni istiyoruz." Juan ayağa kalktı ve yatağın etrafında döndü. Elinin yorganın üzerinde gezindiğini hissedebiliyordum. "ok güzel," dedi ve sırtımın tam ortasına, en çok asit dökülen yere bir öpücük kondurdu. ığlık attım, gözyaşlarım sel oldu.

altımdaki yorgan. Ama beni kaçmaya iten şeyi gördüğümü düşündüğümde gözyaşlarım kısa sürede kurudu.

ona yaptıklarını... hepsine yaptıklarını...

Gözlerimi kırpıştırarak şimdi ve buraya geri döndüm.

Onlara yaptıklarını anlatmaktan boğazım kurumuştu. Odada yoğun bir sessizlik vardı. Tüylerim diken diken oldu.

mahvolmuş bir deri. Bacaklarım titriyordu ve tam artık beni tutamayacaklarından korktuğum anda kollar etrafıma dolandı ve

beni yerden kaldırdı. Cowboy'un gözlerinin içine baktım.

Beni göğsüne bastırdı ve kanepeye taşıdı.

Beni kendine yakın tuttu, dudaklarını alnımda gezdirdi.

"Seni yakaladık, canım," diye fısıldadı. Neredeyse ağlayacaktım.

Kollarımı boynuna doladım, sıkıca tutundum ... ve sert parmakları asit izlerini buldu. Donup kaldım. Doktor, Juan ve benden başka hiç kimse iyi sakladığım şeye dokunmamıştı.

Başımı boynuna yasladığımda, "Çok güzeller," diye fısıldadı. "Çünkü sen çok güzelsin, tatlım."

Ona daha sıkı sarıldım, taze kokusunu içime çektim. Yıllardır içimde hapsolmuş tüm gözyaşlarını döktüm. Buz gibi olan tenim daha yeni, daha sıcak bir uyuşukluğa doğru çözöldü. Acı veren gözyaşları kuruyarak geride baş döndürücü bir koku bıraktı.

huzur içindeydim. Kovboy'un kollarına sarıldığımda yıllar sonra ilk kez kendimi güvende hissettim.

Derin bir nefes alarak Kovboy'un boynundan geri çekildim ve mavi gözleriyle buluştum. Bana o gülümsemelerinden birini verdi ve nemli yanaklarıma yapışmış saçlarımı okşadı. Ben de ona gülümserken dudaklarım titredi. "Teşekkürler sevgilim," diye mırıldandım.

Eli boynumu kavrayacak şekilde yukarı kalktı. Dokunuşuna doğru eğildim, yumuşak bir nefes bırakırken gözlerim bir anlığına kapandı.

boğazım. Gözlerimi tekrar açtığımda

Kovboy yüzümü arıyordu. Sonra görmek istediği şeyi açıkça

görerek dudaklarını dudaklarıma değdirdi. Dudakları

Onu tattığım anda, göğsümü boğan gerginlik, acı ve yılların birikimi tenimden kurtuldu ve bir kamp ateşinden çıkan duman gibi kayboldu. Geri çekilip alnını benimkine bastırmadan önce dudaklarımı kendi dudaklarıyla okşarken ellerim Kovboy'a asılı kaldı.

Eliyle başımı göğsüne koymam için yönlendirdi. İçimi çektim ve odanın diğer tarafına baktım. Hush hâlâ kanepedeydi. Elleri hala battaniyeyi yumrukluyordu... ama buz mavisi gözlerinde başka bir şey gördüm.

Bana farklı bakıyordu. Göğsü inip kalkıyordu. Sonra ayağa kalktı.

Hush koltuktan kalkarken nefesimi tuttum. O bir an durakladı ama bakışları benimkilerden hiç ayrılmadı. Hush yumruklarını açıp beni görüş alanına alarak odanın içinde yürürken Kovboy beni olduğum yerde tuttu. Önümde durdu ve dizlerinin üzerine çöktü. Burun delikleri açıldı, boynundaki damarlar göründü... sonra keskin bir iç çekişle öne doğru eğildi, iki yanağımı kavradı ve dudaklarını dudaklarıma bastırdı.

Ani bir sıcaklık göğsümün içinde patladı, kalbim o kadar şişti ki hızlı atışıyla başa çıkamayacağımdan emindim. Hush'ın elleri güçlü ve kontrollüydü.

Beni tam istediği yere oturttu. Dudakları ayrıldı ve dili ağzımın içine kaydı. Dili ağzıma girdiğinde benimkiyle dans etti.

Kovboy'un göğsünde, elleri sırtımda nazikçe gezinirken ve Hush beni şiddetle ağzına bastırırken, evimdeydim. Huzur vücuduma yayıldı ve ben

Kuraklıktan sonra gelen yağmur öpücüğü gibi karşıladım. O anın içinde kaldım, Hush beni öperken ve tekrar öperken her nefesi, dokunuşu ve iç çekişi içime çektim. Kovboy'un altımda kaydığını ve saçlarımı yolumdan çekip dudaklarını enseme bastırdığını hissettiğimde eridim. I

Kendimi onlara teslim ettim, bu berbat dünyayla yıllarca tek başıma mücadele ettikten sonra dizginleri onların ele almasına izin verdim.

Sert göğüsleri bana baskı yapıyordu; Hush'ınki göğüslerime, Kovboy'unki sırtıma. Hush'ın avuçları sıcaktı, başparmakları yanaklarımda tozlanıyordu. Kovboy'un sıcak nefesi omurgamda ürpermelere neden oldu.

Bu çok fazlaydı ama yeterli de değildi. Nefes almaya ihtiyacım vardı ama hiçbir şeyin beni Hush'ın bu şekilde yanımda olmasından alıkoymasına izin vermedim. Beni öyle bir öptü ki

güzelce . . . çok sevgiyle. Bunu istediğimi fark ettim. Onlarla ilk tanıştığım andan beri Kovboy'u istediğim kadar Hush'ı da istemiştim. Hiç mantıklı değildi. Bununla ilgili hiçbir şey Üçümüzün nasıl iç içe geçip organik bir bütün oluşturduğumuzu anlamıştım. Ama umurumda değildi. Şu anda, bu iki adamı karşımda hissetmekten başka hiçbir şey umurumda değildi,

Uzun yıllar boyunca beni ele geçiren şeytanları kovaladım.

Hush ağızımdan kaçtı. Nefes nefese kalmıştı, Derin derin nefes alıp veriyordu. Gözlerimin içine bakarken elleri yanaklarımda kaldı. Titreyen elimi kaldırdım ve yanağına koydum. Dokunuşuma doğru eğildi, gözleri kapanıyordu. İçinde verdiği savaşı görebiliyordum. sıkıntılı yüzüne yazılmıştı. Ama sonra içini çekti, omuzları düştü ve kararlı bakışlarını benimkilere çarptırmak için gözlerini açtı.

Sertçe yutkundum, Cowboy'un nefesini boynumda hissettim ve "Benimle seviş" diye fısıldadım.

Hush'ın dudakları aralandı ve göz bebekleri büyüdü. Cowboy arkamdan nefes verdi. Serbest elimi tuttum ve Cowboy'u da görebileceğim şekilde vücudumu eğdim. Diğer avucumu yanağına koydum,

Üçümüz artık benim aracılığım ile birbirimize bağlıydık.

Kovboy gözlerini kırıştırdı ama sonra beni öptü. Elektrik ondan bana ve son olarak da Hush'a yayıldı. Kovboy ayrıldığında, Hush'ın eli

yüzümden kaydı ve kollarımın altına girdi. Beni kanepeden kaldırdı. Ayaklarım yere indi, sadece

Kovboy beni kollarının arasına aldı. Yavaşça ve kesinlikle sessizce yatak odama doğru ilerlerken Hush'ın elini tuttum.

Kovboy beni yatağın ortasına yerleştirdi. Hush'ın yanında durdu ve ikisine bakarken nefesim kesildi. İki güzel, dürüst ve saf ruh bana bakıyordu.

Titrek bir nefes aldım, olacaklardan dolayı gergindim. Juan tarafından bu kadar hırpalandıktan sonra kendimi birine vermekten çekiniyordum. İki kişi olmaları önemli değildi.

Önemli olan tek şey ikisine de duyduğum güven ve onlara karşı hissettiklerimin bana iki kat geri yansıdığını bilmektir. Bana dokunacak dört el, dört

Beni tutacak kollar... Benimle sevişecek ve karanlığı kovacak iki kalp.

Hala belimde duran havluya uzandım ve çözdüm. düğümü çözdüm ve kumaşı yavaşça kendimden uzaklaştırdım. Yataktan alıp yere bıraktığımda Hush ve Cowboy donakaldı. Sıcak hava, onların bakışları kadar emin bir şekilde tenime yapıştı.

Önce kovboy hareket etti, çıplak, kusurlu bedenim Göster. Yatağın üzerinde, ayaklarımın dibinde diz çöktü. Gözlerimi yakalayınca gülümsedi, bu manzara beni rahatlattı. Dövmeli kaslı vücudunu ortaya çıkarmak için gömleğini başının üzerinden kaldırdı. Elini kemerine götürüp kot pantolonunu gevşetirken nefes alışım hızlandı. Kemerini çözdü, düğmeleri kopardı ve bıraktı kesik belinde açık asılı.

"Kovboy," diye mırıldandım, gözlerimi onunkilere dikerek. Daha geniş gülümsedi ve bana doğru süründü. Dudakları Ağır göğsü beni yatağa doğru yönlendirdi. Kalbim o kadar hızlı atıyordu ki göğsümden kurtulacağından emindim ama Kovboy'unkinin de aynı hızla attığını hissedince sakinleştim, beraberinde korku değil huzur getiren ritmik bir melodiyle senkronize oluyordu.

"Sia." Kovboy ağzını boynuma doğru götürdü ve vücudumu yana yatırdı. Eli karnıma doğru hareket etti. Dokunuşuyla irkildim ama başımı kaldırıp Hush'ı gördüğümde rahatladım.

gömleğini çıkarıyordu. Dövmelerle kaplı karamel göğsü ortaya çıkınca gözlerim kamaştı. Kot pantolonunun fermuarı çoktan açılmıştı, açık fermuar kalçalarının her iki yanındaki tonlanmış V'yi ve aşağıya doğru inen koyu renk saçların başlangıcını ortaya çıkarıyordu.

"Sus," diye fısıldadım ve elimi uzattım. Yatağın üzerine diz çökmeden önce bir saniye boyunca ayaklarının üzerinde sallandı. Kovboy'un birkaç dakika önce yaptığı gibi, elini

dudaklarını dudaklarıma yaklaştırdı. Onu tekrar tadarak inledim. Kovboy tatlıysa, Hush baharattı.

Kovboy taze bir koku, Hush ise derin bir misk. Hush'ın çıplak göğsü göğüslerime bastırarak ağzımdan bir iç çekiş çıkardı. Sorunsuz bir şekilde, bunun onlar için iyi pratik edilmiş bir dans olduğunu göstererek, Hush soluma doğru eğildi.

Kovboy'un vücudu sağımı boğdu. Eller tenimi aradı, parmaklar etimin vadilerinde ve çukurlarında gezindi.

Ağızları ve dilleri tüylerimi diken diken ediyordu. Başımı eğip Cowboy'un dilini tenimde gezdirişine tanık olduğumda

içimdeki ateş beni yaktı.

Kaburgalarımın geçerek sağ meme ucumun üzerine geldi. Meme ucumu ağzına alırken sırtım kamburlaştı, ürperdim. Omurgamdan aşağı sekiyordu. Elleri karnımda gezinirken sağ elim saçlarını kavradı. Parmakları bacaklarımın arasında gezinirken nefes nefese kaldım, gözlerim yuvalarından fırladı.

"Kovboy . . ." Bacaklarımın arasından kayarak aşağı yukarı gidip gelirken, alnımda boncuk boncuk ter oluşmasına neden olurken seslendim. Daha fazla dayanabileceğimi sanmıyordum ama başka bir ağzın sol meme ucumu diliyle kavradığını hissettiğimde parçalanacağımı sandım. Aşağı baktığımda Hush'ı da orada buldum. Omurgamın alt kısmında bir basınç oluştu. Parmaklar, ağızlar ve bu iki adamın vücudumda bana bu kadar güzel tapınan görüntüsü bile bunaltıcıydı.

Kovboy göğsümü bıraktı, parmakları bacaklarımın arasından kaydı. Hush'ın parmakları onların yerinde belirmeden önce sadece bir anlık bir erteleme yaşadım. "Hush ..." Ağzını göğsümden çekip öpücükle şişmiş dudaklarını benimkilere yaklaştırdığında iç çektim. Öpücüğü kısaydı, beni sadece yeterince meşgul etti, böylece bakışlarımı tekrar kaldırdığımda Kovboy'u ... kotundan kurtulmuş ve uzun aletini okşarken gördüm.

Yatağa geri tırmandığında nefesim kesildi ve

boştaki elini bacağımda gezdirdi. Bacaklarımı ayırdıktan sonra aralarına yerleşti. Kovboy'un yanakları kızarmış ve bana bakarken gözleri büyümüştü.

Kalçalarının üzerine oturdu, sonra öne doğru eğilip ağzımı öpecek kadar uzun süre kendine dokunmayı bıraktı.

"Tadına bakacağım, canım." İnledim, Cowboy öpücük üstüne öpücük bırakırken dilim dudaklarımı yaladı, aşağı ve aşağı sürünürken vücuduma işaretiyle dövme yaptı. Daha yeni nefesini kalçalarımın tepesinde hissetmiştim, dili etimle buluşmuştu ki soluma baktım, hem Cowboy'un dilinin verdiği his hem de beni karşılayan manzara karşısında çığlık attım.

Hush şimdi çıplaktı ve yatağın üzerinde bana doğru sürünüyordu.

Cowboy beni yalarken inledi, ses titreşti ve yanaklarıma ısı gönderdi. Hush aletini okşadı, bakışları Cowboy'u izlemek için aşağıya indi. Bakışlarını takip ettim, dudağımı ısırđım ve Cowboy'un gözleri benimkilerle buluştuğunda iç geçirdim.

Hush'ın eli

Parmakları, Cowboy'un beni ağzına aldığı yerde durana kadar aşağıya doğru ilerlemeden önce karnıma indi.

Hush'ın parmakları klitorisimi buldu. "Sus," dedim ve sarsıldım,

İkisinin de bana verdiklerini alamıyordum. Ağzı benimkini

aldı, dili düello için içeri kaydđ. O nefessizdi, ben

Vücudumda bir zevk dalgasının dolaştığını hissettiğimde nefesim kesilmişti. Bacaklarımın arasında baskı oluşurken ürperdim, ağzım Hush'inkinden ayrıldı. Kovboy'un dili daha hızlı ve daha hızlı. Hush boynuma, yüzüme, göğüslerime öpücük üstüne öpücük kondururken ellerim yorgani yumrukluyordu. Sol elimle uzandım, daha da yükselirken beni sabitleyecek bir şeye ihtiyacım vardı. Parmaklarım Hush'ın kalçasıyla buluştu.

Mavi gözlerini bana dikti ve ağzını açarak bir nefes verdi. Sırtım dikleşti, tırmanmaya devam ederken bacaklarım titriyordu. Sonra, elini çekerek, yavaşça elini sikine doladı.

"Cher," diye inledi Hush, gözleri sıkıca kapanmış ve dişleri dokunuşumla gıcırdıyordu. Elimi önce yavaşça aşağı yukarı hareket ettirdim, yanakları seğirirken ve bacak kasları zıplarken büyülenmiş gibiydim.

Sonra hareketsiz kaldım. Kovboy parmağını içime soktuğunda sustum. O kadar nazikti ki, dikkatli dokunuşunun gösterdiği özen karşısında gözlerim yaşardı. Cowboy başını eğip beni biraz daha yalayarak, "İçini istiyorum canım," dedi. İnledim,

Elimi Hush'ın aletinde gezdiriyordum.

"Lütfen," dedim ve Kovboy başını kaldırdı. Dudaklarını yaladı, gamzeleri yanaklarında belirdi. "Al beni," dedim. talep ettim ve parmağımı yüzünde gezdirdim. "Seni istiyorum "Ben de." Hush'a doğru baktım. "Bu gece bitmeden önce . . . İkinizi de istiyorum." Kelimeler dudaklarımdan dökülürken yanaklarım cehennem gibi kızardı. Ama doğruydular. Bir an duraksadım, Bu yola bir kez girdiğimde geri dönüşü olmadığını biliyordum.

Hush elimden kaydı ve yüzü aniden benimkinin önündeydi. Saçlarımı geriye doğru itti. "Eğer emin değilsen-"

"Eminim." Elini tuttum ve avucunu öptüm. "Eminim." Başımı salladım, gülümsedim ve itirafımın ardındaki gerçeği hissettim. Bunu gerçekten istiyordum. Hush'ın sıkı ve güzel vücuduna baktım, sonra bacaklarımın arasına diz çökmüş olan Kovboy'a baktım. Elinde birkaç prezervatif vardı. Birini Hush'a doğru fırlattı.

Karnımda kelebekler uçuşurken Kovboy'un prezervatifi takıp bacaklarımın arasına girmesini izledim. Hush yanıma uzandı. Yüzümü ona dönmek için başımı çevirdim. "Hush, beni istiyor musun-"

Kovboy içeriye doğru itmeye başladığında dudakları benimkilere bastırdı. "Bu seninle ilgili, canım. Şu anda her şey senin hakkında." Hush elini benimkinin içinden geçirdi ve başım geriye eğildi. Kovboy içimi doldururken nefesimi tuttum. Hush'ın elini o kadar sıkı sıktım ki parmaklarını kıracağımdan korktum.

"Sia," diye inledi Kovboy, sonuna kadar içeri itip bedenini üzerime kapatırken.

"Ben iyiyim," diye teminat verdim, nefes almaya çalışıyordum. Kalçalarımı oynattım, hem ben hem de Cowboy bu his karşısında inledik. Cowboy eğildi ve beni öptü. Dili ağzımın içine girerken kalçalarını oynattı. Boştaki elim geniş sırtına düştü ve onu yakınımda tuttu. Hush elini benimkinden çekmeye çalıştı ama ben sıkı sıkı tutmaya devam ettim.

"Hayır." Hush'ın elini dudaklarıma götürdüm ve gizli yaralarından birinin üzerine bir öpücük kondurdum. "Seni de bunun içinde istiyorum."

Hush başını eğip bana baktığında ve gülümsediğinde kalbim duracak gibi oldu. Bu bana şimdiye kadar verdiği en dürüst, en güzel ve en içten gülümsemeydi.

Kovboy boynumu öptü ve ben sadece onu hissederek

gözlerimi kapattım. Daha hızlı ve daha hızlı itti. Hush vücudunu hareket ettirdi.

Göğsü yanıma yaslanmıştı. Kovboy'a o kadar yakındı ki kolları birbirine değiyordu. Ama ikisi de önemsiyorum. Bunun yerine Hush parmaklarını Cowboy'un göğsüyle benimkiler arasında gezdirdi, bacaklarımın arasında durup klitorisimi bulana kadar aşağıya indi. Cowboy içimdeki o noktaya ulaştığında parmakları daireler çizerek boğazımdan bir çığlık kopardı. aklımı kaybediyorum.

"Evet ..." Mırıldandım, kendimi tamamen iki erkeğin beni tatmin etmesinin verdiği hislere teslim ettim.

Kovboy'un nefesi hızlandı, iniltileri birbirine karıştı. ritmik homurdanmalar. "Siktir," diye tısladı, boynu gerilmişti. "Boşalacağım, canım." Kovboy yüzünü boynuma gömdü, kalçaları içime o kadar hızlı girdi ki sırtım kavislendi, parçalandığımda beni hazırlıksız yakaladı, ışıklar gözlerimin önünde dans etti. Kovboy sakinleşene kadar içimde sallandı, sonra yana yuvarlandı. Nefesimi tutmaya çalışırken göğsüm yükselip alçaldı. Kovboy ağzımı aldı, tatlı ve yumuşak bir şekilde ve tam dili benimkini bulduğunda, Hush'ın bacağını kaldırdığını ve beni ittiğini hissettim. İçimde.

Daha fazla dayanabileceğimden emin değildim. İkisi de

büyüktü ama Hush, Cowboy'dan biraz daha uzundu. Bir tanesinde boğuldum.

içeri iterken nefes aldı. Kovboy ağzını kulağıma götürdü ve "İzle" dedi. Söyleneni yaptım ve Hush'a baktım.

Dudakları ayrılmıştı, beni santim santim doldururken karın kasları geriliyor ve esniyordu. "Sus!" Bağırdım, onu almaya çalışırken kalçalarımı yuvarladım. Kovboy yan durarak başını eğdi.

ve meme ucumu ağzına aldı. Başım Hush'ın yüzüne doğru döndü, yanakları renkten renge girmişti. Burnunu aşağı doğru

yanağı. "Biraz daha alabilir misin, canım?"

"Evet," diye fısıldadım, başımı boynunun kıvrımlarına sokarak. Hush ağzını ağzıma çarptı ve dudaklarımız hareket etmeye başladığında, sonuna kadar içeri itti. Başımı uzattım ve kolumu omzuna atarak onu kavradım.

Hush alçak sesle homurdandı ve sonra, "Gitmem gerek," dedi.

"O zaman hareket et," diye emrettim ve sırtı bükülürken, kalçaları yuvarlanırken ve geri çekilip beni tekrar doldururken sıkıca tuttum. Tenim alev alev yanıyordu, hâlâ Kovboy'un bana verdiği yüksekliğin etkisinden kurtulmaya çalışıyordum. Vücuduma bir mola vermek istemeyen Hush, içimde beni tekrar yükseltmeye başladı. "Ben

Yakın," dedim, Kovboy meme ucumu ve göğsümü yalayıp okşarken gözlerim kapanıyordu.

"Cher," diye fısıldadı Hush ve tıpkı Hush'ın daha önce yaptığı gibi, Kovboy'un elinin klitorisimi ovmak için bacaklarımın arasında dolaştığını hissettim. Aleti yine kalçama doğru sertleşmişti. Onu tuttu, inlerken elini aşağı yukarı hareket ettirdi.

Haykırdım, başım bir o yana bir bu yana dönüyordu, iki adama tutunmuştum, beni milyonlarca küçük parçaya ayıracak tırmanışa başlarken onları yanımda tutuyordum. "Hisset onu," diye fısıldadı Cowboy kulağıma. "Onu hisset, tatlım. İkimizi de hisset." Onun

Sesi kekeliyordu ve ben de onun tekrar yaklaştığını biliyordum.

"Kovboy," dedim tam Hush'ın ağzı diğer kulağıma doğru ilerlerken.

"Seni istiyorum, canım."

"Sus . . ." Dedim, hiç söylemeyeceğini düşündüğüm bir şeyi itiraf ettiğini duyunca gözlerim doldu.

"Seni o kadar çok istedim ki."

Çaresiz sözcükler kulaklarımda yankılanırken gözlerimden yaşlar süzülüp yanaklarıma döküldü. Kovboy boynumu öptü ve Hush ağzımı kontrol altına aldı. Çok fazla his aynı anda bana saldırdı ve parçalara ayrıldım,

Başladığım ve Hush and Cowboy'un bittiği yerden emin değildim. İki grup inilti etrafımı sarmış, zevkime eşlik ediyordu. Hush hareketsiz kaldı, başı geriye eğik ve boynu kordonluydu, tıpkı Cowboy'un inleyerek bacağıma döküldüğü gibi.

Hush üstüme yığıldı. "Siktir," diye fısıldadı, dili boynumun kenarını takip ediyordu. İçime çöktüm yatağa uzandım, gözlerim karanlık tavana bakmak için açıldı. Ay pencereden içeri süzülüyordu. Yıldızlar kararmış gökyüzünde bir elmas yığınıydı. Burada, çiftliğimde, yıldızları her zaman tam anlamıyla görürdünüz. Herkesin görmesi için gökyüzünde parlaması gereken şeyleri gizleyen ışık kirliliği yok.

Ellerimi tembelce hem Hush'ın hem de Cowboy'un sırtında gezdirdim. Başını kaldırıp beni ilk öpen Kovboy oldu. Başını geri çekmeden önce ağzımı keşfetti, ancak Hush onun yerini aldı. Göğsüm o kadar büyük bir mutlulukla doldu ki... o kadar büyük bir memnuniyetle doldu ki, hepsini zapt edemeyeceğimden korktum.

İkisinden de hoşlandığımı bildiğimde, en büyük korkum birine diğerinden daha fazla çekilmek olmuştu. Kalbim sadece birini içine alacak şekilde mi tasarlanmıştı? Ama orada yatarken, ruhumu ele geçiren bu iki adamı öperken,

fark ettim ki

Kalp sonsuzdur. Sevgi genişleyebilir ve genişleyebilir.

Kalbim, içine almaya istekli olduğum kadarını tutabilir.

Hush içini çekti ve geri çekildi. Mavi gözleri benimkileri buldu. "İyi misin?" diye mırıldandı. Bacaklarımı sıkıca ona dolamıştım, onu bırakmaya hazır değildim, ikisini de bırakmaya.

"Evet," diye cevap verdim ve yine o büyüleyici gülümsemesini takındığında kemiksiz kaldım. Gerilmiş dudaklarını elimle çizdim.

parmak. "Bu benim favorim," dedim. Hush başını yana eğdi.

"Gülümsemen." Parmağımı gözlerinin yanında gezdirdim.

"Bu ve gözlerin. Çok solgun, buz gibi görünüyorlar." Baş

omzuma tünemiş olan Kovboy'a baktım. "Ve seninkilere.

Neredeyse turkuaz." Başımı salladım. "Üç çift mavi göz,

hepsi farklı. Hepsi farklı yollarda yürümüş..." Burada hep

birlikte olduğumuz için kalbim çok hızlı atıyordu. "Hayatın

tüm yelpazesini, iyiyi, kötüyü ve çirkini görmüş olan

herkes."

Hush alnını benimkine bastırdı. Kovboy da onunkini

omzuma bastırdı. Hush üzerimden yuvarlanana kadar

dakikalarca bu şekilde yattık. Ben sırtüstü yattım,

neredeyse

sağdan ve soldan iki kol belime dolandığında yıkıldım.

Kokuların karışımını içime çektim. Ve bekledim.

Pişmanlığın devreye girmesini bekledim. Az önce iki erkekle yatmış olduğum suçlamasının beni dehşet ve utançla doldurmasını. Ama ne kadar beklesem de, kalbimin derinliklerinde onu arasam da bulamadım.

"Hissediyorum," dedim ve hepimizin üzerine çöken sessizliği bozdum.

"Ne, canım?" Kovboy sordu.

İçimi çektim. "Barış . . . Sanırım." Hush yanımda durdu. Ona baktığımda gözleri bana sabitlenmişti. Sulu bir gülümseme verdim. "Hiç bu kadar huzurlu hissetmemiştim." Başımı salladım. "Bunu tarif etmek için kullanabileceğim başka bir kelime yok. Huzur. Çocukken bile buna sahip olduğuma inanmıyorum."

"Nasıl bir his?" Hush birkaç sessiz düşünme anından sonra konuştuğunda gerildim. Derin sesi acıdan çatlıyordu, boğuk tınısı ruhumun onun çektiği acı için haykırmasına neden oldu.

Gözlerinin içine baktım ve milyonuncu kez onu bu kadar rahatsız eden şeyin ne olduğunu merak ettim. Onu bu kadar rahatsız eden şey neydi?

Derisindeki izler. Ona yol adını kazandıran şey. Ve mutlu olmasına izin vermek için bırakamadığı şey.

Gözlerimin parladığını biliyordum. Görüşüm bana bunu söyleyecek kadar bulanıklaşmıştı. Uzandım ve her iki adamımın da ellerini tuttum. Kovboy başparmağını elimin arkasında gezdirdi.

Hush can havliyle bana tutunuyordu. Ne büyük bir tezat, diye düşündüm. "Mutluyum." Ağzımdan çıkan en derin sözün bu olmadığını biliyordum. Ama başka bir kelime yoktu. "Mutluyum," diye tekrarlardım ve tavana bakarak Hush'ın elini dudaklarıma götürdüm ve nazikçe öptüm.

"Ne buldun? Meksika'da . . ." Kovboyun sorusu yeni bulduğum mutluluğu bir saniyede işgal etti. Omzuma sokuldu ve tek bir öpücük kondurdu. "Ondan ayrılmak istemen için mi? Ne buldun?"

Gözlerimi kapattım ve sanki her şey daha dün olmuş gibiydi,

Anında oradaydım. "Kızlar." Başımı salladım.

onların cılız, boş yüzlerini aklımdan siliyorum. "Bir sürü kayıp, trajik kız ..."

"Maria?" Hizmetçiyi bulmak için ayaklarım mermer zeminlere vurarak evin içinde koştum. Güneş batıyordu ve Juan hâlâ eve gelmemişti. Ben de onu bekliyordum.

Bu gece için bir randevu planlamıştık. Kot şortumun üzerine giydiğim gömleğinin altındaki sütyen askımı düzelttim. Hâlâ onun gibi kokuyordu. Bütün gün bunu giymiştim. Çok hoşuma gitmişti.

"Sia?" Döndüğümde Maria'nın koridordan geldiğini gördüm. "Juan'ın nerede olduğunu biliyor musun?" Kadın başını salladı. "O meşgul bir adam, senyorita. Eve geldiğinde evde olacaktır."

Ağızımdan bir nefes çıkardım. Juan'ın tüm personelinin benimle aşağılayıcı bir şekilde konuşmasından artık resmen bıkmıştım. Ben on yedi yaşındaydım. Juan yirmi beş yaşındaydı. Çoğunun onunla birlikte olmak için çok genç olduğumu düşündüğünü biliyordum. Hatta çoğunun anlamadığımı düşünerek İspanyolca mırıldandıklarını bile duymuştum. İspanyolcam çok iyi değildi ama arkamdan ne dediklerini anlayacak kadar biliyordum. Çok da kurnaz olmayanlar bana Lolita derdi. Bu lanet göndermeyi anlamak için zerre kadar İspanyolca bilmeme bile gerek yoktu.

Yatak odasına geri döndüm ve bir saat daha bekledim. Juan'ı beklemekten bıkip usandım ve parmak arası terliklerimi giydim.

ve ön kapıdan gizlice çıktım. Tam köşeyi döndüğümde adamlarından birinin -Pablo- kapalı cipe bindiğini gördüm.

Bir anlığına onunla otostop ekebileceğime karar verdim.

Jeep'in arkasına süzüldü. Araba kükreyerek çıkarken gülümsedim.

Juan'ın yakınlarda çalıştığını biliyordum. Ofisine hiç gitmemiştim. İş hayatı ile özel hayatını ayrı tutmayı severdi. İki aydır onun evindeydim. Ve bir kez bile onun işine gitmiş olsaydım. Anladım. Babam kulübe gitmeme hiç izin vermemişti. Hatta Ky beni görmeye geldiğinde kulüpten hiç bahsetmezdi. Erkeklerin ketum olmasına alışkındım.

Ama bu ay üçüncü kez beni ekmesi beni çileden çıkarmıştı.

Cip durduğunda yaklaşık yirmi dakika geçmişti. Cipin haki kumaşıyla gizlendiğimden emin olmak için yere çömeldim. Bir konuşma duydum. Birkaç saniye sonra bir bariyer kaldırılıyor gibiydi. Cip yoluna devam etti. sadece birkaç mil daha gittikten sonra durduk ve motoru kapattık.

Pablo cipi terk etti. Yakınlarda sesler kesilene kadar bekledim ve arkadan gizlice çıktım. Etrafa bakındım. Ofisler bulmayı umuyordum. Beni karşılayan geniş bir araziydi, tarım arazisi.

Binalar. Uzun bir yolun sonunda daha büyük bir bina yer alıyordu. Diğer ahır benzeri binalar tek katlıyken, sondaki iki katlıydı. Juan'ın tam olarak orada olacağını bildiğim için gülümsedim.

Juan'ın olacağını düşündüğüm yere doğru ilerlerken gözden uzak kalmaya çalışarak binaların gölgeli dış mahallelerinden uzak durdum. Ana yolda devriye gezen silahlı adamlar vardı. Nedenini hiç bilmiyordum. Juan bana tüccar olduğunu söylemişti. Bildiğim kadarıyla her şey telefon ve bilgisayarlar aracılığıyla gerçekleşiyordu.

İçeriden gelen yüksek sesli bir çığlık duyduğumda binalardan birini henüz geçmiştım. Tekrar duyulduğunda ayağım titredi. Bu bir kadın sesiydi. Kalbim hızla çarpmaya başladı.

Olduğum yere çakılıp kalmıştım. Korku ve dehşet omurgamda dolaşıyordu. Çevresel görüşümde bana doğru yürüyen bir muhafız gördüm.

Hiç düşünmeden binanın kapısını açtım ve içeri daldım. Binanın ilerisinden gelen çürük kokusu karşısında yüzümü buruşturarak, duvar boyunca gizlice ilerledim.

bir kapıya geldim. Seslerin alçak mırıltısını duydum, sonra tanıdığım birini duydum.

Juan.

İspanyolca sessiz ve hızlıydı. Saçlarımı omuzlarımdan taradım, kapıyı açtım ve odaya girdim.

Diğer tarafta beni karşılayan şeyi milyon yıl geçse de beklemezdim. Kızlar. Sıra sıra kızlar küçük karyolalarda yatıyordu, kollarından serumlar geliyordu.

Ağzımdan şok olmuş bir çığlık kaçtı. Odanın ortasında toplanan adamların hepsi dönüp bana baktı. Juan, sırlıslıkla aşık olduğum adam, bana doğru baktı.

"Sia," dedi, sesinde karanlık bir ton vardı. Kendimi az önce girdiğim kapıya doğru bastırdım. "Burada ne halt ediyorsun?" Konuşmak istedim. Onu görmeye geldiğimi söylemek istiyordum ama gözlerim yataklardaki kızlardan ayrılmıyordu. Her biri farklı saç renklerine, etnik kökenlere ve boylara sahipti. Ta ki gözlerim odanın sonundaki bir kıza takılana kadar.

Juan yere düşene kadar yere düştüğümü bile fark etmemiştim.

Kolumu tuttu ve beni ayağa kaldırdı. "Michelle. . ."

Fısıldadım, şimdi gevşek ve terli tellerle toplanmış kahverengi saçlarını ve çıplak ve açlıktan ölmek üzere olan vücudunu gördüğümde sesim çatlıyordu. "Michelle!"

Ona doğru koşmaya çalışırken çığlık attım.

Bir elin yüzümü kesip beni yere düşürmesiyle olduğum yerde kalakaldım. Avuçlarım fayanslara çarptı. Juan beni sürükleyerek ayağa kaldırdı ve binadan çıkarıp dışarıda bekleyen arabasına bindirdi.

"Michelle!" Çığlık attım ama arabayı açıp en iyi arkadaşşıma koşamadan koluma bir şey battı. Kafamı Juan'a çevirdim. Elinde bir şırınga tutuyordu. "Sen bir insan tacirisin," diye suçladım. Baş dönmesi beni ele geçirdi. Görüşüm bulanıklaştı, bana enjekte ettiği şey yüzünden kalp atışlarım yavaşladı.

Juan arabasını bu kötü yerden çekmeden önce bana şöyle bir baktı. "Ben bir tüccarım, bella. Hisse senedi sadece ... anlambilim."

Yatak odamdaki saatin tik taklarını duyabiliyordum.
Gözyaşları

yanaklarımdan aşağı süzüldü. "Arkadaşını mı kaçırdı?" Kovboy'un sesi daha önce ondan hiç duymadığım bir zehirle doluydu.

"Hâlâ onda, belki." Boğazımdan bir hıçkırık koptu. "Onu sattı mı, hâlâ orada mı hiçbir fikrim yok. . . eğer öldüyse. Ky ve Styx benim için geldiklerinde, ona ulaşamadık. Onu. Zaman yoktu. Beni yakalamak için neredeyse

ölüyorlardı.

Ve daha da kötüsü, babamın ya da eski başkanın izni olmadan geldiler." Yanaklarımı sildim. "Beni kurtarmak için hayatlarını tehlikeye attılar." Pencereden dışarı baktım. "Hepsi benim hatamdı. Bunca zamandır acı çekiyor olabilirdi ... ve hepsi benim hatamdı." Espri yapmadan güldüm. "Başka bir yere gittiğine inanmıştım. Belki sevecek birini de bulmuştur. Bir süredir beni aramamış olması onun için garip bir davranış değildi.

Michelle." Başımı öne eğdim. "Tam bir aptaldım. Sanki evinin hanımıymışım gibi etrafta koştururken arkadaşı en iyi hayatını yaşıyordu. Oysa ben sadece onun malıydım ve o cehennemdeydi."

Hush üzerime yürüdü, yüzü aşağı bakıyordu. "Bu senin hatan değil," dedi nazikçe. Kovboy ona bir bakış attı. "Aynı şey değil," diye karşı çıktı Hush. "Bu gerçekten onun hatası değildi." O

Bana döndü ve gerçekten ne hakkında konuştuklarını anlayamadım. "İkiniz birlikte seyahat etmek için Meksika'ya gittiniz. Seni avladı. Herifin işi bu."

"O yerlerden birini görmüştüm," diye itiraf etti Kovboy. Başımı ona doğru çevirdim. Yüzümdeki kan çekildi. "İnan bana, canım. Michelle'in kaçırılmasında senin hiçbir suçun yok. Bu şeylerin nasıl çalıştığını gördüm. Onlar lanet

olası iyi-

Yağlanmış makineler. Hangmenler lanetlidir, çoğu insan için kötüdür. Ama o? Pislik başka bir seviyede."

"Hiç bilmiyordum," diye fısıldadım, Juan'ın güzel gülümsemesini hayal ederek. "Bir yalana kandım ... ve o bana bunu defalarca ödetti."

"Seni şimdi yakaladık." Hush beni kendine çekti, Cowboy diğer tarafıma yaklaştı. "İkimiz de seni yakaladık."

Onlara inanmak istedim, ama gözlerimi kapattığımda, yorgunluk beni aşağı çekiordu, tek gördüğüm siyah güldü. Polaroid, sırtımın sonsuza dek yandığı yatakta yatarken. Ve bunun bu kadar basit olmayacağını biliyordum. "Her zaman benim," diye fısıldadı Juan'ın sesi zihnimde ısrarla. "Sonsuza kadar benim."

Juan'ın gözünde sonsuza dek onun olmuşum. Ne kadar zaman geçtiği önemli değildi. Ya da bu iki adamın kollarına düşmüş olmamın. O hala geliyor olacaktı.

Az önce hissettiğim huzur duygusu bir anda paramparça oldu.

"Mi rosa negra," diye fısıldadı bilinçaltıma, Bu da beni Hush ve Kovboy'a sahip olduğum sürece onlara tutunmaya kararlı hale getirdi.

Ne kadar uzun olursa olsun.

Sekizinci Bölüm

Kovboy

İki hafta sonra . . .

"Oraya vardığımızda uslu durduğunuzdan emin olun."

Kamyonette Hush'la benim aramda oturan Sia'ya baktım ve elimi göğsümün üzerine koydum. "Kim? Ben mi?"

Hush sırttı, eli Sia'nın kalçasındaydı. Sia kaşlarını bana doğru kaldırdı. "Hush için endişelenmeme gerek yok. Çenesini kapalı tutamayan sensin. Her zaman meşgulüm."

Dudaklarımı yaladım ve ona doğru baktım. kedi. Gözlerimi takip etti ve koluma bir tokat attı. "Ne?" Sia'nın bugün bir ata baktığı çiftliğe dönerken şaşırmış gibi yaptım. Yakınına eğildim. "Ağzımın meşgul olmasından hoşlandığını sanıyordum."

"Kovboy!" Sia şaşırmış gibi yaparak itiraz etti, ama yine de bana bilmiş bir bakış fırlattı. Kaltağın beni içinde sevdiğini söyleyen bir bakış. Hush pencereden dışarı baktı,

Kardeşi çiftliğı bir şahin gibi arıyordu. Smiler ve Tank çiftlikte bir tur atmışlardı. Güvenli görünüyordu.

"Ciddiyim, Kovboy. Veterinerle uğraşma, tamam mı?"

"O gözlerini senden uzak tutuyor ama ben tutmayacağım."

Sia'nın etrafından Hush'a baktım. "Değil mi Val?"

Ağabey sadece omuz silkti. "Gözlerini attan ayırmazsa hiçbir sorun yaşamayız."

"Siktiğimin motorcuları," diye mırıldandı Sia kendi kendine, ama başını eğdiğinde ağzının kenarından bok yiyici bir sırıtış çıktığını gördüm. Kaltak onu sahiplenmemize bayılmıştı. Ve onu sahiplenmiştik. Yatağındaki ilk geceden sonra onu hiç terk etmedik. Kendimizi sadece Başkan Yardımcısı çağırdığında gösterdik. Ve bu sadece iki kez olduğu için, hepimiz iyiydik.

Hush bile artık onu itmiyordu. Onu götürdüğümüz ilk geceden sonra, ertesi sabah ayrılmak için bir bahane bulacağından emindim. Oysa uyandığımda yine onunla sevişiyordu, ağzı onunkine yapıştı. Ben de sıramı savarak ona katıldım. Katılmamak kabalık olur diye düşündüm.

Hush yanında olmasına rağmen, kardeşi ona hâlâ geçmişinden bahsetmemiştii. Ona neden göçebe olduğumuzu söylememiştii.

Hiçbir şey. Yara izleri hakkında bile. Gözlerinin neden mavi olduğunu.

Bu halimizi seviyordum. Ve lanet olsun, o kaltağa aşık oluyordum. Onun etrafında olduğum her gün. Onunla geçirdiğim her gece beni daha da içine çekiyordu. Bunu Hush'ın gözlerinde de gördüm. Onu ne zaman ona bakarken yakalasam, bunu gün gibi açık görüyordum.

Ama onunla yüzleştüğimde, ona ne zaman ona her şeyi anlatacağımı söylediğimde bana geri çekilmemi söyledi ve uzaklaştı.

Başımı oyuna geri çektim. "Clara bana bu pisliğin her zaman kızıışmış bir köpek gibi etrafını kokladığını söyledi."

"O değil!" Sia tiz bir sesle bağırdı.

Kamyonu durdururken, "Evet, kendisi için neyin iyi olduğunu biliyorsa geride kalsa iyi olur," diye uyardım. "Unutma, biz senin işini satın alıyoruz, büyümesine yardımcı oluyoruz. Kardeşinin arkadaşlarıyız." Başımı Hush'a doğru salladım. "Ağzını açmaktan başka bir şey sevmediğini biliyorum, zar zor sessiz kalabiliyorsun, ama unutma ki

atlar hakkında bir şeyler biliyor, bu yüzden dudaklarını kapalı tutmaya çalış." En iyi arkadaşıma göz kırptım; o da sadece gözlerini devirdi.

Kamyondan indik ve Sia kapıdan ahırlara doğru ilerledi. Hush ve ben arkadan yürüdük. Siyah saçlı bir Bakmak için geldiğimizi tahmin ettiğim atın yanında durdu.

"Helen," diye seslendi, gülücükler saçarak. Kardeşime baktım ve gözlerinin kısıldığını gördüm. Güzeldi. Aynı fikirdeydik. "Buraya iyi geldin mi?"

Sia başıyla onayladı ve veterinerlere sarıldı. Tüylerim diken diken oldu. Lanet olsun, rahat biriydim, hayatta beni rahatsız eden pek bir şey yoktu ama o pisliğin ellerini sürtüğümün üzerinde görmek hiç hoşuma gitmemişti. Hush kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Sende de bir öfke dalgası hissediyor musun?" Sessizce sordum. Hush kaşlarını bana doğru kaldırdı. Omuz silktim, kendini beğenmiş veteriner piçini görüş alanımda tuttum.

"Hissetmem için çok garip bir şey. Sen olmak böyle bir şey mi?"

Ağabeyim konuşamadan Sia arkasını döndü ve bana ve Hush'a işaret etti. "Tito, bunlar Liam ve Michael; benim yerime yeni yatırım yaptılar. İşleri nasıl yaptığımızı görmeleri için bugün yanımda getirdim."

Veteriner şaşırmış görünüyordu ama Sia'ya olan kocaman sırtışını hemen geri kazandı. İçimden hırlamak geldi ama kendimi tuttum. Cesaret edersem Sia muhtemelen beni tokatlardı. Başımı eğdim düşüncelere daldı. Kulağa olması gerekenden daha çekici geliyordu.

"Tam zamanında, Hel. Birkaç yıldır sana genişlemeni söylüyorum."

Sia ona sıkı bir gülümseme verdi. Veteriner, iyi çocuk tavrını hatırlayarak öne doğru uzandı ve elimizi sıktı. I

O herifin parmaklarını ezmek istedim ama vazgeçtim.

Radarın altında uçmamız gerekiyordu. "Tito Gomez. I

Spicewood'da bir hayvan hastanesi var. Son birkaç yıldır burada Helen'e yardım ediyorum." Gözleri ikimizi de taradı.

Ne gördüğünü biliyordum. Koca sikik kardeşler,

Çok dövmeliydi ve tek eliyle adam öldürebilirdi. "Atlarla ilgileniyor musun?" diye sordu, sesi kuşkuluydu.

"Daha çok benim işim. Michael işte para." Kısrağı gösterdim. "İyi bir hayvan mı?" Elimi bacağında gezdirdim. toynağını kaldırdı ve gerçekten iyi bir alım olup olmadığını görmek için her tarafını kontrol etti. Gomez kolumdaki bir dövmeyle odaklandığında daha yeni doğrulmuştum.

"Tek yüzlü dövme, değil mi?" Hush'ın yanıma yaklaştığını hissederek gerildim. "Motorcularla ilgili bir şey, değil mi? Yüzde birciler?" Gomez yüzüme baktı. "Motosiklete mi biniyorsun?"

Lanet olası gözlerim kısıldı. Başımı salladım, lanet rolü oynuyordum. "Hayır. Büyükbabamın anısına. Bataklığa yerleşmeden önce bir süre o hayatı denedi ve atlar."

"Gerçekten mi?" Gomez sorguladı, sonra başını salladı. Hikâyeye inanmış gibi görünüyordu. Kısrağı işaret etti. "Güzel sağlam stok." Sia'ya döndü. "Eğitmen için iyi olacak. Yeni alıştırıldı. Fıçılar için satarsan iyi bir getiri elde edersin."

Sia başıyla onayladı ve atın yanına gitti. Hush'a baktığımda kardeşi veterineri izliyordu. "Onu ben alacağım," diye kabul etti Sia. Para konuşmak için sahibiyile birlikte yürüdü. Gomez de onunla gitti. Hush ve ben onu gözümüzün önünden ayırmıyorduk. Pislik herifin Sia'ya karşı büyük bir zaafı vardı, bu kesindi. Ama

Bunun ötesinde, normal bir adam gibi görünüyordu.

"Ne düşünüyorsun?" Her ihtimale karşı Hush'a Cajun Fransızcasıyla sordum.

"Emin değilim. İsmiini Tanner'a gönder, bakalım o ne yapabilecek." Başıımı salladım ve eve gittiğimizde yapmak üzere kilitledim. Tabii ki Tanner'ı arayan ben olacaktım. Hush kardeşıyle çok uzun süre muhatap olmak zorunda kalırsa kendini kaybediyordu. Ve iki haftadır nöbet geçirmiyordu. Bu Val için iyi bir koşuydu. Ve bunun tek bir alingan sarışına bağlı olduğunu biliyordum.

Sia kasılarak geri geldi, yanından geçerken elini yeni satın aldığı kısırağın sırtında gezdirdi. "Bitti mi?" diye sordum.

Sia başıyla onayladı. "Clara onu yarın alabilir."

Hush, Sia'nın diğer tarafına geçti. Geri döndük Kamyonu. Tırmanırken, Gomez'in bizi izlediğini gördüm. Adam mahvolmuş görünüyordu. Sırıtmakla savaştım. Lanet olsun, pislik, diye bağırmak istedim. Şanslı kaltağın iki siki var

Geceleri onu sıcak tutmak. Hiç şansın yok. Onun yerine kamyonun kapısına vurdum ve yanından geçerken elimi kaldırdım.

Sia'nın çiftliğine giden yolda toprağı tekmelerken, "Ee? Bu iş de bittiğine göre, günümüzde başka ne bok yiyeceğiz?" dedim.

Sia'nın elini kalçamda hissettim. Baktığımda onun da aynı şeyi Hush'a yaptığını gördüm. "O zaman lanet olsun," dedim.

Ve kamyonu eve kadar sürdüm.

Hush onu soymaya başlarken ağzımı Sia'nıninkine yapıştırdım. Sia ağzımın içinde inledi ve elleriyle gömleğimin alt kısmını başımın üzerinden geçirmeye çalıştı. Geri çekildim, sadece Hush'ın sütyenini çıkarmasına yetecek kadar uzun süre ağzımı ayırdıktan sonra tekrar ağzıma aldım ve parmakları kotumu yırtarak açtı ve kalçalarımın aşağı çekti. Kotumu yana attım ve Sia'nın çıplak vücudu benimkine karşı. Hush arkasından geldi, boynunu öptü, elleri göğüslerini avuçladı. O sikimi tutup aşağı yukarı okşarken elim bacaklarının arasında gezindi. Hush inleyip tısladığında, onun da Hush'a aynısını yaptığını anladım.

Yatağa doğru geri geri gitmeye başladım. Neredeyse odanın diğer ucuna varmıştık ki, içeriden bir ses seslendi

Kapı aralığından. "Sia?" Hepimiz donup kaldık. Çünkü o sesi tanıyordum. Siktir, hepimiz o sesi tanıyorduk. Sonra-

"Abla ...?" Ky'nin sesi kesildi ve Sia'nın kocaman açılmış gözlerinden Başkan Yardımcısı'nın kapının önünde durduğunu anladım.

kapı aralığından. Hush'ın yüzü taş kesilmişti, omzumun üzerinden bakarken çenesi sıkıca kenetlenmişti. Derin bir nefes alarak arkamı döndüm ve gözlerim Ky'ninkilerle çarpıştı.

Ağabey oracıkta saf öfke saçıyor, yüzü kıpkırmızı olurken dudağı kıvrılıyordu.

"Ky-" Sia konuşmak için etrafımızdan dolandı ve yatağındaki bornozu hızla üzerine örttü. Ama Ky onun önünü kesti, ileri atılıp tam çeneme bir tokat indirdi. VP Hush'a doğru ilerledi, Sia aralarına girmeden önce kollar sallanıyor, yumruklar birbirine değiyordu. Ellerini kardeşinin göğsüne vurdu ama herif gelmeye devam etti.

"Orospu çocukları!" diye bağırdı, tekrar tekrar üzerimize gelirken gözleri vahşiydi. Çenemi eğerek gelmesine izin verdim. Bana istediği kadar vurabilirdi. Evet, onun kız kardeşini beceriyordum. Ama bu

bundan daha fazlasıydı. Onu elimde tutmak için dayak yemeyi bile göze alırdım.

"Ky!" Sia ılık attı. Ky'nin öfkeli gözleri onunkilere kaydı. "Kamyona bin," diye emretti.

"Hiç şansın yok," diye kükredi Sia. "Beni dinle."

"BIN ŞU LANET KAMYONA!" Ky itmeye gitti

Sia tekrar bize ulaşmak için yoldan çekildi. Ama Sia onu geri itti. Ky kendini kaybederek Sia'nın koluna girdi ve onu kapıdan dışarı sürükledi. Omzunun üzerinden bize baktı, bakışlarında ölüm vardı. "Lanet olası kulübe gidin. Doğruca lanet olası kilise. Sizinle orada hesaplaşacağım." Bir an durdu, olduğu yerde titredi, sonra Sia'yı sürükleyerek eve. Ben de onun peşinden gittim, o sırada Hush, lanet olası yüzü kül rengi ve gözleri kocaman, sakince, "Sadece onun dediğini yap," dedi. "Ona böyle davranamaz! O bize ait!"

Hush, ben duvara çarpana kadar göğsümü itti. "Sadece dediğimi yap, Aub! Tanrı aşkına. Hayatında bir kez olsun, sadece dinle!"

Hush kot pantolonunu ve gömleğini aldı ve botlarını giydi. Ben de aynısını yaptım, kanımın kaynadığını hissettim.

beni öfkeyle kıvrandırdı. Hush'a baktım. Gözleri kocaman açılmıştı ve nefes alış verişi hızlanmıştı.

Kulüpten atılacağımızdan korkuyordu.

"Sus," dedim, ona iyi olacağımızı söylemek istiyordum ama beni iterek kamyonu doğru gitti. Kapıya doğru koşarken Ky'nin Sia'yı kamyonetin yolcu tarafına attığını ve ardından çiftlikten lastik yakarak çıktığını gördüm.

Kamyonetimize atladık ve ben arkalarından ateş etti.

Kardeşimin hızla kendini kaybettiğini, kulüple ilgili korkularının su yüzüne çıktığını biliyordum. Bacağı çok hızlı zıplıyordu.

Sonunda yumruğunu gösterge paneline vurdu ve "S.KTİR!" diye bağırdı.

Çenemi sıktım ve sonra tısladım, "Sakin ol lan!" Rol değişimine neredeyse gülecektim. Daha birkaç dakika önce Ky'nin yüzünü sikmek istemiştim.

Hush başını bana doğru çevirdi. "Bu yüzden lanet olası kulüpten atılacağız. Sia bir fahişe gibi görünecek. O zaman hepimiz ne bok yiyeceğiz?"

Kardeşimin sesindeki o lanet korkuyu duyunca nefesimi verdim. Bu kulüp onun için her şeydi. "Oldukça eminim ki

Kulüp kurallarına göre başkan yardımcısının kız kardeşini becerirsek armamızı kaybederiz. Herkesin ne düşüneceğine gelince? Siktir et onları."

Hush başını salladı. "Ky ve Styx kulübün ta kendisi. Onlar tüm kulübün, ana bölümün başkanı ve başkan yardımcısı. Kuralları onlar koyuyor!" Hush tekrar gösterge paneline vurdu, parmak eklemleri kuvvetten kanıyordu. I

Gözlerimi öndeki kamyondan ayırmadan direksiyonu sıktım. Sia'nın kollarını salladığını gördüm. Kaltağın Ky'nin peşinden gideceğini biliyordum. Bu boktan cehennemde bile sırtıtmaktan kendimi alamadım.

Kaltak başka bir şeydi. Sonra kardeşime baktım ve takındığı ifade. Lanet göğsüm sıkıştı. Çünkü bütün bunları ona yükleyeceğini biliyordum. Her zaman yaptığı gibi. Aklından neler geçtiğini biliyordum. Ailesini düşünüyor olmalıydı. Ne yaparsak yapalım. Nereye gidersek gidelim. Her zaman onlara geri dönerdi.

Kardeşim bunların hiçbirleriyle uğraşmamıştı. Ve bu onu yiyip bitirdi. Şu anda, bu onu parçalıyor olmalıydı.

Slash kapıdaydı ve geldiğimizi görünce onu hemen açtı. Ky kayarak avluda durdu ve bardan içeri girdi. Sia'yı arkasından sürükledi, hâlâ yalınayaktı ve üzerinde sadece bornozu vardı.

Otuz saniye sonra kamyonu çarparak durdurdum ve dışarı fırladım, Hush da yanımdaydı. Bardan içeri daldık ve milyonlarca lanet göz üzerimize çevrildi. Styx'in Ky'yi takip ettiğini, Lilah'nın da yetişmek için koştuğunu gördüm. Kulüpte lanet bir hafta sonu, lanet bir aile günü. Barın içinden kiliseye doğru ilerliyorduk ki biri alkışlamaya başladı. Soluma baktığım da Viking'in ayağa kalktığını gördüm. "Siktiğimin Hush ve Cowboy'u, başkan yardımcısının kız kardeşinin peşine takılmışlar!" diye bağırdı. "Bu ayakta alkışı hak ediyor!"

Viking'i ardımızda bıraktık ve kilisenin kapısından içeri daldık. Hush kapıyı arkamızdan kapattı. Kardeşim yanımda duruyordu, kollarını kavuşturmuş, gözleri iyi olup olmadığını kontrol etmek için hemen Sia'yı izliyordu. Lilah, Sia ve Ky'nin yanında duruyordu. Styx en nde duruyordu, bizim için hazır bekleyen şeytani bir cellat gibi görünüyordu. lanet kafalar.

Ky yüzümüzü işaret etti. "İkiniz de bu kulüpten defolup gideceksiniz."

Çenemi yukarı kaldırdım. Bu herifin gözümü korkutmasına izin vermeyecektim. Sia'ya baktığım da gözyaşları yanaklarından süzülüyordu, yüzü kıpkırmızıydı. "İyi misin, canım? Canını yaktı mı?"

Sia başını sallamaya başladı ama Ky hücum etti. "Yapma! konuş onunla, amcık!" Bu sefer Ky bir yumruk attığında, ben de ona bir yumruk attım. Yumruğum çenesine çarptı. Ky'nin kafası yana savruldu. Sonra herif gülümsedi. Gülümsedi. Çenesinden kan akıyor.

"Ky!" Lilah Başkan Yardımcısının ona bakmasına neden olacak şekilde konuştu. Ama sonra geri döndü. Bize doğru geliyordu.

"Sana uzak durman söylenmişti. Neler yaşadığını biliyordun ama yine de onunla yattın. İkiniz de!" Güldü ve Styx'e baktı. "Sen hiç neden bu kadar Bu piçler NOLA'dan göçebe mi oldular?" Bu sözler ağzından çıktığında her parçam dondu kaldı. Styx başını salladı; başkan buz gibiydi, sarsılmazdı ama daralmış gözlerle bizi izliyor.

Ne düşündüğü hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Ky bize doğru gülümsedi, lanet olası sadist bir gülümseme. "Siz de mi oradaydınız hain piçler? Bize gösterdiğiniz gibi onlara da kim olduğunuzu gösterdiniz mi?"

Ky'ye gelene kadar Hush'ın hareket ettiğini bile görmedim.
Hush

Styx ellerini Hush'un göğsüne vurana kadar ağır yumruklarını VP'ye savurarak onu yere düşürdü

ve kardeşimi geri çekti. "Orada ne boklar döndüğü hakkında hiçbir şey bilmiyorsun!" Hush'ın sırtı duvara çarptı ve nefesi kesildi. Tekrar Ky'ye saldırmak için hamle yaptı ama ben önüne geçip onu durdurdum.

"Eşyalarınızı alın ve bu kulüpten defolup gidin!" Ky ayağa kalkarken böğürdü. Styx onu geride tuttu, kolu Başkan Yardımcısı'nın göğsündeydi.

"DUR!" Kafalarımızı odanın diğer ucuna savurduk. Sia, gözyaşları yüzünden akarak ağabeyinin önünde durdu ve onun lanet olası gözleriyle göz göze geldi. "Dur, Ky!" Başını iki yana salladı. "Tanrım, ben yetişkin bir kadını! Eğer sevişmek istiyorsam, kimi istersem onunla sevişirim!" Sia'nın gözleri bana ve Hush'a kaydı ve gözlerinin yumuşadığını gördüm. Kaltak o anda bana kardeşinin demir yumruklarından daha sert vurdu. Çünkü biz sadece sevişmiyorduk. Üçümüz. Bu sadece sikişmek değildi ve üçümüz de bunu biliyorduk. Sonra gözleri Hush'a kaydı, kardeşim sakinleşmek için büyük bir mücadele veriyordu. Sırrını bu kulübe göstermemek için. Dudakları titredi. "Onlara aşık oluyorum," diye fısıldadı ve göğsümde atan lanet kalbimi durdurdu.

Avucumun altında sessizlik durdu. Kardeşinin uzun bir nefes verdiğini duydum. Sadece mahvolmak için-

"Onlara aşık olmak mı?" Ky tükürerek Sia'nın dikkatini tekrar kendisine çekti. "Ağızından çıkanı kulağın duyuyor mu senin?"

"Neden?" Sia itiraz etti. "İki kişi oldukları için mi?"

Ky güldü ama içinde mizahtan eser yoktu. "Evet, öyle yapalım. İki kardeş mi, Sia? Kulüpten nefret ettiğini sanıyordum. Ama evine iki motorcu girdiği anda bacaklarını açıp seni kişisel döl kovaları olarak kullanmalarına izin veriyorsun." Yakına eğildi. "Bir seks taciriyle sikişmekten dersini almadın mı, küçük kardeşim?"

Hush'ın Ky'ye tekrar saldırmasını engellemem gerekiyordu; lanet olsun, kendimi durdurmam gerekiyordu. Ama zaten bize gerek yoktu. Sia saldırdı ve kardeşinin yanağının tam ortasına bir tokat attı.

ses duvarlarda yankılanıyordu. "Seni pislik!" diye ısırdı, Ky onun başını düzelterip kırmızı derisini okşarken vücudu titriyordu. "Sen de tıpkı onun gibisin," dedi, kelimelerinden zehir damlıyordu. "Tıpkı babam gibisin. Bir soğuk-

Senin şartlarında olduğu sürece beni ya da beni neyin mutlu ettiğini umursamayan kalpsiz bir piç." O

yüzüne güldü. "Tiff ve Jules'u da unutmayalım, Ky. Onları hatırlıyor musun? Hatırlamıyor musun? Yıllarca 'cumbuckets' olarak kullandığın iki lanet kulüp fahişesi." İşaret etti

Lilah'ya baktı, Lilah bembeyaz kesilmişti ve destek için duvara tutunuyordu. "Üzgünüm Lilah. Seni incitmek istemezdim ama benimle tanışmanın sebebi o iki kaltağın onun yüzünden canına okumasıydı!"

"Kapa çeneni Sia," diye uyardı Ky. "Şimdi!" Dişlerini birbirine geçirdi ve gözleri sertleşti.

Sia bir adım daha yaklaştı. Başını ona doğru eğdi. "Aileden geliyor olmalı, kardeşim. Yatağımızda iki kişiyi sevmek. Bir Willis özelliği. İyi kalpli babamın tek bir fahişeyle yetinmeyeceğini kim bilebilir?"

Ky titredi, elleri iki yanında yumruk oldu. "Ondan ne kadar nefret etsen de babam seni buraya yaklaştırmamakla doğru olanı yaptı." Bana ve Hush'a baktı, sonra Sia'ya, "Sen de kendisine ilgi gösteren her erkek kardeşe bacaklarını açan bir başka fahişe olurdun... anne gibi, kız gibi." dedi.

Sia, Ky ona vurmuş gibi geriye sendeledi. "Ky!" dedi Lilah. "Sözünü geri al!"

Ama Ky karısını görmezden geldi.

Hush'ı bozanın bu olacağını bilmeliydim. Ky, Sia'ya sürtük dediği anda

kardeş kırılırdı.

Ky, Sia'nın annesinden bahsettiği anda ... lanet olsun, ondan o şekilde bahsetti, benden ayrıldı ve Sia'nın yüzünü avuçladı. "Onu dinleme," dedi Cajun Fransızcasıyla. Sia dinlemedi.

Fransızcadan bir bok anlamıyordu, ama kardeşi Onun için orada olduğunu gösteriyordu. Ona sahip olduğunu. "Söylediklerini görmezden gel." Lanet göğsüm çatladı. Hush bu tür yorumların nasıl hissettirdiğini biliyordu. "Sen bir sürtük değilsin. Annen de değildi."

Sia, Hush'ın bileklerini can simidiymiş gibi kavradı. Arkasına geçip kolumu beline doladım. Sia'nın omzunun üzerinden Ky'nin öfkeli bakışlarıyla karşılaştım. Artık umurumda değildi. "Sen benim için bir hiçsin," diye fısıldadı Sia. Lilah odanın öbür ucunda hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. Sia bunu duymazdan geldi ve gözlerini kardeşine dikti. "Bir daha bana yaklaşma. Çiftliğimden uzak dur. Benden uzak dur, nokta. Bana söylediklerin bugün ... annem hakkında ..." Başını eğdi ve sonra çenesini kaldırdı, gözyaşları yanaklarından aşağı yuvarlanıyordu. "Seni asla affetmeyeceğim." Önce Hush'ın, sonra benim elimi tuttu. "Hadi gidelim."

Harekete geçtik ama Styx Ky'yi iterek yoldan çekti ve

ellerini kaldırdı. İşaretleri okuyamıyordum; Hush da öyle.

Ama

Sia tamamen kırılmış olsa da tercüme etti: "İkiniz de kulüpten uzaklaştırıldınız. Gelecek hafta kilise yapılacak ve kardeşler kalıp kalamayacağınıza karar verecek."

Sia, Styx'in sözlerini boş bir şekilde aktarmayı bitirdiğinde, topuğunun üzerinde döndü ve kiliseden dışarı çıktı. Her geçen dakika biraz daha solgunlaşan Hush'a baktım. İyi bir durumda olamayacağını biliyordum. Sanki baktığımı hissetmiş gibi, donuklaşan gözlerini kaldırdı ve başını salladı. Eve gitmesi gerekiyordu, hem de hemen. Çok stresliydi. Onu görmezden geldik.

Bardaki insanların lanet bakışları arasında kamyonete bindim. Ben motoru çalıştırıp eve doğru koşarken Sia, Hush'a doğru kıvrıldı.

Az önce ne oldu lan öyle?

Bu günün geleceğini biliyordum, diye düşündüm Hush'ı oturma odasında volta atarken izlerken. O günün geleceğini hep biliyordum.

bir şey onu kırdığında gelirdi. Hayatımızda öyle bir şey olacaktı ki, geçmişindeki tüm pislikler intikamla geri dönecek.

Sia'yı gördüğüm ve ikimizin de ona karşı ne hissettiğini anladığım andan itibaren, onun yüksek, aşılmaz duvarlarının yıkılmasına neden olacak şeyin o olduğunu biliyordum. Kardeşim duygularını sonsuza dek kapatamazdı.

Önüne geçtim ve ellerimi omuzlarına koydum. "Sakin ol Val. Sığacaksın."

Yüzü parçalandı. Arkasını döndü ve üst kattaki yatak odasına yöneldi. Sia yanımdan geçip onun peşinden gitti. I takip etti. Hush yatağın kenarına oturmuş, başını ellerinin arasına almıştı. İleri geri sallanıyordu.

Sia onun önünde diz çöktü ve ellerini yüzünden çekti. "Sus," diye fısıldadı. "Neyin var?" Gözleri onun yüzünü aradı. "Hepsi bu kadar olamaz Ky yüzünden. Lütfen..." diye yalvardı, gözleri parlıyordu. "Anlat bana."

Hush, Sia'nın gözlerinin içine baktı. Nefesimi tutmuş, ne halt edeceğini beklerken bir heykel gibiydim. Ağzını açtı ama sonra yüzü çöktü ve başı düştü.

Göğsüm çatladı. Çünkü ona söylemek istediğini biliyordum ama nereden başlayacaktı ki? Ky neden Sia'ya

en iyi arkadaşımı bu kadar kötü yaralamak? Neden
üçümüzün gerçeği -böyle olması, Hush'ın nasıl olması
gerektiği-

O pisliği tam kalbinden bıçaklamayı kabul
ettin mi? Her şeyin bir nedeni vardı.

Hush'ın ona söylemek için kendini toparlamaya
çalışmasını izledim. Bacağı zıplıyordu ve bu şekilde devam
ederse nöbet geçireceğini biliyordum.

O yüzden omuzlarımı dikleştirdim ve "Hush'la on altı
yaşımdayken tanıştım," diye başladım. Hush dondu kaldı,
ama Sia dönüp bana baktı, gözleri fal taşı gibiydi. Hush'ın
gözleri yere odaklanmıştı, söyleyeceğim şeyde
kaybolmuştu, emindim. Kahretsin, o günlere geri dönmesini
istemiyordum. Ama Sia bilmeyi hak ediyordu.

Kulüpten uzaklaştırılmıştık. Sia'yı bizim yaptığımız anda
yamalarımızı kaybedebileceğimizi biliyorduk. Kelimeleri
söylememiştik ama hepimiz yatağa düştüğümüz anda
seçimimizi yapmıştık.

Onu içeri almanın zamanı gelmişti.

Kollarımı göğsümde kavuşturdum. Kaslarım ne kadar
sıkışık oldukları için ağrıyordu. Derin bir nefes aldım ve
devam ettim. "Size daha önce de söyledim, biz Louisiana'nın
ıssız bir köşesindeki küçük bir kasabadan geliyoruz.

Herkesin kendi halinde olduğu bir yer.

tamamen aynı. Çoğunlukla başarılı, eski para ..." Omuz silktim. "Beyaz." Elimi saçlarımlın arasından geçirdim ve koluma, Hades'in resmine baktım. Çünkü orada daha önce neyin oturduğunu biliyordum.

Bir rodeoda daha yarıştıktan sonra Jase, "Aub, buna bakmalısın dostum," dedi. Sırtıma bir tokat attı.

"18 yaşında profesyonel olacağım, biliyorum. Hepimiz olacağız. Hayat bu işte!"

Başımı salladım ve dövmeceinin koltuğuna oturup kolumu ona uzattım. Dazlak herif üzerimize eğildi, her tarafı Klan bokuyla kaplıydı ve mürekkebi derime sürmeye başladı. I kolumdaki Kelt haçını işaretlemesini izledim. Jase, Pierre, Stan ve Davide çoktan kendi kollarını yaptırmışlardı. Ben en sonuncuydum. Davide yolun karşısındaki lokantadan hepimize hamburger almaya gitmişti.

Jase'in elleri omuzlarımdaydı ama aniden dondular. Dikkatini çeken şeyin ne olduğunu takip ettim. Yeni çocuk, Valan mıydı neydi, babasıyla birlikte lokantadan çıkıyordu. "Lanet olası melez," diye tükürdü Jase, parmakları omuzlarıma batıyordu. Valan ve babası birbirlerine giriyorlardı.

arabaları. Valan'ın yüzü gök gürültüsü gibiydi. Babası oğlunu izlerken yıkılmış görünüyordu.

"Bu şehre geldiklerine inanamıyorum," dedi dövmeci, gözlerini mürekkebidan hiç ayırmadan. "Şerefsizler yakında kendi türlerini ya da o siyah piçle evlenip o iğrenç çocuğu doğuran beyaz hain sürtüğü kabul etmediğimizi öğrenecekler."

Valan'ın arabası savrularak uzaklaştı, tam o sırada Davide yolun karşısına geçti, gözleri parlıyordu. Elinde hamburgerlerle kapıdan içeri daldı. "Şu boku görmeliydin!" Davide yemeğimizi bıraktı. "Az önce lokantaya giren rakunları gördün mü?"

"Onları gördük," diye onayladı Jase.

"Oraya girdim, bir masa bulmaya çalışıyordum." Başını iki yana salladı. "Ne düşündükleri hakkında hiçbir fikrim yok. Ama Bastien onlara hizmet etmeyi reddetti. Orada oturdular, hareket etmeyi reddettiler. Bastien onları polisle tehdit etti.

Sonunda kalktı ve gitti." Güldü. "Uzun zamandır gördüğüm en iyi eğlenceydi."

Oluşmaya başlayan dövmeye baktım. Bir saat sonra yeni dövmemi yaptırmıştım. Bir sonraki için yer ayırtmıştım. Hepimiz yaptırdık ve siktir olup eve gittik.

"Beyaz güç müydün?" Sia nefes nefese kaldı, gözleri fal taşı gibi açılmıştı ve bana bakarken belki de biraz ihanete uğramıştı.

Başımı salladım. "Hayır." Ama sonra Hush'a baktım ve O gece lokantadan çıkarken yüzünü gördüğümü hatırladım. Anı beni olduğum yerde kesti. Eski arkadaşlarımın dövme dükkanında gülüşüklerini duydum. Kanımın kaynamaya başladığını hissettim.

Sia Hush'a yaklaştı. Eli Hush'ın yanağında titredi. Başını öptü. "Üzgünüm bebeğim," diye fısıldadı ve kardeşimin gözlerinin kapandığını gördüm. Cildi hâlâ solgundu ve durumunun pek iyi olmadığını biliyordum.

"Sempatizanlar," dedim ve Sia'nın dikkatini tekrar bana çektim. Bana baktığını biliyordum ama gözlerimi Hush'tan ayırmadım. "Kasabanın hepsi Klan değildi. Sadece birkaçı o kadar derindi. Ama hepimizin onların ideolojisini benimsediğini söylemek doğru olmaz. Yetiştirildik Beyazın en iyisi olduğuna inanırdı. Beyaz olmayan hiç kimseyle etkileşime girmedi."

"Tanrım," diye haykırdı Sia. "Burası ne biçim geri kalmış bir yer böyle?"

"Tam olarak öyle. Bataklığın derinliklerinde izole bir kasaba." Duvardan aşağı kaydım, kığım yere çarptı. Başımı

eğdim

sırtını duvara yasladı. "Siyahlar asla oraya yerleşmezdi, yerleşseler bile çok çabuk kasabadan kovulurlardı. Farklı olan herkese duyulan nefret nesilden nesile aktarılırdı. Bunun iyi bir mazeret olmadığını biliyorum ama durum buydu. Kimse zihniyetini değiştirmede çünkü kimse buna meydan okumadı ... ta ki Hush ve ailesi oraya taşınana kadar." Hush yüzünü buruşturdu ve derin bir nefes aldı. "Ama onlar daha kötüydü, çünkü-"

"Annem beyazdı," diye bitirdi Hush, sesi kırık ve ağrılıydı. Başını kaldırdı ve boğazım bir anda düğümlendi. Yüzünde gördüğüm lanet olası acı.

"Siyah aileler bizim kasabamızda bir şeydi." En iyi arkadaşımın gözleriyle karşılaştım. "Ama kasabaya bir çift gelirse ve biri siyah biri beyaz karışıksa, bu en kötüsüydü. yapabileceğin bir şey."

"Özellikle de biri kasabanın en güçlü adamının üvey kızıysa. En ırkçı adamın."

"Büyükbaban." Sia Hush'un elini sıkıca kavradı. Hush onun eline baktı ve ben ne gördüğünü biliyordum.

Beyaza sarılmış kahverengi bir ten. Onun işlediği suçun aynısı.

dünya yok edildi. Hush parmağını sırtında gezdirdi.

Sia'nın elini tuttu, sonra titrek bir nefesle ağızına götürdü ve "Kärlek ser inte färger. Bara genuina hjärta."

Kelimeler ağızından çıkarken Sia'nın gözleri şaşkınlıkla açıldı. Sonra kardeşim başını kaldırdığında konuşacağını anladım.

Nihayet. Kısa bir an için gözlerimi kapattım ve onun sırlarını bilen tek kişi olmanın ağırlığının hafiflemeye başladığını hissettim.

Dokuzuncu Bölüm

Hush

Sia'nın eli benim elimin altında titriyordu. Teni beyazdı, dışarıda geçirdiği zaman yüzünden hafifçe bronzlaşmıştı.

"Bu hangi dil?" dedi. Kalbim göğsümde büyük bas ritimleriyle atmaya başladı.

"İsveççe," diye cevap verdim ve boğazımdaki yumruyu yuttum. Başımı kaldırıp beni dikkatle izleyen Sia'nın mavi gözlerine baktım. "Benim Annem İsveçliydi."

Yüzüme dokundu. "Bu güzel gözleri oradan alıyorsun."

Annemi zihnimde canlandırarak başımı salladım. "O ... idi." Nefesim kesildi. Ama kendimi toparladım. "Tipik bir görünüşü vardı sanırım." Gülümsedim. "Uzun sarı saçlar. Mavi gözler. Soluk ten. Ufak tefek, zayıf biriydi."

"Peki ya baban?" Sia eğilip hâlâ onunkinde olan elimi öptü. Gözlerimi onun elini öpüşümden alamıyordum. görünüyorlardı. İki renk, iki ton, pek çok insanın

Gözler asla birbirlerine bu şekilde tutunmamalı. Bir ten renginin daha iyi olduğuna dair bazı önyargılar yüzünden asla karışmamalı. Daha önemli. Zaten berbat olan bu dünya için daha iyi.

"Babam siyahtı. Mississippi'den bir müzisyen." Gözlerimi kapattım ve hemen çalan bir trompetin sesini duydum.

Babam yatağıma oturup bana grubunun o gece vereceği konserde çalacağı bir şarkıyı çalarken, "Bir daha çal," dedim.

Babam eğildi ve kapı aralığını kontrol etti. "Seni uyutmazsam annen beni öldürecek."

Kolunu tuttum ve "Lütfen, sadece bir tane daha. Sonra uyuyacağıma söz veriyorum."

Babam beni başımdan öptü ve sonra parmaklarıyla çenemi tuttu. "Bana öyle bakma evlat. O gözlerle savaşamayacağımı biliyorsun, annenin gözleriyle." Bunu biliyordum. Bu şekilde istediğimi elde edeceğimi biliyordum. Babam trompetin ağızlığını dudaklarına götürdü ve çalmaya başladı. Yatağıma uzanmış, onu izliyordum. Kapı aralığından bir hareket yakaladım.

Annem orada durmuş, babamın bir oyuncakla oynamasını izliyordu.

yüzünde gülümseme. Beni yatma saatimden daha uzun süre uyanık tuttuğunda hep ona kızmış gibi yapardı, ama sonra onu her zaman kapının dışında dinlerken yakalardım. Onu gördüğümü anladığında her gece yaptığı gibi, sessiz olmam için parmağını dudaklarına götürdü. Başımı salladım, sonra başımı yastığıma koydum ve babamın oyununu dinledim.

Beni hep uyuturdu.

Şimdiki zamana geri döndüğümde görüşüm bulanıklaştı. Yumuşak başparmaklarım gözlerimi sildi.

"Onu seviyordu," diye fısıldadı Sia.

Başımı salladım ve başımı çevirdiğimde Cowboy'un duvara yaslanmış, dizlerini bükmüş, kollarını dizlerinin üzerine sarkıtıp onu dinlediğini gördüm. Yüzündeki harap olmuş ifadeyi gördüm. Çünkü onun bunu yaptığını ve bu aşk yüzünden neler olduğunu biliyordu.

"Yaptı," dedim, sesim iki basit kelimeye takıldı. "Her şeyden çok."

"Sen hariç," diye ekledi Sia, ellerini traşlı başımın yan taraflarında gezdirerek.

"Ben hariç."

"Daha önce ne demiştiniz? İsveççe mi?"

Annemin hayalet elini elimde hissettim. "Aşk renkleri görmez. Sadece saf kalpleri görür." Ağzım kıpırdadı ve Sia'ya söylüyordum ama kafamın içinde annemin sesini duyuyordum. "Bunu bana ... sonra söyledi." İçimi çektim.

"Ben ve arkadaşlarım onu bir yolda yürürken kamyonetlerimizle iki mil kovaladıktan ve melez olduğu için taşlarla dövdükten sonra." Sia'nın başı Kovboy'a döndü. Eli benim elimde titredi. Bu kez üzüntü değil, öfkeydi.

"Ne?" diye fısıldadı.

Kovboy'a nasıl baktığını görebiliyordum. Sanki olduğuna inandığı kişi o değilmiş gibi. Bu saçmalıktı. O tanıdığım en iyi insandı. Ama küs başladığımız doğruydu.

"Sana anlatayım," derken buldum kendimi, köpek gibi yorgun olmama rağmen, nöbetlerimin çağıracağını bildiğim bir yere yuvarlanmanın o tanıdık hissini hissediyordum. Ama o anda umurumda değildi, çünkü bilmesi gerekiyordu. Sia, Ky'ye bana ve Aub'a aşık olduğunu söylemişti. Ama gerçek şu ki, çoktan o noktaya geldiğime emindim.

Ve bunu bilmesi gerekiyordu. Ona söylemek zorundaydım. Yorulmuştum. Yıllardır bu yükü taşımaktan çok yorulmuştum.

Ve o hayatımıza girene kadar sahip olduğum tek Şey
Kovboy'ken, onun Kovboy'a kızmasına izin veremezdim.

Yatağa geri döndüm. Sia gelip yanıma uzandı. Odaya
baktım ve Kovboy'un beni izlediğini gördüm. Ama hareket
etmedi. "Aub," diye mırıldandım. "Sen de buraya gel."

Sia'ya bakarken ne yapacağını Őaşırdıđını gördüm.

Sia ona baktı ve sonra elini uzattı. Kovboy yavaşça ayağa
kalktı ve odanın karşıısına geldi. Uzandı

Sia'nın arkasındaki yatağa uzandı ve kolunu beline
dolayarak ona sıkıca sarıldı. Gözlerine baktım; başını
salladı.

Sia elimi tuttu, başı omzumdaydı. Tavana baktım ve sonra
gözlerimi kapatarak, "Büyükbabam büyükannemle İsveç'te
tanıŐmıŐ. İŞ için oradaymıŐ.

Uzun lafın kıası, adam Cajun cazibesini kullandı ve kız düştü.

ona delicesine aşığım." Başımı salladım. "O zamanlar bunu
bilmiyordu elbette, ama onun en büyük hayaliydi.

gerçek oldu. Gerçek bir Aryan. Büyükbabam onu

Louisiana'ya geri getirdi. . ." Aklıma başka bir yüz geldi.

"Büyükbabam

Kızı da yanında. Aia ... benim annem. Gerçek babası o daha
bir yaşındayken kanserden öldü."

"Aia... ne kadar güzel bir isim." Sia elini göğsümde gezdirdi.

Başımı salladım. "O da çok güzeldi." Bana evinden çocuk hikâyeleri anlattığını hatırlayarak gülümsedim. Bir daha asla göremeyeceği bir ülkeden. "Louisiana'da büyüdü ve ailesi oradaki en önemli aile oldu. Anne taşındığında sadece üç yaşındaydı. Aslında bir Cajun'du ama büyükbabam onunla hep İsveççe konuşurdu. nereli olduğunu asla unutmazdı. Büyükbabam bir işadamı, hem de başarılı. Ve şimdi bir karısı ve ona uygun sarı saçlı, mavi gözlü güzel bir üvey kızı vardı." Sia'nın gözleri kocaman olmuştu; ses tonumdaki acıyı duymuş olmalıydı. "Ben senin rengini beğenmiyorum, Sia. Renk benim için bir bok ifade etmiyor."

"Tamam," dedi usulca. Dudaklarını hissetmeye ihtiyacım vardı. Söylediklerimde ciddi olduğumu bilmesine ihtiyacım vardı. Bu yüzden dudaklarımı onunkilere bastırdım ve onu öptüm. Ağzıma karşı iç çekti. Geri çekildiğimde tekrar konuştum.

"Annem on sekiz yaşındayken New Orleans'a bir gezi yaptı. Bir caz barına gitmiş..." Göğsüm sıkıştı. "Ve orada Dominic Durand ile tanıştı."

"Baban."

Başımı salladım. "Babam bir caz müzisyeniydi." Eski evimizi düşündüğümde gözlerim yaşardı, neredeyse düşüyor ve sorunlarla dolu. Ama ben çocukken bunu görmedim. Orayı sadece evim olarak gördüm. Kimsenin bana tenim ya da ailemin kim olduğu hakkında bir şey söylemediği sığınağım. Güldüğüm ve annemle birlikte dans ederken babamın çaldığı müziği dinlediğim bir yer.

Evime giden patikada, geçen hafta o kalleşlerin bana yaptıklarından dolayı sırtım hâlâ ağrıyarak yürüdüm. Kamyonlarından biriyle bana çarpmışlardı. Sonra da kendimi toparlayıp eve dönene kadar beni yolun kenarında bıraktılar. Acının çoğunu üzerimden atmam günlerimi almıştı. Çok kızmıştım. Dünyaya ve içindeki herkese o kadar kızgındım ki, neredeyse nefretle dolup taşıyordum. Sonra, evime doğru köşeyi döndüğümde durdum. Annemle babam el ele, eski püskü verandadaki salıncakta oturuyorlardı. Annemin başı babamın omzundaydı ve uzakta uzanan bataklıklara bakıyorlardı. Konuşuyorlardı ama ben ne dediklerini duyamıyordum. Önemli değildi. Çünkü annem bana kocaman gülümsüyordu.

Babama, her ne ise onu mutlu ettiğini bildiğimi söyledim. Onu mutlu ediyordu.

O adamlar anneme "Rakun aşığı" diyorlardı. "Rakun sürtüğü. Hayalet orospu." Çenemi sıktım. "Melez. Lanet olası melez," diye tükürmüşlerdi beni yere devirirken.

"Birbirlerine aşık oldular." Onları verandadaki salıncakta düşündükçe parçalanmamaya çalıştım. Onlar ne zaman Onları son gördüğümünden farklı olarak mutluydular. "Annem babamı görmek için New Orleans'a giderdi, ama büyükbabam onun gitmesine engel oldu.

başka biriyle evlenmesinin zamanı gelmişti. Onun seçtiği biriyle." Acı acı güldüm. "Kızının siyah bir adamla buluşmak için kaçtığından haberi yoktu."

Sia, "Onun evlenmesi için beyaz birini seçti," diye ekledi.

Başımı salladım. Sonra gülümsedim. "Babam, ne kadar inatçı olsa da" -boğazımı temizledim- "çılgınca bir çabadan sonra

Annem aradı. Her şeyi bırakıp onu almaya geldi. O taşra kasabasına geldi ve kapılarına kadar yürüyüp onu görmek istedi." O günü hayal ederek güldüm. "Büyükbabam neredeyse kalp krizi geçiriyordu. Ama benim

Annem onu gördü ..." Ateşin başında bana bu hikâyeyi anlattıkları geceleri hatırlayarak gülümsedim. Hasta olduğumda, kendimi daha iyi hissetmemi sağlardı. Üzgün olduğumda beni neşelendirirdi. Ya şimdi? Bu beni mahvetti. Onlar için sonun başlangıcıydı. Hepsi birbirlerini sevdikleri içindi.

"Kaçıp gittiler." Sia'nın bir tutam saçını kaldırıp parmaklarımın arasında gezdirdim. "Kaçtılar ve evlendiler. Annem sadece on sekiz yaşındaydı. Babam yirmi yaşındaydı."

"Başardılar." Ağzında kocaman bir gülümseme belirdi. "Herkesi görmezden geldiler ve başardılar."

Başımı salladım. "Bataklıkta kaldık, daha uzağa taşınmayı göze alamazdık." İçimi çektim. "Geriye dönüp baktığımda, asıl nedenin annemin annesinden çok fazla uzaklaşmayı kendine yedirememesi olduğunu düşünüyorum. Sanırım hep bir gün onu bulacaklarını ve onu -bizi- aileye geri kabul edeceklerini umuyordu. Ve tabii ki babam da Onun için her şeyi yaptım, aslında onun müziği için New Orleans'a taşınmamız gerekirdi." Bunun üzerine biraz gülümsemek zorunda kaldım. "Babam bulabildiği her yerde iş buldu. Bize baktı. Çok fakir olmamıza rağmen idare ettik. Çok severdim

benim hayatım. Para bizim için her şey demektir." Midemde bir kurşun yumağı oluştu. "Ben on altı yaşındayken anneme annesinin felç geçirdiği haberi geldi." O gün annemin yüzünü ve elinden kayan telefonu hatırladım.

Annem kollarında ağlarken babam, "O zaman geri dönüyoruz," dedi.

Biz de öyle yaptık.

Sia yanağıma bir öpücük kondurdu ve hikâyenin artık aşktan söz etmediği yerin burası olduğunu anladığımı biliyordum

her şeyi fethetmek. "On bir yaşımdan beri nöbet geçiriyordum. Bir gün başladı ve hiç geçmedi. Epilepsi teşhisimin annemin kalbini çok etkilediğini biliyordum, ve annesinin desteğini istedi. Ama geri döndüğümüzde büyükbabam annemin kendi annesini görmesine izin vermedi." Başımı salladım ve dişlerimi sıktım. "Kasaba zengindi ama biz değildik. Babam iş bulmaya çalıştı ama kimse onu işe almadı. Büyükbabam bunu yapmıştı.

Çok açık. Bu yüzden her hafta kilometrelerce yol kat etmek zorunda kaldı.

barlarda ve yeteneğinin tek bir notasına bile değmeyecek yerlerde çaldı."

Nefes aldım, biraz sakinleşmeye odaklandım. "Evimiz bir şakaydı ama bizim evimizdi. Şehir dışındaydı ama Yemek gibi şeyler için kasabayı kullanmak zorunda kalacak kadar yakındık. Annem beni evde eğitti. Ama bir grup çocuk vardı, gelmiş geçmiş en zengin, en faşist piçlerin çocukları. yaşıadı . . ."

Göz ucuyla Kovboy'un kaydığını ve Sia'yı daha sıkı kavradığını gördüm. Gözlerime baktı ve bana bakan lanet acıyı ve pişmanlığı görebiliyordum. Sia hızlı hızlı nefes alıyordu ve Kovboy'un burada ortaya çıktığını anlayabildiğini biliyordum.

"Rodeo binicileri." Jase, Stan, Davide ve Pierre'i zihnimde canlandırırdım. "Kasabaya taşındığımız andan beri bu piçler benimle uğraşıyordu. 'Melez,' 'melez,' ve her neyse Beni gördüklerinde bulabildikleri her şeyi önüme atacaklardı." Kalçamda bir el hissettim ve bakmadan bunun Kovboy olduğunu anladım. Sesimdeki gerginliği duydum.

Damarlarımda dolaşan kanın yakıcı sıcaklığını hissettim. Kendimi kaybetmemi ve nöbet geçirmemi engellemeye çalıştığını biliyordum.

Ama umurumda değildi.

"Beni düzenli olarak Şehirden evime yürürken bulurlardı-"

Sia Kovboy'a baktı. "Sen de mi oradaydın?"

"Evet." Kovboy onun gözlerine baktı. "Neredeyse her zaman."

"Sen . . ." Yutkundu ve sonra "Ona bu isimleri mi taktın?" diye sormayı başardı.

"Bazen," diye homurdandı ve Sia'nın yüzündeki ŐaŐkınlıŐı gördüm. "DiŐerleri kadar deŐil," dedim onu savunmak için. Ve bu doŐruydu. Yapmamıştı.

"Ama ben yaptım." Kovboy başını eŐdi. "Bu bir mazeret deŐil, biliyorum, ama daha iyisini bilmiyordum. Hayatım boyunca bana beyazın deŐerli tek renk olduŐu söylendi. Hiçbir zaman

renkli insanların etrafında. Ailem ..." Hızlı bir nefes verdi.

"Artık onların iyi insanlar olmadıŐını biliyorum. Kötü de deŐiller. Ama cahiller ve sadece kendilerini ve parayı düŐünüyorlar. En iyi ebeveynler deŐillerdi ama sahip olduŐum tek Şey onlardı. Onları dinledim. Onlara güvendim." Başını kaldırdı, bakışlarında milyonlarca kez g rd Ő m bir özür vardı. "Onların saçmalıklarına inandım. Aynı deŐerlere sahip arkadaşlarının çocuklarıyla arkadaş oldum. YaptıŐım Şeyin yanlış olduŐunu daha sonra fark ettim."    çekti. "Her zaman akıŐına bıraktım kendimi. Ama

Jase ve diğlerleriyle yanlış yönde ilerliyorduk."

Kovboy konuşmayı kesti, ben de kaldığım yerden devam ettim. "Şehir dışında bir çiftlikte yarı zamanlı bir iş buldum ve her gece eve yürürken o piçler dört mil boyunca benimle alay ettiler,

süslü kamyonlarından bana bağıyorlardı. Ve her gece nöbet geçirirdim. Asla bilmiyorlardı tabii.

"Sonra bir gece ..." Gözlerimi sıkarak kapattım. "Bir gece . . ."

"Her şey değişti," diye söze girdi Kovboy. "Çok ileri gittiler." Ve bir anda oraya geri döndüm. . .

Koşarken nefesim kesildi. Ormana doğru koştum. I kaçmaya çalışırken farların beni takip ettiğini görebiliyordum. Ama faydası yoktu: iki kamyon yan taraftan yaklaşıyordu. Bacaklarımı zar zor hissedene kadar koştum, koştum. Ağaçların arasından fırladım ve kendimi ıssız bir ahırda buldum.

Etrafıma bakındım, bir çıkış yolu bulmaya çalıştım ama bulamadım. Kamyonlar durdu ve o pislikler dışarı yığıldı. Yerimde durmaktan başka bir şey yapamayana kadar geri çekildim. Önce Jase geldi. "Vay, vay, bakın burada ne varmış çocuklar. Az önce melez bir rakun yakaladık."

Hepsi oradaydı. Aubin Breaux hariç hepsi. Kalbim göğsüme çarpıyor, bacaklarım titriyordu ama bunu asla göremeyeceklerdi. Bu pisliklere asla bu zevki tattırmayacaktım. Davide ve Stan kollarımdan tutarak bana doğru koştular. Kaçmak için mücadele ettim, çırpındım, ayaklarımı tekmeledim ama beni sıkıca tuttular. Jase bana doğru yürüdü, Stetson'ı kafasında Her zamanki gibi kafamı. Sonra gülümseyerek yumruğuyla vurdu ve yüzüme çarptı. Başım yana kaydı ve ağızımda kan birikti. Başımı bana bakan Jase'e doğru çevirdim, gözleri parlıyordu. Kollarını kavuşturdu. "Huh." Yüzümü incelemek için eğildi. "Kırmızı kanıyorlar. Kim bilebilirdi ki?"

Davide ve Stan gülüştüler ve elebaşlarının bir sonraki hamlesini beklediler. Jase'in yüzü nefretle doldu ve "Bağlayın onu," dedi.

Bir kamyonun yanında bekleyen Pierre bir ip aldı ve ölmek üzere olan bir ağacın yanına gitti. Davide ve Stan beni ağaca doğru sürüklediler. Onlarla tekrar mücadele ettim ama işe yaramadı. Jase ipi Pierre'den aldı. Önce ipe, sonra bana baktı. "Babam bana eski güzel günleri anlatırdı. Linçler. Duymuş muydun?"

Yüzümdeki kanın çekildiğini hissettim. Şerefsizin korkumu görmüş olması gerektiğini biliyordum, çünkü daha da yaklaştı. Ve gülümsedi. İpi Pierre'e geri attı. "Onu ağaca bağla."

Davide ve Stan göğsümü ince ağaca çarptı ve kollarımı uzattı. Jase bacaklarıma tekme attı ve dizlerimin üzerine çöktüm. Ağacın kabuğu yüzümü tırmaladı, dudajım yarıldı. Birisi ellerimi ağaca dolanacak şekilde bağladı.

Ormana doğru bakarken dikkatimi kaybettim, birinin gömleğini yırtıp sırtımı açtığını hissettim. Görebildiğimden daha fazlasını duydum. Kamyonların yanında metal şingirtilarının sesini duydum. Ne olduğunu anlayamadığım bir vınlama sesi duydum... Sonra bana doğru gelen ayak seslerini duydum. Önce siyah botları gördüm. Sonra arkamdaki biri başımı kaldırdı. Jase önümdeydi ve kollarında bir dağlama demiri vardı. Sığırları dağlamak için kullanılan türden. Onu çekmeye başladım.

ipin ucunun turuncu renkte yandığını gördüm.

Vınlama sesinin bir meşale olduğunu düşündüm.

"Siktir git," diye hırladım.

Jase ütüyü bana doğru eğdi ... ve ucunda ateş gibi yanan harfi gördüm. "N." Vücudum titremeye başladı. Jase başka bir şey söylemeden arkama geçti ... ve sonra çığlık attım. Dilimi ısırđım, kan çekiyordu.

demir sırtımdaki deriye bastırıldı. Vücudum sarsıldı; derim sanki ateşe verilmiş gibiydi. Kollarım sarsıldı ve sıkığım için çenem çatladı. Bilincimi kaybetmemek için savaşıırken gözlerim doldu. Sesler duydum, sonra motorlar çalıştı.

Orman karanlığa gömülürken her yanımda sarsıldı. Yanımdaki ahırın tahtaları gıcırđıyor, rüzgârda hafifçe sallanıyordu. Görüşüm bulanıklaşmıştı ve başımın döndüğünü hissedebiliyordum. "Hayır," diye fısıldadım, bir nöbetin yaklaşmakta olduğunu hissediyordum. Bacaklarımı hareket ettirmeye çalıştım, sadece bir şeyler yapmak için. Kurtulmaya çalıştım ama ne zaman hareket etsem sırtım vücuduma öyle dayanılmaz bir acı veriyordu ki neredeyse bayılıyordum.

Birden etrafımda ışıklar parladı. Bir kamyon sesi duydum. Geri geldiklerini düşünerek ayağa kalkmaya çalıştım. Başımı çevirmeye çalıştım, baş dönmesi daha da kötüleşiyordu.

ve daha kötüsü, sonra "Ne oluyor lan?" diye bir ses duydum. Ayak sesleri bana doğru koştu ve bir yüz belirdi.

Aubin Breaux, nöbetin tanıdık metalik tadı dilimde patlarken beynim bana bunu söyledi. Ağzımı açmaya çalıştım, ona gitmesini söylemeye çalıştım ama her şey karardı.

Kendimi toparlamak için durakladığımda odadaki sessizlik sağır ediciydi. Bir koku duydum ve yere baktığımda, Sia ağlıyordu, kolumu bir mengene gibi kavramıştı. "Arkanı dön," diye rica etti, sesi çatlıyordu.

Nedenini biliyordum. Ve her ne kadar bakmasını istemesem de, anlamasını istiyordum.

Sia gömleğimi kaldırırken pencereden dışarı baktım. Parmakları tenimde gezindi ve Hangmen yamamın kisvesi altında asla çıkarmayacağım yara izini bulduğunu anladım. Sırtımda mükemmel bir şekilde yerleştirilmiş "N" harfinin izini sürdürdü. Bunun ne anlama geldiğini açıklamaya gerek yoktu. O

bilirdi. Ve bu boku yüksek sesle söyleyerek ona güç vermezdim.

Tam yuvarlanmak üzereydim ki Sia'nın ağzını hissettim. harap olmuş deriye öpücükler kondurarak, yukarı ve aşağı, takip ederek

büyük harf şeklinde. O durduğunda, ben döndüm tekrar sırtüstü uzandım. Elimi başına dolayarak onu bir öpücük için kendime çektim. Dudaklarında gözyaşlarının tuz tadı vardı.

"Sorun yok, älskling," diye fısıldadım dudaklarına, sonra yüzüne öpücük üstüne öpücük kondurdum.

"Hayır, değil."

Gülümsemek zorundaydım. Başımdan geçenleri duyunca paramparça olsa da hâlâ her zamanki gibi alıngandı.

"Ama bitti."

İri mavi gözleri bana dik dik baktı. "Bu kelime ne anlama geliyor? Beni çağırdığın mı?"

Lanet göğsüm çekildi. "İsveççe bir sevgi sözcüğü. Birinin değer verdiği birine söylediği şey." Küçük bir gülümseme verdim. "Annem bunu hep babama söylerdi."

"Bu çok güzel." "O

zaman uyuyor."

Kovboy yatağın ucunda oturuyordu, sırtı dik, başı ellerinin arasındaydı. Bize arkasını dönmüştü. "Aub," diye seslendim. Sırtı sertleşti.

Cevap olarak hiçbir şey söylemedi. Sia döndü ve elini onun sırtına koydu. Kasları kıpırdadı. "Ona yardım ettin, değil mi?" diye sordu.

En iyi arkadaşımın konuşmasını bekledim. Konuşmayınca, arkasını bile dönmeyince, "Kamyonetiyle geldim," dedim. Kovboy'un sırtına baktım. "Önümde yatıyordum. Elimde hiçbir şey yoktu.

İlk başta nerede olduğumu bilmiyordum. Bir kamyonun içindeydim, bir yere gidiyordum. Nöbet geçirdiğim için isimleri ya da yüzleri çıkaramıyordum. Ama Stetson'lı bir adamın araba kullandığını gördüm. Yavaş yavaş anılarım geri geldi....."

Jase'i hatırlayınca kaslarım gerildi.....hatırlandı damgayı. Sırtımdaki yanık, gözümü alamayacağım kadar büyük bir acıyla bana çarptığında inledim.

"Kahretsin," dedi adam ve sonra yüzünü çevirdi. Panikle karışık öfke içimde dolaştı. Aubin Breau beni bir yere götürüyordu. Orada olup olmadığını hatırlamak için beynimi zorladım. O pisliklerin her birinin yüzünü gördüm.

.....am

a

onunki kayıptı.

Hareket etmeye çalıştım. Şimdi bana ne yapacaklardı?

"Valan," dedi, gözlerini yoldan ayırmamaya çalışırken başını kısa bir süreliğine bana doğru çevirerek. "Seni götürüyorum."

Evde. Sana zarar vermeyeceğim. Seni eve götürüyorum." Bana bakarken gözlerimin kocaman olduğunu biliyordum. "Yemin ederim." Yutkundü. "Böyle bir şey yapacağını bilmiyordum, tamam mı? Çiftlikte oyalandım, Jase'in onlarla buluşmam için gönderdiği mesajı daha sonra aldım. I . . ."

Pencereden dışarı baktım.

sola döndüm. Kamyonetin engebeli yolda sallanması, bu yolculuğu atlatabilmek için koltuğa sıkı sıkıya yapıştığımı gösterdi. "Bunu planladıklarını bilmiyordum. Bilmiyordum. bu kadar ileri gidebileceklerine inanamıyorum." Aubin kamyonu durdurdu ve gözlerini kıstı. "Burası senin evin mi?" Göremiyordum. Yüzü kızarmıştı; kamyonun ışığında bunu görebiliyordum. "Küçük ahşap bir ev. Bataklığın yanında?" Pislik herif evimi tarif ederken utanmıştı.

Daha cevap veremedi bir kapının çarpıldığını ve ayakların toprakta koştuğunu duydum. "Val?" Annemin sesini duyunca gözlerimi kapattım.

Aubin kamyondan indi. "Hanımefendi, bir olay oldu. Yaralanmış."

"Ne?" dedi, sesi tizdi. Kamyonun kapısı arkamdan açıldı ama ben gözlerimi kapattım. "Valan . . ."

Benim

Anne sözlerini yarıda kesti, boğazı sözlerini kesti. "Aman Tanrım! Ne yapmışlar böyle?"

Kollar beni nazikçe kaldırdı. Babamın beni tuttuğunu hissettiğimde acı içinde çığlık attım. "Geçti oğlum." Beni göğsüne çekti. Terliyordum, vücudum gevşek ve bitkin bir haldeydi.

Yanından geçerken Aubin Breaux'nun gözlerine takıldım. Şapkası elindeydi ve parmakları saçlarını karıştırıyordu. Annem bana doğru koştu ve başımı öptü. Gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu. Eli ağzının üzerindeydi. "Onu bir ağaca bağlamışlar," diye açıkladı Aubin. Babam beni eve doğru taşırken annem ona baktı. "Oraya vardığımda . . . sonra . . . onu bulduğumda." Aubin

konuşmayı kesti. Babam beni merdivenlerden yukarı taşırken gözlerimle buluştu. "Onda bir sorun vardı.

Bayıldı ve vücudu garip bir şekilde sarsılmaya başladı."

Annem Aubin'e elini uzattı. "Teşekkür ederim oğlum. Sen iyi bir çocuksun."

O değil, tartışmak istedim. O da onlardan biri. Ama bunu yapamadan babam beni içeri getirmişti.

Sia dizlerinin üzerine çöktü ve kollarını arkadan Cowboy'a doladı. "Sen iyi bir adamsın, Kovboy."

"Değilim." Sesi kısılınca kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. "İşler o noktaya gelmeden önce bu saçmalığa bir son vermeliydim. Ona bir şey yapmalarına asla izin vermemeliydim."

"Kendin söyledin, daha iyisini bilmiyordun. Ama önemli olduğunda yardım ettin," dedim ve bu sefer kardeşim başını çevirip bana baktı. "Sonra geri geldi. Birkaç gün sonra kapı çalındı. Annem polis olduğunu umuyordu. Elbette ihbar ettik ama hiçbir şey yapılmadı. O kasabadaki polisler o ailelere aitti."

"Sonra ne olacak?"

"Annem yatak odama geldi ve bana bir çocuğum olduğunu söyledi.

Misafir." Başımı salladım. "Hiç arkadaşım yoktu, bu yüzden kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu." Kovboy'u işaret ettim. "Sonra içeri girdi, at kokuyordu, yüzünde onu kovmam için bana meydan okuyan lanet bir bakış vardı." Bir nefes çektim

Gülmek. "Bunun onun iyiliği için kaldığını bilmeliydim."

Kovboy da gülümsedi ama bu her zamanki sırtışı değildi. "Pislik herif bana siktir olup gitmemi söyledi." Kovboy suçlulukla başını öne eğdi. "Bunu hak etmiştim ama-"

"Annem kalmasına izin verdi. Yatak odamın kapısını kapattı. Hâlâ sadece yüzüstü yatabiliyordum. Odanın karşısındaki eski masamın üzerine otururken onu bir şahin gibi izledim." "Ne istiyorsun lan sen?" Nabzım hızla atıyordu, kalbim

Aubin Breaux evimde oturmuş, ne olduğuna bakarken arkadaşlarının sırtıma yaptıklarını.

Şapkasıyla oynadı. "İyi olup olmadığını kontrol etmek istedim." "Çık dışarı," diye tekrar emrettim.

Kendini beğenmiş bakışlarını bana doğru kaldırdı.

"Annen kalabileceğimi söyledi."

"Neden?" Hırladım, hareket etmeye çalıştığımda sırtım acı içinde parçalanırken yüzümü buruşturdum. "Neden istiyorsun?"

Aubin omuz silkti. "Bilmiyorum." Başını öne eğdi. "Neyin vardı senin?" Duvarlarıma, eski Harley'lerin resimlerine baktı. "Ben Chopper'ları tercih ederim."

"Bu çok şeyi açıklıyor," diye tersledim. Ama herif gülümsedi ve benim gözlerim kısıldı. Bununla ne yapacağımı bilemedim.

Yüz ifadesi ciddileşti. "Gerçekten . . . Valan . . ."
Dudaklarından dökülen ismim kulağa tuhaf geliyordu.
"Neyin var senin?"

Pencereden dışarı bakmak için arkamı döndüm. Annem son birkaç gündür pencereyi kapalı tutmak zorundaydı. Esinti, iğ etimin üzerinden geçerken jilet gibi hissettiriyordu. Odam sanki Artık çok havasız. Ama burada sıkışıp kalmıştım. "Valan?"

"Neden umursuyorsun ki? Arkadaşlarına geri dönüp onlara anlatabilmek için mi? Bana karşı kullanabilmek için mi?"

"Onları görmedim," dedi ve sonra cesurca gözlerimin içine baktı. İ ekti. "Onlarla devam edeceğimden emin değilim." Kaşımı kaldırdım. "Yaptıklarından sonra yapabileceğimden emin değilim." "Neden umursuyorsun ki?"

"Bilmiyorum." Omuz silkti. "Sadece benimle iyi oturmuyor. Beni bu kadar rahatsız edeceğini düşünmemiştim."

Annem kapıyı açtı ve içecek bir şeyler getirdi. "Aubin," dedi ve ona bir bardak uzattı.

"Teşekkür ederim, hanımefendi."

"Ee, Aubin? Soyadın ne tatlım?" diye sordu annem.

"Breaux, hanımefendi. Aubin Breaux."

Annemin yüzündeki kan çekildi. "Aileni tanıyorum." Zorla gülümsedi. "Benimkilerle çok iyi arkadaşlar."

"The Moreaus."

Annem başını salladı. "Ben onların kızıyım." "Bay Moreau onun için öldüğünüzü söyledi."

Annemin yüzü soldu ama gülümsemeye zorladı. "Hayır, tatlım. O ne derse desin, ben hâlâ buradayım. Hâlâ onun kızıyım."

Hızla odadan çıktı. Peşinden gitmek istedim. Aubin hala kaşlarını çatıyordu. Sonra bana baktı. "Demek siz Bay Moreau'nun torunusunuz?"

"Evet."

"Burada olduğunu biliyor mu? Varlığından bile? Senden bir kez bile bahsetmedi."

"Evet," dedim, daha sert. Daha kızgın. "Ama kalmıyoruz." Aubin şaşırmış görünüyordu. "Taşınıyoruz. Sırtım iyileşir iyileşmez ve babam başka bir yerde iş bulur bulmaz."

Bekleyemedim.

Aubin ayağa kalktı. Tam gitmek üzereyken, "Epilepsi." dedim. Dondu kaldı ve sonra bana baktı. "Bende Epilepsi. Nöbetler geçiriyorum. . . Geçen gece başıma gelen de buydu." Ona neden söylediğimi bilmiyordum. Ailem dışında bunu yaptığım ilk kişiydi.

Aubin şapkasını tekrar başına taktı ve dudağına vurdu.

"Görüşürüz Valan."

Sonra gitti.

"Ondan sonra her gün geldi," dedim. Kovboy tekrar yatağa uzandı.

"Arkadaşlarını hiç görmedin mi? Hush'a zarar verenleri?"

Sia sordu.

Kovboy başını salladı. "Nedenini bilmiyorlardı. Ta ki Val iyileştiğinde beni onunla görene kadar. O zaman hiçbir şey söylemediler. Ama o gece eve döndüğümde babam tarafından karşılandım. 'Şimdi de kara sevdalı mı oldun oğlum?' diye bağırdı. Onlar yaşlı ebeveynlerdi. Ben gelene kadar çocuk sahibi olabileceklerini düşünmemişler... gerçekten sürpriz oldu." Başını iki yana salladı. "Belki de daha yaşlıydı, ama o bir çiftçiydi ve yumruklarını çok iyi kullanırdı."

"Seni dövdü."

Kovboy başını salladı. "O kadar kötüydü ki hareket edemiyordum."

"Yapabildiği zaman gizlice kaçtı ve bize geldi." İçimi çektim. "Onu günlerdir görmemiştim. O zamana kadar onu her gün görüyordum. I . . ." Başımı öne eğdim ve acınası görünmemeye çalıştım. "Ona yaslanmaya başladım. Nöbetlerimle birlikte . . . Ben asla

dışarı çıkmayı pek sevmezdi. Vururlarsa diye insan içine pek çıkmazdım." Kovboy'u işaret ettim. "Gürültücü ağzı ve kimin umurunda tavrıyla bana yardım etti." Cowboy'a baktım. Ona karşı duyduğum minnettarlık, beni kurtarmasının karşılığını asla ödeyemezdi. "İnsanların sadece renkleri gördüğü bir kasabada -beni ölmesi daha iyi olacak melez bir çocuk, bir kirlilik, bir iğrençlik olarak gördüler- o öyle görmedi. Beni en iyi arkadaşı olarak görmeye başladı. Her şeyi birlikte yaptık, çünkü ona ihtiyacım olduğunu biliyordu."

"Ayrıca, evimizi çok hızlı bir şekilde büyütmeye başlamıştım. Artık umurumda değildi. Val tanıdığım en iyi insandı." Gözleri yaşardı. "Bu ve onun ailesi. Babam beni neredeyse öldüresiye döverken bana sahip çıkan insanlar. İnsanlar ..." Başka tarafa baktı.

Boğazımdaki yumru boğucu bir hal almıştı. "Seni içeri mi aldılar?" Sia sordu.

Kovboy başını salladı. Hikâyenin anlatabileceğimden emin olmadığım kısmı gelmişti. Ellerime baktığımda titrediklerini gördüm. Kollarımdaki yanık izlerini sanki dün almışım gibi hissediyordum, kabarcıklar aşırı sıcakta fokurduyordu.

"Onlarla yüzleşmeye gitti," diye fısıldadım, babamın evden çıkışını hatırlayarak. Omzumda bir el hissettim, destek olmak için sıkıyordu. Kovboy bir yanıma oturdu. Sia diğerine geçti. Gözlerimi yorgandan ayırmadım. "Önce Kovboy'un ailesine gitti. Onlar hakkında ne düşündüğünü söyledi. Sonra büyükannemle büyükbabama gitti."

Sırtımdan aşağı soğuk bir ürperti aktı. "Büyükannem ortaya çıktı.

Yavaş yavaş iyileşiyor, şehirde olduğumuzu bile bilmiyordu. Büyükbabam ona söylememiştii. Felç geçirdiğinden beri yatalaktı." Gözlerimi sıkarak kapattım ve derin bir nefes aldım. "Ertesi gece annemle buluşmak istedi, babamdan daveti iletmesini istedi. Önce kızını tekrar görmek istemiş. Sonra da benimle tanışmak istedi."

"Onunla hiç tanıştın mı?" Sia sesinde ihtiyatla konuştu.

Acı yüzümü sardı. Her santimetrekaremi kesiyordu.

"Hayır," diye fısıldadım, sesim zar zor duyuluyordu.

Gözlerimi kapattım ve başımı geriye doğru eğdim, o gece bir kez daha aklıma geldi. Hiç hatırlamak istemediğim ama hep hatırladığım o gece. Her şeyin darmadağın olduğu o gece.

"Orada hoş karşılanmayacağım," dedim.

"Ne olmuş yani?" Aubin karşı çıktı. Kolunu omuzlarıma attı. Babasından yediğı dayak yüzünden gözleri hâlâ morarmıştı. Dudağı yarılmıştı. Ve üst tarafını taşıyordu. vücudu kötü bir şekilde. Birkaç kaburgası kırılmıştı.

"Buraya gelen en büyük rodeo bu. Gerçek profesyoneller." Aubin, babası onu dövdüğünden beri ata binmemişti.

"Çok büyük. Devlet fuarı kadar büyük. Onlarla karşılaşma şansımız çok az."

Aubin'in yüzündeki heyecanı gördüm. Hayır dersem özleyeceğini biliyordum. Ama o böyle şeyler için yaşırdı.

"Tamam. Gidelim."

Aubin parmak eklemleriyle başımı ovdu. "Eninde sonunda atları sevmeni sağlayacağımı biliyordum."

"O kadar ileri gitmezdim." Ayağa kalktım ve ceketimi aldım. "Nereye gidiyorsun?" diye sordu babam mutfığa girdiğimizde. Kutular odanın her tarafına saçılmıştı. Sonunda bu lanet yerden ayrılıyorduk. Birkaç gün içinde gitmiş olacaktık.

"Rodeo," dedi Aubin mutlulukla. Babam kaşlarını kaldırdı. "Çocuğumu ata binen insanları izlemeye mi götürüyorsun?" Elini başıma koydu. "İyi misin Val?" Annem Ben omuz silerken güldü. "Peki, sadece emin ol

Bu gece döneceğim. Annen büyükannenle buluşacak, yani sen bende kalacaksın. Film, abur cubur. Kulağa ideal geliyor." Aubin'e baktı. "Bu gece kalıyor musun, Aubin?"

Aubin başını eğdi. "Annem de aradı aslında. Onunla lokantada buluşacağımı söyledi. Beni görmek istiyormuş."

Babam Aubin'in başını okşadı. "Bana ihtiyacın olursa, ara."

"Evet, efendim."

Evden çıktık ve Aubin'in kamyonetine bindik. Biz rodeoya kadar 20 mil boyunca hızlıca gittik. Oraya vardığımızda öğleden sonra olmuştu. Stadyumu görür görmez midem bulandı.

Aubin aklımdan geçenleri okuyarak, "İyi olacaksın," diye beni rahatlatmıştı. Elini bacağıma koydu. "Sakin ol." Bu konuda iyi olmuştu. Ne zaman strese girmeye başladığımı anlıyordu. Stres ve öfke nöbetlerimin en büyük iki tetikleyicisiydi.

Derin bir nefes aldım ve sonra bıraktım. Yirmi dakika sonra park etmiştik ve içeri giriyorduk. Kalbim kalabalığın içinden geçerken göğsümde çarpıyordu. Bu insanlardan yiyeceğim boku bekliyordum ama asla

geldi. Soda ve sosisli aldık ve eyerli atları izledik.

"İşte Lucious," dedi Aubin. Binicinin yanında duran bir adamı işaret etti. "Onunla antrenman yaptı. Gidip ona merhaba diyeceğiz.

Sonrasında da ahırlarda." Lucious ikinci güne geçmek için yeterince iyi bir zaman elde etti, ancak liderlik tablosunun zirvesinde değildi.

Aubin'i tezgahların arkasına kadar takip ettim. Burası sessizdi; çoğu insan ana gösteriyi izliyordu. Boş tezgâhların arasına zar zor girmiştik ki, "Sen benimle dalga geçiyor olmalısın."

Başımı sağa çevirdim ve Jase ile Aubin'in diğer eski arkadaşlarının bize doğru yürüdüğünü gördüğümde tüm kemiklerimi korku kapladı. Aubin beni arkasında tutarak yanımdan geçti.

Aubin, "Hadi oradan, Jase," diye uyardı. Aubin'in kolunu ittim ve hemen yanında durdum. Eğer bir sorun çıkarsa, hemen yanında olacaktım.

Jase güldü. "Şimdi de zencisever mi oldun, Aubin? Dedikoduları duydum. Kahretsin, rodeo sahnesinden bir anda düştün. Ama söylentilerin doğru olmasını hiç beklemiyordum." Jase aşağıyı işaret etti.

Aubin'in dövmesine. "Mongreller birkaç ay önce senin çantan değildi."

"Evet, işler değişir."

Jase yüzüme doğru işaret etti. "Az kalsın başımızı büyük bir belaya sokuyordun." Etrafında duran diğerlerini işaret etti. "Bizi polislere satmaya çalıştın." Başını iki yana salladı. "Kötü hareket, melez."

Titremeye başladım, öfke beni ele geçirmişti. Jase öne çıktı, üç arkadaşı da arkasından geliyordu ve ben de o pisliğe doğru koştum. Yumruğumu suratına indirdim. Aubin de yanımdaydı ve dövüşüyordu. Ama dörde karşı iki asla iyi bir eşleşme değildi. Çok geçmeden yere düştük. Aub'a baktım; bir kez daha onları iyileşen yüzünden itiyordu
hırpalanıyor ve yaralanıyor.

"Hey!" diye seslendi bir ses durakların arkasından. Jase ve diğerleri koşarak uzaklaştı.

Tavana baktım, kirişler eğilmeye başlamıştı. "Aub," diye mırıldandım, ona elimi uzattım. Dilimi ağzımın içinde yuvarladım. "Metal tadı alıyorum."

"Aubin Breau? Sen misin?"

Gözlerimi kırptırdım, kendime geldim. Bir çeşit koltuğun üzerindeydim. Etrafıma bakındım ama çevremdekileri tanıyamadım. Kısık sesler duyabiliyordum. Kolumu hareket ettirmeye çalıştım ama ağrıyordu.

Başımı çevirip yana bakmayı başardım. Yıldızları ve ayı gördüm. Gece etrafımızı sarmıştı. Gözlerimi kırptırdım ve Aubin'i görene kadar tekrar kırptım. Yanında bir adam vardı... kahverengi saçlı bir adam.

Lucious mu? At üstünde izlediğimiz.

Aubin'in yüzü görüş alanımı doldurdu. "Hey, Val. Daha iyi hissediyor musun?" Ağzım kurumuştı. Aub doğrulmama yardım etti ve bana bir şişe su uzattı. Bir dikişte içtim, sonra nefes nefese kaldım. Kendimi güçsüz hissediyordum. Aubin'in yüzüne bir kez bakınca kavgayı hatırladım.

Elimi yüzümde gezdirdim. "Saat kaç?" "Akşam sekiz," diye cevap verdi. "Biraz önce geldin ama sonra tekrar uykuya daldı. Lucious dinlenmen için seni buraya getirmeme yardım etti."

Etrafıma baktım. Bir karavandaydım. "Eve gitmeliyim." Kanepeden kalkmaya çalıştım. Aubin kalkmama yardım etti ve kamyonetine doğru yürüdük. "Cep telefonum mu?" diye sordum.

"Dövüşte parçalandı."

"Kahretsin. Ailem endişelenecek."

"Anlayacaklardır." Ve anlayacaklarını biliyordum. Hiç kimse "Melez" yüzümü gösterdiğimden beri hedef haline geldiğim o küçük kasabaya geldiğimizden beri önümüze dökülen pislikleri onlardan daha iyi anlıyordum.

Eve dönerken sessizdik. Söyleyecek ne vardı ki? Buradan ayrılmak için sabırsızlanıyordum. Eve vardığımızda Evimden sadece bir mil kadar uzaktayken Aubin gözlerini kısarak "Bu da ne?" diye sordu.

Yorgun gözlerimi sürükleyerek ön camdan dışarı baktım. Bir Yüksek ağaçların arkasından turuncu bir ışık parlıyordu. Evimi çevreleyen ağaçlar. Ağaçların tepesinden yükselen yoğun dumanı gördüğümde midem alçaldı, kalbimi de beraberinde götürdü ve yere çarparak parçalandı.

Vücudum gerildi. "Evim," diye nefes nefese kaldım. Panik içime işledi ve her şeyimi kontrol altına aldı. Aubin

ayağını gaza bastı. Ama ahşap eve giden toprak yola yaklaştıkça alevler daha da netleşiyordu. Turuncu ve kırmızı alevler gökyüzüne doğru yükseldikçe yükseliyordu.

Aubin kamyonu sağına çevirdiğinde nefesim kesildi. Evim alevler içindeydi. Kamyonetin kapısının kolunu buldum ve kapıyı açtım. Aubin hemen yanımdaydı.

"Ailem ..." Sesim kesilerek söyledim.

"Annen annesinin yanına gitti. Baban Aubin beni temin etti," dedi. Ama sözlerine karışan şüpheyi duydum.

"Anne!" Çığlık attım, burada olmaması için dua ediyordum, öfkeli ateşin içinden içeri girmenin bir yolunu arıyordum.

"Baba!" İleri atıldım, merdivenlerden ön kapıya çıkmaya çalışıyordum. Yangın kollarıma vuruyor, derimi haşlıyordu.

"İçeri girmenin bir yolunu bulamıyorum!" Aubin bağırdı ... ve sonra duydum.

"VALAN!" Başımı geriye attım ve tavan arasına baktım. Pencere sıkışmıştı, biri çerçeveyi itiyordu. Gözlerimdeki suyu sildim ve onun annem olduğunu gördüm.

"Anne!" Pencerenin altına gelene kadar evin içinde koştum. Elleri camı tokatlıyordu. Sonra başka bir çift el gördüm. "Baba," diye fısıldadım boğuk bir çığlıkla.

"Hayır!" Ayaklarımın üzerinde sallandım, sağı sola kaydım, tırmanma duvarını yıkmak için her şeyimi ortaya koydum, yakıcı alevler.

"Aubin!" Bağırdım.

Bir anda yanımdaydı, elleri başının üzerindeydi. Ama gözlerimi ailemden alamıyordum. Annem ağlıyordu, mavi gözleri benim üzerimdeydi. Babam onun arkasındaydı ama yüzünde hüzünlü bir kabullenmişlik ifadesi vardı.

"Hayır!" I

tekrar seslendi, sonra babam annemi camdan çevirip kollarıyla sararak göğsüne bastırduğunda sustu. Alevlerin sıcaklığı yüzümü yaktı; yanmış saçların kokusu burnuma ulaştı. Ama gözlerimi ayıramıyordum. Gözyaşlarım yüzümden aşağı akıyordu.

ailemin ölümünü izledim.

Annem yüzünü bir kez daha bana doğru çevirdi ve "Seni seviyorum" diye mırıldandı. Bacaklarımı hissedemiyordum. Büyük bir çatırtı duydum ve annemle babamın durduğu tavan arası çökerek aşağıdaki alevlerin içine düştü.

"HAYIR!" İleri atıldım ve eve doğru koştum. "HAYIR!" Sesim kısılana kadar tekrar tekrar bağırdım. Koştum,

Eve girmek için her yolu deniyorlar. Hâlâ hayatta olabilirler. Sadece yaralanmış olabilirler.

Ama daha iki adım bile atamadan Aubin kollarını bana doladı ve beni geri sürükledi. Kaçmak için mücadele ettim ama yere düştük. Tam o sırada ev patladı, bir alev bulutu evin üzerinde mantar gibi yükseldi.

yıkık dökük harabeler.

Kıpırdayamadan, anlık keder ve şoktan oluşan arafta donmuş bir halde, evin geri kalanının yangın tarafından harap edilmesini izledim. Verecek bir şey kalmayana kadar ağladım. İtfaiyeciler eve ulaştığında, ev sadece bir kül yığınının ibaretti. Ama biliyordum ki, enkazın arasında bir yerlerde, ölürken bile birbirlerine tutunan bir çift vardı. Çünkü enkazdan

Tanıştıkları dakika, aşkları için savaşmışlardı. Herkes onlara bunun yanlış olduğunu söylerken aşkları için savaştılar.

Ve aşkları için öldüler. İnsanlar farklı ten renklerinin ötesini göremedikleri ve altlarındaki birbirine dolanmış kalplere hayran olamadıkları için öldüler.

. Çünkü aşk renkleri görmez. Sadece saf kalpleri görür.

Öne doğru yığıldım, başım göğsüme düştü. Gözlerimden yaşlar boşandı ve göğsüm hıçkırıklarla doldu. Yıllar önce o geceden beri hiç bu kadar gürültülü hıçkırık dökmemiştim.

"Sus," diye fısıldadı Sia, benimle birlikte ağlıyordu. Onun Elimi kavradı ve ben de ona tutundum. Sanki beni ayakta tutan tek şey oymuş gibi ona tutundum. Bir el omzumu sıktı; Kovboy olduğunu biliyordum. Bu hareket o gece hissettiklerimi yansıtıyordu. Yüzüne bakmaya cesaret edemedim. Bakabileceğimden emin değildim. Diğer tek kişiye bakamazdım.

O yangına tanık olan. Onları gördüm, ellerini açmış, yardım istiyorlardı. Çünkü aşık olmaya cüret etmişlerdi.

"O bendim ..." Fısıldadım. "Hepsi benim yüzümden oldu." Bedenimin enerjisi tükenmişti. Sia uzanmam için bana yol gösterdi. Oda dönmeye başladı. Göğsüme kıvrıldı, elleri benimkini tutuyordu. Yatağın ucunda oturan Kovboy'u gördüm, pencereden dışarı bakarken gözleri odaklanmamıştı.

"Değildi, bebeğim." Sia elini ıslak yüzümde gezdirdi. "Ama öyleydi." Gözlerimi sıkarak kapattım. "Her şey yoluna girene kadar bir motelde kaldık." Kovboy'u işaret ettim. "Yetkililer bunun bir kaza olduğunu söyledi. Fırın arızası saçmalığı."

"Gördün mü?" dedi, yatıştırmaya çalışarak.

"Ama bir not aldık. Motelimizin kapısının altında-" Sözlerim kesildi, uzuvlarım kurşun gibi oldu. Ne olacağını biliyordum. Ancak bu sefer, onunla savaşmaktan nefret ediyordum.

"Klan'dı." Kovboy'un benim yerime bitirdiğini duyunca gerildim. Çünkü her zaman yaptığı şey buydu.

Taşıyamadığım parçaları toplardı. Gözlerimi kapalı tuttum, notu zihnimde onunla birlikte okudum. "Irkları dışında evlendikleri için olduğunu söylediler." Kovboy önyargılarından iğrenerek tısladı. "Ve dünyaya melez bir iğrençlik getirdikleri için ibret olsun diye öldürülmeleri gerekiyormuş."

"Ben . . ." Kısık sesle söyledim. "Ben doğduğum için öldüler." "Hayır." Sia elimi çekti. "Bunu kendine yapma."

"Ona beyaz fahişe dediler. Ari ırkına ihanet eden yarış." Kuru dudaklarımı yaladım. "Ona siyah seven bir sürtük dediler."

Sia'nın yüzü yumuşadı, sonra ifadesi anlayışlı bir ifadeye dönüştü. "Ky..." diye fısıldadı. "Bu yüzden onun peşinden gittin."

Başımı salladım. "Ve nöbetlerim yüzünden öldüler." Dilim konuşamayacak kadar kurumuştum ama yine de zorlamayı başardım,

"Orada olmaması gerekiyordu. . onun yerine ben olmalıydım ... ama o kaldı, eve gelmemi bekledi, çünkü nöbet geçirmiştım. İyi olduğumdan emin olmak için bekleyebilirdi." Oda eğildi. "Onlar Mahvettim her şey . . ."

Sia kolumu tuttu. Gözlerim kamaştı ve dilimde metalik bir tat hissetmeye başladım. "Kovboy," diye mırıldandım, tam o sırada dışarıdan yüksek bir çarpma sesi geldi. Sia sıçradı, ve Kovboy ayağa kalktı. Hayır! Hayır! Çığlık atmaya çalıştım ama

Ağzımdan hiçbir şey çıkmadı. Kendime gelmek için savaştım, yataktan kalkmak için savaştım. Ama hareket edemiyordum.

"Onu saklayın!" Kovboy aradı.

Sia beni hareket ettirmeye çalıştı. "Onu kaldıramıyorum!"

Bayılmış olmalıyım, çünkü kendime geldiğimde karanlık bir odadaydım. Dışarıdan gelen seslerin yumuşak mırıltılarını duydum, ardından araba kapılarının kapanma sesi ve tiz bir çığlık geldi. Kafam karışmıştı, neredede olduğumu bulmaya çalıştım. Neler olduğunu anlamaya çalıştım. Ama karanlık ben anlayamadan beni tekrar altına çekti.

Ve daha fazla karşı koyamadım.

Onuncu Bölüm

Hush

Gözlerimi açtım. Zifiri karanlıktı. Hangi cehennemde olduğumu merak ettim... sonra kayıp parçaların anılar aklıma gelmeye başladı. Başımı salladım. ... ahşap döşeme tahtaları üzerinde ağır ayak sesleri ... çığlıklar, bağırışlar ... ve ateşlenen silah sesleri.

Hayır. Kalkmak için çabaladım. Başım bir şeye çarptı. hemen üstümde. Yukarı baktım. Bazı çıtaların arasından ışık sızıyordu. Elim üstümdeki tahtaya çarptı. Biraz kımıldadı ama bir şekilde kapalıydı. İttim ve ittim, açmak için hâlâ sahip olduğum azıcık gücü kullanarak. Bir çıtırtıyla tahta yerinden oynadı; Sia'nın alt kattaki dolabının döşeme tahtalarının içine yerleştirilmiş bir kapıydı bu.

"Sia!" Dışarı çıkarken seslendim, sesim sessiz ve boğuktu -Nöbetin artçı etkileri. Suya ihtiyacım vardı. Ağzım

kupkuruydu. Ama ayaklarım beni evin içinde dolaştırdı. Her odayı kontrol ettim, kalbim her adımda daha hızlı atıyordu. "Aubin!" Göğsüm sıkıştı. Girdiğim her oda darmadağınktı, mobilyalar yan yatmıştı. "Hayır," diye fısıldadım, tenim terden kayganlaşmıştı.

Ön kapıdan fırladım. Ahıra doğru olabildiğince hızlı koştum. Daha ışığı yakmadan ahırın altından gelen kanı gördüm.

Sia'nın tüm değerli atlarının öldürüldüğünü bildiğim için bakmaya zahmet etmedim... sonra yerde bir el gördüğümde ayaklarım durdu, betonun üzerinde gevşek bir şekilde yatarken parmakların etrafında kan birikmişti.

Oraya kaynaklanmıştım. Çünkü o bir kadın eliydi. "Sia," diye fısıldadım. Bacaklarım titriyordu ama onları hareket ettirdim. Köşeyi döndüğümde nefes alamıyordum. Her parçam onun gitmiş olduğunu görmeye hazırđı. Sonra koyu renk saçları hızlı bir nefes verdim ve kızın yanına atladım. "Clara," diye seslendim nazikçe ve nabzını kontrol ettim. Ama buna gerek yoktu. Gözleri donmuş bir halde tavana bakıyordu, Hades'in eli ölümcül pençesiyle onu sıkıca kavramıştı.

Kurşun yarası kalbinin ortasına kadar ilerlemiş.

Kahretsin. Ayağa kalktım, etrafıma bakındım ve ne yapacağımı bulmaya çalıştım. Eve doğru koştum. I garaj kapısını açtım, eski Harley'e atladım. I Çiftlikten çıkıp beni Hangmen'e götürecek arka yollara girdim.

Bisikletin tükettiği her kilometrede, ne kadar süredir dışarıda olduğumu ve beni döşemelerin altına kimin koyduğunu düşünmeye çalıştım. Ve dahası, neden onlar da oraya girmedi?

Clara sıcaktı ama normal vücut sıcaklığının altındaydı, bu da bana bir süredir orada olduğunu gösteriyordu. "Siktir!" I yüzümü tokatlayan rüzgara karşı çığlık attı.

Garcia. Öyle olmalıydı.

"Siktir!" Tekrar çığlık attım ve sağa, yerleşkeye doğru döndüm. Ellerim gidonun üzerinde titriyordu. Bedenim dinlenmek istiyordu ama bunun olmasına imkân yoktu.

Aubin.

Sia.

Siktir!

Zane ve Lil' Ash kapıda oturuyordu. Durdum. Birbirlerine baktıklarını gördüm, belli ki endişeliydiler. "Açın kapıyı lanet kapı!" Motoru devirerek bağırdım.

Birbirlerine tekrar baktılar. Uzaklaştırılmışım. Beni ya da Cowboy'u buraya yaklaştırmamaları için emir almışlardı. "Bu acil bir durum!"

Zane hücreye doğru gitti ama Lil' Ash benimle göz göze geldi. Yüzümde bir şey gördüğü belliydi, beni içeri aldı. Kapıda

Ben geçerken zar zor açıldı. Neredeyse bisikleti fırlatıp durduracaktım ve seleden fırladım. Hafifçe sallanarak koştum ve bara daldım. Bunu yaptığım anda kardeşlerim ayağa fırladı, elleri silahlarında.

AK gözlerini devirdi. "Siktir, Hush. İstilaya uğradığınızı sanıyordum." Keskin nişancı gözleri kısıldı ve Viking'i iterek, "Sorun ne? Bok gibi görünüyorsun."

"Görmem gerek-"

"Burada ne halt ediyorsun?" Ky başkanın ofisinden hızla çıktı ve bana doğru koşmaya başladı. Mavi gözleri, aynı Sia'nınki gibi lanet olası gözleri kırmızı ve yorgundu ... ama lanet olası bir öfkeyle doluydu.

"Onu yakaladılar," diye cevap verdim. Ky olduğu yerde durdu. Yüzümün korku ve öfkeyle buruştuğunu hissettim. "İkisini de yakalamışlar."

Ky'nin yanaklarının rengi soldu. Kardeşı hareket etmedi. Styx onu itip geçti ve yüzüme baktı. Elleriyle işaret etti ama öğrenmeyi başardığım birkaç kelime, nöbetin etkilerini hâlâ hissettiğim için odaklanmakta zorlandığımdan bulanıktı.

"Ne dediğini anlamıyorum!" Bağırdım.

AK, gözlerini ellerinden ayırmadan Styx'in yanına geldi.

"Ne oldu? Kim aldı onları?"

Başımı salladım, ayaklarımın hareket etmesi, peşlerinden gitmem gerekiyordu. Ama nerede olduklarını bilmiyordum.

"Garcia, sanırım ..." Gözlerimi sımsıkı yumdum, kafamda bir tür anı canlandırmaya çalışıyordum. "İspanyolca duydum ..."

I

gözlerimi açtığımda Styx'in gözlerinin benimkilere dikilmiş olduğunu gördüm. I

bakışlarımı yere indirdim. Elim traşlı kafamın üzerinde

defalarca gezindi, sırf elimde bir şeyler olsun diye

onunla ilgisi yok. "Bütün atlarını öldürdüler." Odadaki

gerilimin yükseldiğini hissettim. "Ve yardımcısı . . . Clara.

Kahretsin, kaltak çok gençti. Onu kalbinden vurdular."

"Neredeydin?" Soruyu AK sordu ama Styx'ten geldiğini biliyordum. Dilsizdim, nöbetlerimi gizli tutma ihtiyacı dudaklarımı lehimliyordu.

"Neredeydin lan sen?" Ky'nin sesi ölümün ta kendisi gibiydi. Başımı eğdim, kalbim hızla atmaya başladı. İki el göğsüme çarptı ve beni geriye savurdu. Bir masaya ve sandalyelere çarptım. Yerimden kıpırdamadım ama Ky'nin elleri bir kez daha kesiğimdeydi ve beni göğsüne çarpmam için çekiyordu. "Neden kız kardeşim ve Kovboy kaçırıldı da sen kaçırılmadın? Sen oradaydın, beni koruyordun.

O! Neden o gitti de sen buradasın?" diye hırladı. "Ödlek olduğun için mi? Onların geldiğini görüp kendini kurtardığın için mi? Onun yanına yaklaşmana asla izin vermemeliydim. Sen ona ait değilsin. Kendini kurtarmak ve-"

"Çünkü ben sara hastasıyım, orospu çocuğu!" Ellerini kesiğimden çektim ve onu geri ittim. Bıkmıştım. Çoktan bitmişti. Her şeyle işim bitmişti. Ait olmadığımı söyleyip duran tüm bu piçlerle. Bıkmıştım artık. "Ben sara hastasıyım ve lanet bir nöbet geçirdim." Tekrar ona doğru gittim ama eller beni belimden yakaladı. Baktım

Nazi pisliğini kesiğimde görünce kıpkırmızı kesildim.

Döndüm ve yumruğumu Tanner'ın çenesine indirdim. Kafası geriye savruldu. Tank ileri atılıp Tanner'ı uçan yumruklarımdan kurtardı.

Nefes nefese döndüm ve Ky'ye dik dik baktım. "Ve ben ona aitim. İkisine de!" Gözlerimin arkasında öfke gözyaşları birikti. Kovboy burada olsaydı bana sakın olmamı söylerdi. Ama burada değildi. Onu götürmüşlerdi ve ben burada tek başımaydım.

"Gerçekleri konuşalım kardeşim. Siyah olduğum için. Kız kardeşinin lanet olası bir melezle birlikte olmasını istemedin, değil mi? Bir melezle?" Çenemi kapatmam gerektiğini biliyordum ama başlamışken duramazdım.

"Rakun kız kardeşini korumada başarısız oldu - çiftliği korumadan kurtların önüne attığın kız kardeşini, çünkü o bir hortlakla yatıyordu. Sadece Kovboy olsaydı, umurunda bile olmazdı. Ama ben de orada olduğum için, bu senin Aryan benliğin için gerçek bir sorun haline geldi. Evet, VP?" Ky ağzını açtı ama ben durduramadım. "Bu lanet kulüp! Hepiniz tıpkı diğer herkes gibisiniz! Daha on yıl önce beyaz olmayanları içeri almaya başladınız. O zamana kadar sadece beyaz kardeşler vardı."

Duvardaki saate baktım. Midem korkuyla burkuldu. "Dört saat," diye tahmin ettim ve lanet kalbimin parçalandığını hissettim. "Kaçırılmalarının üzerinden yaklaşık dört saat geçti."

"Siyah olduğun için değil." Ky'nin sesi sessiz odada gök gürültüsü gibiydi. Nefes almaya çalıştım. Nefes almaya çalıştım.

Nabzımı sakinleştiriyordum. En iyi arkadaşım, lanet olası kardeşim ve olduğum kaltak

...aşık olduğum tek kişi bir insan taciri tarafından kaçırılmıştı. Sia'ya sahip olmak isteyen sadist bir piç... ve muhtemelen Aubin'i onu da sevdiğini söyledi.

Ky'nin botları görüş alanıma girdi. "Veremezdim Siyah olman umurumda değil. Kahretsin, neon pembe ya da kızıl bile olabilirsin-"

"Hey!" diye itiraz ettiğini duydum Vike'nin.

"Ama siyah olduğun için değil."

"Nöbet mi geçiriyorsun?" AK sordu. Kafamı kaldırdığımda Styx'in ellerinin çalıştığını gördüm.

"Meksika'ya geliyorum. Geride kalmayacağım. O benim kaltağım ve en iyi arkadaşımı aldılar. Ceza almayacağım. Ve eğer seninle gitmiyorsam, yalnız gideceğim. I

nöbet geçirdim ve beni taşıdılar. Beni sakladılar, böylece götürülmedim. Neden onlar da saklanmadı bilmiyorum." Boğazımdaki yumruyu yuttum. "Lanet olası bir katliama uyandım ve onlar gitmişti."

Styx'in çenesi sıkıştı. Ellerini kaldırdı. "Seni cezalandırmıyorum," dedi AK tercüme ederek. İri yarı kardeş Ky'nin yanına geldi. "Bize söylemeliydin," diye devam etti AK,

Styx'in ellerini takip ederek.

"Onları nasıl geri alacağız?"

Ky, "Kiliseye, hemen," diye emretti ve hepimiz onu takip ettik.

Ky konuştu ve Styx'e tercümanlık yaptı. "Nerede yaşadığını biliyoruz. Oraya daha önce de gitmiştik." Sia'yı düşündüm, dışarı çıkmayı nasıl başardığını anlatmıştı. Styx önce Ky'ye, sonra hepimize baktı ve "Diablos'un başkanı Chavez'le yakın temas halindeyim. Garcia'yla işler kötüye giderse yardım etmeyi kabul etti."

Styx durakladı ve Ky bu kez kendi adına konuştu. "Garcia Quintana kartelinin bir parçası. Daha önce gittiğimizde küçük bir operasyonu vardı; şimdi ise çok büyük. Kartelin patronu Alfonso Quintana, Garcia'nın işine büyük yatırım yaptı." Ky yuvarlandı

elini masanın üzerinde yumruk yaptı. "Artık sadece orospuları taşımıyor. Silah ve kar da taşıyor."

Styx imzaladı ve Ky, "Diablo bölgesine tecavüz ediyorlar. Özellikle de kar. Chavez çok kızgın."

Ky Styx'e baktı. "Sia benim kız kardeşim. O yüzden ben de giriyorum. Styx de öyle." Bana baktı. "Hush içeride olacak. Kovboy orada.

O da öyle. Ona ne yapacaklarını bilmiyorum... Meksika'ya varıp varamayacağını bile. İsteddiği benim kız kardeşim."

Lanet kalbim çatladı. Aubin'in gittiğini düşününce ellerim titremeye başladı. Bacağım zıpladı. Kafamın içinde onun sesini duydum. Sakin ol, dostum. Soğuk bedenini görene kadar öldüğüne inanmayacaktım.

Eğer yapsaydım işlevimi yerine getiremezdim.

"Klan da onlarla çalışıyor." Ky, Tank ve Tanner'a baktı. Tanner her zamankinden daha solgundu. Elleri Masanın kenarını kavrıyordu ve gözleri odaklanmamıştı. "Zaten boğazımıza sarılmış durumdalar. Ve Chavez kartele karşı çıkarsak ..." Ky Styx'e baktı. Styx başını salladı. "Savaşa gireceğiz."

Oda gergin bir sessizliğe gömüldü. Gözlerimi masanın etrafında gezdirdim. Kardeşlerin hepsi hareketsizdi, bazıları

Ky'nin sözleri havada asılı kalırken diğerleri. Savaş. Kulüp için hiç savaşa girmemiştim. Bu bölüm sadece birkaç yıl önce Diablos'a karşıydı ama New Orleans hiçbir zaman yardıma çağırdılar. Bu kardeşlerin çoğunun o savaşta savaştığını biliyordum. Styx'in babasına mal olan savaşta. Ky ve Sia'nın anne ve babasına mal olan savaş.

Dikkatim Tanner'da kaldı. Çünkü bu sadece onun için bir savaş olmayacaktı; ailesine karşı da olacaktı. Kulübe olan sadakatinin babasına, amcasına ve küçük kardeşine karşı gelmeye dayanabileceğinden emin değildim.

Ayağa kalktım. "Ben de varım."

Smiler da ayağa kalktı. "Ben de varım."

AK ayağa kalktı. Bir saniye sonra Flame ve Viking onu takip etti. Tank, Bull ... ve nihayet Tanner ayağa kalktı. Mavi gözlerini kaldırdı ve "Ben varım" dedi.

Ky ayağa kalktı, onu Styx izledi. Styx başını salladı. Ellerini kaldırdı. "O zaman gidiyoruz."

Lanet göğsüm şişti. Ky bana baktı. "Biri o Garcia denen pisliğe nerede olduğunu söylemiş."

Başımı salladım, düşünmeye çalıştım. "Veteriner," diye fark ettim ve adını hatırlamaya çalıştım. "Gomez. Tito Gomez." Elimi salladım.

Ky'nin başına gelenler yüzünden Tanner'ın geçmişini kontrol ettirme şansımız olmadığını fark ederek kendime kızmaktan daha fazlasını yaptım.

Ky Tanner'a başını salladı. Tanner da başını salladıktan sonra odadan çıktı, şüphesiz adam hakkında bulabileceklerini bulmaya çalışıyordu.

Styx ellerini kaldırdı. "Otuz dakika içinde gidiyoruz. Ne yapman gerekiyorsa yap. Geri götürmemiz gereken bir erkek ve kız kardeşimiz var."

"Ve birkaç lanet Nazi ve Meksikalı da bir savaş seçmek için" diye ekledi Viking. Gülümsedi. "Tam bana göre bir gün!"

Kardeşler dışarı çıktı. Tam çıkmak üzereyken Ky kolunu uzatarak beni durdurdu. "O güçlü," dedi. Başkan yardımcımın sesinde bir dünya acı duydum. Nasıl olmasın ki? Sia'nın ona söylediği son şey artık onunla hiçbir şey yapmak istemiyordu.

"Biliyorum." Kolunu iterek geçtim. "İkisi de öyle."

Bara doğru yürüdüm ve kesemden haplarımı aldım. Onları yuttum ve silahlar için cephaneliğe gittim. ile Geçen her saniye kafamda onların yüzlerini canlandırıdım. Aldığım her nefeste, yıllarca süren isim takmaların, yediğim yumrukların ve aldığım morlukların birikmesine izin verdim.

İçimde yürüyen bir öfke topuna dönüşene kadar. Otuz dakika sonra Sia'nın babasının bisikletine bindiğimde, Ky sanki bir hayalet görmüş gibi bana bakarken, yerleşkeden çıktık.

Ziyaret edeceğimiz bir veteriner vardı.

Ky ağzına bir yumruk daha indirirken, kan herifin duvarına sıçradı. Lanet olası Tito Gomez'in kafası geriye düştü... sonra puşt gülümsedi. Beyaz dişlerine kan yapışmıştı. Ky'nin beyaz gömleği kıpkırmızıydı. Styx durdu Başkan Yardımcısı'nın arkasında, soğukkanlı. Ama ela gözlerinde bu piçi öldürmeye hazır olduğunu görebiliyordum.

"Çatlayacaksın," diye ısrar etti Ky, üstünü ve gömleğini çıkararak. Çıplak, yırtık vücudu ortaya çıktı. Ky boynunu kıvırdı ve parmak eklemlerini kırdı. Bir bıçak aldı ve herifin göğsüne sapladı. "Quintana kartelinde bir kuzenin var, ha?" dedi Başkan Yardımcısı, sanki bir yaz fırtınasından sonra gökyüzü kadar sakindi. Gözleri farklı bir hikâye anlatıyordu. Her şeyi lanet gök gürültüsü ve kasırgalar.

Ky getirdiği gaz bidonunu aldı ve Gomez'in taze yarasının üzerine döktü. ığlık attı ama ağzını kapalı tuttu. Dişleri acıyla gıcırdıyordu ve parmak eklemleri bağlı olduğu sandalyeyi kavrarken bembeyaz kesildi.

"Garcia'da işe yarıyor," diye devam etti Ky, hıyarın koluna bir santim uzunluğuunda bir kesik daha atarak.

Kenara çekildim, titriyordum, bu sikin üzerine cehennemi salmak istiyordum. Sanki beni hissetmiş gibi başını çevirdi. "Arkadaşının dövmesi seni ele verdi." Donup kaldım.

"Kuzenimden uzun zamandır haber alamıyordum. Onu yıllardır görmemiştim. Bana söylediğinde Garcia'nın Elysia Willis'inin Helen Smith olması gerektiğini biliyordum. Erkek arkadaşının dövmesi de bunu doğruladı."

Tanner elinde Gomez'in hücresiyle kapıdan içeri daldı. "Bu pisliğin telefonundan bir ipucu buldum. Kuzeni kesinlikle Garcia'yla alışıyor. Diablos'un başkanıyla konuştum.

Diablos

Oraya vardığımızda nereye gideceğimizi biliyoruz.

Başavuşları eski Quintana kartelinden. Bir süre önce Garcia ile çalışmış. Yıllardır aynı yerde olduğunu doğruladı. nce." Omuz silkti. "Chavez'in söylediklerine bakılırsa, ağabeyim ayıklama konusunda oldukça iyi. Daha da iyisi, Garcia'yı ve adamlarını iyi tanıyor."

Ky, Gomez'e döndü. Styx'in Alman bıçağını aldı ve göğsüne sapladı. Gomez çığlık atarken Ky bıçağı çıkardı ve başını kaldırıp baktı. Yüzündeki savaşı görebiliyordum ama "Son darbeyi ister misin?" dedi.

Daha nefes bile alamadan harekete geçmiştim. "Sana güvenmiş amına koyayım," diye hırladım onun sikik suratına.

Gözlerinde pişmanlığa benzeyen bir şeyin parladığını gördüm. "Eğer onu ele vermeseydim... kimliğini saklasaydım, onlar onun yerine benim için gelirdi."

"Şimdi de bizimle uğraşmak zorundasın," diye tükürdüm. Omurgasız amcık için lanet bir sempati. Sapı sıkıca tutarak kaldırdım, tam vuracaktım ki Gomez, "Bu . . . senin hatandı." Öksürdü, göğsüne kan sıçradı. "Sen ve kovboy onu ele verdiniz." Gülümsedi. "Ölürlerse sorumlusu sensin."

Daha son sözünü bile tamamlamadan bıçağı kalbine sapladım ve gözlerinin ölümle bulutlanıp başının yere düşmesini izledim. Bıçağın üzerindeki kanı sildim ve Styx'e geri verdim. Bir şey söylemek ister gibi görünüyordu ama o söyleyemeden ben oradan uzaklaştım.

Laredo'ya ve Diablos'a gitmek için bisikletime atladım.

Çünkü söylediklerinin doğru olduğunu biliyordum.

Onların kaçırılması tamamen benim hatamdı.

Chavez bizi yerleşkenin içinde karşıladı. Biz bir tarafta, on iki Tejanos diğer tarafta bize bakıyordu. Styx, Ky ile birlikte öne çıktı. Chavez de aynısını yaptı. Yirmili yaşlarının sonlarında görünen, uzun siyah saçlı ve açık kahverengi gözlü, zayıf ve kaslı bir adam Chavez'in yanında durdu.

Styx onun elini sıktı. Hikayeleri duymuştum. Eski başkanımız, Styx'in babası, karısını Diablos'un eski başkanına, Chavez'in babasına kaptırmıştı. Styx annesiz büyümüştü. İki babası da savaşta ölmüştü. Ky'ninki de. Sonra Chavez koltuğa oturduğunda, öz annesinin adı olan Chavez yerine babasının adı olan Sanchez'i reddetti. Babalık sorunları herifin gözeneklerinden sızıyordu. Bu haydut dünyasının olabileceği kadar berbattı.

Phebe'yi Meister'dan geri almamıza yardım etmişlerdi, yeter ki bir gün iyilikleri karşılık bulsun. Bu sefer kişiseldi.

Chavez silah arkadaşını işaret etti. Adamın dövmele kolları göğsünün üzerinde çapraz duruyordu.

"AK?" Vike'nin fısıldadığını duydum. "Herif çok yakışıklı, ha?"

Lanet çenesini asla kapalı tutamayan kızıl kafalı deve gözlerimi deviriyordum. Diablo SAA gözlerini sekreterimize çevirdi . . ve piç kurusu gülümseyerek gümüş bir dil yüzüğünü ortaya çıkardı.

"Am gıdıklayıcı. Güzel," dedi Vike onaylayarak. AK ona susmasını söylemiş olmalı; sessizlik çöktü.

"Bu Shadow," dedi Chavez. Gölge selamlamak için çenesini eğdi. "Seni içeri alacak." Chavez durakladı. "Bazılarınız. Hepiniz gidemezsiniz."

"Ben gidiyorum." Ky'nin arkasında durmak için hareket ettim.

Gölge bana baktı. Styx ellerini kaldırdı ve imzaladı. Ky tercüme etti. "Ben ve Ky, Hush." Styx arkasına baktı.

"Tanner. Sana da ihtiyaç olacak." Tanner şaşkınlıkla başını kaldırdı. Herifin beti benzi attı. Ama başını salladı. Styx gözlerini kıstı. "O kadar iyi mi?"

Tanner olduğu yerde kıpırdandı. "Evet."

"Teknik bilgin var. İhtiyacım olabilir." Sonunda Styx AK'ye baktı. "Sen keskin nişancı görevindesin. Geliyorsun ama

geri çekiliyorlar." Diğer kardeşlerin gözleriyle karşılaştı.

"Hepiniz geri dönmemiz için yolu gözleyeceksiniz. Lanet olası cephane, bıçaklar, elinizde ne varsa."

"Bizi de yakaladınız," dedi Chavez. Styx Diablo başkanını kısık gözlerle değerlendirdi. Elini sakallı yüzünde gezdirdi. Chavez'in bakışları Tanner ve Tank'e kaydı, dudağı tiksintiyle kıvrıldı. Tekrar Styx'e döndü. "Quintana'nın ve Garcia Klan ile güçlerini birleştirdince radarımızdan çıktılar. Teksas'ta bizim bölgemizi ele geçirmelerine destek olduklarında da işimiz bitmişti. Desteklememize ihtiyacın varsa, anladın. Bu bencilce. Size bir iyilik değil."

"Yeterince makul," diye kabul etti Ky. "Bununla çalışabiliriz." Shadow'a baktı. "Bizi içeri sokabilecek eski kartel üyesi sen misin?"

"Orayı avucumun içi gibi bilirim. Dört yıldır orada çalışıyorum. Seni içeri sokup çıkaracağım."

Chavez, "Görünmeyen bir yere gitmek istiyorsanız, adamınız o," dedi.

"Ne zaman gidiyoruz?" Ben sordum.

Shadow çıplak bileğindeki görünmez saate baktı.

"Oldukça hızlı olduğunu söyleyebilirim. Yarın yük boşaltma günü.

Kargo açık artırmaya çıkıyor. Meşgul. Adamlar meşgul. Bu bizim en iyi şansımız, yoksa bir hafta daha beklemek zorunda kalacağız."

Kargo. Sürtükler. İçlerinden biri Sia olmadığı sürece umurumda değildi.

"Dışarı çıkaracaklarımız hakkında eğitim aldım. Nerede olacaklarına dair bir fikrim var." Shadow gülümsedi.

"Kahrolası bir esinti olacak." Tek kaşını kaldırdı. "Ama öldürme olacak, değil mi?"

"Doğru," diye onayladı Ky, sesi öfkeyle kalınlaşmıştı.

Gölge yine gülümsedi. "Tam da duymak istediğim şey."

On Birinci Bölüm

Sia

Silah sesini Kovboy'la aynı anda duydum. Hush hâlâ yataktaydı ve gözleri dönmeye başlamıştı. "Kovboy!" Cowboy'un durduğu pencereden dışarı bakarken kalbim göğsümde çarparak seslendim. Uzakta ışıklar gördüm. ve ahırım aydınlandı.

Yatağın olduğu taraftan acı dolu bir ses geldi. Hush'ın vücudu sarsılmaya başladı. "Nöbet geçiriyor," dedim nefes nefese. I

Kovboy'un daha önce yaptığını gördüğüm gibi Hush'ı yan yatırmak için hareket etti. Kovboy şifonyerime koştu ve silahını aldı. "Sakla onu!" diye talimat verdi. Avucumu Hush'un terli başına koydum. Titriyordu, kolları ve bacakları geçirdiği nöbetin gücüyle sarsılıyordu. Bir silah sesi daha duyunca onu kaldırmaya çalıştım. Çok uzundu. Çok ağırdı.

"Yapamam!" diye bağırdım ve Kovboy pencereden uzaklaştı. Silahı beline koydu ve Hush'ı kaldırdı. I

peşinden koştı. "Fırtına mandalı!" Dedim ve onu aşağıya indirdim. Dolabın zeminindeki gizli kapağı kaldırdım.

Kovboy bana baktı. "Bizim de içeri girmemiz gerek."

Kovboy, Hush'ı yıllar önce evin içine inşa edilmiş küçük boşluğa indirirken başımı salladım ve takip etmeye hazırlandım. Görünmüyordu. Saklanacak bir yerim olduğunu bilmek beni her zaman güvende hissettirmişti.

Kovboy bana elini uzattı, mavi gözleri çılgına dönmüştü. "Hadi!" diye ısrar etti. Elini tuttum ... ama parmaklarım kaydı

Bir silah sesi daha duydum, ardından acı çeken bir atın korkunç sesi geldi. Başımı ön kapıya doğru çevirdim, kalbim yerinden çıkacak gibiydi. "Sandy..." Bir el daha ateş edildiğinde fısıldadım. Bir atın aynı yürek parçalayıcı çığlığı duyuldu ve sonra ... "Hayır. Clara dışarıda. . ." Ne olduğunu anlayamadan bacaklarım kapıya doğru koşmaya başladı. "Sia!"

Kovboy arkamdan bağırdı. Ama duramadım. Clara ahırdıydı. Bu gece benim için geç saate kadar çalışacaktı. Ön kapıdan fırladım ve tarlalara doğru koştum. Ön kapının arkamdan açıldığını, Kovboy'un adımı çağırdığını duydum. Ama duramadım. Gözlerimden süzülen yaşlar rüzgâra kapıldı.

ve güneye doğru yelken açtı.

Ahırlardan gelen hareketleri gördüm. Ahırın uzunluğu boyunca yürüyen adamlar gördüm, sanki kalbime kurşun sıkıyorlarmış gibi peş peşe ateş ediyorlardı. Atlarım ... aklımı başımda tutan yaratıklar . . . beni güvende tutan . . .

Ahırın önünden biri çıktı. Koyu renk saçlı, bronz tenliydi. Meksikalı diye düşündüm. Bacaklarım titredi, sendeledim. Başını kaldırdı ... ve dudaklarında bir gülümseme belirdi.

"Clara!" Bağırdım. Beni görmüştü. Sessizliğe gerek yoktu. Benim için gelmişlerdi. Günlerimin sayılı olduğunu biliyordum. "Clara!" Tekrar çığlık attım ve sonra titreyerek durdum.

"Sia," dedi tanıdık bir ses selamlayarak. Başımı çevirdiğimde Juan'ın sağ kolu Pablo'nun karartılmış bir minibüsten çıktığını gördüm.

Arkamda bir el silah sesi duyuldu. İrkildim ve sonra Cowboy'un ahırdan gelen adamlara ateş ettiğini görmek için arkama döndüm. Kovboy beni yakaladı ve kolumdan tuttu. Adamlar etrafımızı sardı. Gözlerimi kısarak ahırın içine baktım. Beton zeminde dereler oluşturan kan göllerini gördüğümde boğazımdan bir hıçkırık koptu.

"Hayır!" Bağırdım, bacaklarım çimlerin üzerinde bükülmeye başladı.

Pablo, sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi kol düğmelerini kontrol etti. Adamlarından bazılarına bir el işareti yaptı. "Alın onu."

Kovboy beni kucağına aldı ve göğsüne çekti. "O hiçbir yere gitmiyor." Silahını yaklaşan adamlara doğrulttu.

"Kovboy." Parmağımı kolunun üzerinde gezdirdim.

"Yapma." "Ben hallederim, canım."

"Hayır," dedim. "Seni öldürürler. Çok fazlalar." Son sözler ağzımdan çıkarken arkamızdan sert bir gümbürtü geldi. Kovboy'un ağır bedeni devrildi ve beni de kendisiyle birlikte yere sürükledi. Kolunun altından sıyrıldım. Kovboy baygındı. Kolumu ona doladım. Pablo yanımıza geldi.

"Diğeri nerede?"

Nabzım hızlandı ve midem düştü. Hush. Hush hakkında konuşuyordu. "O gitti."

Pablo'nun gözleri kısıldı. "Buna inanmamı mı bekliyorsun?"

"Bu doğru."

Pablo adamlarından birine parmağını şaklattı. "Evi arayın. Oradaysa onu yakalayın ve peşinden gidin. Siyah adam." Sırıttı. "Fark etmek çok zor olmasa gerek." Bir başkasına baktı. "Bu ikisini minibüse bindirin. Biz gidiyoruz."

"Clara?" diye sordum, ruhum zaten bildiği için bana bağıırıyordu.

Pablo eğildi. Gözleri yüzümde ve vücudumda gezindi. "Yaşlandıkça daha iyi görünüyorsun," dedi İngilizce.

Dudakları

yandan tekmeledi. "Juan bundan hoşlanacaktır. Kadınların utanç verici bir şekilde yaşlanmasına tahammülü yoktur."

Ayağa kalktı, sonra omzunun üzerinden bana bakarak,

"Eğer senin küçük

arkadaş ..." Durakladı, nefesimi de sözleri gibi askıda bıraktı.

"O öldü." Başını iki yana salladı. "Aptal fahişe bize pompalı tüfek doğrultabileceğini sandı. Bizi çiftlik istilacıları olmakla suçluyor... her ne iseler." Yüzünü buruşturdu. "O kadın

bizi görürse karteli tanıyacaktır. Meksika'daki insanlar Quintana ailesini asla adi suçlularla karıştırmazlar."

"Yani onu sen mi öldürdün?" Fısıldadım, mide bulantısı

boğazıma doğru ilerliyordu.

"Daha azı için öldürdüm."

Elleri beni yakaladı ve Kovboy'un yanından sürükledi. Yüzüme bir yumruk inene kadar onlarla dövüştüm ve dövüştüm. Bilincimi korumaya çalıştım ama ikinci darbe geldiğinde işe yaramadı. Gördüğümü hatırladığım son şey Kovboy'du.

... ve evin içinde bir ışık, kalbimin ikinci kısmını arayan gölgeler.

Lütfen, kendimi Hades'e yalvarırken buldum. Onu bulmalarına izin verme. Yeterince şey yaşadı. Minibüsün kapısı kapanıp karanlık beni içine çekerken, Ky... Lütfen Ky'nin bizi tekrar bulmasına izin ver, diye ekledim.

Gözlerimi açtım, parlak güneş ışığı gözlerimi kısmama neden oldu. Benim

Başım ağrıyordu, çenem sanki darbe almışım gibi zonkluyordu. Beynimdeki sisi dağıtmaya çalıştım. Hayaller ve görüntüler geldi

arabalı sinemada gevşeyen bir film makarası gibi zihnime çarpıyor. Hush . . . Clara . . . atlar . . . Pablo . . . Garcia . . . Garcia . . . Garcia . . .

Üzerinde yattığım şeyden fırladım. Kafamı odanın içinde gezdirdim. Beyaz duvarlar, beyaz karo zeminler ve

Tanıdık beyaz yatak.

Elim göğsüme çarptı. Nefes almak için savaştım. Ciğerlerim havaya ihtiyacım olduğu mesajını almakta başarısız oluyordu. Avuçlarım öne düştü ve yatağa çarptı. Sandal ağacı kokusu.

Juan. . .

Kolumdaki bir ağrıya irkilerek yataktan kalktım. Aşağı baktım ve pazumda bir iğne izi gördüm. Uyuşturucu. Uyuşturulmuştum. Sonra gözlerim güneşe gitti.

Çaresiz bir çığlık attım. Kırmızı. Kırmızı bir elbise giymiştim. Juan ilk buluşmamızda, "Seni kırmızılar içinde seviyorum, güzelim," demişti. "Sahilde kırmızı bir bikini giyiyordun. Beni sana çeken şey buydu." Gülümsedi ve elbisemin askısıyla oynadı. "Kırmızı kendine güvenen bir kadının rengidir. "Kırmızı kendine güvenen Benim işimde bunlardan çok fazla var." Eğildi ve nefesimi keserek beni öptü. Geri çekildiğinde, "Senin tarafından oldukça büyüledim, mi rosa negra." dedi. Beni tekrar öptü. Dudaklarıma karşı gülümsedi. "Sanırım seni her zaman kırmızı renkte tutacağım."

Kayışları pençeledim. Tam kayışları kolumdan aşağı indirmiştim ki arkamda bir kapı açıldı. Dondum kaldım, gözlerim duvardaki bir tabloya kilitlendi.

Meksika kırsalı. Kapı kapandı ve ayak sesleri yaklaştığında, mükemmel bir şekilde parlatılmış bir çift Prada ayakkabıya ait olduklarını biliyordum. Ayakkabıları giyen adamın 1.80 boyunda, gür siyah saçlı, hayatımda gördüğüm en yakışıklı gözlere ve gülümsemeye sahip olduğunu biliyordum.

Ve o adamın şeytanın vücut bulmuş hali olduğunu biliyordum.

Yatak eğildi ve ben donakaldım. Sıcak nefesin omzumun üzerinden geçtiğini hissettiğimde gözümü bile kırpmadım. Kokladığım gibi sandal ağacı ... ve ellerim kollarımdan aşağı sarkan kayışları tutup omuzlarıma doğru kaldırırken.

Her seferinde bir uzvum titremeye başladı. Dokunduğu her yer bir ürperti kütlesine dönüştü, gücüm onun ağır bir varlık. "Bella," diye fısıldadı. Gözlerimi kapattım. Yıllardır kâbuslarıma musallat olan ses birden canlanmıştı. "Hâlâ aynı kokuyorsun." "Hâlâ aynı kokuyorsun.

Boynumun arkası boyunca sakallı yanaklarım. Bütün tüylerim diken diken olmuştu.

Elleri kollarımda gezindi. Sonra derin bir nefes aldı ve sertçe "Başını çevir" dedi.

Hareket edemeyecek kadar donmuş olduğum için istediğini yapamadım. Beklemekten yorulan Juan beni kendi etrafında döndürdü. Gözlerimi aşağıya diktim ve sesindeki gülümsemeyi duydum. "Yukarı bak, güzelim. Sana zarar vermem için beni zorlama."

Kalın Meksika aksanı kulaklarıma diken batıyormuş gibi geldi. Yine de gözlerimi kaldırdım. Yüzü görüldüğünde damarlarımda saf bir korku dolaştı. Bir daha asla geri dönmeyeceğini düşündüğüm nefesimi içime çektim. Gülümsedi, gözleri parlıyordu. Bu bakışı biliyordum.

Onunla sahilde ilk karşılaştığımda bana öyle bakmıştı.

Ama on yedi yaşındayken onun gözleri beni büyülemişti. Gülümsemesi ve zayıf, biçimli vücudu; o zamanlar dünyanın en güzel aksanı olduğuna inandığım aksanı... ta ki gülümsemeleri gerçek ve saf olan iki adamın ağzından Cajun Fransızcası duyana kadar.

Biri özgür, biri korunaklı ama ikisi de ruhumda şimşekler çaktırıyor.

"Nerede o?" Meydan okurcasına çenemi eğdim.

Juan'ın gülümsemesi düştü. Başını yana eğip beni değerlendirdi. Dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi ve başını salladı. "I

Bak," dedi ve yataktan kalktı. Gözlerimi ondan ayırmadım. Hareket etmelerine asla izin vermedim. Nasıl çalıştığını biliyordum. Bir an iyi biriydi; sonra gerçek bir canavara dönüştü. Ceketinin tozunu aldı. "Sanırım arabadaki motorcuyu soruyorsun.

Stetson?" Cowboy'dan haber almayı beklerken kalbim duracakmış gibi hissediyordum. Beklerken, Juan'ın gözlerinde herhangi bir aldatma belirtisi olup olmadığını, Cowboy'un

Canlı. Başımı salladım ve bekledim. Juan öne doğru eğildi ve yakışıklılığı ve takım elbiseleriyle gizlediği şeytan parladı. "Şimdilik gözaltında..." Ayağa kalktı ve kravatını düzeltti. "Ama çok uzun süre nefes alamayacak."

Ne yaptığımı anlayamadan yataktan fırladım ve yüzüne vurmak için elimi kaldırdım. Juan bileğimi avucunun içine aldı ve sıkmaya başladı. Bağırdım, vücudum

Acının altında eziliyordum. Beni dizlerimin üstüne çöktürdü, Tam da kadınları tutmayı sevdiği yerde. Gözleri parladı. Beni kendi etrafında döndürdü ve elbisemin arkası ikiye ayrıldığında çığlık attım. Parmağı yanıklarımda gezinirken haykırdım.

"Bana meydan okudun," dedi beni küçük yatağa yüzüstü yatırırken. Ellerini bileklerimde gezdirirken titriyordum. Sonra kollarımı yatağa bağlayan iki kelepçe yerine kilitlenince panikle sıçradım. Çılgınca çırpındım, ama Juan elbisemi keserek

Geri. Başımı bir o yana bir bu yana çevirerek ne yaptığını görmeye çalıştım. Dakikalar geçti ve yatağa yığıldım, yüzüm yana dönüktü, göğsüm ve kollarım bitkin düşmüştü. Derime sıvı çarptığını hissettim... sonra acı, o kadar dayanılmaz bir acı ki çığlık attım. O kadar yüksek sesle çığlık attım ki dışarıdan gelen insanların şaşkın mırıltılarını duydum. Yatağı tırmaladım, hareket etmek istiyordum ama her hareketim derimi tutuşturuyordu. Juan çömelip yüzü benimkiyle buluşana kadar çığlık attım. Gözlerim yuvalarından fırlayacakmış gibi oluncaya kadar bağırırken elini yüzümde gezdirdi. Nefes aldığımda, "Beni bir daha terk etmeye kalkarsan seni bununla ıslatırım" dedi. Gözyaşlarım yüzümden aşağı döküldü, bedenim sarsılmaya başladı. Vücudum kendi kendine kıvranırken ateşim düştü. Yatağı kaplayan beyaz çarşafı tuttum, Acı içinde nefes almaya çalışıyordum. Beni mahvetmişti.

Beni mahvetmişti, böylece onu asla terk edemeyecektim. Beni başkaları için mahvetti.

Eli omzuma gitti. Ağzı kulağıma geldi. "Onu çıkarttırdın mı?"

Siyah gül. Bütün kızlarını işaretlediği damga. Onların damgası, bir çiftçinin sığırlarını damgalaması gibi.

"Kızlarında" dövme kalçalarına yakılırdı. Bana ise, herkesin kime ait olduğumu bileceği kadar büyük ve görünür yapmıştı.

"Senden bana hiçbir şey kalmasın istedim. Yarattığın yeryüzü cehenneminden hiçbir iz kalmasın istedim. İmparatorluğun acı üzerine kurulu."

Kaşlarını kaldırdı ve sonra yakınımaya eğildi. Eli yanık izlerimde gezindi, sonra tırnaklarını geçirdi. Bir çığlığı bastırdım. O hasta herife acımın zevkini tattırmayı reddettim. "Çok geç," diye fısıldadı ve basit bir hareketle Kirletilmiş tenimi pençeleyerek bana ruhumda ne kadar yaralı olduğunu hatırlattı.

Ayağa kalktı ve kapıya doğru yürüdü. "Nerede o?" Onunla yüzleşmek için dönerek sordum.

Durdu ve omzunun üzerinden bana baktı. "Buralarda." Bir rahatlama dalgası vücuduma çarptı.

Bunca zaman sonra hâlâ hayattaydı. "Peki o nerede?" Sesim çatallaştı.

Juan gerildi ve sonra bana doğru geldi. Çömeldi, her zamanki gibi kusursuz görünüyordu. "Söyle bana, Sia." Sesi soğuk ve acımasızdı. "Beni terk ettin çünkü senin deyimimle bir suçlunun fahişesi olmayı reddettin." O kelimeleri bıraktı Başını yana eğene kadar aramızda asılı kaldı. "İyi bir otoriteye sahibim ki sen şimdi iki adam, hem de motorcu." Bir engerek kadar hızlı, Juan Eliyle yanaklarımı kavradı. Çenemde beliren acıyla irkildim ve ağlamaya başladım. "Motorcular, Sia . . .

Bana prensesi olduğunu söylemeyi ihmal ettiğin bir şey var, değil mi Bella?"

Yüzümü geri çektim ve gözünün içine tükürdüm. "Her ne kadar berbat olsalar da, ailem her ne kadar berbat olsa da kadın ticareti. Kâr için köle satmıyorlar." "Sadece kız

kardeşlerini siyah bir piç ve bir cahile birbirlerini, seni becerdikleri kadar becerirler." O bir bastırdı dudaklarıma morartıcı bir öpücük kondurdu. Onu geri ittim. "Eğer bilseydim

Ne kadar sürtük olduğunu bilseydim, sana karşı bu kadar hassas davranmayabilirdim." İcini çekti. "Bu tam olarak alacağım bir şey

bundan sonra avantajlı olacak." Ayağa kalkmaya gitti ama tam kalkacakken elinin tersiyle yüzüme vurdu.

Başım çarpmanın şiddetiyle yana savruldu.

beklenmedik bir darbe. Benim için tekrar gelmesinden korkarak kaçtım. "Bu yüzüme tkrdğn içindi." Yryp gitti.

Kapı kapandığında sendeleyerek ayağa kalktım. Peşinden, bir zamanlar kaçtığım kapıya doğru koştum.

Hiçbir çıkış yolu yoktu.

Yere yığılmış, yanıklarım ahşap kapıya dayanmış halde Kovboy'u, Juan'ın ona ne yapacağını düşündüm. Hush'ı düşündüm, iyi olup olmadığını merak ettim. Kardeşimi ve aramızda geçen son konuşmanın ne olabileceğini düşündüm.

Ancak o zaman gzyaşlarımdan dklmesine izin verdim.

Ertesi gün odama biri geldi. Yatağa uzandım, gözlerim kapıya sabitlenmişti.

Benim için geri döndüğü anda. Çünkü geleceğini biliyordum. Açtım, susuzdum ve her yerim ağrıyordu. Adamları bana her ne enjekte ettiyse kaslarımı mahvediyordu.

Kapının tokmağı döndüğünde kendimi yukarı ittim ve Juan'a karşı hazırlandım. Tanımadığım bir adam kapının önünde duruyordu.

kapı aralığından. "Bu taraftan," diye emretti. Juan'ın adamlarının çoğu gibi iri yarı ve göz korkutucuydu. Gümüş kravatlı siyah bir takım elbise giymişti. Tereddüt ettim. gözlerini kısmak için. "Bir daha sormayacağım. Eğer hareket etmezsen, gelip seni kendim hareket ettireceğim."

Titreyen uzuvlarımla yataktan kalktım. Yürürken kendimi Bambi gibi hissediyordum, kapıya doğru ilerlerken ayaklarım temkinli adımlar atıyordu. Adama ulaştığımda kolumdan tuttu ve beni çok fazla kötü anıyı geri getiren koridorlardan geçirdi: asit yanığından sonraki ilk adımlarım, Gergin derim bacaklarımın hareketiyle gerilirken duyduğum dayanılmaz acıyı, evden kaçıp onu saklayan ormana girdiğim geceyi... Ky ve Styx beni bulana kadar koştuğumu.

Birinin beni bulması için dua ettim.

Zorla bir arabaya bindirildim. Yırtık kırmızı elbisemi etrafıma sardım. Hava sıcaktı ama bir daha asla görmek istemediğim yer görünene kadar araba sürdükçe donuyordum.

Nefes alışım hızlandı. Avuçlarım terlemeye başladı ve vücudum titredi. Adam bizi uzaktaki bir binanın önünde durdurdu. Etrafta düzinelerce adam dolaşıyordu. Kamyon üstüne kamyon bu berbat yerden ayrılıyordu. Midem bulanıyordu.

O kamyonlarda kimlerin olduğunu fark ettiğimde midem bulandı. Ve daha da kötüsü, nereye gideceklerini.

Müzayedelere, onları yeni sahipleri olan kadın ve erkeklere satmaya... onlara istedikleri her şeyi yaptırabilecek insanlara.

Son kamyon da yanımızdan geçerken boğazıma bir şeyler düğümlendi. Son kamyon

Burası ürkütücü bir şekilde sessizdi. Kapı kapandıktan sonra Juan'ın beni alması için gönderdiği adam arabadan indi ve kapıma geldi. Kolumdan tutarak beni arka koltuktan şiddetle çekti. Çıplak ayaklarım kumlu toprağa çarptı. Adam beni bir binaya, soğuk ve nemli koridorlara doğru çekerken, sonunda bir kapıya varana kadar peşinden tökezledi.

Kapıya vurdu. Yüzü olmayan, isimsiz başka bir adam açtı. Tören yapılmadan teslim edildim. Yeni adam beni odanın içine götürdü, tek bir ampul tavandan sarkıyordu. Gözlerimi kısarak karanlığa alışmaya çalıştım... ve bir şey gördüm. Bir sandalye ve üzerinde oturan bir adam.

Kalbim o kadar hızlı atmaya başladı ki göğsümden fırlayacağından emindim. "Hayır," diye fısıldadım, sandalyeye yığılmış, dayak yemiş dağınıklığa bakarak. Tanıdık ekose gömleği şeritler halinde yırtılmış, tenindeki kirpikler ortaya çıkmıştı. Şapkası yoktu ve sarı saçları, yüzünden sıçradığını tahmin ettiğim kan yüzünden kızıla boyanmıştı. Elleri bağlıydı.

Ayak bilekleri sandalyenin ayaklarına bağlıydı. "Kovboy," diye fısıldadım, sesim bayat havaya karışıyordu küçük odayı tıkamıştı.

Çenesini yavaşça kaldırdı, sanki bu hareket ona çok acı vermiş gibiydi. Gözleri bana baktığında hıçkırarak ağladım. Morarmış ve şişmişlerdi.

Ona sarılmam gerekiyordu.

Adamdan uzaklaşmaya çalıştım ama beni geri çekti ve bir eliyle yüzüme vurdu. Bacaklarım büküldü,

Kaçırılma, susuzluk ve sakinleştiricinin artçı etkileri yüzünden hâlâ zayıftı.

Kovboy vahşi bir hırıltı çıkardı, sandalyesi beton zeminde hareket etti. Adam beni kaldırdı ve Cowboy'un karşısındaki sandalyeye bağladı. Gözlerimi ondan ayırmıyordum.

yanağımın zonklaması. Gözyaşları derimi yaktı ama gözlerimi Kovboy'dan ayırmadım. Ne kadar dövülmüş ve incinmiş olsa da,

Kovboy elinden geldiğince gülümsedi ve bana göz kırptı.

Dudaklarımdan acı dolu tek bir kahkaha kaçtı. omuzlarımı dikleştirdim. Bu pisliklerin beni kırılırken görmelerine izin vermeyi reddettim. Adam kapıyı kapatarak dışarı çıktı,

Beni Kovboy'la yalnız bıraktı. Etrafta kimsenin olup olmadığını kontrol ettim.

"Kovboy," diye fısıldadım, kısık sesim kare kutu odanın içinde yankılanıyordu. "Bana iyi olduğunu söyle..." I gözlerimi kapadım. "Sana ne yaptılar . . ." Aslında bu bir soru değildi. Benim güzel Kovboy'um. Benimle birlikte olduğu için ona çok kötü zarar vermişlerdi.

Kovboy konuşmaya çalıştı ama kan öksürdü. Ağzının içinden gelmesi için dua ettim, içeride ona yaptıkları bir şeyden değil. "Ben iyiyim, canım," diye zayıfça cevap verdi;

0

tekrar gülümsemeye çalıştı. Bunu yaptığında alt dudağının derisi yarıldı.

Ellerimi beni bağlayan bağlardan kurtarmaya çalıştım ama başaramadım. Kovboy'a baktım ve onun beni izlediğini fark ettim. "Ne yapacağız?" diye sordum. Saf değildik; bu odaya getirilmemizin bir nedeni vardı. Onunla konuşma şeklimden sonra, beni bu binaya sadece öldürmek için mi getirdiğini merak ettim. Juan Garcia asla kaybetmeyen bir adamdı. O benden bıkmadan kaçtı. Onun gözünde, bu bir kedi-fare oyununun başlangıcıydı.

Ben fareydim.

Ve yakalanmıştım.

Bizi çevreleyen duvarlara baktım. Kan kalıntıları kaba dokulu malzemenin içine işlemişti. Nefes almak için savaştım. Bu odanın tek bir amacı vardı. Ölmek üzere olanları barındırmak.

"Sia," dedi Kovboy dikkatimi geri çekerek. "Hush bizi dışarı çıkaracak." Durumun böyle olduğunu ummaya cesaret edemedim. Özellikle de kapı tekrar açılıp başka bir adam içeri girdiğinde. Bir adam ki, bunu hemen anlayabiliyordum,

Juan'ın şirketinin en yeni ortaklarından biriydi.

beyaz güç ve Nazi dövmeleri olan traşlı bir adamdı. Elinde bir bıçak vardı. Odaya girdi, gözleri ikimizin üzerindeydi.

Önümde durmadan önce etrafımızda dönerken kalbim hızla çarpmaya başladı. "Ondan uzak dur," Kovboy dedi ki. Sesini daha önce hiç bu kadar zehirli duymamıştım. Nazi omzunun üzerinden Kovboy'a baktı.

"Sadece merhaba demek istedim," diye cevap verdi ve sonra kapıya doğru yürüdü. Kapı açıldı ve Nazi birini sürükleyerek

başka bir şey. Benimkine benzer kırmızı bir elbise görebiliyordum. Ama sonra kızın yüzü ve vücudu görüldüğünde sert bir nefes aldım.

ortaya çıktı. Etini gördüğümde boğazımın arkasından saf bir sempati sesi geldi. Gözleri kısılmıştı ama gerçekten görebildiğinden emin değildim. Nazi, kızı zeminin ortasına, bir tabutun altına bıraktı.

tek bir ampul ve odadan çıktı.

Vücudu içine kapandı ama sonra başını kaldırdı. Ürperdim, yüzünü gördüğümde kalbim ikiye bölündü. Teninin her santimi benim sırtıma benziyordu.

Asit, diye düşündüm hemen. Tüm derisine asit dökmüşlerdi. Kafası bile hasar görmüştü.

Arkada tek bir tutam. Saçları kahverengiydi. Gözlerinden biri kördü, irisi boğan sütümsü bir renk vardı. Ama diğeri sağlam görünüyordu. Kahverengi gözler. Nazik gözler. Gözler ... rengine benzer.

Boğuldum, bunun doğru olduğuna inanmayı reddediyordum. Gözlerime inanmayı reddediyordum. Bu-
"Sia?" Kız dondu kaldı.

Bağlı olmalarına rağmen ellerimin titrediğini hissettim. Kız dişlerini göstererek bize doğru ilerlerken gözlerim büyüdü.

Belli ki çektiği acıdan gıcırdıyordu. Ayaklarımın dibine geldiğinde arkamı dönmek istedim. Nasıl görüldüğünü görmeye dayanamıyordum. Zar zor hareket edebiliyordu, vücudunun her yerindeki deri onarılamayacak kadar hasar görmüştü.

Ne yapmıştı?

"Sia," diye tekrarladı nefes nefese, sanki ayaklarımın dibine uzanmak tüm enerjisini almış gibiydi.

"Mi-Michelle?" Mırıldanmayı başardım.

Kovboy'un hızlı nefes alışını duydum. Ama bakışlarımı onunkilerden ayırmadım. Yapamazdım. O benim arkadaşımdı.

Ellerim serbest olsaydı yanağına bir avuç koyar ve her

şeyin yoluna gireceğine söz verirdim.

Tamam. Ama bound, tek yapabildiğim "Sana ne yaptılar?" demekti.

Michelle burnunu çekti. Hasar görmemiş gözünden düşüp yaralı yanağından aşağı inen gözyaşını görmekte zorlandım. "Tekrar ve tekrar ..." dedi. Kovboy'a baktı ve kaçarak ayaklarımın yanına koştu.

"Seni asla incitmez," diye güvence verdim ama sonra kendimi aptal gibi hissettim. Şimdiye kadar tanıdığı tek şey kötü adamlardı. Neden herhangi bir söze inansın ki? Kırmızı elbisesine baktım. Biliyordum.

Bunun sorumlusu tam olarak o kötü adamlardan

hangisiydi? "Kaçmaya çalıştım," diye devam etti, etsiz dudakları

Titriyordum. Kıpırdamadan durdum. "Beni yakaladı." Gözünü kırıştırdı

sonra tekrar yere indi. "Sen başardıktan kısa bir süre sonra."

Bekledim. Bekledim, kalbim ağzımda. Michelle emdi keskin bir nefes. "Seni giydirdiği gibi beni de giydirdi." Başını salladı, belli ki o günleri zihninde yeniden canlandırıyor. "Ama ben sen değildim. Bana ne yaparsa yapsın.

Sana yapmak istediği ya da yaptığı her şeyi." Yüzüm ağardı. Ona tecavüz etti. Juan ona tecavüz etti, çünkü ben onun

sikmesi için orada değildim. "Sırtıma asit dökerek başladı.
Ama

onu memnun etmedi. Bu yüzden devam etti. Her ay başka bir şeyi, vücudumun başka bir yerini yok ediyordu."

Gözlerimi sıkarak kapattım ve vücudumda biriken suçluluk dağını çıkarmaya çalıştım. "Ta ki benden alabileceği başka bir şey kalmayana kadar."

Michelle nefes aldı, yüzünü buruşturdu. Elini uzattı. I Sert parmakları ellerimi tutup sıkıldığında hıçkırarak ağladım. "Seni bir daha göreceğimi hiç düşünmemiştim," dedi. kısık sesle. Başını kaldırıp bana baktı. "Eve gitmek istiyorum, Sia. Her şey çok acıtıyor." Parmaklarını geri sıktım.

Daha fazla acı çekmesi için çok fazla sıkmak.

"Seni oraya götüreceğim," diye söz verdim. Yavaşça başını kaldırdı

ve gülümsemeye çalıştı. Yüzündeki umutsuzluk ifadesi hayatımda gördüğüm en üzücü şeydi. "Yapacağım," diye daha çok zorladım,

Ona yardım etmeye çalışıyorum. Ona umut vermek için.

Gözlerini kapattı. "Yeşil alanlar görmek istiyorum. Burada çok fazla çöl var. Çok fazla karanlık var."

Gözlerim Kovboy'unkilerle buluşmak için kalktı. Michelle'in evle ilgili anılarını dinlerken yüzü taş gibiydi. "Michelle?" dedi. Michelle başını çevirip ona baktı. Kovboy kapıya baktı. "Çizmemde bir bıçak var," dedi.

Fısıldadı, kapıdan içeri girecek olan her neyse ve her kimse gözlerini zar zor kaçıırıyordu. Ayaklarından birini salladı.

Michelle bana baktı. "Ona güvenebilirsin," dedim. "O benimle birlikte." Michelle odanın içinde ayaklarını sürüyerek ilerledi ve Kovboy'un ayaklarının dibinde durdu.

"Yan tarafta. Çorabımın içine soktum."

Michelle elini uzattı, bir yandan da bana temkinli bakışlar fırlatıyordu. Ona cesaret vermeye çalışarak başımı salladım. Bıçağı çıkardı. Kovboy gibi ben de rahat bir nefes aldım. Kovboy ellerini sandalyenin arkasına götürdü. "Çöz beni," diye talimat verdi, hâlâ kapıyı izliyordu.

Ama Michelle geri çekilmeye başladı.

"Michelle?" Bana bakarken sordum. Elleri titriyordu ve dudakları titriyordu. "Michelle?" Sesimde panik vardı. Michelle'in gözlerinden ardı ardına yaşlar süzüldü... sonra Kovboy'a baktı ve fısıldadı, "Teşekkür ederim. . ."

O son tonda kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

İki kelime. Bir şey söylemek için ağzımı açtım, onu umutsuzluğundan kurtaracak herhangi bir şey, ama bileklerine keskin bıçağın iki hızlı darbesiyle yenildim.

"HAYIR!" ılık attım, sesimin kısıklığı kelimelerimin kaybolmasına neden oldu. Michelle bıçağı yere düşürdü, metal betona çarparak çınladı. Çok ince bacakları tutmadı ve arkasındaki duvara doğru sendeledi. Etrafındaki zemine kan damlıyordu. Duvardan aşağı yığıldı, dudaklarında bir glmsemi oynaşıyordu. "Michelle," diye fısıldadım, en iyi arkadaşımın içinde bulunduğu kabuk gözlerime bakarken, gözlerindeki ışık snp yok olurken bakışlarını benden hiç ayırmadı.

Tenekemsi kan kokusu havayı sarmıştı. Yerde yatan Michelle'e baktım, gözleri açıktı ama yoktu. Yüksek sesli bir ılık vücudumdan skld. Ve sonra ılık attım. Çok yüksek sesle ılık attım. Başka bir insana bunu yapabilen o pisliğe çok yüksek sesle.

Ondan nefret ediyordum. Juan Garcia'dan her şeyimle nefret ediyordum. Savunduğu ve yaptığı her şeyden.

Odanın kapısı açıldı ve Nazi içeri girdi. Hissettiğim üzüntünün yerini öfke aldı. Ellerim koltuğun üzerinde titriyordu. "Nerede o?" Hırladım.

Michelle'i gören Nazi'nin gözleri büyüdü. "Sıtın batırdın," diye kına yaktı. "Patronun onun için planları vardı." İçindeki nabız

boğazım zonkladı. Omuz silktili ve sonra Kovboy'a baktı.

"Sadece seni kullanacak."

Donup kaldım ve başımı Kovboy'a çevirdim. Çenesi sıkılmıştı. Yüzümdeki kanın çekildiğini hissettim. Onu öldürecektili. Juan gözümün önünde Cowboy'u yavaşça öldürecektili. Tıpkı daha önce Michelle'e yapacağı gibi. kendi sefalet dolu hayatına son verdi.

Nazi Kovboy'a yaklaşırken, "Ona dokunma," diye hırladım. Elinde yine bıçağı vardı.

"Oh, ona dokunacağım." Nazi, Kovboy'un önünde durdu. "Sadece seni yakaladığımı öğrenince hayal kırıklığına uğradım." Elindeki bıçağı döndürdü. "Bana söylenen bir melez alıyorum." Kanım buza dönüştü. Kovboy'un bağıll elleri arkasında yumruk oldu. Nazi fark etti. O Önce bana, sonra Kovboy'a baktı ve "Hem ibne hem de rakun sever misin?" diye sordu.

Kovboy'un mavi gözlerinde ateş parladı. "Evet," diye yanıtladı meydan okurcasına. "Am yalamayı sevdiğim kadar sık emmeyi de seviyorum."

Nazi'nin dudağı tiksintiyle kıvrıldı. "İbne olmak yeterince kötü değilmiş gibi bir de zenci siki emmeyi seçtin."

Kovboy gülümsedi, gerçekten geniş bir gülümseme, yaralarından kan akıyor ve çenesinden aşağı damlıyordu. "Beyaz denedim." Nazi dondu kaldı. "Benim gibi ağzımı dolduracak kadar büyük değillerdi. istiyorum."

"Kovboy," diye fısıldadım, bu pisliği kışkırtmaması için yalvardım.

Nazi eğildi ve bıçağını uzattı. "Zayıf, yozlaşmış ırkı becermek hoşuna gidiyorsa Herkes bunu bilsin." Nazi, Cowboy'un arkasına geçip önce üstünü, sonra da gömleğini keserek göğsünü ortaya çıkarırken kalbim ağzımdaydı. Nazi, Cowboy'un başını öne doğru itti ve bıçağı omurgasının üst kısmına getirdi.

"Hayır!" Onu bıçaklayacağını düşünerek bağırdım. Sadist herif onun yerine oymaya başladı. "Bırak onu!" Bıçak etine saplanırken Kovboy'un gözleri parlayıp dişleri birbirine sürtündüğünde çığlık attım. Nazi'nin elleri, "SS" ve "88" dövmeleeri, Cowboy'un kanıyla lekelenmişti.

Kovboy acıdan titremeye başladı. Nazi geri çekildi ve yaptığı işi hayranlıkla izledi. "Gonna get the "Kulübünüze kimsenin bizimle uğraşamayacağı mesajını verin." O

omuz silkti. "Vücudun bunu sağlayacaktır." Çarpık, soğuk bir gülümseme takındı. "Sırtına saplanan bu '23/2' siyahı sevdiğini gösteriyor." Başını salladı ve sonra yaraya tükürdü. "Irklar birbirine karışmamalı. Beyaz kan, siyah kan tarafından zayıflatılır.

coons."

Kovboy konuşacaktı ama bu pisliğin onu daha fazla incitmesini istemediğim için araya girdim. "O zaman sen de beni işaretlesen iyi olur."

Nazi bana baktı. Çenemi kaldırdım. "Sia," diye uyardı Kovboy.

"Ben melez bir adama aşığım." Kovboy'un yüzünden az önce yaptığım şeye kızgın olduğunu anlayabiliyordum. Ama ben de ona baktım. "Ben de sana aşığım."

"Cher," dedi çakıllı bir sesle.

Nazi'ye baktım. "Eğer onu bu numaranın ne anlama geldiğiyle işaretlersen, aynısını bana da yapsan iyi edersin." Gülümsedim.

Nazi bana doğru geldi. "Garcia'nın damgasını üzerine dövme yapmak için emir aldım." Siyah gül. Nazi omuz silkti. "İkisini de yapabilirim."

Arkama geçti ve başımı aşağı doğru itti. Dilimi ısırdım, ağızımdaki kanın tadını aldım, ilk dilim

yapılmıştı. Acı neredeyse kusmama neden olurken Kovboy'un öfkeli bakışlarını üzerimde tuttum. Ve Hush'ın yüzünü hayal ettim. Uzun zamandır içinde yaşadığı yalnızlığın bizimle birlikte olduğunda nasıl da yok olduğunu. Ait olduğu yerde. Bizimle birlikteyken. Onun evi.

"Yirmi üç," dedi Nazi, bedenim titremeye, adrenalinim yükselmeye başlarken. "Beyaz anlamına gelen 'W'nin alfabetik numarasıdır. İki, beyaz anlamına gelen

."

"B," diye bağırdım, bastırılmış bir nefes ağzımdan kaçarken. "Siyah için," diye bitirdi. "23/2, aşağı ırkı becerenler için. Kanı karıştırmak ve olması gereken ucubeleri yaratmak asla doğmayacak."

Hush'ı ve onun nasıl ucube olmadığını düşündüm. Nasıl bir iğrençlik, melezlik ya da melezlik olmadığını. Aksine, o mükemmeldi. Tanıdığım en onurlu adamlardan biriydi, ama bu Nazi kaltağı gibi pislikler tarafından kırılmıştı. Hasar görmüştü, kendine verdiği değer o kadar azdı ki, ruhum yaşadığı her şey için ağlıyordu ... sadece var olduğu için katlandığı günlük nefret.

Nazi benden uzaklaşarak bıçağın yakıcı acısından kurtulmamı sağladı. Nefes nefese kalmıştım, vücudumdaki

enerji hemen tükenmişti. Nazi kapıya doğru ilerledi ve gitti.

Benim

Başım öne eğikti ama yere baktığımda Michelle'in ya da eskiden Michelle olan kızın cansız yattığını gördüm.

Gözlerimi kaldırdığımda Kovboy'u gördüm, morarmış ve kırılmıştı, yüzü kül rengindeydi ama çenesi hâlâ dikti.

Sonuna kadar meydan okuyan.

"Cher," diye homurdandı. "Özür dilerim." Beni incinirken izlemenin acısı kırık sesinden okunuyordu. Hayatıma giren ikilinin yarısı olan ve sürekli gecelerimi sadece tatlı yaz günlerine dönüştüren bu adama baktım. Ve hissettim ki Aktarmak için çok çabaladığım güç, sıcak bir bıçağın üzerindeki tereyağı gibi kayıp gitti.

Çünkü bu adam, bu ukala ağızlı ve arsız göz kırpan Cajun benden alınacaktı. On yedi yaşındayken tanıştığım bir adam yüzünden hayatı elinden alınacaktı. Kaybetmeye dayanamayan ve kazanmak için her şeyi yapabilecek bir adam.

"Özür dilerim." Kapıya baktım, daha ne kadar bekleyeceğimi merak ediyordum.

Nazi ya da Garcia'nın kendisi Kovboy'u öldürmek için geri dönmeden önce gitmişti ve onunla birlikte kalbimin yarısını da parçalamıştı.

"Cher," diye başladı Kovboy. Sesi güçlü ve cesurdu. Ama gözlerinin parladığını gördüm. Yüz ifademi okuduğunda nefesinin kesildiğini duydum.

"Seni seviyorum," diye fısıldadım. Gülümsedim, acı tadı olan gözyaşlarım

Yüzümden aşağı damlarken dilimde patlıyordu. Kalbimin hem onunkini hem de Hush'inkini bu kadar çabuk sahiplenmesi şaşırtıcıydı. Sanki onları arıyormuş, karşılaştığım birkaç tanesini uykulu bir şekilde gözden geçiriyormuş gibi, ta ki bir ses tarafından uyandırılana kadar Stetson giymiş, düzgün konuşan bir Cajun ve kristal mavisi gözleri olan hasarlı bir ruh. "I . . . Sadece bilmeni istiyorum," dedim yumuşak bir sesle, "seni Seni seviyorum." Gülümsedim, tuhaf üçgenimizi tamamlayan diğer üçüncüyü özlüyordum. "Ve Hush," diye ekledim, kelimeler boğazımda düğümlendi.

Kovboy başını öne eğdi ve sonra kaldırarak, "Je t'aime, cher." Boğazını temizledi. "Valan'ın da sevdiğini biliyorum." Gözleri çelik gibi bir kararlılıkla donuklaştı. "Onun dışarıda olduğu gerçeğine tutun. Seni en az benim kadar seviyor. Eğer inancını kaybedersen, eğer . . ." Kovboy'un bakışları Michelle'i buldu. Burnu alevlendi ve gözleri bir anlığına kapandı. "Sana ne yaparsa yapsın. Dayan." Kapı açıldı ve Nazi tekrar içeri girdi, gözlerinde daha önce olmayan bir ışık vardı.

Kovboy'a doğru kararlı adımlarla yürüdü. Nefesimi tuttum, yıkım dalgası için hazırlanırken

takip et. Ama o desteği nasıl bulacağımı bilmiyordum.

Kalbinizin göğsünüzden çıkarılıp milyonlarca parçaya ayrılmasına nasıl hazırlanırsınız?

Kovboy sırtını dikleştirdi, Nazi önünde dururken elleri ve ayakları bağlanmıştı. Bir insanın ölümle yüzleşirken gösterebileceği asalet karşısında ağlamak istedim. Kovboy doğrudan katilinin gözlerinin içine baktı. Daha önce hiç dökmediğim gözyaşları gözlerimi doldururken görüşüm bulanıklaştı. Kalbim göğsümde yarım yamalak, melodik olmayan bir ritimle atıyordu. Zaman durmuştu. Bıçak havaya kalktı. I

Bıçak düştükten sonraki her nefesin zahmetli ve ciğerlerime ağır geleceğini bilerek son bir kez rahatça nefes aldım.

Sonra, tam hareketsiz kalıp ruhumun ikiye bölünmesini beklerken, iri bir figür önümden koşarak geçti ve bıçağını Nazi'nin boynuna sapladı.

Ne oluyor be?

Tamamen siyah giyinmiş, uzun siyah saçları kürek kemiklerini aşan adam döndü ve gülümsedi. Hızlı hızlı nefes aldım, gözlerim fal taşı gibi açılmıştı, neler olduğunu merak ediyordum ve sonra cennetin ta kendisi gibi bir ses konuştu. "Älskling."

"Hush," diye fısıldadım inanamayarak. Hush koşarak odaya girdi. Bana doğru koştu ve ellerini yüzüme koydu. Gözlerimi aradı, mavi bakışları güneş gibi sıcaktı. Ellerim ayak bileklerim gibi aniden serbest kaldı. Uyuşmuş ellerim tam olarak nereye ait olduklarını bilerek Hush'ın yanaklarına doğru yol aldı. Parmaklarım yüzünde titriyordu. Hush bileklerimi tuttu, gözleri sessiz bir dua eder gibi kapalıydı. Bir el omzuna indi. Hush başını geriye attı, gözleri saniyeler içinde ikinci kez kapanıyordu. Hush döndü ve Cowboy'u göğsüne doğru çekti. Kovboy homurdandı ve Hush hemen geri çekildi.

Hush ellerine baktı... artık kanlı olan ellerine. Kovboy'a döndü ve yüzünün kızarmasını izledim. Sonra tekrar bana baktı. Nazi'yi öldüren adam ayağa kalkmama yardım ediyordu. Kolundaki dövmeli ambleme baktım, Diablo yamasını görünce elimi geri çektim. İçimde bir öfke parıltısı belirdi. Annemi öldürmüşlerdi.

Ama Hush beni nazikçe çevirdiğinde bu düşüncemden sıyrıldım. Bunu yapmak istemedim. Bunun nasıl bir etki yaratacağını biliyordum.

ona. Bunun zaten delik deşik olmuş, kanayan kalbine bir bıçak daha saplamaktan başka bir işe yaramayacağını biliyordum.

Oymayı gördüğünde anladım. Nefesini içine çekti. Arkamı döndüğümde sanki bir deklanşör çekilmiş gibiydi; yüzü çiftliğe ilk geldiğinde taktığı maskeye bürünmüştü.

"Sus." Elini uzattım. Hush arkasını döndü ve sonra durdu. Michelle'in cesedine baktı. Kovboy elini Hush'ın omzuna koydu. Diablo öldüğünden emin olmak için Nazi'ye doğru ilerledi. Olduğum yerde sallandım, vücudum şok içinde kapanmaya başladı.

"Garcia başardı," dedi Kovboy Hush'a, destek için en iyi arkadaşına yaslanarak.

Bir el aniden boğazıma dolandı ve beni geriye doğru sürükledi. "En iyi işlerimden bazıları, kendim söylesem bile."

Hush, Cowboy ve Diablo birlikte döndüler. Bir bıçak boğazıma dayanmıştı. Juan'ın kolu bana sıkıca sarılmıştı ve ben sadece ayakta kalabilmek için onu kavradım. Hareket edersem, düşersem bıçağın boğazımı parçalayacağını biliyordum.

"Ah." Juan yanağımı öptü. "Küçük üçlü grubunuzun üçüncü üyesi." Hush'ın gözleri Juan'a kilitlenmişti. Garcia Diablo'ya baktı. "Vay vay, Angelo. Görünüşe göre yeni bir ev bulmuşsun."

Şeytan bir kaşını kaldırdı ve gülümsedi. "Öyle görünüyor."

"Nereye gittiğini hep merak etmişizdir." Juan omuz silkti, kendisini bir anda öldürebilecek üç adama bakarken kibirliydi. Ama sonra, ateş etmeyeceklerini biliyordu. Beni vurmadan onu vuramazlardı. "Eğer geri dönmek istersen, senin gibi yetenekli bir adam hâlâ işimize yarayabilir."

Angelo başını eğdi.

"Küçük motorcu çeteniz olan Tejano şakası için karteli terk ettiğiniz için sizi affedebiliriz."

Angelo başını salladı. Hush bu fırsatı değerlendirerek sola doğru hareket etmeye çalıştı. Juan, "Ben olsam yapmazdım," diye uyardı. Arabayı itti

Bıçak boğazıma saplandı ve keskin kenarını hissettiğimde haykırdım. Yutkunmaya cesaret edemedim. Sessizlik durdu. Juan'ın ağzı yanağıma geldi. Göğsü yarama sürtünürken ağzımda bir çığlık yakaladım. "Ölmeyi hak etmişti," dedi Juan.

Nazi hakkında şöyle dedi. "Bu deriye saygısızlık eden tek kişi benim."

Gözlerimi kapattım. Tekrar açtığım da Hush ve Kovboy'a baktım. "Lütfen..." Bakışları benimkilere dikildi.

"Gidin." Hareket etmediler. Ama Garcia'nın ona yardım edecek kimsesi kalmadığını biliyordum, yoksa hayatımı tehdit etmezdi. Dışarı çıkabilirlerdi. Sonumun yine buraya geleceğini biliyordum.

"Git," diye yalvardım.

Hush kararlı bir şekilde, "Hayır," diye cevap verdi. Kovboy başını salladı. I

Gözlerimi sıkarak kapattım ve gözyaşlarımın Juan'ın kulağına çarptığını hissettim.

Tekrar açtım. "GİT!" Bağırdım, bu çaba sırtımın üst kısmında kabarcıklı bir acıya neden oldu. Acıya rağmen nefes aldım. "Lütfen," diye fısıldadım. "Kendinizi kurtarın."

Hush ve Kovboy gözlerini benden ayırmadı. Çok sevdiğim mavinin iki tonuyla karşılaştım ve garip bir tamamlanma hissi duydum. Onları kaybetmiş, Juan'la birlikte bu cehenneme geri itilmiş olabilirdim ama en azından sevmiştim. En azından sadece filmlerde gördüğüm sevgi ve şefkati hissetmiştim.

Zayıfça gülümsedim. Benim için mükemmel olabilirlerdi. Birlikte mükemmel olurduk.

Birden Juan'ın ağzından boğuk bir hırıltı çıktı. Eli kaydı. Hush kolumu tuttu ve beni kendisine doğru çekti. Bacaklarım büküldü ve Hush düşmeden önce beni yakaladı. Yere çarpan ağır bir cismin sesi odada yankılandı. Başımı hızla çevirdiğimde Juan'ın yerde, boğazı kesilmiş ve kanlar içinde yattığını gördüm. Sonra yukarı baktım ve-

"Hey, abla."

"Ky," diye fısıldadım şaşkınlıkla, tam o sırada Styx ve Tanner koşarak odaya girdiler. Styx'in elinde Alman bıçağı vardı, kan

kollarında ve yanaklarında. Göz göze geldiğimizde geniş omuzları biraz düştü ve bana gülümsedi.

"Gitmeliyiz," dedi Angelo. "Kamyonlar dönmeden önce otuz dakikamız var ve satmak için çaldıkları orospular kadar boku yemiş durumdayız."

Hush beni kollarının arasına aldı. Ky yanıma geldi, sırtıma bakarken gözleri alev alev yanıyordu.

"Sia." Elini kolumda gezdirdi. Yüzünde öyle bir acı ifadesi belirdi ki ağlayabilirdim. Ama sonra Hush beni boş koridorlarda koşturmaya başladı. Angelo

bizi arka kapıdan çıkarıp başka bir binaya soktu. Gölgelerden uzak durduk. Hush'ın attığı her adımda, sarsıntılı hareketlerin sırtıma gönderdiği acıya karşı dişlerimi sıktım. Arkama baktım. Styx Cowboy'u destekliyordu, dövülmüş yüzü şişmiş ve morarmıştı.

Köşeyi henüz dönmüştük ki çıkış kapısında bir adamla yüz yüze geldik. O kapıya baktım, özgürlüğe kaçışımız olduğunu biliyordum. Sonra o adama baktım.

silahını çekmişti, şaşkınlığı yüzünden okunuyordu. Dövmeleri, sırtımızı oyan Nazi'nin dövmeleriyle aynı beyaz güç sembolleriydi. Hush gerildi ve beni daha sıkı tuttu.

Tanner aniden öne çıktı. Adamın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Tanner Ayers mı?" diye sordu şok içinde ve sonra gözleri kısıldı. Silahını daha yukarı kaldırdı. "Hepimize senin bu lanet olası çeteye katılmak için davadan ayrıldığını söylemişlerdi." Adam tekrar ağzını açtı ama Tanner silahını çıkarıp Nazi'nin kafasına bir kurşun sıktı. Cesedi yere yığıldı.

"İşte bu," dedi Angelo ve bizi hızla kapıdan geçirdi. Bekleyen bir minibüse doğru koştuk. Hepimiz minibüse doluşurken Angelo

durdu ve "Bir dakikaya geliyorum." dedi. Minibüsün kapılarını açık bırakarak uzaklaştı.

Minibüsün içinden ani bir ısı patlamasıyla sıçradım. Işık gözlerimi kör etti ve irkilmeme neden oldu. Gürültülü patlamalar ve sağır edici sesler sanki bir çapraz ateşin ortasında kalmışız gibi minibüsün etrafında yankılanıyordu.

"Ne oluyor lan?" Ky hırlayarak minibüsün girişine doğru koştu. Kızları barındıran binalar alev alev yanıyordu. I Alevlerin, Allah'ın unuttuğu yapıları yiyip bitirirken daha da yükselmesini izledim. İçimde adrenalin yükseldi ve minibüsten çıkmaya çalıştım.

"Michelle!" Çılgınca bağırdım, sesim minibüsün dışından duyulamayacak kadar kısıktı. "Hâlâ içeride!" Biri beni tuttu. Beni geri çekti. Kollarını pençeledim. "Bırakın beni!" Çığlık attım, kanım damarlarımda dolaşıyordu. "Michelle! Michelle'e ulaşmalıyım!" Ama kollar gitmeme izin vermedi. Tekmeleyip çırpınarak kurtulmaya çalıştım. Arkama baktığımda Ky'nin taş gibi bir yüz. "Ky! Bırak beni!" Başımı kampa doğru çevirdim. "Hayır!" diye bağırdım. Her yer cehenneme dönmüştü.

Dokunulmamış tek bir bina yoktu. Hepsi yanıp kül oldu.

Ky'nin kollarına yığıldım, artık bacaklarımı hissetmiyordum, tüm gücüm önümdeki alevler tarafından çalınmıştı.

Binalardan gelen ısı yüzüm terlemeye başlayana kadar yükseldi. Ky'nin beni kapılardan uzaklaştırıp sırtımı minibüsün duvarına yasladığını bile fark etmemiştim, ta ki Kovboy

elini koluma koydu. Yorgun ve uyuşmuş bir halde onun morarmış gözlerine baktım. "Eve gitmek istiyordu," diye yalvardım, sesim çatlıyordu. "Teksas'ın yeşil tarlalarına." Yutkundum. "Ailesi

onu geri almayı hak ediyor ..."

Kovboy'un bakışları sempatiyle doldu, dışarıdaki ateşin ışığı mavi gözlerine yansıdı. "Onun gibi değil," dedi yumuşak bir sesle. "Onun yaşadıklarıyla başa çıkamazlardı. Onlara haber vereceğiz ama gerçeği söylemeyeceğiz. Hayır. kimse kızının bu duruma düşmesiyle başa çıkamaz."

Hush'ın elini sıkıca tuttum. Kovboy başparmağını yüzümde gezdirdi. Ky'nin bizi izlediğini hissedebiliyordum. Ama şu anda onun için harcayacak enerjim yoktu. Hush'a yaslandım, Beni sıcak kollarına almasına izin verdim. Kovboy Hush'a doğru eğildi, son enerjisi de tükeniyor gibiydi.

Angelo ya da Ky'nin ona verdiği isimle Gölge kapıya geldi. Hafifçe nefes nefese kalmıştı. Gülümsedi ve zaten

yakışıklı yüzü nefes kesiciydi. "Burada çalışırken buraya katlanamıyordum. Burayı yakıp kül etmeyi hayal ediyordum.

Çıktığımdan beri."

Kapı kapandı ve bizi karanlığa gömdü. AK, kabin ile kamyonun arkası arasındaki mandalı açtı. "Kaç kişi?" Tanner sordu.

"On beş," diye yanıtladı AK.

Tanner başını salladı ve sonra gözlerini iPad-tip cihaz. "Yol temiz. Kardeşlerin hepsi tetikte ve bizi bekliyorlar." İç çekti. "Yolun açılmasına bir saat var." Hush'a baktığımda Tanner'ı bir şahin gibi izlediğini gördüm. Ama minibüs hareket etmeye başladığında, beni çağıran uykuya teslim oldum.

Ve Hades'e Michelle'i öbür dünyada kollarını açarak karşılaması için dua ettim. Güzel yüzü bir kez daha bozulmamıştı, dudaklarında geniş bir gülümsemeyele Cennet Tarlalarında dans ediyordu.

Ama Juan. . . o lanet piç Tartarus'ta yanabilir.

On İkinci Bölüm

Hush

Dairemizin kapısından içeri girdik. Rahat bir nefes almalıyım.

Bunun yerine uyuşukluk

Meksika'dan beri beni ele geçiren şey yerinde duruyordu.

Aksine, daha da güçleniyordu, ağırlığı beni bükmeye başlamıştı.

Üç gündür Diablolar'ın evindeydik. Doktorlar Sia ve Cowboy'u dikmişti. Ama bir anda tanıdığım markaları hâlâ görülebiliyordu.

23/2 . . . Klan işareti, melez bir çiftle birlikte olan insanlar içindi. Biliyordum, çünkü gençken kasabaya taşındıktan üç gün sonra evimize spreyle boyayla yazılmıştı.

Beyaz ve siyah. Kabul edilemez. Yasak. Yanlış. Daha da kötüsü, onların gözünde ... ölümle cezalandırılabilir.

Sia'nın eli sırtıma indi. Daha iyiydi, hâlâ solgun ve acı içindeydi ama serum ve Diablos'un doktorunun verdiği haplar işe yaramıştı. Cowboy da öyle. Başımı kaldırdığımda onu

beni izliyordu. Vücutundaki çürükleri ve kesikleri inceledim. Onun da benimle birlikte olduğunu düşündükleri için dayak yemişti. Tabii ki asla inkâr etmediği bir şeydi, sırf insanların canını sıkmak için.

İçimi çektim ve bir bardak su aldım. Bir süre önce ayrılmıştık, sessizce geri dönüyorduk. Sia alışılmadık derecede sessizdi, şüphesiz

Michelle'i düşünüyordu. Her zaman konuşan Kovboy da sessizdi. Bana baktıklarını, suçu benim ayaklarıma attıklarını düşünüp duruyordum.

Çünkü onlarla birlikte olmalıydım. Nöbet geçirmemiş olsaydım, ben de olurum. Çiftliği savunmaya yardım ederdim. Belki de orada olsaydım, bunların hiçbiri yaşanmazdı. Sia çiftliğine dönmeyi düşünemiyordu bile; onu çok fazla kâbus bekliyordu. Clara. Atları . . .

inşa ettiği her şey yerle bir edilmişti.

Kanepede Kovboy'un yanına oturdu. Kovboy bir kolunu ona doladı ve kendine çekti. Markaları çekilirken ikisinin de biraz nefeslerini tuttuklarını gördüm ama sonra sakinleştiler. Onları izlemek içimde garip bir şeyler uyandırdı. İkisi de sarışın. İkisi de mavi gözlü... İkisi de benim sahip olmadığım her yönden birbirlerine uyuyorlardı.

"Duş alacağım," diye duyurdum ve banyoya daldım. Daha öğleden sonraydı ama biraz uzaklaşmam gerekiyordu. Duşu açtım ve ayağa kalktım, aynadaki yansımamı izliyordum. Kolumu kaldırdım ve parmaklarımı tenimde gezdirdim. O kadar çok şeye sebep olan cildim

Hayatımdaki lanet keder. Annemden miras kalan mavi gözlerime baktım. Bu gözler insanlara benim ne biri ne de diğeri olmadığımı haykırıyordu. Siyah ya da beyaz değil, her ikisi de.

Senin kadar güzel birini daha görmedim, gullunge, derdi annem bana çocukken ve öperdi her bir gözünü. İkimizin de en iyisi.

Parlak gözlü bir çocukken ona inanmıştım. Sonra, her yıl, kurşun kılığına girmiş kelimeler, yumruk kılığına girmiş hançerler tarafından daha da yere serildikçe, iltifat yavaş yavaş zedelendi.

Ve çok sevdiğim evim gözlerimin önünde kül olup giderken, kahramanlarımı da alevlerin içine çekerken, bunların hepsinin saçmalık olduğunu anladım.

Bu kulüp bile bana vaat ettiği kabulü sağlayamadı. New Orleans'taki eski başkanımız ani bir kalp krizi sonucu öldüğünde, başkan yardımcısı görevi devraldı. Başkan

yardımcısı

Tam yama yapmama karşı oy kullanan tek kardeş. Cowboy değil, sadece ben. Ve ona tokmak verildiği andan itibaren, ben bir hedeftim. Her zaman kötü koşulara gönderildim. Tüm şakaların hedefi oldum ve sonunda kulüpten çaldığım yalanı ortaya çıktı. Titus, böyle bir şey yapmak tam senin türüne göre, diye suçlamıştı. Hiçbir beyaz kardeş kardeşine böyle ihanet etmezdi.

Durum daha bu noktaya gelmeden göçebe olduk. kilise. Pislik herif hemen kabul etti. Kulüpten kaçmak ve paranın nereye gittiğine dair bir bahane bulmak için her şeyi yapardı. Bahse girerim o piç onlara benim gitme kararımı söylemiştir.

Nomad'in her yerinde suçluluk duygusu vardı.

Cowboy, her zaman olduğu gibi, yolda karşılaştığımız her kardeşimize onun yüzünden ayrıldığımızı söyledi. Bu tipik bir Kovboy'du.

Her zaman arkamı kolladı. Kendimizi Austin'de bulana kadar beni tüm eyaletlerde takip etti.

Titus, New Orleans şubesine katılmaya çalışan ve teninde zerre kadar renk olan tüm adayları reddetti.

Karamel, kahverengi, siyah... Işıldayan beyazın bir tonu olmayan her şey. Irkçıyla yüzleşmek yerine

Amcık, daha yeni gitmiştim. Bu pislikten kurtulabileceğimi düşünmüştüm ama her şey gibi o da beni yakaladı.

Hiçbir lanet dünyaya ait değilmişim gibi görünüyordu.

Kıyafetlerimi çıkardım. Çırılçıplak, hiç sahip olmak istemediğim tenimi kaplayan dövmelere baktım. Kimseye ait değildim. Kovboy'dan başka ailem yoktu.

Yeterince siyah değildim.

Yeterince beyaz

değildim.

Asla yeteri kadar lanet olmaz.

Sonsuza dek taşıyacağım yara izine dokundum. On altı yaşımda üzerime damgalanan "N". Şimdi yirmi altı yaşındaydım ve insanlar hâlâ değişmemişti. Hiçbir ilerleme olmamıştı.

Ve ben yorgundum. Onların pislikleriyle savaşmaktan çok yorulmuştum.

Parmaklarımı tekrar kolumda gezdirdim, tırnaklarımı deride gezdirdim. Gittikçe daha fazla ete batıyordu.

Ta ki izlerden kan damlamaya başlayana kadar. Nefes nefese kalmıştım, kim olduğumu unutmak istiyordum.

Başka bir şeye dönüşmek.

İçeri aldığı herkesin başına bela olmayan biri.

Anne, aklımda listeledim. Baba . . . Aubin . . . Sia.

İsimler kafamın içinde tekrar tekrar çalıyordu. Dönüyor, köpekbalıkları gibi kaynıyordu. Geriye kalan tek şey, eğer her şey farklı olsaydı, olabileceğim kişinin kanlı cesedi olana kadar lanet ruhumu ısıyorlardı. Eğer ben farklı olsaydım. İnsanlar beni bir kenara atmasaydı. İtip kakmasalardı. Hiçbir şey kalmayana kadar beni yontup durdu. Hiçbir şey kalmayana kadar.

Beni özetleyen tek bir kelime.

Ayaklarım beni duşta götürdü. Başımı eğdim ve haşlayıcı spreyn vücudumu dövmesine izin verdim. Avuç içlerim duvara. Maksimum sıcaklığa ulaşana kadar suyu daha da yükselttim. Su tenime milyonlarca el gibi çarptıkça düz ellerim yumruk oldu.

Kafamda ailemi canlandırdım. Onları tavan arası penceresinde gördüm. Annemin elini pencere camında gördüm. I

gözlerimi açtım, duvardaki elime bakıyordum. Sıcaklık yükseliyor, buhar nefesimi kesiyordu. O anda ne hissettiklerini merak ettim. .. ne gördüklerini merak ettim. imlerin üzerinde durmuş, ayaklarını yalayarak yükselen ateşi seyreden bana baktılar.

Ve ben oraya varmadan önce neler olduğunu merak ettim. Nasıl olduğunu asla bilemedim. Katillerini görüp görmediklerini asla bilemedim. Sivri kukuletalı adamların cezalarını vermek için kapılarına gelip gelmediklerini asla bilemedim.

Vücudum titriyordu, sıcaklığa dayanamıyordum. I nefes nefese kaldım ve kumandayı soğutmaya çevirdim. Alnım fayansa çarptı ve gözlerimi sıkarak kapattım.

Sonunda, her zaman aklımda olan ama hiç aklıma getirmediğim soruyu sormama izin verdim. Buna değdiğini düşünüp düşünmediklerini merak ettim. Buna değip değmediğimi merak ettim. Bana sahip olmak bir pişmanlık mıydı? Onlara her gün saldıran yobazlar için, bu sadece düştükleri gerçek değildi.

ve birbirlerinin her şeyi olmaya yemin ettiler. Beni yarattıkları gerçeğiydi.

Ben Klan üyelerini rahatsız eden iğrenç biriydim. Louisiana o kadar çok ki, ailemin arazisine yanan haçlar dikmeyi atladılar, bunun yerine onları ve evlerini ateşe verdiler, aşklarını ve bir gün umut etmeye cesaret ettiğim her türlü mutluluğu öldürdüler.

Spreyin altında ne kadar durduğumdan emin değildim. Dışarı çıktım ve kurulandım. Boxer külotumu giydim ve

banyodan çıktı. Kovboy'un odasındaki perdeler kapalıydı. Onları görmeden önce ağlama seslerini duydum. Kovboy yatağın üzerindeydi, Sia'yı kollarının arasında tutuyordu. Ağzından hıçkırıklar dökülüyordu. Sia gecelik giymişti. Kovboyun üzerinde de boxer vardı. Kapıda beni gördü.

"Çok yorgunuz. Yatağa gelip sizi beklemeye karar verdik. Uykumuzu alabileceğimizi düşündük." Sia'nın gözlerini sildi. Dönüp bana baktı, gözleri kızarmış, yüzü üzüntüden benek benek olmuştu. "Ama kendini affedemiyor," diye açıkladı Kovboy. Sia'nın yüzünün buruşmasını ve başını tekrar Cowboy'un kaslı göğsüne çevirmesini izledim. Hıçkırıkları daha da yükseldi. Clara ve Michelle'in ailelerine öldükleri söylenmişti. Elbette gerçek bu değildi. Polisler bu lüks için para almışlardı. Ama en azından öldüklerini biliyorlardı. Cenazeler

olacaktı. Sevdiklerimiz hayatlarına devam edebilirler.

Kapı aralığında donup kaldım. Sia'nın Kovboy'la olması daha iyiydi. O her zaman ne söyleyeceğini bilirdi. O iyi biriydi.

. . . Onun için yaratılmıştı. Bunu şimdi anladım.

Kararlılığımın göğsümde açtığı yarayı görmezden geldim.

Tam arkamı dönüp gitmek üzereydim ki Kovboy, "Val. Bize ihtiyacı var."

Eğer bir yere gideceksem, başını hâlâ Aubin'in göğsüne gömmüş olan Sia bana elini uzattığında her şey altüst oldu. Titreyerek bana uzanan parmaklarına baktım.

Onun ihtiyacına bağlı olarak kendimi yatağa doğru yürürken ve yanlarına tırmanırken buldum. Yastığa uzandım ve gözlerimi kapadım, Sia kollarını bana doladığında nefes verdim. Ve ben de tutundum. Kollarımı ona doladım ve sıkı sıkı sarıldım.

"Bu senin hatan değil," diye mırıldandım. Sia daha çok ağladı. Kafamda arkadaşını canlandırdım. Olabileceklerin bir anlık görüntüsü

Sia dışarı çıkmasaydı ne olacaktı? Elim geceliğinin altından geçerek yarasına, ilk cezası olan asit yanığının kalıntılarına bastırdı. Onu o kadar sıkı tuttum ki nefes alamayacağından endişelendim. Elim kuzeye, en yeni yaranın yakınına gitti. Ama kendimi durdurdum.

dokunuyordum. Elim hareketsiz kaldı. Kovboy'un eli benimkinin üstüne geldi. Pislik herif ikimizin de dağılmasını engellemeye çalışıyordu. Ya da belki de gerçekten rahatlamaya ihtiyacı vardı. O kadar

Benimle ilgilenmekte çok iyiydi ama onun için gerçekten orada olup olmadığımdan emin değildim.

Berbat ettiğim bir Şey daha.

Sia'nın çıđlıkları, uyuduđunu dűŐűnene kadar uzaklaŐtı. Gűzlerimi kapattım, yanımda Kovboy'un nefes alıŐını duyuyordum. Sia ikimizin arasına girene kadar yer deđiŐtirmiŐti. Bir eli benimkinin űzerindeydi.

Biri Aubin'in gűđsűnde. İkimizin de merkezi. Lanet Dűnya ve Ay'ımızın GűneŐ'i. Sonra eli kaydı ve

"Benimle seviŐ" diye fısıldadı. Nefesimi tuttum. Sia ikimize de bakmak için hareket etmedi. "İkiniz de. Birlikte. Sadece ... bana baŐka bir Őey hissettirin ama ... bu ..." Sesi son kelimedede kırıldı ve lanet kalbimi de beraberinde gűtűrdű.

İlk hareket eden Kovboy oldu. Bir kez olsun konuŐmadı. En iyi arkadaŐımın dirseklerinin űzerine yuvarlanıŐını, yűzűnde daha űnce hiŐ gűrmediđim bir ifadeyle Sia'ya bakıŐını izledim. O lanet bakıŐ... benim de ona bakarken takındıđımı bildiđim bakıŐtı.

İçimize girmiŐti. Bizim bir parçamız olmuŐtu, tıpkı bizim birbirimize olduđumuz gibi. Ona bakarken ne gűz kırıyor ne de aptalca sırtıyordu. Yűzű yara bere içindeydi ve iyileŐmeye çalıŐıyordu.

saçlarını yüzünden geriye doğru itti ve eğildi. Onu öptü. Birbiri ardına öpücükler kondurdu, eli saçlarının arasına girdi. Sia'nın elinin göğsümde hareket etmeye başlamasını izlerken kalbim hızla çarpıyordu. Her zaman bizi birbirimize bağlıyordu, hiçbirimiz dışarıda kalmıyorduk, bir el ya da bir ağız her zaman güven veriyordu.

hepimiz bu işte beraberdik.

Uzak duramayarak sırtına döndüm ve boynunun yan tarafını öptüm. Gözlerimi kapattım ve aşağı doğru indim, Yarasından kaçınarak... alaycı bakışlardan kaçınarak. Dudaklarım yaralı tenine değdiğinde Sia hıçkırarak ağladı. Elimi dudaklarımın değmediği yerlerin üzerinde gezdirdim. "Mükemmel," diye fısıldadım. Bu sözcük dudaklarımdan dökülürken Sia ürperdi.

Omzuna ulaşana kadar omurgasını öptüm. Aubin'in dudaklarından kopan Sia başını çevirdi ve dudaklarımı onun dudaklarına kapattım. Ağızımın içinde inledi, teni ısınmaya başlamıştı. Aubin'in geceliğinin askılarını indirdiğini hissettim. Geceliği vücudundan çıkarırken ben de hareket ettim. Çıplak teni benimkiyle buluştu. Elimi indirdim ve kendi boxer külotumu çıkardım.

Sia kollarımın arasında yuvarlandı ve ellerini boynuma doladı. Onu tekrar öptüm, parmak uçları göğsümde geziniyor, lanet olası nefesimi kaybetmeme neden oluyordu. Sikimi tuttu, küçük elleriyle aşağı yukarı okşuyordu. İnledim. Kovboy'un boynunu öptüğünü ve sonra vücudunda aşağı doğru hareket ettiğini hissettim. Cowboy omurgasını öperken boynumu daha sıkı kavradı. Aşağıya baktım ve Cowboy'un Bacaklarını. Onu sırt üstü yatırdım. Kovboy onu iyice ayırdı ve yaladı. Nefes alırken adamın saçlarını tuttu.

Boynu boyunca, omzunun üzerinden ve dilim meme ucuna gelene kadar aşağıya doğru öptüm. Alay ettim ve fiskeledim,

nefesinin kesilmesini dinliyordum. Meme ucunu daire içine aldım ve

klitorisini bulana kadar elimi bacaklarının arasında gezdirdim. Kovboy'un dili yüzünden sıcak ve ıslaktı.

Klitorisini daire içine aldım,

Sırtını kamburlaştırarak haykırırken ağzını kapattım.

Boşalırken onu kollarımda titreyene kadar öptüm.

Bunu ne kadar istediğimi, buna ne kadar ihtiyacım olduğunu düşündükçe boğazım düğümleniyordu. Burada, böyle olmak her şey demekti. Ama tutamadım. Bu düşünceyi kafamdan attım. Buraya, şu ana ait değildi.

Kovboy onun kalçalarını öptü ve yukarı doğru devam etti. Ağzından ayrıldım ve kendimi bacaklarının arasında bulana kadar güneye doğru ilerledim. Kalçalarımın üzerine oturarak onu araladım ve başparmağımı klitorisinin üzerinde gezdirdim. İnledim ve eğilip amını yalamaya başladım. Sia altımda kıvrılırken gözlerim kapandı. Parmağımı klitorisinin üzerinde gezdirdim ve sonra içine soktum. Bir kez boşaldığı için çok hassas olan Sia yere düştü.

Dakikalar içinde kenara. Başımı okşayarak nefes nefese kaldı.

Arkama yaslandım, sikim o kadar sertleşmişti ki onun içinde olmak istiyordum.

Kovboy bana bir prezervatif verdi, ben de taktım. Sia'nın üzerine tırmandım, kolları beni bekliyordu. Elini benimkinin üzerinde gezdirdi.

yüzüne baktı ve Kovboy'a bakarak "İkiniz de" diye fısıldadı.

Gözlerindeki çaresizlik beni mahvetti. Yutkundum ve gözünden bir damla yaş düştü. "Unuttur beni,"

istedi ve sonra sırayla gözlerimizle buluştu. "Benimle seviş."

Bu istek her zamankinden daha fazla ağırlık taşıyordu.

Kıpırdamadan yüzünü izledim. Dudaklarında kederli bir gülümseme belirdi. Parmaklarımı ağzına götürdü ve öptü.

"Seni seviyorum," dedi ve kalbimi tamamen yok etti. Nasıl nefes alacağımı unutmuştum. Kovboy'a dönerek, "Ben de

seni seviyorum" dedi.

Ağzımı onunkine çarptım. Dilini aldım. Sözlerini defalarca tekrarlardım ama bana hissettirdikleri konusunda bir savaş başladı. Çaresizlik ve pişmanlık hakimiyet için savaştı. Bu ikisiyle savaşımadan önce, Kovboy Sia'yı üzerine kaldırdı. Arkasında diz çöktüm, ince bedenini kollarımın arasına aldım. Boynunu, yanağını ve dudakları şişene kadar ağzını öptüm. Elimi nazikçe sırtına koyarak, Cowboy'un ağzı onunkine değene kadar onu aşağı indirdim. Omurgasını okşadım ve parmağımı bacaklarının arasına kaydardım. Islak amından geçtim ve sonra parmağımı kışına götürdüm. Sia gerildi. "Seni yakaladık, canım," diye fısıldadı Cowboy.

Kovboy çekmecesine uzandı ve bana bir şişe uzattı. Kayganlaştırıcıyı elime sıktım ve boynunu öperek parmağım ile onu açmaya başladım. Kovboy onun klitorisiyle oynuyordu. Sia inledi, ağzından uzun bir iç çekiş döküldü. Beni kaldırabileceğinden emin olmak için bir parmak daha ekledim.

O hazır olduğunda, Kovboy'a baktım. Kovboy yer değiştirdi ve onun amına girmesini izledim. İnledi. Sia başını onun boynuyla omzu arasındaki kıvrıma soktu. Sırtını okşadım, nasıl oldu da bu hale geldim diye merak ediyordum.

Onunla bir kez bile olsa birlikte olduğum için çok şanslıyđım. Bu anın dışında başka bir şey dışunmeme izin vermeden önce ileri doğru hareket ettim ve kıçına doğru itmeye başladım. Dışlerimi sıktım, içine girerken gözlerimi kapattım. Sia haykırdı, başı geriye düştü. Kovboy başını hafifçe yana çevirdi, böylece yüzünü görebildim. Sonsuza dek hafızama kazınacak bir resimdi bu. Gözleri kapalı, ağzı hafifçe ayrılmış, yanakları kızarmış ve sırtı kemerli.

"Älskling," diye fısıldadım onu kabzasına kadar doldururken. Donup kaldım,

Kovboy kıpırdamadan başımı arkaya eğdim ve sadece hissettim.

İçimde hep lanet bir fırtına vardı. Öfkeli ama asla durulmayan bir fırtına. Her zaman hareket etmem gerekiyordu. Zihnimi dışunmekten uzaklaştırmam gerekiyordu, çünkü eğer dışünürsem,

Her şey çok fazla gelmeye başlamıştı ve ben buna dayanamıyordum. Ama burada, Sia'nın içinde, ellerim onun vücudunda, lanet fırtına dindi. Kafamın içinde susturamadığım sesler sustu. Tek duyduğum o, ben ve Kovboy'du.

Ama bu sessizliğin uzun sürmeyeceğini biliyordum. Olamazdı. Ben de şansım varken ona tutundum.

Sia iç çekti, ben de öne doğru süründüm, göğsüm sırtına değiyordu. Boynunu öptüm. "Älskling," diye mırıldandım ve hareket etmeye başladım. Yavaşça başladım, ağzını öpene kadar Sia'nın yüzünü hareket ettirdim. Dili benimkine karşı yuvarlanırken, Kovboy kalçalarını oynattı. Sia başını geriye attı ve inledi. Ellerimi iki yanına dayadım, avuç içlerim yatağa dönüktü. Kovboy onun yüzünü ellerinin arasına almış her ifadesini izledi. Onu izlerken dudakları aralandı, saf bir hayranlık. Keşke yüzünü görebilseydim.

O da. Sanki düşüncemi duymuş gibi, ben yapana kadar başını tekrar eğdi.

O kadar güzeldi ki. Hiç bu kadar mükemmel bir orospu görmemiştim.

Daha hızlı hareket ederken başımı boynuna yasladım. Sia beni öpmekle Kovboy'u öpmek arasında gidip geliyordu. İnledim, bunun her lanet parçasını hissediyordum.

Orospuları daha önce de böyle sikmiştik, sayamayacağım kadar çok. Ama

hiçbir şey böyle değildi. Gözlerimi kapattım, bu anın tadını çıkararak kafamı istila etmekle tehdit eden tüm karanlık hayaletleri engelledim.

"Sus," diye mırıldandı. "Kovboy." Sonra beni unutarak "Valan" diye fısıldadı, ardından da "Aubin".

Gerçek isimlerimiz dudaklarından dökülürken Kovboy da benim kadar yüksek sesle inledi. Kalçalarımı daha hızlı ve daha hızlı çalıştırdım, bacaklarımda basınç oluşmaya başladığını hissettim. Sia'nın sırtını ittim, daha da hızlanmaya ihtiyacım vardı. Kovboy Sia'yı yukarı kaldırdı, sırtı göğsüme yaslanana kadar kamburlaştı. Bir kolumu beline, diğerini göğsüne doladım. Sia'nın başı omzuma düştü. Kovboy'un elleri kalçalarındaydı. Gözleri parlıyordu ve boşalmasının uzun sürmeyeceğini biliyordum.

Kalçalarımı daha hızlı döndürdüm, Sia'nın ağzı aralandı. Bir eli benimkini kavradı, diğeri nefes alıp verirken Kovboy'unkini tuttu.

düzensizleşti. "Boşalacağım," diye fısıldadı, yüzü gerilirken buruştu ve sonra serbest kaldığını haykırdı.

Kovboy alçak sesle homurdandı ve ben de boşaldım. Sia'yla birlikte çalıştım, sonra başımı omzuna düşürerek öyle sert boşaldım ki dişlerimi sıkmaktan çenem ağrıyordu.

Sia nefes aldı. Kovboy nefes aldı. Ben nefes aldım. Pencerelerden buğu damlıyordu. Sia beni öpmek için arkasına yaslandı. Bu sefer yumuşaktı. Gözlerimi kapattım, her şeyi hissediyordum,

tadını, dudaklarının nasıl hissettirdiğini ezberliyordu.

Sonra çok geçmeden ayrıldı. Eğildi ve Kovboy'u öptü. Geri çekildim, prezervatifi çıkardım ve attım. Sia'nın yanına uzandım, o da göğsüme kıvrıldı. Ona sarıldım, az önce yaşadığım şeyin etkilerini hissediyordum. elimden kayıp gidiyordu. Aşağı baktım, kolumu onunkinin üzerinde gördüm. Kovboy'u belinin üzerinde gördüm. Midem bulandı, asla uymayacak bir yapboz parçası olduğumu bilerek.

"İkinizi de çok seviyorum," diye mırıldandı Sia, sesi uyku damlıyordu. Burun deliklerim alevlendi ve parçalanmamak için kendimi zor tuttum. Karşılık veremedim. Ne olacağını biliyordum. Eğer bu sözleri söylersem, yapmam gerekeni asla yapamayacaktım.

"Ben de seni seviyorum, canım," dedi Kovboy.

Söylenmemiş kelimelerin onlarinkine katılmasına izin vererek durakladım. Ağzımı açtım ve İsveççe fısıldadım: "Keşke her şey farklı olsaydı."

"Bu çok güzel," dedi Sia yorgun gözlerini kapatarak. Beni anlasaydı bunun güzel olduğunu düşünmezdi. Kovboy'un kuşkulu bakışlarını üzerimde hissettim.

"İyi misin?" diye sordu.

Başımı salladım ve ben de gözlerimi kapadım.

İki çift nefes eşitlendiğinde, öğleden sonra güneşi ağır perdeler tarafından engellendiğinde, sessizce yataktan kaydım, odama gittim ve giyindim. Yan masamın çekmecesini açtım ve içindeki eski resme baktım. Dış kenarı yanmıştı. Burnuma götürdüm, o gece sanki çimlerin üzerinde duruyormuşum gibi kokuyordum, etrafımda bir cehennem vardı.

Resme baktım ve elimi iki resmin üzerinde gezdirdim. insanlar gösterdi. "Asla işe yaramaz," diye fısıldadım ve gülümseyen çiftin üzerine bir gözyaşı damlası düştüğünü gördüm. Yangını söndürecek kadar güçlü olmayan bir gözyaşı damlası. Dünyanın içinde olmasını istemediği mükemmel bir çift.

Resmi cebime koydum. İlaçlarım çekmecedan bana bakıyordu. Gideceğim yerde onlara ihtiyacım olmayacaktı. Çekmeceyi kapattım ve deri ceketimi giydim. Kovboy'un odasına doğru yürüdüm ve içeri baktım. Kapı aralığında durdum.

ve yataktaki çifte baktı. İkisi de açık tenli, ikisi de sarışın. İkisi de mavi gözlü, ikisi de birbirleri için mükemmel ... ikisi de ait olan, sadece el ele tutuştukları için sokakta yüzlerine tükürülmeyecek insanlardı.

Onlara bakarken boğazımdaki yumruyla savaştım. Sia uykusunda mırıldandı ve döndü, kollarıyla Kovboy'u aradı. Kovboy onu kendine yaklaştırdı, uykusunda bile onun kendisine ait olduğunu hissediyordu. Birbirlerine bakacak şekilde yuvarlandıklarında sırtlarındaki aynı oymaları gördüm. İçimdeki her kas gerildi. Siyah ve beyaz. Benim yüzümden cezalandırılmışlardı. Çünkü benimle birlikteydiler. Bıçaklar kalıcı olarak

Beni sevmeye cüret ettikleri için derilerini yaralıyorlardı. Sia'yla tanıştığım andan, o kaltağa fena halde aşık olduğum andan beri bunun asla yürümeyeceğini biliyordum.

Ben zayıftım. Kalbimin aklımı yönetmesine izin verdim. Akıllı davranmıyordum. Bencilce davranıyordum. Ve şimdi bu onları incitti.

Ve çok daha kötüsü de olabilirdi.

İçeride, kimsenin yargılamayacağı bir yerde çalıştık. Ama dışarıda, gerçek dünyada kabul görmüyorduk. Her zaman bize tepeden bakan şerefsizler olurdu. Ve bizi yaralayan onların sözleri olurdu. Katran ve tüy gibi yapışır, nefes alacak havamız kalmayana kadar bizi teker teker boğarlardı.

Birbirlerine aitlerdi. Aubin'i serbest bırakmanın zamanı gelmişti. Sia'yı korumanın ve yalnız yürümeyi öğrenmenin.

Onlar benim değil.

"Au revoir," diye fısıldadım ve gizlice kapıdan çıktım.
Bisikletimi aldım ve motor sesi duyulana kadar yolda
yuvarlandım.

motorun sesi apartmandan duyulmayacaktı.

Seleye tırmanarak elimi fotoğrafımın bulunduğu yerde
gezdirdim. Açık yola çıktığımda, motorumun beni uzun
zamandır gitmediğim bir yere götürmesine izin verdim. ile
cam gibi gözler ve titreyen eller, sert sürdüm.

Geçmişimdeki şeytanlarla yüzleşmek için.

Ve cehennemde onlara katılacaktım, eğer böyle olması
gerekliyorsa.

On Üçüncü Bölüm

Hush

New Orleans'ın ışıkları bir bulanıklık içinde geçip gitti. Gidonu kavradığımda parmak eklemlerim bembeyazdı. Zar zor durmuştum. Çarpan kalbim devam etmemi sağladı. İnanılmazdı. Kabullenmek. Zihninizdeki her şeyi serbest bırakmak. Sevdiğin insanları seni yük olarak taşımaktan kurtarmak. Uzun zamandır taşıdığım ağırlık kalkmış, geriye sadece kararlı bir uyuşukluk kalmıştı.

Sia olmadan, Kovboy olmadan, ailem kalmamıştı, bana yakın olan ve önemsedığım kimse yoktu. Kulüp bizi uzaklaştırmıştı.

Meksika'ya gittikten sonra bile bir yanılsama içinde değildim - Sia'yı bizim olarak aldıktan sonra bile Ky tarafından kulüp hayatından men edilecektik. Meksika yamamızı korumamıza yardım etmeyecekti.

Annemle babamın resmi cebimde yanıyordu. Her Küçük kasaba taşrasıyla ilgili lanet anılarım su yüzüne çıktı. Bana vuran, beni çağıran, başlarını dik tuttukları için aileme bok atan amcık üstüne amcık.

ve o bağınaz kasabada meydan okurcasına el ele yürüdüler.

Bir bina görünene kadar taşra yollarından döndüm. İnsanların olmadığını bildiğim bir arka yola saparak ışıklarımı söndürdüm ve bir zamanlar sığınağım olan kulüp binasına giden yolu takip ettim.

Kapıdan içeri girdiğimde gözlerim odağını kaybetti ve Koridordan bara doğru yürüdüm. Geç olmuştu, gecenin bir yarısıydı ama bu piçleri tanıyordum. Hepsi hala burada, içiyor ve sikişiyor olacaktı. Titus burayı lanet bir kardeşlik evi gibi kullanıyordu. Ox böyle bir şeye asla müsamaha göstermezdi.

Kapıyı açtım. Oda bir duman bulutu ve fahişelerle doluydu. Yüksek sesli bir kahkaha duyana kadar eski kardeşlerimin yüzlerini aradım ve bakışlarımı olduğum kişiye sabitledim. arıyorum.

"Sus?" Etrafımda yankılandığını duydum. "Sus? Ne oluyor?" "Dans eden sürtüklerin arasından sıyrılıp görmek istediğim orospu çocuğuna doğru ilerlerken diğerleri tükürdü.

Ellerim kenetlendi. Tenim solgun görünüyordu. Aynaya bakmamıştım ama bok gibi görüneceğimi biliyordum. Zar zor uyuyabilmişim.

Zar zor yemek yemiştım... ve ilaçlarımı geride bırakmışım.

Umurumda bile değildi. Artık beni sadece öfke ve bağımlılık yaratan bir uyuşukluk kontrol ediyordu.

Bırakmak çok iyi hissettirdi. Yirmi altı yıllık öfkenin her hareketimi körüklemesine izin vermek. Şövalyenin hamlesi düşünme - doğrudan bir yol yok, sadece ruhum bana ne yapmamı söylüyorsa onu yapıyorum.

Şu anda bunu yapmam için bana bağıırıyordu. Bunu hissetmek için. Titus'un masasının önünde durdum ve beni görmesini beklemedim. Yumruğumu o kendini beğenmiş suratına indirdim, çenesine çarparken parmak eklemlerimin kırıldığını hissettim. Kafası geri çekildi ve ayağa fırladı.

Bazılarını tanıdığım, bazılarını tanımadığım kardeşler etrafımda toplanmıştı. Metal müzik, kalbinizi patlatan türden, nabzının atışları odada yankılandı. Titus benim olduğumu görür görmez dudaklarında yavaş bir sırıtış belirdi. Ceketimi yere fırlattım, "Austin, Mother Chapter" armam kesiğimde görünüyordu. Bakışlarının onu bulacağını biliyordum.

"Geri mi döndün, hain?" diye tükürdü. Kaynayan kanım kaynamaya başladı. Gözlerimi kısmıştım. Yalancı bir bok çuvalıydı. Bunu biliyordum.

Bunu biliyordu. Ama bir araya gelen arkadaşlarımla vahşi gözlerini yakaladığımda

Eski kardeşlerim, hepsinin beni burunlarının dibinde hırsızlık yapan bir pislik olarak gördüklerini biliyordum.

Siyah kardeş. Tabii ki kayıp paranın sorumlusu ben olmalıydım.

Titus'un dudağı kıvrıldı. Kolunu pençeleyen sürtüğü başının yanından geriye fırlattı. O büyük bir piçti. Yumruğu fırlayıp yanağıma çarptığında, acının içimde dolaşmasına izin verdim. Bu bokun kemiklerime yerleşmesine izin verdim . . . ve tutunmasına izin verdim.

Bırak yansın.

Gerçekten çok iyi hissettirdi.

Başımı eski başkanıma çevirdiğimde, yumruğunun ucu dudağımyı kestiğinde akıttığı kanın tadına bakarak gülümsedim. Ama saldırmadım. Bunun için burada değildim.

Yerle bir edilmek için buradaydım. Parçalanmak için buradaydım. Kim olduğumu unutmak için buradaydım.

Yok edilmek için buradaydım.

Onu almak istedim. Bu pisliğin verebileceği her şeyi kabul etmek istiyordum. Yumruklarını, yumruklarını, tekmelerini istiyordum. Bıçağını bile hoş karşılardım.

Silahına hasret kalmıştım.

Bir demir yumruk daha üzerime doğru geldi. Artık yüzümü hissetmeyene kadar yumruk üstüne yumruk yedim.

Gözlerim terden, kandan ya da her ikisinden de bulanıklaşana kadar. Ve her zaman gülümsemeye devam ettim. Titus'un yüzü gittikçe kızarıırken hiçbir şey söylemedim. O pislik, yalanlar ve ırkçı saçmalıklarla ininden kovduğu melezi dövdüğü için sertleştikçe.

Bir darbe daha beni ayaklarımdan yere düşürdü ama kaburgalarımı kollarımla kafeslemedim. Bunun yerine yere uzandım, açık ve lanet bir şekilde bekliyordum. Barın gürültüsü

Titus'un çelik başlıklı ayak parmakları kaburgalarıma tekme atarken sesi kesildi. Yumruklar ve tekmeler yağdı.

"Sus!" diye seslendi uzaklardan bir ses. Gözlerimi kapattım, dökülen kanın yere sızmasını teşvik ediyordu. Gözlerim yuvarlandı. Vücudum o kadar hissizleşmişti ki artık hangi parçamın dövüldüğünü bile bilmiyordum.

Ama iki elin omuzlarımdan tutup beni odadan dışarı sürüklediğini hissettim. Bu sefer karşı koydum. Olmak istemedim

Lanet olası kurtuldum. Bunu hissetmek istedim. Fiziksel olarak hissetmek

Son dokuz yıldır beni rahatsız eden her şeyi.

"Hayır!" Boğazımdan aşağı akan kanla boğulurken itiraz etmeye çalıştım.

Barın sesi uzak bir uğultuya dönüştü. Biri beni kaldırdı ve bir kamyonu bindirdi. Kamyonun içine girip çıktım.

bir yere giderken bilinç. Geri dönmek istedim. Titus'un başladığı işi bitirmesine izin vermek istedim.

Araç durdu. Birden kendimi bir kanepede buldum. Yüzüme su sıçradığında gözlerimi açmaya çalıştım. "Ne oluyor lan, Hush?" diye bir ses yükseldi. "Aklından ne geçiyordu? Neden geri döndün? Ölmek mi istiyorsun, kardeşim?"

Gözlerim tekrar kapandı. Titus'un Hades'le pazarlık ettiğim şeyi başarmış olması için dua ettim - asla uyanmayayım diye.

Önce kahve kokusu burnuma çarptı. Nefes almaya çalıştım ama kafatasımı kazıyan bir levye gibi hissettiren bir acı başımı kesti. Göz kapaklarımı teker teker açtım. Pencereden gelen parlak ışık

Gözlerim. Hareket etmeye çalıştığımında inledim. Elim kaburgalarımı kavramak için hareket etti.

Ağzımda kan tadı aldım. Odanın etrafına bakındım. "Güzel. Uyanmışsın," dedi bir ses, ağır Louisiana aksanıyla konuşuyordu.

Gerçekten uzun zamandır görmediğim bir yüz belirdi: simsiyah dağınık saçlar, bronz bir ten ve kahverengi gözler. Birçokları için gördükleri son şey olan gözler. -Ölümü getiren gözler.

"Karga," diye mırıldandım, eski başkan yardımcımı görünce ve bir galon kanı kesip attım. Birkaç kâğıt havlu itti. ellerimin içine. Ağzımı sildim ve Crow beni dik oturmam için sürükledi. "Siktir," diye tısladım, dişlerimi sıkarak nefes alıyordum. "Evet, sikik. Bir kavgaya başladığında böyle olur ve orada durup kışını tekmelemesine izin ver."

Hayal kırıklığı içime işledi. Hâlâ buradaydım.

Burada olmak istemiyordum.

"Tekrar söyleyeceğim." Bana bir viski uzattı. Epilepsim yüzünden genelde fazla içmezdim. Şimdi umurumda bile değildi. Likörü geri devirip bardağımı ona uzattım.

Bir başkası. "Ölmek mi istiyorsun, kardeşim?" Crow bardağını yeniden doldurarak bitirdi. İçini çekti ve doğrudan şişeden bir yudum alarak başını salladı. "Ne düşündüğün hakkında hiçbir fikrim yok. O pislik senden nefret ediyor. Eğer geri gelersen seni öldüreceğini söyledi."

"Buna güvenmiştim."

Crow bardağını geri aldı ve bana bir bardak su uzattı. "Evet, bu iyiliksever adam seni ölümcül darbelerinin altından çekip çıkardı, yoksa kulübün zemininde kıyma olacaktın." Ben bardağımdaki suyu boşaltırken durakladı.

"Kovboy nerede?"

"Teksas."

Kaşlarını çattı. "Sen geri dönüp Manson tarzı bir buluşma yapmaya karar verirken o geride mi kaldı?" Başını iki yana salladı. "Buna bir saniye bile inanma. Burada olduğunu bilmiyor, değil mi?"

Çenemi sıktım ve boş bardağı masanın üzerine koyduktan sonra elimde parçaladım. "Bensiz daha iyi." Crow'un evinin etrafına bakındım. Ben yapmadım Bokun farkına var. "Taşındınız mı?"

Crow ellerini saçlarında gezdirdi. Pazusunda Kırmızı gözlü bir karganın devasa dövmesi kollarıyla birlikte hareket ediyor, sanki uçuyormuş gibi görünüyordu.

"Kimsenin bilmediği bir yer var."

Kaşlarım aşağı çekilmeye çalıştı ama morarmış yüzüm buna izin vermedi. "Doğru," dedim. Gerçekten umurumda değildi.

Crow aniden ayağa kalktı. Aklım Austin'e kaydı. Kovboy ve Sia şimdiye kadar gittiğimi öğrenmişlerdir. Göğsüm demir bir kafes gibiydi. Saatlerdir hissettiğim ilk şeydi bu. I hızlıca zihnimden engelledim. Yüzlerini sildim, böylece düşünmek zorunda kalmayacaktım.

Düşünmekten bıkmıştım.

"Titus'la aranızdaki tüm o saçmalıklar sona erdiğinde, her şey yerli yerine oturmuyordu." Boş bardağa bakıp Crow'un sözlerinin kulaklarıma yerleşmesine izin verdim. "Geçmişini araştırmaya başladım." Gerildim, gözlerim onunkilere çarptı. Bana ters ters baktı. Kanın kulaklarımdaki damarlarda dolaştığını duydum.

"Sen ve Kovboy'dan sadece iki yıl önce kulüpteydim. Her zaman sıkı fıkı olduğumuzu biliyorsun. Ama gerçekte, senin hakkında hiçbir şey bilmiyordum. Geçmişinden hiç bahsetmedin. Hatta neredeyse hiç konuşmazdın." Masanın

ucuna oturdu.

Cebinde sakladığı zarları çıkardı ve elinde yuvarladı.

Karga zar atmasıyla ünlüydü.

Öldürmeye niyetlendiği kişinin yaşamasına mı yoksa ölmesine mi izin vereceğine karar vermesine yardımcı oldu.

"Hades'in seçimi," diye mırıldanırdı, av bıçağıyla gözlerini oymadan hemen önce ya da kafasında planladığı diğer berbat ceza her neyse.

"Titus seni hırsızlıkla suçladığında, verdiğin tepkiden sen olmadığını anladım." Bu sözler ağzından çıkarken etrafıma ördüğüm duvarın küçük bir kısmı yıkıldı. "I

silahlar için aldığımız paraya göz kulak olmaya başladı."

Bana bir şişe viski ve birkaç hap uzattı. "Al bunları.

Kaburgalarındaki yanmayı alırlar." Ben almadım.

Tereddüt ettim. İçkiden biraz daha aldım, kafamda güzel bir vızıltı hissetmeye başlamıştım. "Sahip olmamız gerekenden daha az paramız vardı. Sen gideli çok olmuştu ve ben de bölümdeki diğer herkese güvenmiştim. Geriye sadece bir kişi kalmıştı."

"Titus," dedim.

"Titus," diye onayladı Crow. "Burayı, bir süre önce her lanet koşuda oluyor. Onun bilmediği bir yere ihtiyacım vardı. Bir ton kanıt bulabileceğim bir yer

onun üzerinde. Styx'e gidebileceğim kadar boktan." Sağını çekti ve sonra yüksek sesle homurdandı. "O olduğunu biliyorum ama kanıt bulamıyorum. Ve eğer soru sormaya başlarsam

etrafı kokluyor. Onun peşinde olduğumu öğrenirse, senden kurtulduğu gibi benden de kurtulmanın bir yolunu bulur."

Başımı salladım. Yapardı. Titus böyle çalışırdı. Crow şifonyere gitti ve elinde bir dosyayla geri geldi. Kahrolası kara gözleri bana dikilmişti. Yüzü sempati gibi görünen bir şeyle doldu. Sonra, "Ben hacker değilim," dediğinde ölü kalbim göğsümde düzensiz bir şekilde atmaya başladı. Ama bazı insanlar tanıyorum.

Benim için bir şeyler." Nefes almıyordum, sanki bir şekilde söyleyeceği her ne halt olursa olsun

hayatımı iyi yönde değiştirdi. "Sana bakarken geçmiş . . ." Dosyayı önüme fırlattı. Kahverengi kart dosyasına sanki atom bombasıymış gibi baktım.

Sesi daha da kısıldı. Raspier . . . sempatikleştii. "Ailen hakkında bir şey bilmiyordum." Vücudumdaki her hücre dondu. Crow kollarını göğsünde kavuşturdu. Gözlerimi işaret etti. "Gözlerinden içinde biraz beyaz olduğunu düşündüm.

Tamamen siyah olamayacak kadar açık tenlisin." Elini yüzünde gezdirdi.

Yüzünü. "Bunu sana ulaştırmak istedim. Ama yakın zamana kadar nereye indiğini bilmiyordum. Şimdi buradasın, bilmek istersin diye düşündüm." Dosya masadan bana doğru bakarken ağzım gerçekten kurudu.

"Eğer yardımı olacaksa," dedi Crow, "benim de pek iyi bir geçmişim yok." Ona boş boş baktım. Omuz silkti.

"Gördüğüm kadarıyla bu hayatta hiçbirimizin yok. Üç nedenden biri yüzünden Hangmen'desin: Bir, motorcu bir veletsin, bir kesik hayatının içine doğdun. İki, bizim gibi, seni buraya gerçekten berbat bir şey getirdi. Ve üç ..."

Güldü ve elini karga dövmesinin üzerinde gezdirdi. "Sen öldürmeyi ve her gece başka bir sürtüğü becermeyi seven düpedüz bir psikopatsın." Sırıttı. "Ya da benim gibi, sanırım sen de iki ve üçün berbat bir karışımı olabilirsin."

Kapalı bir kapıyı işaret etti. "Ben biraz uyuyacağım. Styx Nehri'ni erkenden geçmeye karar verirsin diye bütün gece seni izledim. Benim nöbetimde bunu istemediğime karar verdim. Kardeşi ne kadar rahat olsa da, diğer yarısı kanepemde sevişirse Kovboy'la yüzleşmek istemedim." Crow kapıya doğru yürüdü ve sadece şunu söylemek için durdu, "Orada bazı berbat resimler var. Pislikler

Bültenleri için her şeyi belgelemişler. Eğer bakacaksanız, hazırlıklı olun. Bektan bir şey."

"Crow," diye fısıldadım kapı kolunu çevirirken. Omzunun üzerinden baktı. "Teşekkürler. . ." Ne için olduğunu söylemedim. Başını salladı, sonra yatak odasına doğru yürüdü. Yatağın gıcırdadığını duyunca dosyaya uzandım.

Kucağıma aldığımda ellerim titriyordu. Parmaklarımı yüzeyinde gezdirdim, boş ön yüzünde kanlı çizgiler bıraktım. Yutkundum ve masanın üzerinde yarısı dolu duran viskiye uzandım. Bir ton içtikten sonra dosyayı açtım.

İçkiden arta kalan yanıkla boğuldum, gözlerim bir resme takıldığında damarlarımda cehennem ateşi dalgalanıyordu. Kapüşonlular.

Her renkten kukuleta giyen insanlar, bir Evim. Evim. Benim evim. Verandadaki pencereye bakarken kalbim daha hızlı atıyordu.

Dişlerim yarılmış alt dudağımı sıyırdı. Evin içinden Klan'ı kimin izlediğini gördüğümde acı dolu bir inilti tuttum.

"Anne." Başparmağımı dehşete düşmüş yüzünde gezdirdim, kanlı bir iz bıraktı. Çılgınca, yüzündeki kanı gömleğimle ovaladım. Çoğunlukla kayboldu ama hepsini silemedim.

Tıpkı o gecenin beynimdeki anısı gibi.

Kırmızı, yüzünün ince noktalarını bulanıklaştırdı. Zaman geçtikçe hafızamdan silinmeye başlayan özellikler. Ne kadar uğraşırsam uğraşayım tutamadığım özellikler.

Beyaz kukuletalı adamlar ellerinde alevli meşaleler tutuyordu.

Bazılarında işaretler vardı. Üzerlerinde ne olduğunu gördüğümde gözlerim doldu. 23/2 ... beyaz bir kadın ve siyah bir adamın, üzerlerinde kırmızı bir çarpı işareti olan resimleri. Ne olduğunu okumak için resmi ters çevirdim.

Şişmiş gözlerimden yaşlar döküldü ve kesik yanaklarımı yaktı. Başımı başka yöne çevirdim, önümdeki çıplak mutfağa boş boş bakıyordum. Boğazıma lanet bir çığlık düğümlendi.

Annemin evin dışında olması gerekiyordu ... yangın benim ve babam içindi, "Rakun ve melezi". Onlar "beyaz kız kardeşi kurtarmak" için oradaydılar. siyah kocasının voodoo tuzağı ve iğrenç oğlu."

Bir sonraki resim yangını gösteriyordu. O insanların yüzleri Ahşap sundurmayı tutuşturan şey belirsizdi. Sonra yüzümdeki kan çekildi. Bir sonraki sayfada tüm failler. Parmağımı o lanet gecede orada olan herkesin yüzünde gezdirdim. Kasabadan tanıdığım adamlar. Tamirci. Lokanta sahibi. Polis bile... Liste uzayıp gidiyordu.

O gece kimlerin kabul edildiğini gördüğümde beyaz bir öfke bir battaniye gibi üzerime çöktü: Jase, Pierre, Stan ve Davide.

Ateşi Jase yakmıştı. Onları rodeoda görmüştük. Bir farkındalık doğdu. O gece gözlerimin içine bakarken ne yapmak üzere olduğunu biliyordu. Nöbet geçirene kadar benimle dövüşürken. O gece beni öldüreceğini biliyordu.

Devam edebileceğimden emin değildim ama bir sayfa kalmıştı. Viskimden bir yudum daha aldım ve okumaya devam ettim. Büyükbabamın yüzü gazeteden bana bakıyordu. Daha önce hiç hissetmediğim bir ihanet her yerimi ele geçirmişti.

O pislik. O orospu çocuğu. Ellerim titredi. Benim Kelimeler sayfadan fırlarken vücudu titriyordu. O

yangın emrini vermişti. Büyükbabam. Annemin babası onun evine, bize saldırılmasını emretmişti. Beni ve babamı öldürmesi için yerel Büyük Büyücü'ye para verdi. Aubin'in babası o gece onu annesiyle buluşması için çağırmıştı, bu yüzden evden uzakta olacaktı. Nefesim kesildi. Bunu kızına nasıl yapabiliirdi? Onun Lanet olası aile mi?

Ve, kahretsin! Aubin'in ailesi de biliyordu.

Ama her şey ters gitmişti.

Benim yüzümden. Nöbet geçirdiğim için.

Dosyayı odanın öbür ucuna fırlatarak ayağa kalktım. Nereye gittiğimi bilmeden dairenin etrafına bakındım. ya da ne yapacağımı bilmiyordum. Zihnimde o resimleri canlandırırken bacaklarım güçsüzleşmişti: meşaleler, kapüşonlar ... ve benim Annem pencereden dışarı bakıyor, onları bahçesinde görüyor, hepsi onun için orada.

Gitmiş olmalıydı. Evin dışına... ama lanet bir nöbet geçirmiştım. Boğazımdan acı dolu bir guruldama sesi çıkarken odayı geçtim ve klasör. Daireden çıkıp Crow'un kamyonetine doğru koştum.

Adrenalin ve nefretin beni ateşlemesine izin vererek otoparktan hızla çıktım. Nerede olduğumu anlamam beş dakika sürdü. Yağmur gökten düşen bir su tabakası gibi şiddetle yağıyordu. Gözyaşlarım yüzümden akarken önümdeki yol bulanıklaşıyordu. Caddelerden ve otoyollardan geçerken kornalar çalıyor ve frenler gıcırırdıyordu.

Yerle bir etmek istediğim kasabanın karşılama tabelasını geçene kadar sürdüm de sürdüm. Ailemi öldüren adamların yaşadığı sokaklardan geçtim, herkesi bir çırpıda götürdüm.

Eski evime yaklaştığımda ağaçlarda hiç kuş olmadığını fark ettim. Her zaman fark etmişimdir ki kuşlar asla ölüm yaklaştığında şarkı söylerdi. Tek ses kamyonun motorunun gürültüsüydü.

Köşeyi döndüğümde kalbim çok hızlı atıyordu ve çocukluğumun kalıntıları ortaya çıktı. Daha önce hiç hissetmediğim bir acı göğsümü parçaladı. Kaburgalarımı parçalayan bir yıkım topunun ağırlığını taşıyordu. kalbimi düzleştirdi. Patinaj yaparak durdum, lastikler ıslak çamurda kayıyordu. Yağmur suyu havuzları, eskiden verandaya giden yolun üzerinde su birikintilerine dönüşmüştü. Yağmur manzarayı kaptı

ön camdan çok hızlı bir şekilde dışarı çıktı. Ellerim titreyerek kapıyı açtım ve fırtınanın içine adım attım.

Gök gürültüsü

ileride çatırdadı. Uzaktan şimşekler çakıyordu. Fırtına bulutları yukarıda yuvarlanıyordu ve şiddetli gökyüzüne bakarken tek düşünebildiğim o gece neden yağmur yağmadığıydı.

Evimden geriye kalan çürümeye yüz tutmuş odun yığınının doğru ilerlerken ayaklarım kaygan zeminde tökezledi.

Yağmur ve rüzgâr yüzümü tokatlıyor, kırık derimi deri kırbaçlar gibi kamçılıyordu. Engebeli zeminde tırmanırken dengemi zar zor koruyabildim. Önümü görmekte zorlanıyordum, evin görüntüsü bulanıklaşıyordu. Bunun fırtınadan mı yoksa rüzgârdan mı kaynaklandığından emin değildim.

gözlerimden akan yaşlar.

Nereye yürüdüğümü ya da nerede duracağımı bilmiyordum ama ayağım kayıp dizlerim yere çarptığında bu seçeneğim elimden alındı.

Bedenim öne doğru düştü. Ellerim toprağa battı, parmaklarım külle karışık çamur için bir elek oldu. Gözlerimi kapattım, nefes alıyordum. Sadece nefes alıyordum. anılar aklımdan geçti. Mutlu zamanlar. Hüzünlü zamanlar ve

bu yerin cehennem gibi yandığı gece.

Dünya. Bilinmeyene, farklı olana ve yanlış anlaşılanaya duyulan nefretle dolu bir cehennem.

"Anne," diye fısıldadım sert esen rüzgâra. "Baba." Sesim bir gök gürültüsüyle bastırıldı. "Özür dilerim," diye mırıldandım, düşen gözyaşlarım gökyüzünden gelen damlacıklara karıştı.

Yanmış odunlara baktım. Cesetlerini görmemiştim. Adli tabip onlardan geriye kalan tek şeyin kemikler olduğunu söylemişti. Büyükbabam annemin kalıntılarını almış ve kendi arazisine gömmüştü. Öfkeyle parmaklarım çamurun içine daha sıkı kıvrıldı.

ellerimi yumruk yaptım. Babam topluca gömüldü. Tek kuruş param yoktu. Cenaze masraflarını karşılayacak param yoktu.

Her şeye birlikte katlanmış, birlikte savaşmış, birlikte sevmiş ve birlikte ölmüş olan annem ve babam, ilahi hakları olan tek şeyi elde edemediler.

Birlikte dinlenmek için.

Onlarla konuşabileceğim bir mezar yoktu. Kayıkçıya doğru yürürken ve Cennet Tarlaları'na geçerken el ele tutuşmak yok. Sadece yanmış kemikler ve dişler, ayrılmış, parçalanmış

Annemin babamı New Orleans'taki o caz barın karşısında gördüğü saniyeye meydan okuyarak.

"Özür dilerim." Başımı yere eğdim, sessiz bir dua ettim. Nerede olurlarsa olsunlar beni duyabilmeleri için dua ettim. Oğullarının hastalığının ölümlerine neden olmasından dolayı ne kadar üzgün olduklarını duymaları için.

eve geliyordum. "Çok özür dilerim," diye daha yüksek sesle seslendim, gözlerimi kaldırdığımda yanmış odun ve kömürleşmiş çivilerden başka bir şey göremedim. Ellerimin üzerinde sürünerek ilerledim ve

molozların arasında aradım. Hâlâ sağlam olan tahta parçalarını kaptım ve ayaklarımın dibine yığdım.

Toplayabildiğim kadar çivi topladım. Düşünmedim; sadece ellerimin inşa etmeye başlamasına izin verdim. Sert, kısa bir tahtayı çekiç olarak kullanarak uzun bir parçayı yere çaktım. Sonra bir diğerini yatay olarak yerleştirerek, çivileri derme çatma haça çakmak için kalası kullandım. Aynı şeyi ikincisiyle de yaptım, kesiklerimin açılıp kanla dolmasına aldırmadım.

Nefes nefese ve güçsüz bir halde arkama yaslandım ve kararmış tahta haçlara baktım. Boğazımdaki yumruyla savaşıyor bıçağımı çıkardım ve haçları oymaya başladım.

Odun. Her harfle birlikte ağızımdan çıkan acı dolu öfkeyle boğuldum.

Bıçağım yere düştü ve kelimelere baktım. Birinin üzerine "Anne" kazınmıştı. Diğerine "Baba" kazınmıştı. İkisinin de isminin altına, "Aşk renk görmez.

Sadece saf kalpler."

"Seni seviyorum." Elimi uzattım ve parmaklarımı pürüzlü tahta. Gözlerimi kapattım. "İkinizi de çok özledim." Yüzüm buruştu. "Bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum." Uzun bir nefes aldım. "Dünyada bana bunu yapanlar gibi şerefsizler varken onlarla nasıl birlikte olabilirim? Sen." Yutkundum. "Onları Klan'dan kurtaramam. Beyaz güçten... asla anlamayacak - anlamak istemeyen insanlardan. Bütün bunları kafamdan nasıl atacağımı bilmiyorum..." Kollarımla birlikte başım da düştü. Bitkin düşmüştüm. Nefes alıp verdim ve sonra itiraf ettim: "Nasıl kendim olacağımı bilmiyorum. Kim olduğum hakkında bile hiçbir fikrim yok."

Sessizlik cevap verdi; o ve yukarıdaki gürleyen fırtına. Kemik yorgunluğuyla sallanırken, tek pencerenin önüne uzandım.

sahip olduğum aile. Gözlerimi kapattım ve karanlığa
teslim oldum.

Yağmuru hissetmedim
bile. Soğuğu bile
hissetmedim.

Umutsuzluğuun rahatlatıcı  l  hissi dışında hiçbir şey
hissetmedim. Ve bu iki ha  ve tahtaya yazılmış isimleriyle
yalnız olmadığımı hissettim.

Artık bu kadar yalnız kalmaya dayanamıyordum.

Bölüm On Dört

Kovboy

Güneş beni uyandırdı, parlak ışınları irkilmeme neden oldu. İnledim, vücudum son birkaç gündür ağrıyordu ve midem yemek ve kahve için gurulduyordu. Sıcak bir vücut yanıma bastırdı. Gülümseyerek gözlerimi araladım ve omzumdaki başa baktım. Sia hâlâ uyuyordu, eli göğsümdeydi ve nefesi boynuma üflüyordu. Yanımdaki masanın üzerindeki saate baktım. Lanet olsun.

Öğleden sonra ve gece boyunca uyumuştuk. Meksika'ya kaçırılmak insanı böyle yapar işte.

Hush'ın uyanıp uyanmadığını kontrol etmek için ona baktım.
Kaşlarım

Orada olmadığını görünce kaşlarım çatıldı. Dünkü hali, ikimiz de Sia'yı aldıktan sonraki hali mideme tuhaf bir his yerleştirdi. Kardeşi

Belli ki bir şeyden rahatsız olmuştu. O şekilde geziniyordu

Sia ağlarken, onun iyi olduğundan emin olmak için yatağa gitmek yerine yatak odasının kapısını kapattı.

Sia'nın kolunu yavaşça üzerimden kaldırarak yataktan kaydım. Neredeyse uyanacakmış gibi inledi ama sonra tekrar arşıfların içine yerleşti. Onu izlerken göğsüm genişledi. Uzak duramayınca eğildim ve omzunu öptüm.

Öpücük

Boynunun alt kısmındaki bıçak izleri iyileşiyordu. Ama rakamlar hâlâ kazındıkları andaki gibi görünür durumdaydı. Benimkiler de öyle.

Hayattaki çoğu şeyde olduğu gibi, hiç siklemedim. O aşāđılayıcı Klan numaralarıyla bizi utandırabileceğini sandı. O boku askeri bir madalya gibi takacaktım.

Gururla.

Kot pantolonumu giydim ve mutfağa girdim. Hiçbir şey açık değildi. Hindiba kahvesi yaptığımız cezveyi kontrol ettim. Soğuktu. Kaşlarımı atarak Hush'ın yatak odasına gittim. Boştu, yatağın üzerindeki örtölere dokunulmamıştı bile. Arkamı dönmeye başladım ama sonra yan sehpasının biraz açık olduğunu fark ettim. Emin olmak için arkamı kontrol ettim.

Hush ortalıkta yoktu. Yatağında uyuyan Sia'nın yumuşak sesleri dışında her şey sessizdi.

Çekmeceye doğru yürürken döşeme tahtaları ayaklarımın altında gıcırdadı. Açtım ve neyin eksik olduğunu gördüğümde kocaman bir yumru boğazımı tıkadı. "Onun resmi" dedim kendi kendime... sonra ilaçlarını görünce kalbim bir kaya gibi düştü.

Odadan çıktım ve hızla evin geri kalanını kontrol ettim. Hiçbir şey yoktu. Kahretsin! Kapıdan fırladım ve garaja koştum. "Lanet olsun!" diye bağırdım. Bisikleti gitmişti. Kalbim küt küt atarak merdivenlerden geri çıktım. Sia yatak odasından çıkıyordu, çarşafı üzerine sarılmıştı.

"Kovboy mu? Ne oldu?" diye sordu, yüzü solgundu, gözyaşlarını silerek

gözlerinden uyku akıyordu. Kaltağı suçlamadım. Son birkaç haftadır cehenneme gidip gelmişti.

"O gitti." Onu geçip yatak odama koştum. Gömleğimi giydim ve kestim. Sia beni takip etti.

"Gitti mi?" diye sordu, yüzü şaşkınlıkla doluydu.

"Hush." Hush'ın yatak odasına koştum ve ilaçlarını aldım. Onları kesemin içine tıktırdım. Koridora girdiğimde Sia'nın giyinmekte olduğunu gördüm.

"Cher," dedim. "Seni Ky'lere götüreceğim. Hush'ın peşinden gitmeliyim." Çünkü tam olarak nereye gittiğini biliyordum. Bensiz gideceğini bildiğim tek yere. Lanet olası evimize. Bir gün geri döneceğini hep biliyordum. Çok uzun zamandır içinde çok fazla şey saklıyordu. Bir kardeş patlamadan önce ne kadarını kaldırabilirdi ki? Ailesi hakkında hiç konuşmazdı. Ya da o geceden. Her şeyi kafasının içinde tuttu, çok fazla olana kadar her şeyin birikmesine izin verdi.

Sia'nın "23/2" markasını gördüm. Buz, Orta Atlantik'e düşmüşüm gibi içimi kesti. Onu yaralarımıza bakarken görmüştüm. Onu yumruklarını sıkarken yakalamıştım, onlara bakarken yüzü soluyordu.

Panik başladı. Ya gerçekten aptalca bir şey yaptıysa?

"Geliyorum," dedi Sia, beni başımdan çekerek. Görüşüm ona odaklanmıştı. Tartışmak için ağzımı açtım ama o ekledi, "Eğer gittiyse. Eğer yaralanırsa." Sanki bu düşünceler tek başına onu öldürecekmiş gibi yüzünü buruşturdu. "O zaman ben de geliyorum." Sia elimi tuttu. "Biz bir takımız. Sen, ben ve Hush. Ve ben bir daha çünkü benim bir amım var." Dudağım seğirdi. Beni yanağımdan öptü. "Onu seviyorum. Ben de seni seviyorum. Nereye gidiyorsak . Her nereye gidiyorsak."

Chopper'ımın anahtarlarını ve Sia'nın elini tuttum. "Umarım binebilirsin, canım. Çünkü çok uzun bir yol olacak. Ve durmayı planlamıyorum."

Elimi çekerek beni durdurdu. "Ben bir motorcu sürtüğüyüm, Breaux. Yürümeyi öğrenmeden önce bisikletlerin arkasına biniyordum." Göz kırptım, çok uzun zamandır eksik olan küstahlığa güldüm ve onu apartmandan dışarı sürükledim. Apartmandan çıktım ve yolu kestim. Sia sıkı sıkı tutundu.

Louisiana ile lanet bir randevumuz vardı.

Eski sokakları yıldırım gibi geçtim. Her gün yemek yediğim lokanta. İlk dövmemi yaptırdığım dövmeci. Beyaz güç. Bunu hatırladıkça dişlerimi sıkıyordum.

Hush ve babasının sanki altmışlı yıllardaymışız ve siyahla beyaz birbirine karışamazmış gibi lokantadan zorla çıkarıldığını hatırlıyorum. Sanırım bu kasaba zamanın unuttuğu bir yerdi.

Geçmişe takılıp kalmışlar. Küçük zihinler ve normların dışındaki her şey için daha da küçük toleranslar.

Sia sanki kendimle savaştığımı biliyormuş gibi belimi daha sıkı sıktı. Asfaltı yırtıp kardeşimin olacağını bildiğim yere giden arka yollara girdiğimde cehennemden çıkmış bir yarasa gibiydim. Zemin ıslaktı. Bir fırtınayı kaçırmıştık. Yakın mesafede tanıdık bir ağaç kümesi görünce vücudum gerildi.

"Bu kadar mı?" Sia ağzını kulağıma yaklaştırarak sordu.

Başımı salladım. Bir kez olsun konuşamadım. Tek gördüğüm o gecenin hayaletleri. En iyi arkadaşımın dünyasını paramparça eden alevlerin turuncu parıltısını gördüm.

kamyonette yanıma oturmuştu. O gün onu lanet rodeoya götüren bendim. Eğer götürmeseydim.. ..eğer kalsaydı.. ..

O zaman onu kaybederdim.

Başımı salladım. Çünkü ailesini ne kadar sevsem de, onları kaybetmenin ona neler yaptığını görsem de ... Onu kaybetmeyi kaldıramazdım. Bana bağımlı olduğunu düşünüyordu. O yanımda olmasaydı bir uzvum eksik olurdu.

Her gün döndüğüm yola döndüğümde içimi bir korku kapladı. Birdenbire soğuk hissetmeye başladım. Yolda ilerlerken derim diken diken oldu ve buz damladı.

omurgamdan aşığı. Bunu tekrar hissedenden Sia enseme öptü... tam da Hush'a o kadar acı veren numaraların üzerinden.

Durand'ların evine girdiğimizde nefesimi tuttum. mülk. İlk gördüğüm şey eskiden evleri olan odun yığınıydı. Sia'nın elleri kesiğimde sıkılaştı. Benim ellerim de gidonumda sıkılaştı. Bir kamyon vardı. kenara park etmiş.

Sonra evin yanında tanıdık bir çift bot fark ettim. Bisikletimden fırladım; Sia da hızla arkamdan geldi. Köşeyi döndüğümde ayaklarım yere değerek durdu.

Önümdeki sahneyi gördüğümde gözlerim yaşlarla doldu. Hush, yerde, dövülmüş ve çamura bulanmış, iki derme çatma haçın arasında titriyordu.

Aşk renkleri görmez.

Bir an için başımı başka yöne çevirdim ve elimi saçlarımda gezdirdim. Az önce göğsüme çarpan ve kalbimi ölümcül bir şekilde kavrayan demir yumrukla savaştım.

"Sus," diye bağırdı Sia, sesi acı dolu bir fısıltıya dönüşmüştü. "Tanrım, bebeğim, ne yaptın sen?" Eğildi ve elini

Ellerini dövölmüş yüzünde gezdirdi. Gözyaşları yanaklarına sıçradı. Sonra dondu kaldı. Dikkatini çeken şeyin ne olduğunu takip ettim. Hush'ın elinde bir resim vardı. Biz ölmeden önce enkazdan kurtarabildiğimiz tek resim. yoldan geçen bir kamyonu atlayıp şehirden siktir olup gitmiş.

Sia'nın nefesinin kesildiğini duydum. Hush'ın elinden fotoğrafı aldı ve göğsüne götürdü. Ağlarken gözleri kapandı. Hiç tanımadığı bir çift için ağlıyordu. Titreyen elleri resmi güvenle cebine yerleştirdi.

Neredeyse beni mahvediyordu. Çünkü Durand'lar onu severdi. Tıpkı bana yaptıkları gibi onu da aralarına alırlardı. O da onları ailesi olarak kabul ederdi.

Ve onları severdi.

"Sus," diye fısıldadı ve onun dudaklarına bir öpücük kondurdu. Hush'ın bacağı hareket etti. Tekrar hareket etmesini bekleyerek yaklaştım. Kanım damarlarımda buz gibi akıyordu. Lütfen uyan. Lütfen. "Hush?" Sia tekrar denedi. Hush'ın ağzından kısık bir inilti çıktı. Her tarafı çamur içindeydi. Dudakları maviydi. Yediğı dayaktan mı, soğuktan mı, yoksa her ikisinden de mi emin değildim. Durduğum yerde içime bir öfke yayıldı.

Ona kimin zarar verebileceğini düşündüm. Jase'i ve diğer aptalları arayıp aramadığını merak ettim. Sonra-

"Sia?" diye mırıldandı tanıdık bir ses. Sanki eve gelmiş gibiydi.

Sia başını salladı, gözyaşları yüzünden konuşamıyordu. Başını kucağına götürdü. Gözlerim kardeşimden kutsallıktan arındırılmış toprağa çakılmış haçlara kaydı. A Oyduğu şeyi gördüğümde boğazımdan acı dolu bir ses çıktı. Anne. Baba.

Annesinin mezarını görmeye hiç gitmemişti. Ve babasına ne yapıldığı hakkında hiçbir fikrimiz yoktu. Onlara sahip çıkacak kimsesi olmayan diğer insanların arasına atılmıştı.

"Ne oldu sana bebeğim?" Sia fısıldadı. Hush'ın gözleri açıktı. Kan çanağı, donuk ve gerçekten çok yorgundu.

Ayağa kalkmaya çalıştı ama kaburgalarına tutunmak zorunda kaldı. Sia bana baktı, çarpıcı yüzü parçalanmış kardeşim için duyduğu kederle kaplanmıştı. Ayaklarım beni yavaşça ileri götürdü. Yattığı çamur yığınının içine düştüm. Mavi gözleri beni buldu, sonra yıkıldı. Sia ona daha sıkı sarıldı.

Kardeşi ona zarar verdiğinde şikâyet bile etmedi. Bunun yerine ona sanki tek şeymiş gibi sarıldı.

onu hayatta tutuyordu. Sia ona sarılırken ağladı. Onu dünyadaki cehennemini olan yerde tuttu.

Sonra bir el bana doğru uzandı. Gözlerimi kapatarak uzandım ve Hush'ın elini kavradım ve öylece tuttum.

Hush sonunda Sia'dan uzaklaştı. Elimini bıraktı. Arkasına geçtim ve oturmasına yardım ettim. Çamurla kaplı olmayan tek bir yeri bile yoktu. Hush'ın nefes alış verişini sık ve acılıydı. Şaşkın gözleri aniden etrafını araştırmaya başladı.

Fotoğrafını.

"Sia aldı," dedim ve onu hareketsiz izledim. Rahat bir nefes aldı.

"Seni temizlememiz ve kurutmamız gerekiyor," dedi Sia.

Hush onun gözleriyle karşılaştı, ama onunkiler boştu. Ölü ... beni dehşete düşürdü.

Sia'nın yanına çömeldim. "Val." Mavi gözleri bana dikildi. Bu kadar yakından yüzünün halini görebiliyordum. Tüm vücudu hırpalanmış ve morarmıştı. "Seni taşımamız gerek."

Hush'ın gözlerinden yaşlar gelmeye başladı. Tekrar haçlara baktı. "Gidecek hiçbir yerim yok."

Sia hareketsiz kaldı, kollarını tutuyordu. Bana baktı, gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Sürünerek yaklaştım. Hush sadece bakıyordu

Haçlar. "Val-"

"Resimleri gördüm." Hıçkırıklara boğuldu. "Her yerdeydiler. Etraflarını sarmışlardı. Ve annem ..." Nefesini içine çekti, göğsündeki hava hırıltılı çıkıyordu. "Penceredeydi." Eskiden pencerenin olduğu yeri işaret etti. "Onları gördü..." diye fısıldadı. "Ellerinde yanan meşaleler ve yapmaması gerektiğini söyleyen işaretlerle onları izliyordu.

babamla birlikte olmak... beni asla doğurmamalıydı." "Sus," dedi Sia kırık bir sesle.

Gözlerini kırptırdı. Sonra bana baktı. "Jase Pierre. . . Stan . . . Davide ... bu onların Klan'a girişiydi." Söyledikleri nihayet kafama dank ettiğinde kanım dondu. I Başımı salladım ama Hush'ın işi bitmemişti. Gözlerimin içine baktı. "Benim ve babam için geliyorlardı." Ağzından zorla çıkarmaya çalıştığı kelimelerden kaçmak zorundaymış gibi hareket etmeye çalıştı. Sia geri çekildi ve hareket etmesine izin verdi.

Annesi için yaptığı haçı tutarak haçlara doğru koştu. Elleri annesinin adının ve kazımış olduğu yazının üzerinde gezindi. "Ama o lanet olası nöbeti geçirdim," dedi.

devam etti. "O da kaldı ve benim yerimi aldı." Çığlık attı. Havaya doğru böğürdü. Boğazı kısılana kadar tekrar tekrar. "O ben olmalıydım," diye fısıldadı ve haçın dibine yığıldı.

Sia sürünerek öne çıktı ve ona arkadan sarıldı. Başını kaldırıp baktı. "Benim kimsem yok. Ailem yok." Bu sözleri söylediğinde göğsüm çatırdadı. Çünkü o bize sahipti. Bize sahipti.

Bir motosikletin kükreme sesi yola bakmamı sağladı. I belimden silahımı çektim. "Onunla kal," dedim Sia'ya. Bir Harley eve doğru gürledi. Silahımı kaldırdım, Kim olabilir diye merak ediyordum.

Sürücü durdu ve motorundan indi ve iyi tanıdığım bir yüz belirdi. "Karga mı?" Dedim, gerçekten kafam karışmıştı. Bana doğru yürüdü ve Hush'ın yerde yattığını, Sia'nın onu vücuduyla bir kalkan gibi koruduğunu gördü.

"Şükürler olsun!" Crow nefesini dışarı üfledi. "Düşündüm ki onu ölü bulacaksın." Başını iki yana salladı. "Titus'la neredeyse iyi bir iş çıkarıyordu."

Yüzümün renginin solduğunu hissettim. "Ne?"

"Kulübe girdi ve Başkan'a yumruk attı." Crow inanamayarak başını salladı. "Sonra da Titus'un onu tekmelemesine izin verdi. Hush'ı uzaklaştırdım ve evime götürdüm.

I . . ." Bana garip bir bakış attı. "Ailesinin nasıl öldüğüyle ilgili bazı şeyler öğrendim." Elini yüzünde gezdirdi. "Bunları duymak için aklı başında olmadığını bilmeliydim. I

sikilmişti. Kulübe gelmeden önce bütün gün içmiştik. Onu geçmişiyile ilgili tüm bilgilerle baş başa bırakıp yatmaya gittim. Birkaç saat önce uyandığımda onun ve kamyonetimin gittiğini gördüm. Nerede yaşadığını kabaca hatırladım ve buraya gelmek için lanet gibi sürdüm. Bu lanet yerden geçtim.

yaşadığı yer olduğunu anlamadan önce birkaç kez burayı ziyaret ettim."

Tekrar Hush'a baktım. Oturuyordu. Ama gözleri hâlâ kayıptı. Her türlü yaşamdan yoksundu. Bu beni her şeyden çok korkutuyordu. "Büyükbabasıydı," dedi Crow. Başımı tekrar eski VP'ye çevirdim. "Klan'a yangını başlattıran oydu." Daha da yaklaştı, sesi alçaktı.

"Onu ve babasını öldürmek istiyordu." Crow tereddüt etti, bana tuhaf tuhaf baktı, sonra dedi ki, "Seninkiler de

biliyordu dostum. Değil miydi?

Ama bir şeyler döndüğünü biliyorlardı. Sadece bilmeniz gerektiğini düşündüm."

Kan kulaklarımdan sel gibi aktı. Ellerim yanımda titriyordu.

"Hush'ta burada olanların bir listesi var. Burayı kim aydınlattı." Crow'un sözleri aramızda asılı kaldı. Anladığım kadarıyla

yüksek sesle ve net bir şekilde söylüyor. Bu dünyada çok uzun süre yürüyemeyeceklerdi. Hangmen kardeş kodu.

Crow işaret etti

Başparmak güneye. "Bir sonraki kasabada bir motel var.

Oğlunu al ve ..." Sia'ya baktı.

"Sia," dedim. "Bizim yaşlı kadın."

Crow başını salladı ama kara gözleri bana sabitlenmişti, sanki

Gözlerimden bir şeyler okumaya çalışıyordu. "Kulüp hayatını anlıyor mu?"

İçinde hiç mizah olmamasına rağmen güldüm. "O Ky'nin kız kardeşi."

Crow'un gözleri şaşkınlıkla açıldı ve sonra dikkatle izleyen Sia'ya kaydı. Her kelimeyi duyabildiğini biliyordum. "Ky'nin bir kız kardeşi mi var? Ne zamandan beri?"

"Uzun hikaye."

"Kız kardeşini orospun olarak aldığını biliyor mu?"

"Evet, biliyor," diye konuştu Sia. "Ve bu kaltak kardeşinin bizim hakkımızda ne düşündüğünü umursamıyor bile."

Crow gülümsedi. Sadist kardeş için nadir görülen bir şeydi bu. "Şimdi aile benzerliğini görüyorum." Crow elini omzuma koydu. "Etrafta biraz keşif yapacağım. Bu kasabada dikkatimi çeken birkaç pislik var." Eli cebine gitti. Zarlarıyla oynadığını biliyordum. "Motele git. Onu temizle. Kamyonda kot pantolon falan var, alabilirsin. Sonra uğrarım."

Bisikletine geri binerken, "Neden bize yardım ediyorsun? Titus öğrenirse seni öldürür."

"Kardeşinin seni bilgilendirmesine izin vereceğim." Crow uzaklaştı. Ben Hush'a gittim. Onu yerden kaldırdım ve kolunu boynuma doladım. Sia da benim hareketimi taklit ederek diğer yanına gitti. Gitmek istemediğini biliyordum ama bu zor bir durumdu. Bir ailesi vardı. Onu seven insanlar vardı.

Ve bunu anlamasının zamanı gelmişti. Çünkü hiçbir yere gitmiyorduk.

En azından onun da gelmediği bir yer yoktu.

Sia onunla birlikte duşa girerken Hush'ı tuttum, vücutundaki kanı, çamuru ve külü temizliyordu. Titriyordu, bacakları onu dik tutmak için mücadele ediyordu. Motel odasına girer girmez ilaçlarını almasını söylemiştim. Sia onu temizlerken Hush kollarımın arasında sarktı, sabunlu el bezinin her darbesinin ardından az önce yıkadığı yerin derisine bir öpücük kondurdu. Normal bir duştan daha uzun sürdü ama sonunda dışarı çıkarılabilecek kadar temizdi. Derisi kesilmiş ve morarmıştı, özellikle de kaburgaları. Ben Kamyondan Crow'un yedek kıyafetlerini aldım ve Hush'a giydirdim; Crow'la aynı bedendeydiler. Onu yatağı yatırdım. ve Sia onun yanına uzandı. Hush'ın gözleri bir anda kapandı. Kardeşi viski kokuyordu. Uyuması gerekiyordu.

Sia onun yanına sokulurken, "Ben bize yemek getireceğim," dedim. Kardeşi buna -bizimle, Sia'yla birlikte olmaya- her şeyiyle karşı koyuyor olabilirdi, ama bedeni daha iyi biliyordu. Sia onun yan tarafına bastırırken, kolu onun etrafına dolandı ve onu daha yakına çekti. Dudakları alınıdaydı ve kaltağın gülümseyerek gözlerini kapatıp uyumasını izledim.

Bir süre onlara baktım. Hayatlarında boktan başka bir şey olmayan iki insan. Birinin ya da birilerinin onu sevmesini arzulayan Sia. Ve herkesi kendinden uzaklaştıran Hush, çünkü o güne kadar gördüğü tek şey aşık iki insanın yanlış seçim yaptıklarını düşündükleri için mahvolmasıydı.

Paralellikleri gördüm. Üç kişiydik. Beyaz ve siyah karışımı. İki erkek ve bir kadın. Derimizin renginden çok daha fazlası nedeniyle pek çok insan bizimle sorun yaşayacaktı. Ben yapamazdım.

kendimi umursamaya zorladım. Ama umursayacağını biliyordum. Kardeşi sadece mutlu olma hakkını kazanmıştı. Yargılamamanın Tanrı vergisi bir hak olduğunu düşünen sik kafalılarla savaşmayı değil.

İnsanlar sevdikleri için.

İç çekerek kapıdan geçtim ve arkamdan kilitledim. Gözlerimi kırptırdığımda Chopper'ımın ön tarafta durduğunu gördüm. Crow'un bunu bir şekilde başardığını biliyordum. Rüzgârı yüzümde hissetmek istediğim için kamyonet yerine motosikletimi seçtim ve sadece Sürdüm amına koyayım. Bir burger bara uğramadan önce bir asır boyunca sürdüm. Yiyecekleri motele götürdüm.

Kapıdan içeri girdiğimde donakaldım. Hush uyanıktı, Sia'nın uzun sarı saçlarını okşarken ona bakıyordu. Bana

bakmak için döndü ve ben de gözleriyle buluştum. Geçen
sefer boştular.

ve boştu. Şimdi o kadar çok acı, öfke ve üzüntüyle doluydular ki, hepsi bir aradaydı, şimdiye kadar nasıl parçalanmadığını merak ediyordum.

"Kamyonda." Dışarıyı işaret etti. Ne demek istediğini anlamadım ama yine de yemeği bırakıp kamyonete gittim. Torpido gözüne tıktırılmış dosyayı bulana kadar kabini aradım. Onu içeri götürdüm. Hush hareket etmemişti.

Masaya oturdum ve kitabı karıştırmaya başladım. Her sayfayı çevirip okurken ve her resmi incelerken bir insanın bu kadar öfke ve nefret hissedebileceğini hiç düşünmemiştim. Ailemle ilgili bölümü okuduğumda, bir şeyleri -ya da birilerini- parçalamak istiyordum. O gece Moreau onlara beni Hush'tan uzaklaştırmalarını söylemiş. Hiç sorgulamadılar. Sadece dindar piçler gibi takip ettiler. Amcıklar.

Ayağa kalktım ve ellerimi saçlarımin arasından geçirdim, tutamları kavradım ve neredeyse koparıyordum. Lanet kafa derisi.

Tekrar nefes alabildiğimde Hush gözlerimle buluştu. Omuzları çöktü ve uzaklara, pencereye doğru baktı. Perdeler kapalıydı. Hiçbir şeye bakmıyordu. Yemeği ona doğru götürdüm. "Ye." Hush tartışacakmış gibi görünüyordu ama yemek yemesi gerekiyordu. Epilepsisi için. Neyse ki Hush hamburger ve patates kızartmasını benden aldı ve yemeye başladı.

Sia uyandı ve önce Hush'a, sonra da bana gülümsedi. Hush dudaklarını öpmeden önce tekrar saçlarını okşadı. Sia yemeğini sessizce yedi. Hepimiz öyle yaptık. Her şey bittiğinde, onun arkasındaki yatağa uzandım. Eli Hush'un göğsündeydi, parmak uçları dövmelelerinin üzerinde geziniyordu.

İlk konuşan Hush oldu. "Nedenini asla anlayamayacağım Kimsenin kimi sevdiği kimsenin umurunda değil." Sia kolumun altında gerildi. Ona daha sıkı sarıldım. Hush'ın sesi neredeyse çıkmıyordu, son birkaç gündür yaşadığı stres enerjisini ve sesini tüketmişti.

"Sus," diye yatıştırdı Sia ve elini onun yanağına koymaya gitti.

Hush onu durdurmak için elini onunkinin üzerine koydu. "Benimle birlikte olduğun için yargılandığın bir hayat istemiyorum senin için. Bu bugün ya da yarın olmayabilir,

ama bir yerlerde birileri

Bir gün bir Şey söyleyeceğim. Kelimelerden daha fazlası bile olabilir. I . . ." Başını iki yana salladı. "Bunu ikinize birden yapamam."

"Dünya değişiyor," dedi Sia.

"Yeterince hızlı değil."

"O zaman kendimize ait bir dünya yaratırız," dedi meydan okurcasına ve dizlerinin üzerine çökerek ona doğru baktı. Hush'ın hüzünlü gözleri ona kaydđ ve elini kavradđ.

Sonra benimkini kavradđ.

"Evimizde. Bizim dünyamız olacak. Dışarıdakileri umursamak zorunda kalmayacağız. İkinizi de çok seviyorum." Hush'ın bakışlarıyla karşılaştı. "Bunu biliyor musun?"

"Evet," dedi Hush, sesi kırıılarak.

Sia'nın yüzü gevşedi ve omuzları düştü. ne doğru eğildi ve onun morarmış dudaklarını öptü. Adam geri çekildi, alnını onunkine dayadı. "Senin bir ailen var," diye fısıldadı. Elimi dudaklarına götürdü. "Biz bir aileyiz." Bir nefes verdi.

"Kulüp ..." Tereddüt etti, sonra isteksizce ekledi, "Onlar da bizim ailemiz." Elini Hush'ın yüzünde gezdirdi. "Yalnız değilsiniz. Ama bizi içeri almalısđn." Dudaklarına bir gülümseme yayıldı. "Senin 'Hush' olduğunu biliyorum. Senin

yolun

isim sana yakışıyor, çünkü bana hiç açılmadın,

yaklaşmama izin ver." Önce bana, sonra tekrar Hush'a baktı.

"Kovboy'a gerçekten izin verdiğinden bile emin değilim."

Yapmamıştı. Tam olarak değil.

"Yıllardır bir gün seninle uyanmayı bekliyordum

Gitti," dedim. Hush bana bakmadı. Çarşaflara görmeden

bakarken gözleri kayboldu. "Senin kapalı bir parçan

olduğunu hep biliyordum. Hiçbir zaman ..." Bunu

söylemekten nefret ediyordum, ama ... "Ailenle. Nasıl

öldüklerini." I

Gözlerinin içine baktım, ta ki bakışlarıma karşılık vermekten

başka çaresi kalmayana kadar. "Bu senin hatan değildi, Val.

Senin yaptıkların

o ırkçı pislikler asla sizin ayaklarınızın altına serilemez.

Kurbanlar asla kendi cinayetlerinden sorumlu değildir.

Sorumlu olan onları öldüren şeytani puştlardır." Elini tuttum

ve sıktım. "Kendini affetmenin zamanı geldi.

Çünkü gördüğüm kadarıyla önümüzde gerçekten güzel bir

hayat var." Gülümsedim. "Sadece bunu kabul etmeliyiz."

Sia onun yanına sokuldu. "Kimsenin hakkımızda ne

düşündüğü umurumda değil. Kendi kardeşimin bile. Ben

bunu istiyorum. Bunu o kadar çok istiyorum ki canım

yanıyor." Onun yaralı kaburgalarını öptü. "İhtiyacım var

Bu . . . Seni kaybettiğimizi düşünene kadar ne kadar

olduğunu hiç bilmiyordum." Kendini dirseğinin üzerine kaldırdı. "Neden

Neye benzediği ya da kimi içerdđi önemli mi? Eğer aşksa, onu iki elimizle tutmalıyız." Gözlerini indirdi. "Benim ailem yok. Sen de yalnızsın, Hush." Parmaklarımı öptü. "Ve sen, Kovboy, içimizdeki en derin karanlık sızmaya başladığında onu kovan ışıksın."

Hush o kadar uzun süre sessiz kaldı ki tartışacak sandım. Ama sonra bana baktı. "Bu işin peşini bırakmalıyım," diye onayladı ve yüzünün çöktüğünü gördüm. Başını eğdi. "Bu beni boğuyor. Yapamıyorum. Bununla nefes alamıyorum bana çok ağır geliyor." Tekrar başını kaldırdığında ne istediğini anladım.

Ailesini elinden alan o hasta heriflerden intikam almak istiyordu.

Başımı salladım. Onun yanında olacağımı biliyordu.

Kapı çalınana kadar sessizce uzandık. Crow'u bulmak için açtım. Odaya geldi ve

Sia yataktan kalktı. "Ben banyo yapacağım," dedi. "Ona söyledin mi?" Crow Hush'a sordu. Hush başını salladı ve Sonra bana Crow'un Titus'la ilgili şüphelerinden bahsetti.

Crow'a "Neye ihtiyacın varsa," dedim. "Ne gerekiyorsa o pisliği adalete teslim et."

Crow sırtıma bir tokat attı. "Ee? Büyükbabanı ne zaman ziyaret edeceksin?"

Hush'a baktım. Yataktan kalktı. Yüzüne yerleşen öfke ve kararlılığı görebiliyordum. "Bu gece," dedi Hush. Başımı salladım. "Sonra diğerlerini alırız."

Crow başını salladı. "Hayır, kardeşim. Ben hallederim." Gözlerinde sadece onun taşıdığı bir kıvılcım parlıyordu. Öldürmekten Crow kadar keyif alan birini daha önce hiç tanımamıştım... belki Flame hariç. Bu ikisi bir araya gelse slasher filmlerinden fırlamış gibi olurdu.

Hush, "Onlarla ilgilenmek bana düşer," diye karşı çıktı.

"Sen kukla ustasını al. Kuklalarını bana bırak," dedi Crow. Hush başını salladı. "Biz bir aileyiz, Hush." Hush'ın gözleri büyüdü ve dudakları aralandı. Hangmen'lerle birlikte olduğumuz onca yıl boyunca, onların ailemiz olduğunu gerçekten hissetmesine izin verdiğini hiç sanmıyorum. Titus'un saçmalıkları da yardımcı olmamıştı. Şimdi de Ky, Sia yüzünden yamalarımızı tehdit ediyordu. Ama tüm bunlar baş belası olsa da, Hangmenler bizim ailemizdi. Hush hiç yalnız kalmamıştı. Ben her zaman yanımdaydım ama daha da fazlası, kardeşleri de yanımdaydı... asla içeri almadığı kardeşleri.

Başlama vakti gelmişti.

"Bir cinayet çılgınlığına kalkışırsan yakalanma riskini göze alırsın." Crow cep telefonunu kaldırdı. "Takviye kuvvetler geliyor. Sen büyükbabayı al. Ortalığı temizleyeceğiz."

Hayatımda gördüğüm en berbat gülümsemeyi takındı.

"Sonra Hades'in zarları ve ben biraz eğlenelim. . ."

"Tamam," diye kabul etti Hush sonunda. Yüzüne bir şeyin, daha önce hiç görmediğim bir ifadenin yerleştiğini gördüm. Kabullenme.

Ve belki biraz da rahatlama.

Crow ayağa kalktı. "Aramanı bekliyor olacağım." Motel odasından çıktı ve Sia banyodan çıktı. Yüzünde endişe okunuyordu. Dinlediğini biliyordum.

"Bir süreliğine dışarı çıkmamız gerekiyor," dedim. Sia başını salladı. Hush yataktan kalktı ve Sia'yı dudaklarından öptü. Üstünü değiştirdi, sonra ben Sia'ya doğru yürüdüm. Gözleri güvenle geri dönmemiz için yalvarıyordu. "Yakında döneceğiz, canım," diye güvence verdim ona ve dudaklarını öptü.

Kapıyı açtım, Hush da arkamdan geliyordu ki aniden durdu ve Sia'ya döndü. "Bana Hush denmesinin nedeni sessiz olmam değil, 'hush' bir bebek olmam. Kimse beni istemedi."

Gölümşedi, ama gergin bir gülümşemeydi bu. "Annemle babam hariç.

Ailemin geri kalanı varlığını kabul etmeyi reddetti."

Sia olduğu yerde kalakaldı ama gözleri parlıyordu.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı. "Beni içeri aldığın için teşekkür ederim." Hush içini çekti ve yüksek duvarlarından bir tuğlanın daha yere düştüğünü gördüm.

Crow'un kamyonuna bindiğimizde, bu geceden sonra duvarın bütün bir bölümünün moloza dönüşeceğini biliyordum. Hush bir nefes verdi ve sonra başını salladı. Bunu işaret kabul ederek motelin otoparkından çıktım ve Moreaus'lara doğru yola koyuldum.

Büyükbaba Moreau'nun Hades ile bir randevusu vardı.

Işıkları söndürüp yavaşça malikâneye giden yolda ilerlerken büyük malikânenin kapısı açıktı. Gözlerimi bahçıvanlar, güvenlik görevlileri ya da başka kimleri tutmuş olabilirler diye dört açtım. Ama hiçbir şey yoktu. Hush'ın da aynı şeyi aradığını görebiliyordum. O da

Kardeşim sürekli Glock'unu ve botundaki bıçağı kontrol ediyor, birinin bize saldırmasını bekliyordu. Bizi sorgulamasını. Herhangi bir şey.

Kamyonu birkaç ağacın altına sıkıştırdığımızda, hayalet bir kasaba gibi görünen yerde, tek kelimelik bir açıklama yaptım: "Karga." Hush başını salladı, büyük beyaz konağa bakıyordu. Bir nefes verdi. "İyi misin?" diye sordum.

"Burada büyüdü." Hush evi işaret etti. Başını iki yana salladı. "Bizim baraka gibi evimizde nasıl mutlu olabilir ki?"

"Çünkü sana ve babana sahipti." Beyaz stnlara ve etrafı saran verandaya baktım. "Biliyordum Büyükbaba," dedim. Bu yerde yediğim birçok akşam yemeğini hatırladım. Havasız tavırları, ırkçı konuşmaları ... ve büyükannesinin her zaman nasıl sessiz olduğunu. Hush'ın onunla bildiğinden çok daha fazla ortak noktası vardı.

"Hazır mısın?" Burada çok uzun süre kaldığımın bilinciyle sordum.

Crow insanları ancak bu kadar uzun süre uzak tutabilirdi. Polise bir telefon etseler, saniyeler içinde her yeri aramaya başlardı. Hush'ın kamyonun kapısını açması İhtiyacım olan cevap. Topallıyordu ve kaburgalarının ağrısından dolayı yana doğru eğilmişti. Ama içinde çelik gibi bir kararlılık vardı.

Gözleri. Bana baktığı ateşle Hades'in ta kendisi bile olabilirdi.

Merdivenleri tırmanıp ön kapıdan içeri girerken Hush'ın yanında yürüdüm. İçeri girdiğimiz anda Hush ve Kovboy değil, yıllar önce yapılması gerekeni yapmak için burada olan Aubin ve Valan'dık.

Koridorlarda yürürken ev bir müze gibi görünüyordu. Ta ki kütüphaneye giden köşeyi dönene kadar. . . ve yaşlı Bay Moreau'yu masasının arkasında otururken bulana kadar. O baktı

Kapı aralığını doldurup yan yana durduğumuzda irkildi. Gözleri büyüdü. Masasının altında bir şeye basmaya çalıştı - bir alarm olabilir mi? Ama ses gelmedi.

Crow'a teşekkür etmem gereken çok şey vardı.

Gülümsedim ve bir adım öne çıktım. Hush olduğu yerde donup kalmıştı. "Bay Moreau." Karşısındaki sandalyeye oturdum ve ayaklarımı masanın üzerine attım. "Beni hatırladınız mı?"

Bir süre bana baktı, sonra ağzı açık kaldı. "Aubin Breaux?"

Stetson'ımın önünü eğdim. "Hizmetinizdeyim."

Sonra gözleri arkamda dimdik duran Hush'a takıldı. Yaşlı adam yutkundu. "Ve iğrenç olan benim," dedi Hush.

soğuk bir şekilde söyledi. Yanımda durmak için kasıla kasıla ilerledi.

Gözlerimi Moreau'nun elinden ayırmadım, her ihtimale karşı silahını almaya çalıştı. Beklendiği gibi, eli kayboldu. masanın altına. Silahımı çıkardım ve tam kafasına nişan aldım. "Ellerini görebileceğim bir yere koy, pislik." İstedığimi yapmayınca emniyeti kapattım.

Elleri bir anda masanın üzerinde düzleşti. "Val?" Hush'a söz hakkı vererek seslendim.

Hush zaman kaybetmedi. Direkt konuya girdi. "Babamın ve benim ölüm emrini Klan arkadaşlarından sen aldın." Moreau'nun beti benzi attı ama piç başını dik tuttu. Konuşmadı. İnkâr edemezdi. "Ama sen onun yerine onu öldürdün. İkisini de aşık oldukları için öldürdün."

Moreau çatladı, çenesi gerildi. "Bu aileye utanç getirdi," diye tısladı. "Üç yüz yıldır bu aile hiç kirlenmemişti, sonra eve onu getirdi." Moreau'nun Hush'a bakışı tiksintiyle doluydu.

"Ve sonra

seni yakaladılar." Güldü. "Biyolojik olarak benim bile değildi ama mükemmel bir Aryan'dı ve benim adımları taşıyordu.

Senin baba dediğin o adam tarafından mahvedildi."

Koltuğuna geri oturdu. "Senin orada olman gerekiyordu, onun değil. Ben istedim ki

Onu babanın etkisinden, senden uzak tut." Omuz silkti.

"Ama geriye dönüp baktığımda, bunun yardım etti." Gözlerinde soğuk bir zafer parıltısı belirdi.

"Şimdi onun da ölmesini mutlu bir hata olarak görüyorum.

"Şimdi

Moreau adının utancı da onunla birlikte öldü."

Bir saniye dudakları hareket ediyordu. Sonra, bir silah sesi sesi duyuldu ve bir kurşun gözlerinin arasından hızla geçti.

Masanın üzerinde kan birikirken ayaklarımı yere doğru salladım. Ayağa kalktığımda Hush ölü büyükbabasına bakıyordu. Hızlı bir nefes verdi, sonra bana baktı. Gözleri kocaman açılmıştı. Tam konuşmak üzereydim ki, masadan bir soluk sesi duydum.

Kapı aralığı.

İkimiz de arkamızı döndüğümüzde kırılaşmış sarı saçları ve mavi gözleri olan yaşlı bir kadın gördük... Gözleri tıpkı Hush'unakilere benziyordu. Ve Hush gibi, gözlerinden biri çürüklerle çevriliydi.

"Merhaba Bayan Moreau," diye selamladım. Bana bir bakış attı ama gözleri sadece Hush'ı istiyordu. Kardeşimin gerildiğini hissettim ve ne gördüğünü biliyordum. Annesini görüyordu, annesinin yaşlandığı zamanki halini. Bayan Moreau geldi.

odaya girdi. Yürüyüşü zahmetliydi.

Yıllar önce felç geçirmiş. Ağzının bir tarafı hafifçe aşağı eğikti. Ama bu onu torununa ulaşmaktan alıkoymadı.

Hush'ın hâlâ silahı tutan eli titriyordu. Yavaşça indirdi. Tam bunu yaptığı sırada Bayan Moreau'nun eli ağzına gitti ve boğazından zayıf bir hıçkırık kaçtı. Kadın

Hush'ın ayaklarının dibinde durmuş, ona bakıyordu. Ufak tefek bir kadındı; Hush onun üzerinde yükseliyordu.

Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. Hush'ın tepkisine bakılırsa, onun da yıkılmaktan çok uzak olduğunu düşünmüyordum.

"Valan?" diye fısıldadı, İsveççe dili ismin etrafını zahmetsizce sarıyordu.

Hush'ın ağzı açık kaldı. Başıyla onayladı. Çıplak koluna baktım ve morluk üstüne morluk gördüm. Görünüşe göre Moreau bildiğimizden daha da pislik biriymiş.

Bayan Moreau'nun eli ağzından düştü ve Hush'ın yanağına gitti. "Tıpkı ona benziyorsun" derken sesi gibi eli de titriyordu. Parmakları Hush'ın morarmış gözünün yanına gitti. Arkadaşımın hırpalanmış ve morarmış olduğundan bahsetmedi bile. Tek görebildiği Hush'tı ve onun aracılığıyla da kızıydı.

"Onu benden aldı," diye fısıldadı, sesi kesildi. "Senin ölü ya da diri olduğunu bana hiç söylemedi." Gözleri sıkıca kapandı. Açıldıklarında, "Hiç umursamadım," dedi. Hush'ın bakışları genişledi. "Kiminle evlendiği umurumda değildi. Sadece mutlu olmasını istedim." Hıçkırarak ağladı ve arkasını döndü. Kendini toparladığında şöyle dedi,

"Ve sevgili torunumla hiç tanışamadım." Gülümsedi, eli hâlâ Hush'un yüzündeydi, sanki onu çekip alamıyormuş gibi.

Hush bir heykel gibi hareketsizdi, ta ki elini kaldırıp nazikçe bileğini tutana kadar. "Tanıştığımıza memnun oldum. . . Mormor."

Bayan Moreau bu sözleri duyunca yıkıldı ve kollarını Hush'a doladı. Hush'ın beline sarıldığında minicik görünüyordu. Hush'ın gözleri kapandı, sonra o da ona sarıldı. Yanakları seğirdi, dudakları gerildi ... sonra yanağından bir damla gözyaşı süzüldüğünü gördüm. Ona daha sıkı sarıldı ve tamamen yıkılmamak için mücadele ettiğini görebiliyordum.

Duvarın dibinde durdum, gözlerim evdeki herhangi bir hareketin üzerindeydi. Sadece Bayan Moreau, "Bir gün geri döneceğini biliyordum. Bu kaderdi. İnsan bu kadar iğrenç bir şey yapıp da bunun kendisine geri dönmemesini

bekleyemez." Bana öyle geldi ki

ateşten daha fazla. Kocasına baktı ve bir buz-Yüzüne soğuk bir ifade geldi. "Ama gitmelisin." Elini Hush'ın yüzünde gezdirdi. "Davetsiz bir misafir geldi, kasamıza girmeye çalışıyor." Saçlarını düzeltti. "Onu vurduğunda ben üst kattaydım. Saklanıyordum, sonra aşağı indim ve onu burada ölü buldum."

Hush birkaç titrek nefes aldı, sonra başıyla onayladı. "Gitsek iyi olacak," diye ısrar ettim. Hush gözlerini büyükannesinden ayıramıyordu. O ana kilitlenmişti. "Val?" Sonunda bana baktı ve başını salladı. Büyükannesinin yanından geçerken, "Bütün bunlar sona erdiğinde Seni görmeyi çok isterim."

Hush durdu, derin bir nefes aldı ve sonra arkasını döndü. "Bu hoşuma giderdi." Göğsüm onun için çatladı.

"Ve geri dönüp anneni görmelisin," dedi. Sessizlik durdu. Bayan Moreau'nun gözlerinden daha fazla yaş döküldü. "O bizim bahçemizde." Hush başını salladı ama aynı yolda yürüdüğünü bildiğim için konuşamayacağını biliyordum. Annesi gibi yerde yatıyordu. Kardeşinin duydukları yetmiyormuş gibi, "Seni babanı görmeye de götüreceğim" dedi.

Hush yavaşça döndü. "Ne?" diye fısıldadı şaşkınlıkla.

Büyükannesi ona doğru bir adım attı. "Hiç bilmiyordu," dedi kendinden emin bir şekilde, masanın üzerine yığılmış Moreau'yu işaret ederek. "Ama adli tabibe onun arkasından ödeme yaptım. Hiç bilmediği bazı birikimlerim vardı."

Hüzünlü bir şekilde gülümsedi. "İsveç'e dönmek için gizlice para biriktiriyordum... önce Aia'yı, babanı ve seni bulmayı ve hepinizi yanıma almayı umuyordum. Ondan uzakta yeni bir hayata başlamak için. Ama ..." Sözlerini yarıda kesti.

Hepimiz sonunu biliyorduk. "Kalıntıları bulunduğunda ve Kocam ona bir mezar vermeyi reddetti, ben de gizlice bir mezar için para ödedim." Nefes alış veriş kesildi ve sesi boğuklaştı. "Kızımı tanıyordum ve o adamı hayattan daha çok sevdiğini biliyordum. Birlikte gömülmeleri gerekirdi, ama yapamadım... yapardı..."

Kadın utancından başını öne eğdi ama Hush hemen odanın öbür ucuna geçip yaşlı kadını göğsüne bastırdı. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı, sonra da ona anlamadığım İsveççe bir şeyler söyledi. Bayan Moreau hıçkırarak ağladı ve torununa sıkıca sarıldı. "Çok üzgünüm Valan," diye ağladı. "Yaptığı şey için çok üzgünüm. Kızımı özlüyorum. Onu çok özlüyorum. Sanki kalbimin yarısı alınmış gibi." Çekti

ve zayıf bir gülümseme ile karşılık verdi. "Ama bugün seni görmek ... ona ne kadar benzediğini ... ruhuma hayat verdi." Güldü. "Çok güzelsin, Gullunge."

Sonunda Hush geri çekildi ve büyükannesinin alnına bir öpücük kondurdu. İç çekti. "Şimdi git. Kasabayı terk et, şimdi nerede yaşıyorsan oraya git. Uzaklara git ve arkana bakma. Çoktan hak ettiğin bir şey için cezalandırılmana izin vermeyeceğim."

Hush'ın dirseğinden tuttum ve onu evden çıkardım. Koştuk, Hush arkasına baktığında büyükannesinin verandada bizi izlediğini gördü. Kamyona geri döndük ve ben hızlıca arabayı yola çekti. Hush, her ikisi de gözden kaybolana kadar evi ve büyükannesini izledi.

"İyi misin?" Bizi Sia'ya geri götürecek yola girdiğimizde sordum.

Hush uzun bir nefes verdi. Ailesi öldüğünde Hush'ın hep derin bir nefes aldığını düşünmüştüm. Sanırım şu ana kadar, dudaklarından süzülen ağır iç çekişle, hiç nefes vermediğini fark etmemiştim.

Hush bana döndü, yüzünü aydınlatan bir yol ışığı vardı. "Gidip Sia'mızı alalım." Koltuğa yaslanırken gülümsedi.

Gözlerini önündeki yola dikti. "Eve gitmek istiyorum." Ama sonra

Kaşlarını çattı, aklında hâlâ bir şeyler olduğu belliydi. "Peki ya sizinkiler?"

Nefret, yoğun ve saf bir şekilde kanımda dolaşıyordu. "Onlar Benim için öldü," dedim ve Hush'ın kısa bir an için gözlerini kapattığını gördüm. Tekrar açıldığında ona göz kırptım ve alamet-i farikam olan geniş gülümsememi takınarak Stetson'ımın önünü eğdim ve "Hadi eve gidelim, dostum. . . hadi eve gidelim."

On Beşinci Bölüm

Sia

Kamyonetimi Lilah ve Ky'nin kulübesinin önüne çektim. Ellerim direksiyona sıkıca yapıştı. Meksika'dan beri kardeşimle konuşmamıştım. Laredo'da Diablo'ların evinde konuşma fırsatımız olmamıştı, sonra Hush ve Cowboy'la birlikte doğruca eve geldim ve o zamandan beri onlarla birlikteydim.

Bana hâlâ kızgın olup olmadığından emin değildim. Ama onunla konuşmam gerekiyordu. Louisiana'dan sonra. Hush'ın ailesi için çok üzüldüğünü gördükten sonra, sonra çok farklı . . . mutlu gördükten sonra. Bana büyükannesinden bahsederken tek düşünebildiğim Ky'ydi.

O benim tek ailemdi.

Kulübenin kapısı açıldı. Lilah kapıda kimin olduğunu görmeye çalışırken gözlerini kıstı. Beni görür görmez dudaklarında geniş ve rahatlamış bir gülümseme belirdi.

Sinirler

kamyondan indim. "Selam kızım," dedim ve el salladım.

Kulübeye doğru yürüdüm, hemen duydum

içerideki diğer yaşlı bayanlar. Lilah beni her zamankinden daha sert bir şekilde kendine çekti.

"Hey," dedim usulca ve yanağından öptüm. "Ben iyiyim." Lilah başını geri çekti ve bana baktı. Sonra döndü ve kalbim kaburgalarımaya çarpmaya başladı.

Gözlerimi kapadım, kendimi destekledim. Bilerek düşük sırtlı bir üst giymiştim. Artık sırtımdan utanmayacaktım. Daha uzun. Birçokları için aşağılık göstergesi olan oymalardan. Bu boku sahiplenmeye ve gururla taşımaya karar verdim. Ve asit yanıklarından da utanmıyordum. Artık zamanı gelmişti.

onları benim bir parçam olarak kabul etmek.

"Seninle gurur duyuyorum," diye fısıldadı Lilah. Döndüm ve yüzündeki yara izini gördüm. Ona sadece kendisinin gerçekten anlayabileceği bir huzur hissi veren yara izini.

"Teşekkür ederim." Lilah'nın uzattığı elini tuttum ve beni eve götürdü.

Köşeyi döndüğümde kız kardeşlerini, Beauty ve Letti'yi gördüm. Tekrar el salladım. "Sia!" Yaşlı kadın üstüne yaşlı kadın geldi.

bana sarıldılar. Ben de onlara sarıldım, boğazımda kocaman bir yumru vardı. Oturdum ve bu kadınları gözlemledim.

Hepsi farklı, hayatın farklı kesimlerinden, hepsi tatlı. Çok

komikti.

Her zaman bu kulüpten uzak durmak istemiş, buranın zehirli bir hedonistik cehennem olduğuna inanmıştım. Ama bu kadınlarla ya da evde Hush ve Cowboy'la yatağımızda Yemek pişirmek, ata binmek gibi sıradan görevlerde yanıldığımı fark ettim.

Louisiana'daki motelin tuvaletinden dinlerken Crow'un söylediklerine kulak misafiri olduğum gibi, bu bir aileydi. Kaçırdığım, reddedildiğim bir aile.

Ky ne derse desin, artık böyle bir şeyin olmasına izin veremezdim.

"Nasılsın kızım?" Beauty bana doğru yürürken sordu. Beauty'yi severdim. Tüm yaşlı kadınlar arasında onunla bir yakınlık hissediyordum. Hayatında bazı şeyler görmüştü ama mutluydu.

ve küstahlıkla doluydu. O benim ilham kaynağımdı.

Beauty etrafa bakınıp bakılmadığını kontrol etti. Bakıyorlarsa da pek umurunda değildi. Lilah'ın az önce elime tutuşturduğu kahveyi aldı ve içine gizlediği matarasından birkaç kadeh burbon doldurdu.

"Tank'ın Malı" kesildi. Lilah'ya baktığımda kaşlarını çatıldığını gördüm. Dudaklarımdan yüksek sesli bir kahkaha döküldü.

"Ben iyiyim." Uzun zamandır ilk kez ciddiymdim. "Çok zorlu bir yoldu ama oraya varıyorum."

"Peki ya Hush ve Kovboy?" Bella sordu. Gözlerindeki sempatiyi gördüm. O da benim gibi kulübün hain ya da kulübün kurallarına aykırı bulduğu bir adamla ya da benim durumumda adamlarla birlikteydi. Yine de Rider'ı ölesiye seviyordu. Onu gururla seviyordu.

Gülümsedim. "İyiler." Bu da doğrudu. Kovboy yine her zamanki ukala halini takınmış, yaralarını neredeyse tamamen iyileştirmişti. Hush hâlâ biraz çürük ve hırpalanmış durumdaydı. Ama ondaki en büyük değişiklik ... kendisiydi. Gülümsüyordu ve kalbimi çalarcasına konuşuyordu.

Her zaman sessiz olurdu; bu onun doğasıydı. Ama benimle konuşurdu. Beni her zaman öpüyorlardı, benimle sevişiyorlardı ... beni seviyorlardı. Hayatım boyunca hiç bu kadar mutlu olmamıştım. Tek dileğim kulübün onları geri kabul etmesiydi. Meksika'dan beri o cephede telsiz sessizliğinden başka bir şey olmamıştı.

"Kendilerine gelirler." Başımı kaldırdım. Düşüncelerime dalmıştım, gözlerim elimdeki kahveye sabitlenmişti. Konuşan Mae olmuştu. Karnını kucaklamış, eliyle karnını ovuyordu.

yumru olarak telaffuz edildi. Styx'in baba olması uzun sürmeyecekti.

Styx bir baba olarak. Hâlâ bunu kafamda oturtmaya çalışıyordum. Zayıf bir gülümseme verdim. "Umarım öyledir." Pencereden dışarı bakıp Ky'den bir iz aradım. "Onlar bu kulübe aitler. Bu onların hayatı." İçimi aniden koruyucu bir öfke kapladı. "Benimle birlikte olmaları bir bok ifade etmemeli. Ne olmuş yani? İkisini de istiyorum. İkisini de seviyorum. Kimin umurunda? Bana iyi davrandıkları sürece kimin umurunda olsun ki? Ve öyle de yapıyorlar. Hem de çok iyi. Ne kadar şanslı olduğuma inanamıyorum." Kan basıncımın yükseldiğini hissedince konuşmayı kestim. Espri yapmadan güldüm. Sesim boğuklaştı ama yine de "Onları seviyorum. O kadar çok seviyorum ki canım yanıyor. I . . . Kulüplerinin, ailelerinin, yaşama sebeplerinin ellerinden alınmasına sebep olmak istemiyorum."

Oda sessizdi, ta ki küçük bir ses "Haftalar önce bana nasıl bir his olduğunu sormuştun" diyene kadar. Başımı kaldırdığımda

Maddie odanın karşısındaydı. Yanakları kızarmış, yeşil gözleri spot ışıklarının altında olduğu için büyümüştü.

"Flame'le birlikte olmak nasıl bir histi?" Dudaklarında, kalbimin göğsümde kabarmasına neden olan küçük bir

gölümseme yankılandı. "Huzur." O

içini çekti ve hafifçe başını salladı. "Bunu huzurdan başka bir şey olarak tanımlayamam. Onunla birlikte, yıllarca umutsuzca mutsuz olduktan sonra huzur içindeyim."

Maddie oturduğu yerden kalktı ve odanın karşısına geldi. Elime uzanırken tereddüt etti. Sonra avucunu elimin arkasına koydu ve sıktı. "Eğer adamların sana böyle hissettiriyorsa, o zaman onlar için savaşmalısın.

onları." Kocaman yeşil gözleri benimkilere dikilmişti. "Aşk nedir ki zaten? Hiçbir zaman basit değildir ve aşık olan diğer insanlar için de aynı kurallara göre oynanmaz.

Benimki

ve Flame'in sevgisi birçok kişiye alışılmadık gelebilir. Ama o beni kurtardı." Nefes alış veriş kesildi. "Ben de onu kurtardım. Eğer sen adamlarını kurtardıysan ve adamların da seni kurtardıysa, o zaman birbirinize aitsiniz demektir."

"Teşekkür ederim," dedim, gözlerim parıltıyor ve alt dudağım minnettarlıktan titriyordu. Maddie koltuğuna geri döndü. Mae onun elini tuttu ve sıktı.

Beauty sandalyesini tokatladı. "Ve lanet olsun hayatım, yirmi birinci yüzyıldayız! Kulübe karanlık çağlardan çıkmasını ve yeni şafağa katılmasını söyle."

-"Bir kadın iki erkekle birlikte olabilir." Ağzını kapattı

ve en iyi güneyli aksanını takındı. "Aman Tanrım!

Benim m nage- -trois k ıma durduğum yerde vurabilirsin." Gözlerini devirdi. Ben de güldüm. "Cajun'larına sadık kal." Kaşlarını salladı. "Muhteşemler. Birçok orospu o sert göğüslerin arasına sıkışmak isterdi." Phebe,

"Bizim için," dedi ve o sırada

Tarikattan kurtuldu, "tek erkek ve tek kadın fikri aslında sizin yaşıadığınızdan daha şok ediciydi. Aşk özneldir, değil mi?"

Gülümsedi. "Ben bu hayatın

Bu Hangmen topraklarının dışındaki dünyadan çok farklı. Biz zaten alternatif bir hayat tarzı yaşıyoruz. Aşk hayatınız bu duvarların içinde o kadar da garip değil."

"Ve kardeşlerin ve benim gibi kaltakların, bu konuda sorunu olan herkesi kelimenin tam anlamıyla öldürmesine yardımcı oluyor." Letti birini öldürmek sıradan bir şeymiş gibi omuz silktiğinde ona güldüm.

hayatında günlük bir olay.

Beauty de "ş k rl r olsun kardeşim!" diyerek onun yorumunu destekledi.

"Sia?" Ky'nin arkamdan gelen sesi beni sıçrattı.

Döndüğümde ağabeyimin kapı aralığında durduğunu gördüm.

Ayağa kalktım. "Hey." Gözlerimi indirdim. Başka ne diyeceğimi bilemedim. Bok gibi garipti.

Oda sessizdi. Sonra, "Benimle gel." Başımı kaldırdığımda Ky'nin kulübeden çıktığını gördüm. Lilah'ya dönüp baktım. Bana cesaretlendirici bir gülümseme verdi.

Kapıdan çıktım. Ky bisikletine biniyordu. Seleye dokundu. "Bin kardeşim." Bisikletin arkasına tırmandım. deri kokusunu içime çekerdim. Bu bana hep Ky'yi hatırlatırdı. Küçükken beni bisikletiyle gezintiye çıkarırdı. Bazen saatlerce, sadece açık yolda.

Bir dereye gelene kadar Hangmen dönümlerinin etrafından dolaştık. Ky vitesi geri taktı ve motoru durdurdu. Motordan inip kollarımı ve bacaklarımı gerdim.

Ky derenin kıyısına oturdu. Yanında yerimi aldığımda şırıl şırıl akan suyun sesi beni rahatlatıyordu.

Daha tek kelime bile etmeden Ky boynumun altına bakmak için beni çevirdi. Boğazından çıkan küçük öfkeli sesi duydum. Geri çekildim ve misillememi ilk ben yaptım. "Ben utanmıyorum." Kardeşimin öfkeli gözleriyle karşılaştım. "Onunla birlikte olmaktan gurur duyuyorum."

Ky burnundan uzun bir nefes üfledi. Başını eğdi ve ellerini uzun sarı saçlarında gezdirdi. Ne zaman Başını kaldırdı ve "İkisini birden mi beceriyorsun, Sia?" dedi. Ağzımın bir sırtışa dönüşmesini engellemek zorundaydım. Çünkü ses tonunda kötü niyet yoktu. Ky göz ucuyla bana baktı. Başını iki yana salladı. "Şunu söyleyebilirim ki lanet olsun sana." Bir ördeğin dereye inişini izlerken dinledim. "Kovboy, o da götürülene kadar seni savundu." Derin bir nefes aldı. "Ve Hush ..." Güldü.

"Buraya Hades'in kendisi gibi geldi, peşinden gitmemizi istedi.

Seni." Gerildi, sonra dedi ki, "Bana siyah olduğu için onlarla birlikte olmanı istemediğimi söyledi. Ya da karışık ırk ya da her ne dediyse." Gözlerimi kapattım, ne olması gerektiğini hayal ettim.

Hush'ın aklından neler geçiyordu. "Öyle olmadığını söyledim. Bu umurumda bile değil." Ky yumruklarını sıktı. "O şerefsizlerin seni iki katına çıkarma düşüncesi beni kıpkırmızı yapıyor."

"Ky!" Tükürdüm ve koluna bir tokat attım.

"Ne?" diye devam etti tüm ciddiyetiyle. "Sen benim küçük kız kardeşimsin. Şimdi bir değil iki erkek kardeşle aynı yataktasın, açıkçası birbirlerini becerebilirlerdi.

Ben de. Siz üçünüzden bahsedildiğinde kafamda gördüğüm tek şey amlar, yarraklar ve göt deliklerinden oluşan bir konga hattı. Kafamın içine ediyor!"

"Ky, seni çok seviyorum. Ama bana bir daha böyle bir şey söylersen dilini keserim.

Uyu."

"Bunu yapamazsın, kardeşim." Omuz silkti. "Li bu dil olmadan yaşayamaz." Gözlerimi devirdim ve öğürür gibi bir ses çıkardım. Ky elini bileğime koydu. "Ciddiyim. Eğer o sesi çıkarmazsan bir daha asla conga hattından bahsetmeyeceğim. Şimdi sik emerken nasıl olduğuna dair bir film müziğim var."

Güldüm ve Ky güldüğünde gerçekten çok iyi hissettim. Ben de. Başımı omzuna yasladım, deri kokusu burnuma doldu. Bunu özlemiştim. Onunla dışarıda olmaktan nefret ediyordum. "Lilah nasıl?"

Ky'nin gülümsediğini görmek için başımı kaldırdım. "O daha iyi. Çok güçlü."

Ellerini kot pantolonunun baldırlarında gezdirdi. "Onun bir Geçen hafta kan testi yapıldı. Hamileliğinin henüz başlarında ama bir sürü şeyi kontrol etmek istediler." Boğazını temizledi. "Ne doğuracağımızı bilmek isteyip istemediğimizi sordular."

Gözlerim büyüdü. Uzun bir nefes verdi ve ekledi, "Bir oğlu olacak." Başımı kaldırdım, kocaman gülümsedim. "Ve bir kız."

Ağzım açık kaldı. "İkizler mi?"

"Evet. Li baba tarafından geldiklerini söyledi," diye nefes aldı, gözleri fardaki geyik gibi açılmıştı. "Lanet olası bir kız daha. Otuz beşıme gelmeden saçlarım ağaracak." Başı ellerinin arasına düştü. "Ve bir oğlan. Kahretsin," dedi. "O çocuğun nasıl bir sürtük olacağını hayal bile edemiyorum."

Kolunu dürttüm. "Sen onun babasisin."

"Evet." Başını salladı. "Ve iki erkekle sikişen bir teyzeyle, alabileceği tüm amlara hakkı olduğunu düşünecek."

Nefes verdim, sonra ciddiyetle, "Ky? Kovboy, Hush ve kulüp konusunda ne yapacaksın?"

"Kulüp işi, Sia. Bunu biliyorsun."

Fokurdayan dereye doğru baktım. "Geçen hafta Louisiana'daydım." Ky bana baktı, yüzünde şaşkın bir ifade vardı. "Crow'la tanıştım."

"Tamam," dedi yavaşça.

"Sana birkaç şey söylemem gerekiyor. Sana söylemek için Hush ve Cowboy'un arkasından iş çeviriyorum. Ama senden şunu istiyorum.

Biliyorum. Hush'ın neden böyle olduğunu anlamamı istiyorum. Neden bu kadar kırgın olduğunu." Ky alt dudağını yaladı ve gözlerini dereye dikti. Ama her sözümü dinlediğini biliyordum. "Ve New Orleans başkanı hakkında bilmen gerektiğini düşündüğüm bazı şeyler var."

Ona Hush ve Kovboy'u anlatmaya başladığımda kaşlarını indirdi. Nasıl tanıştıklarını, Hush'un ailesine ne olduğunu, vedalaşmak için nasıl hiç şansı olmadığını ve neden Hangmen'lerin gerçekten ailesi olmasına asla izin vermediğini. Sonra ona Titus'tan, geçmişte ve daha birkaç gün önce Hush'a yaptıklarından bahsettim. Crow ve Hush'ın ona neler anlattığını duydum.

Dinlememem gerekirken kovboyluk yapıyordum.

Bitirdiğimde Ky kıyıda bir heykeldi. İçimi çektim, Yaşadığımız her şeyin ağırlığının omuzlarımdan kalktığını hissediyordum. "Eğer onu böyle bir şey için gönderirsen bana aşık olmak kadar aptalca..." Ky başını bana doğru çevirdi. "Beni seviyorlar," diye fısıldadım. "Ben de onları öyle seviyorum ki çok." Ona alaycı bir gülümseme verdim. "İlk kez herhangi birimiz bunu gerçekten hissediyoruz, Ky. Ben ..." Maddie'yi düşündüm. "Ben Şimdi barış. Onlarla birlikte. Sonunda mutluyum ve huzuru

buldum."

Ayağa kalktım ve kot pantolonumdaki kurumuş kiri fırçaladım. Ky

Birkaç dakika daha bekledi, şüphesiz her şeyi düşündü.

Sonra ayağa kalktı. Bisikletine doğru yürümeye başlamıştım ki kolumdan tutup beni göğsüne doğru çekti.

Homurdandım.

Şaşırdım ama sonra Ky'nin büyük kolları bana sarılıp beni sıkıca kavradığında kalbimin eridiğini hissettim.

Gözyaşlarımın oluşmaya başladığını hissettim, başımın üstünü öpüp "Garcia seni benden çalsaydı bununla başa çıkamazdım." dediğinde daha da kötüleşti.

Derin sesine sinen samimiyet içime işledi. Tüm gücümle Ky'ye tutundum. "Seni seviyorum," diye fısıldadım ve her kelimesinde ciddi dim.

"Ben de seni seviyorum, kardeşim." Bana birkaç saniye daha sarıldı.

Ayrıldığımızda gözlerinin parladığını gördüğüm den emindim ama motora bindiğimizde hayal edip etmediğimi anlayamadım.

Kollarımı beline doladım. "Gerçek bir gezintiye çıkmak ister misin?" diye sordu.

Gülümsedim, kendimi gerçekten küçük bir kız kardeş gibi hissediyordum. "Evet." I

yola çıkarken sıkı sıkı tutundum. Yukarıdan bir işaret miydi,

yoksa annemden mi geliyordu bilmiyordum ama içimde bir his vardı.

İçime daha önce hiç hissetmediğim bir dinginlik yerleşti. Ve bunun sebebinin iki bebeğinin birbirlerine kavuşmuş olmaları olduğunu biliyordum. Kafamda bu düşünceyle, Austin'in şehir ışıkları vızıldayarak geçerken gözlerimi kapattım ... ve sadece tutundum.

Daireye girdiğimde Kovboy'u kanepede uzanmış buldum. Ayağa kalktı ve doğruca yanıma geldi. Beni kollarının arasına aldı ve göğsüne bastırdı. "Seni özledim, canım," dedi saçlarıma doğru.

Güldüm. "Sadece bir öğleden sonra gittim."

Kovboy beni yere bıraktı. Bir elini göğsüne koydu. En iyi dramatik aksanıyla, "Cher, sensiz kalmak benim için çok uzun bir süre," dedi. Yüzüne güldüm.

"Tam bir pisliksin," dedim ve ağzımı onunkine bastırdım. Kovboy inledi, elleri belimi kavradı.

Daha önce şaka yapıyor olabilirdi ama bu öpücük bana gösterdi ki

Her kelimesinde ciddiydi. Ağzımdan ayrıldığında hızlı hızlı nefes alıyorduk. Sert aletini kalçamda hissettim. I

Yutkundu. Kafamı kaldırdım ve Kovboy'un omzunun üzerinden Hush'ı gördüm. Duştan yeni çıkmış, kapı aralığına yaslanmış bizi izliyordu. Beline gevşekçe bir havlu sarmış, dövmele vücudu ortaya çıkmıştı. Su damlaları karın kaslarının üzerinden akıyor ve havlunun bel kısmının altında kayboluyordu.

Kovboy hareket etmişti, ağzı ensemdeydi. Gözlerim Hush'ınkilerde kaldı, buz mavisi irisleri daralmıştı. genişlemiş gözbebeklerinin etrafında. Kovboy'un sıcak nefesi tüylerimi diken diken etti. Tenim sıcaktan yanıyordu. Bir çeşit rahatlama bulmak için kalçalarımı birbirine kenetledim.

Hush yavaşça elini bana doğru uzattı. "Ona git," diye fısıldadı Kovboy. Ayaklarım itaat etti, mutfağı geçerek Elimi Hush'inkine sardım. Her zamanki gibi, birleşen parmaklara baktı. Ama daha önce yüzünde korkuyu görmüştüm,

Farklı renkler ve bunun bizim için ne anlama gelebileceği konusunda endişeliydi. Sanki geçmişi kendiliğinden şimdiki zamanda patlak verecekmiş gibi. Şimdi, parmaklarımıza baktığında -beyaz ve

Kahverengi bakışlarında sadece sevgi ve şefkat gördüm. Her zaman bir yanının endişeleneceğini biliyordum. Ama

ben

Önündeki mutlu yılların korkularını yavaş yavaş yok edeceğini umuyordu.

Hush'a yaklaştım, boştaki elimi göğüs kaslarında ve karın kaslarında gezdirdim. Bir damla su daha göğsünden aşağı aktı.

Eğilerek dilimle damlayı yaladım. Hush tısladı ve eliyle başımın arkasını kavradı. Yukarı baktım, gözlerimiz çarpıştı ve ağzını benimkine yapıştırdı. Dili benimkiyle buluşmak için içeri kayarken nefes nefese inledim. Ağzımı sert ve hızlı bir şekilde aldı ama aynı zamanda inanılmaz derecede tatlıydı. İki el daha ağzıma girdiğinde daha yüksek sesle inledim.

belime dolandı. Kovboy'un ağzı boynumun yan ve arka tarafını öptü. Bu kadar şefkat karşısında gözlerim doldu. Cowboy'u çıplak bulmak için arkama uzandım. Ellerim onun kesik kalçalarında ve kaslı uyluklarında gezindi. Cowboy kalçalarını kıcıma doğru itti ve beni de sertleşmiş olan Hush'a doğru itti. Ağzından ayrıldım ve nefes nefese kaldım.

Kovboy beni ileriye, yatak odasına doğru yönlendirdi. Ellerim Hush'ın belindeki havluyu buldu, aynı anda ağzım da dudaklarını tekrar buldu. Yatak odasına girdiğimizde bir ağız, el ve ten denizindeydik. Ben zar zor

Kovboy üstümü başımın üzerine kaldırdığında nefes aldım. Hush kotumun düğmelerini çözdü; dizlerinin üzerine çöktü. külotumu da beraberinde sürükleyerek ayağımdan aşağı indirdi. Kovboy'un elleri sütyenimi çabucak çıkardı ... ve sonra çıplak kaldım, yaralarım ve her şeyim ... ve hayatım boyunca hiç bu kadar güzel hissetmemiştim.

"Je t'aime," diye fısıldadı Cowboy kulağıma, ağzı boynumun enine ve boyuna gezinirken. Ellerimi başımın üzerine kaldırdım ve Cowboy'un boynuna doladım. Hush'ın dili kalçalarımın üzerinde gezinmeye başlayıp merkeze doğru yaklaşırken haykırdım. Hush bacaklarımı ayırıp amımı yalarken Kovboy bileklerimi tuttu. "Hush!" Bağırdım ve kendimi ona teslim ederek sırtımı dikleştirdim. Bir elimi Cowboy'un elinden kurtardım ve parmaklarım onun sikinin üzerinden geçene kadar arkamda gezdirdim. Kovboy kulağıma doğru inleyerek kendini avucuma doğru itti. I Onu yumuşakça kavradı, uzunluğunu aşağı yukarı okşadı.

Kalbimi çalan iki adamın arasında sıkışıp kalan kirpiklerim titriyordu. Isı vücudumda orman yangını gibi hızla yayıldı. Diğer elim onu yavaşça okşarken Kovboy'un saçlarını kavradım,

onu nazikçe inşa etmek. Dişleri boynumu, omzumu, kulağımı ısıırıyordu.

Hush bacaklarımdan birini kaldırıp omzunun üzerine koydu ve beni ağzına daha da açtı. Daha nefes almamıştım ki geri döndü, dili klitorisime saldırıyor, parmağı içime giriyordu. Vücudumun her yerindeki dokunuşlarının hissi beni bunalttığında çığlık attım.

Kovboy kulağımın dibinde inledi. Hush bacaklarımda bir basınç oluştu. Gözlerimi kapattım ve kendimi bu hissin içinde kaybettim. Cowboy'un elleri göğüslerimi bulmak için etrafımda dolaştığında, parçalanmam için gereken tek şey buydu. Hush ona vermem gereken her iniltiyi alırken içimden alevler, sıcaklık ve buhar dökülüyor gibiydi.

Bacaklarım büküldü. Kovboy beni kaldırdı, düşmeden önce yatağa yerleştirdi, iki büyük beden yanlarıma yapıştı. Ağızları birer meme ucunu aldı, ikisi de bana bir saniye bile rahat vermedi.

Ama can atıyordum, ağızlarına ve ellerine ihtiyacım vardı. Tenimi okşayan. Her yerimi, beni sahipleniyor, kime ait olduğumu söylüyordu. Ellerin amıma doğru hareket ettiğini, klitorisimin üzerinde gezindiğini hissettim. Kim olduğunu bilmiyordum ve umurumda da değildi. Böyle, yatakta bu

kadar özgür, biz birdik. Daha yükseğe tırmandım, ta ki

tekrar paramparça oldu. Daha fazla dayanamayarak bacaklarımı tekmeledim.

Dudakları dudaklarıma indi. Onun Hush olduğunu anlamak için gözlerimi açmama gerek yoktu. Dudakları farklı hissettiriyordu. Tatları eşsizdi. Hush ağzımdan ayrıldı, sadece Cowboy'un yerini alması için. Cowboy'dan uzaklaşıp dizlerimin üzerine çöktüm.

Kovboy arkama geçti, elleri belimi ovuyordu. "Bu amcığın tadına bakacağım," dedi boğuk bir sesle. I

buz mavisi gözleri, hayatında olmama alışmaya çalıştığı bir hediyeymişim gibi beni izliyordu.

Ben de onun için aynı şeyi hissediyordum. İkisi hakkında da.

Eğildim ve Hush'ın boyunu tuttum. Ucunu öptüm, dilimi başının etrafında yuvarladım. Gözlerimi Hush'ınkilere sabitleyerek, Kovboy dilini klitorisimde gezdirirken onu ağzıma aldım. Hush kalçalarını yuvarlayıp elini saçlarıma doladığında haykırdım.

"Älskling," diye mırıldandı, tekrar tekrar. "Älskling, älskling, älskling ..."

Başımı itene kadar ondan aldım ve aldım. Yanakları kızarmıştı ve nefes almakta zorlanıyordu. I

Kovboy beni tadarken, beni yalarken ve ben konuşamaz, düşünemez hale gelene kadar beni yalarken alnımı kalçasına bastırdım. Parmağı amıma girerek aklımı kaçırmama neden oldu. Sonra bir diğeri kıcıma doğru hareket edip içeri girdiğinde, parçalandım. Hush'ın üzerine düştüm, koruyucu kollarının beni sardığını ve göğsüne doğru çektiğini hissettim. Yüzüme öpücük üstüne öpücük kondurdu. "Seni seviyorum," diye mırıldandı ve gözlerimi yaşarttı. Artık başka bir şey yoktu.

metanetli sessizliklerin ardına saklanıyordu. Sözleri özgürce söylenmişti ve kalbime çok hoş gelmişti.

Kovboy bacaklarımı ayırıp beni hafifçe yukarı kaldırdığında gözlerimi açacak zamanım bile olmamıştı. Hush gözlerini benden ayırmadan aramıza uzandı ve giriş yerime yerleşti. Artık prezervatif yoktu. Buna gerek yoktu. Ben onlar için o idim, onlar da benim için o idiler. Hush beni doldurmaya başladığında bir çığlık attım. Kovboy'un eli omurgamdan aşağıya indi ve ardında ateşten bir iz bıraktı.

Hush tamamen oturduğunda başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdirerek inledi. Hush'ın lezzetli dolgunluğunu hissetmeye ihtiyaç duyarak kalçalarımı salladım, tüylerim diken diken oldu.

Tenimin her santimini. Bir şişenin açıldığını duydum. Sonra hissettim

Kovboy'un parmaklarını kıcıma sokarken parmaklarındaki soğuk sıvı. İçime girdiğini hissettiğimde dudaklarım aralandı. Hush kıpırdamadan durdu, beni yerinde tuttu ve en iyi arkadaşıyla geçirdiğim her anı hissetmeme izin verdi. Bencillik yok. Kıskançlık yoktu. Sadece aşk.

"Cher," diye inledi Kovboy, elleri kalçalarımıdaydı. Beni tamamen doldurduğunda haykırdım. Göğsü sırtımla aynı hizadaydı. Başımı çevirdim ve Cowboy yumuşak bir öpücükle ağzımı yakaladı. Önce Hush hareket etti, sonra alternatif bir ritimle Cowboy da hareket etti. Nefesimi tutmak için zaman yoktu. Mola yok, sadece böyle bir hissin peş peşe

Dünyaya geri dönmek istemeyeceğim kadar yüksekti. Ağızlar arasında dolaştırıldım, dudaklar şişti ve diller karıncalandı, derin öpücükler koşulsuz olarak verildi.

Bana tapıyorlardı.

Bana tapıyorlardı.

Kendimi değerli hissetmem sağlandı.

Daha fazla dayanamayacağımı hissettiğimde inledim.

Tenim terden kayganlaşmıştı, iki ağırlığın arasında tereyağı gibi kayıyordu,

yırtık vücutlar. Sevdiğim iki adam tarafından kafeslenmişim. İki adam

beni kurtarmak için dünyanın öbür ucuna gittiler. Bana sahip olabilmek için hayatlarını tehlikeye attılar.

Hız arttı, nefesler zor geliyordu. Kukum ve kışım sıkışmaya başladı, her iki erkeğimden de kuduz inilti kopardı. Kollarım titriyordu, ellerim yatağın iki yanında Hush'ın yan tarafı zevk arttıkça zayıflıyordu. "Çok iyi hissettiriyor," diye mırıldandım, sesim bir çığlıkla kesildi. "Ben ..." Nefes nefese kaldım, hava arıyordum.

"Geliyorum," diye bağırdım ve sonra durdum, ben parçalanırken Hush ve Cowboy ritimlerini hızlandırdı. İki alçak inilti birbiri ardına duyuldu, sonra içim sıcaklıkla doldu, öyle bir sıcaklık ki alevlerle canlı. Hush'ın ve Cowboy'un bedenimi kavrayışları inleyip nefes aldıkça, içime girdikçe sıkılaştılar.

Hush'ın üzerine yığıldım. Ellerini saçlarımın arasından geçirerek beni nemli tenine yakın tuttu. Hızla atan kalbim yavaşlamaya başlayana kadar nefes alıp verdim. Kovboy Sırtıma doğru kıvrıldı, elleri belimdeydi.

Rahat bir sessizlik hüküm sürüyor, etrafımızı bir koza gibi sarıyordu. Louisiana'da Hush'a da söylediğim gibi, bu duvarların içinde hiç kimse nasıl sevdiğimiz hakkında konuşmuyordu. Yargılama ya da kınama yoktu.

Bu dünya bizimdi. Cennetten bir parça, burada, yeryüzünde.

Nefesler kesilmişti ama hiçbirimizin uyumadığını biliyordum. Hush ve Kovboy hâlâ bedenimi okşuyorlardı. Beni hiç yalnız bırakmıyorlardı, biri ya da her ikisi sürekli bana sarılıyor, beni öpüyor ya da parmaklarını tenimde gezdiriyordu. Böyle bir aşkın var olabileceğini bilmiyordum. Ve bunu hak etmek için ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yoktu, ama bunu asla hafife almayacaktım. Bu aydınlık yere ulaşmak için hepimiz karanlık bir yolda yürüdük.

Gülümsedim, vücut ısısı beni sarmıştı. Gözlerimi kapattım, sadece olmaktan memnundum ... sonra Hush, parmakları saçlarımdayken, "İlk becerdiğim fahişe Hangmen'deydi, biz New Orleans'ta umutlardayken." dedi. Gözlerimi açtım ve derin bir nefes aldım. Hush tekrar açılıyordu. O Son birkaç gündür bunu sık sık yaptı. Her yaptığında, Omuzlarından bir yükün daha kalktığını hissettim. Ruhundan kurtulmak için peneleşen her şeyi kovduğunda, yüzünü daha fazla gülümseme süsleyecekti. Dudaklarından daha fazla kahkaha dökülürdü. Ve daha fazla kalp atışım atlayacaktı.

"I . . . Ben yapamadım." Kendini küçümseyen bir kahkaha attı. "Nöbetlerim yüzünden çok endişeliydim.

Sikimin ortasında bir tane içersem başkan bunu öğrenir ve beni kapı dışarı eder diye panikledim."

Sıcak tenini öptüm. "Devam et."

Hush içini çekti. "Kovboy öğrendi tabii ki. O biliyordu Bir sorun vardı ve ben çözülüp ona söyleyene kadar çenesini kapatmadı." Güldü, bu sefer gerçekten güldü. "Ve tıpkı hepimizin bildiği ve sevdiği Kovboy gibi, bütün gece ona göz koyan bir fahişeyi seçti ve beni de onunla birlikte odaya sürükledi. Orospu buna bayıldı." Başını iki yana salladı. "Şaşkına dönmüştüm. Ama . . ." İç çekti. "Yaptım. Başardım. Ve o zamanlar, on sekiz yaşındaki benliğim için bu kişisel bir zafer gibiydi." Ona daha sıkı sarıldım, uzanıp Kovboy'un elini kendi elime aldım. Elini ağzıma götürdüm ve bir öpücükle ona teşekkür ettim.

"Ondan sonra bir daha asla yapamadım. Bu benim yükümdü. Ama yine Kovboy bunu biliyordu ve uçmama asla izin vermedi.
solo."

Kovboy sırtıma yaslanarak omuz silkti. "Ne kadar çok daha iyi," diye espri yaptı. Ama gerçekten öyle olduğunu biliyordum çünkü o

iyi bir adamdı. Ve hiç kimse ondan daha iyi bir dost bulamazdı.

Özverili. Kovboy tanıdığım en sadık insandı. "Sevindim."

Daha da yaklaştım. "Çünkü bu ikinizi de beni. Ve sizin aranızda seçim yapmam asla mümkün olmazdı."

Kovboy üzerime yürüdü ve yanağımı öptü. "Asla zorunda kalmayacaksın."

Başımı kaldırıp Hush'a baktım. Gözleri mutlulukla parlıyordu. "Asla olmayacaksın."

Geleceğin bizim için ne getireceğinden emin değildim ama iki eli, yaralı, bereli ama bir o kadar da ışıkla dolu elleri tutarken, bunun bizim tarzımızda mükemmel olacağını biliyordum.

Çünkü birlikte yaşanacaktı.

On Altıncı Bölüm

Hush

"Hadi, canım."

Sia Kovboy'un arkasına tırmanırken ben bisikletimin üzerinde bekledim. Onu motorumun arkasına almak için sabırsızlanıyordum ama epilepsim kontrol altına alınana kadar riske girmek istemedim. Rider'ı görmeye bile gittim. Eski kardeşiyle konuştum. UT'de gerçek bir doktor olmak için eğitim alıyormuş, sadece kendi tarikatından biri değil. onu dönüştürdü. Bana doğru yolu gösterdi. Artık yeni ilaçları alıyordum ve kendimi daha iyi hissediyordum. Ama epilepsimi gerçekten kontrol altına aldığımı anlayana kadar Sia'yı yanıma almayacaktım.

Çok yakında. Yakında benimle gelecekti.

Sanki aklımdan geçenleri tahmin ediyormuş gibi elini uzattı. Ben elini tuttum, o da benimkini sıktı.

"Kararın ne olduğunu duymaya hazır mısın?" Kovboy sordu.

Derin bir nefes aldım ve sonra başımı salladım. Ky dün aramıştı. Bugün kiliseye gideceklermiş.

kulüpte kalıp kalmayacağımı bilmiyordum. Bizi dışarlarsa ne halt edeceğimden pek emin değildim. Ama bakışlarımın Sia ve Kovboy'u bulmasına izin verdiğimde, kardeşim onu bir şeye güldürüyordu

Bir şekilde iyi olacağımı biliyordum.

"Hazır mısın?" diye sordum. Kovboy başını salladı ve apartman kompleksinden çıktık. Geçip giden her parçayı içime çektim.

Hangmen karargâhına giderken, kararın olumsuz çıkma ihtimaline karşı manzara.

Austin'i çok seviyordum. Louisiana her zaman geldiğim yer olacaktı ama evim artık buradaydı, Lone Star Eyaleti'nde. Şeytanlarım ne zaman ilişkimiz hakkında benimle alay etmeye gelse, Sia bana Austin'in lanet olası bir liberal hippie cenneti olduğunu tekrar tekrar söylemişti. Kimse ırklararası çiftleri ya da bizim durumumuzda üçlülerini umursamıyordu.

Ve haklıydı.

Lanet olası bir evdi.

Kovboy yanımda at sürüyordu, Sia da onu tutuyordu. Deri ceketine baktım. Sırtında bir kesik görmekten başka bir şey istemiyordum, arkasına "Hush ve Cowboy'un Malı" dikilmişti. Bunu düşünmek bile sikimi kaldırıyor.

Benim diyebileceğim biri. Bu hayatta asla elde edemeyeceğimi düşündüğüm bir şey.

Kilometrelerce uzanan Hangmen topraklarına girdik ve Lilah'nın evinde durdu. Sia baldızıyla görüşürken, erkek kardeşi ve neredeyse erkek kardeşi kaderimize karar veriyordu.

Sia Kovboy'un eyerinden kaydı ve onu öpmek için kendine çekti.

Bütün yaşlı kadınların Lilah'nın evinden çıkıp Sia'yı beklediklerini gördüm. Kulüpten biri bizi ilk kez bir arada görüyordu. Sia Kovboy'dan ayrıldı ve yanıma geldi. Gülümseyerek kalbimi parçaladı. Elimi tuttu ve sonra dudaklarını dudaklarıma bastırdı. Elimi başının arkasına koydum ve onu ağızımda tuttum.

Sia içini çekti ve isteksizce uzaklaştı. "Seni seviyorum," diye fısıldadı. "Şimdi git kardeşimi gör."

Sia eve girdi. Lilah el salladı. Ben de ona el salladım ve sonra Kovboy'a baktım. "Hazır mısın?"

Kovboy göz kırptı. "Her zaman."

Kulüp binasına kadar gittik. Orası hayalet bir kasabaydı. Ky bize doğruca kiliseye gitmemizi söylemişti. Oradan geçtik.

boş bara ve kaderimizle buluşmak için ileriye doğru. Kapıyı çaldım.

"Gir lan içeri!" Ky'nin tanıdık sesi bağırdı.

Kovboy'un eli omzuma indi. Derin bir nefes aldım ve kapıdan içeri girdim. Sadece Ky ve Styx'i her zamanki yerlerinde otururken gördüğümde kaşlarımı çattım. "Otur lan," diye emretti Ky ve masadaki yerlerimizi işaret etti.

Oturduk. Kovboy yan gözle bana baktı. Benim de kafam karışmıştı. Ky bize ters ters baktı, Styx de pek iyi görünmüyordu. Sonunda Ky öne doğru eğildi, kollarını masaya dayadı ve "Başka bir kardeşin kız kardeşini becermek kulüp kurallarına aykırı değil," dedi. "Ama bu çok zevksiz bir davranış.

kitabım." Ky sert gözlerini ben ve Kovboy arasında gezdirdi. "İçinizden birinin olması yeterince kötüydü, ama ikinizin olması beni gerçekten çok kızdırıyor." Ky yumruklarını sıktı.

Sessizlik odanın üzerine çökmüştü, ben de gerçeği söyleyerek karşılık verdim. "Onu seviyoruz."

Ky hareketsiz kaldı. Styx'in bedeni gerildi. Ky yavaşça başını kaldırdı. Yüzü kıpkırmızıydı ve kardeşinin tüm bu olanları iyi idare edemediğini görebiliyordum. Sonra Ky sakin bir sesle, "Styx'in

Eşyalarınızı toplamamanızın tek nedeni Sia'nın da sizi seviyor olması." Kalbim hızla çarpmaya başladı. Kovboy koltuğunda kıpırdandı.

"Atılmayacak mıyız?" Kovboy sordu.

Styx başını salladı. Ky duvarı işaret etti. "Kalk lan ayağa." Neler olduğunu merak ediyordum. Ky ayağa kalktı, kaşlarını çatmış bekliyordu. Ne için, hiçbir fikrim yoktu.

Ayağa kalktık ve duvara doğru ilerledik. Ky önümüzde durdu. İkimizin de gözlerinin içine baktı. "Başkan yardımcınız olarak, Sia konusunda sizi tekmeleyemem." Dudaklarında soğuk bir gülümseme belirdi ve parmaklarını çıtlattı. "Ama onun ağabeyi olarak yüzünüzü yeniden düzenleyebilirim." Yumruğu çeneme çarptı. Başım yana kaydı ve tam zamanında geri çekilerek aynısını Cowboy'a da yaptığına şahit oldum.

"Ne oluyor Ky?" Kovboy her zamanki gibi rahat bir sesle konuştu. Ky ikimizi de kesiklerimizden tutarak öne doğru itti.

"Onu incitecek bir şey yaparsan. Onu incitecek bir şey ya da onu ağlatırsanız, söz veriyorum siklerinizi kesip ikinizi de hadım edeceğim. Anladınız mı?"

Cowboy çenesini ovuşturarak, "Grafik, Ky," dedi.

Ky bir kaşını kaldırdı. "Bunu şimdi yapmamamın tek nedeni, lanet olası bir nedenden dolayı seni seviyor olması.

Ve hayatında o kadar çok şey yaşadı ki..."

Bir sonraki kısım onu öldürecekmiş gibi dudağını ısırды.

Sonunda, " . . . onu mutlu etmek için sizi piçler" demeyi başardı.

Başka bir şey söylemedi ama alt metnini anladım, bize teşekkür ediyordu.

Kovboy kollarını uzattı. "Kahretsin, Başkan Yardımcısı. Bu bizi gerçek kardeş mi yapıyor?"

Ky en iyi arkadaşına ters ters baktı. Acımasızca yüzümüzü işaret etti. "Bu lanet haftanın sonuna kadar sırtında bir kesik olsa iyi olur. Bu boku sahipleneceksiniz ve bununla sorunu olan herkesi öldüreceksiniz."

"Yapacağız," diye söz verdim. Ky bana doğru hareketlendi.

"Anladığım kadarıyla senin de hayatın pek iyi geçmemiş." Durakladı ve kalbimin daha hızlı attığını hissettim. Sia, diye düşündüm. Ne dedi o? "Hiç başın belaya girdi mi?

geçmişte ya da hatta günümüzde, bize geliyorsunuz." Tüm bu olanları sessizce izleyen Styx'e başparmağını salladı.

İyileşmekte olan çürüklerime ve kesiklerime bakıyordu.

"Eskiden kardeşlerden birine ait olan eski bir çiftliğimiz var.

birkaç yıl önce öldü. Buraya yakın." Gülümsedi. Anlamıştım. Kız kardeşiyle birlikte bize göz kulak olmak için yakınımızda olmamızı istiyordu.

"Sia'ya veriyorum. Eski evini satıyorum, orada çok fazla kötü anım var. Yerleşke arazisinde değil ama o kadar yakın ki öyle de olabilir. O da artık bu kulübün bir parçası. O da çok geç, biliyorum. Ama şimdi burada. Ve onu yanımda istiyorum." Elini saçlarının arasında gezdirdi. "Sizin de orada yaşayacağınıza şüphe yok."

"Evet," dedim.

Ky döndü ve bize bakarak, "Eğer kız kardeşimi becerdiğin hakkında tek bir kelime duyarsam. Herhangi bir kardeşine söyle-"

Cümlesinin ortasında durdu ve kendini dzelitti. "Eğer sen Vike'a söylemeye cüret ederseniz, yüzlerinizi gerçekten yeniden düzenlerim. Anlaştık mı?"

Kovboy güldü ama hemen kabul etti, "Anlaştık."

"Anlaştık," dedim.

Styx ayağa kalktı. Ellerini kaldırdı ve imzaladı. Ky tercüme etti. "Dışarı. şimdi." Ky onun arkasına düştü.

"Nereye gidiyoruz lan?" Kovboy fısıldadı. Başımı salladım. Bilmiyordum.

Styx arka kapıdan dışarı fırladı, güneş ışığı
Gözlerim kamaştı. Elimle gözlerimi gölgeledim ve önümde
ne olduğunu görünce donup kaldım.

"Kahretsin," diye homurdandı Kovboy
arkamdan. Kardeşlerim.

Tüm kardeşlerim, motorlarının üzerinde bekliyorlar. Hazır
ve düzen içinde. Yan tarafa baktığımda Sia'nın Lilah ve
diğer yaşlı kadınlarla birlikte durduğunu gördüm. Ky ve Styx
dönüp bana baktılar.

Styx ellerini kaldırdı. "Austin ana bölümü Hangmen'in tam
yamalı üyesisin." Kardeşlerimin önündeki dört boş
motosikleti fark ettim: Styx'in, Ky'nin ve Kovboy'unki,
ve benim. Vike bisikletinin gidonuna uzanmış, yüzünde
kocaman bir gülümseme vardı. AK ve Flame onun
yanındaydı. Smiler, Tank, Tanner, Bull... hepsi bekliyor, beni
izliyordu.

Kovboy'un eli omzuma düştü ve her zamanki gibi beni
sabitledi.

Styx'in elleri tekrar hareket etti. Ky'nin sesi açıkladı, "Biz
senin aileniz. Ve aileler birbirini kollar."

Ky gözlerime bakarken Styx kollarını göğsünde kavuşturup
izlemeye devam etti, "Ve lanet olası aile dışarı çıkıyor,

bir ya da daha fazla aile üyemiz düştüğünde." Nefesimi içime çektim ve vücudum dondu kaldı. "Ailen Hangmen tarzında onurlandırılmayı hak etti." Titremeye başladım, kardeşlerime tekrar bakarken lanet olası gözlerim sulanmaya başladı.

Hepsinin pazularının etrafında siyah kolluklar vardı.

Başımı eğdim.

Ky'nin eli başıma dolandı ve beni göğsüne çekti. Başımın üstünü öptü. "Bugün sen önden gideceksin, ailen için."

Boğazımdaki yumruyla savaştım. "Bugün dünyaya onların unutulmadığını göstereceksin. Hepimiz onları hatırlıyoruz."

Döndüm, Ky'nin yolundan çekildim ve elimi arkamızdaki duvara koydum. Kovboy yanıma geldi ve sonra ben Sia'nın elimi tuttuğunu fark ettim. Sadece nefes aldım, kendimi toparlayamadım.

Aile, Styx imzalamıştı. Family.

Nihayet işlevimi yerine getirebildiğimde döndüm ve Styx ile Ky'nin benim ve Kovboy'un motosikletlerinin arkasına oturduklarını gördüm. Benimki öndeydi. Cowboy'unki biraz gerideydi ama yine de tam yanımdaydı.

Uyuşuk bir şekilde bisikletime doğru yürüdüm. Seleme oturduğumda, Lil' Ash benim için siyah bir kol bandı getirdi ve Zane de bir tane Cowboy'a götürdü. Ash onu koluma bağladı. Gözlerimi o siyah kumaş parçasından ayıramıyordum. Ne anlama geldiği için.

Gerçekte neyi temsil ettiğini.

Styx'in yüksek sesli ıslığı beni düşüncelerimden uyandırdı. Arkama baktım ve Styx'in elinin havada olduğunu gördüm. Motoru çalıştırdım. Yola çıkmadan hemen önce Cowboy'un gözlerini yakaladım... onlar da parlıyordu. Bana başını salladı.

Arkadaşıma baktım ve sonra Sia'ya baktım. Lilah'nın elini sıkıca tutarken gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. Parmaklarını benim yolumdan öptü. O ana kadar hiç bilmediğim bir huzur içimi doldurdu, uzun zamandır dinlenmesine izin verilmeyen şeytanları yatıştırdı.

Sonra bizi yerleşkeden çıkarıp açık yollara yönlendirdim. Motorların gürültüsü bu anın müziği idi. Şehir merkezinden geçerken, Kongre Caddesi'nin tamamı Hangmen'in şehit kardeşleri için yola çıkışını izlemek için durduğunda, Hangmen armasını takmaktan daha fazla gurur duyamazdım.

Çünkü onlar benim ailemdi.

Bunca zaman sonra nihayet aittim.

Şeytanlarımla uzun süre savaştıktan sonra, gerçeği kabullenmeme izin verdim.

Ben aittim.

Bir ay sonra . . .

Kilise bara taşınmıştı. Oda tüm güney eyaletlerinden gelen başkan ve başkan yardımcılarıyla doluydu. Styx Odanın ön tarafında, Ky'nin yanında. İçeri büyük bir masa getirilmişti, erkek denizini barındıracak kadar büyüktü. I Austin bölümünün geri kalanıyla birlikte arkada durdu. Sadece başkan ve başkan yardımcısı masada oturabiliyordu. Bugün burada lider olmayan tek kişi bizdik.

Kovboy yanımdaydı ama gözleri Styx'te değildi; masanın karşısındaki kancığa dik dik bakıyordu. Titus, Crow'un yanına oturdu. Crow geldiğinde gözlerimizle karşılaşmıştı. Başını salladı. Hâlâ o pislikle ilgili somut bir şey bilmiyordu.

Tokmak masaya çarptı. Tüm gözler Styx'e çevrildi. Ellerini kaldırdı ve her zaman olduğu gibi Ky onun yerine konuştu. "Doğrudan konuya gireceğim." Styx sırayla odadaki herkesin gözlerine baktı. "Birkaç hafta önce Quintana karteliyle bir kulüp olayı yaşadık. Olaylar patlak verdiğinde savaş ihtimalinin yüksek olduğunu biliyorduk." Durakladı ve Kovboy bana baktı. Nefes aldım, Bu toplantının neden yapıldığını şimdi anlıyordum. Etrafımdaki kardeşlerimden sızan gerginliği hissettim. Ve adrenalin yükselmeye başlamıştı. "Beş gün önce Quintana karteli savaş ilan etti." Odadaki sessizlik kalınlaştı ve ağırlaştı. "Quintana ailesi Klan ile ortaklık. Onlar da bize savaş ilan ettiler."

Nefes alış verişim hızlandı; acı, nefret ve Yıllardır o şerefsizlere karşı beslediğim her şey su yüzüne ıktı. "Aynen yle," diye mırıldandı Vike nefesinin altında. Flame'in arkamda hırladığını duyabiliyordum.

Yumrukların sıkılması ve heyecandan alınan hızlı nefesler.

"Yüksek alarm durumuna geçiyoruz," diye imzaladı Styx ve Ky konuştu. "Sadece güney eyaletlerini çağırdım. Ancak bu savaş karışırsa, tüm bölümler savaş bitene kadar Teksas'a taşınacak." Styx

İçini çekti ve ekledi: "Son savaş çok can aldı." Bunun hepimizin içine oturmasına izin verdi. Cowboy'a baktım. O da bana baktı, ikimiz de Styx'in sözlerinin ağırlığını hissediyorduk. Tekrar Styx'le yüzleştım. "Bunun da farklı olacağını sanmıyorum." Styx odanın etrafına baktı. "Bazılarımız bu savaş bizi nereye götürürse götürsün geri dönemeyecek."

Arkansas bölümünün başkanı Suede gururla, "Eğer kulübe girersek, bu bizim için büyük bir onur olacak," dedi. Kardeşler başlarını salladı. Styx de başıyla onayladı.

"Güçlü olmalıyız," diye imzaladı Styx, Ky ağızlığını. "Sadece en sadık kardeşler savaşır." Styx Tanner'a baktı. Kaşlarım çatıldı. Neler oluyordu böyle? Tanner başını eğerek odadan çıktı. Sonra Styx Titus'a baktı. Kıpırdamadım. Kovboy uzandı ve kolumu tuttu.

Titus masanın etrafına baktı. Her zamanki ukala gülümsemesini takındı. "Bana mı bakıyorsun, Prez?"

Styx başını yana eğdi. "Söyleyecek bir şeyin var mı?" Ky tercüme etti. "İtiraf edeceğin bir şey var mı?"

Titus'un kaşları aşağı çekildi. Ama piç kurusu yer değıştirdi. rahatsız bir şekilde oturuyordu. Arkamdan kapının açıldığını duydum.

Tanner elinde bir dosyayla odaya yeniden girdi. Tank'ın yanında durdu.

Titus, Styx'in sorusuna "Hayır," diye cevap verdi.

Ky bu kez liderliği ele aldı. "Biraz araştırma yaptık." Elini Tanner'a doğru salladı. Tanner yürüdü masanın etrafında döndü ve dosyayı Titus'un önüne attı. Titus dosyaya baktı. "Para olduğunu fark ettim New Orleans bölümünden eksik geliyor." Ky o lanet Hollywood gülümsemesiyle gülümsedi ama bu gülümseme öfkeyle doluydu. "Beyaz güç hayalleri kuran küçük bir başkanın kendi yerel Ku Klux Klan'ını finanse etmek için kaymağını yediği ortaya çıktı." Ky homurdandı, odada tansiyon yükseliyordu. "Ve bu hiç de kurallara göre oynamak."

Titus dosyayı masaya geri fırlattı. "Bu saçmalık!"

"Beyaz dışında hiçbir rengin bölüme girmesine izin vermiyor." Ky kollarını kavuşturarak koltuğuna geri oturdu. "O zaman Hırsızlıktan tek kahverengi kardeşi sorumlu tutup onu kulübünüzden men etmek." Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Titus elini şaklattı.

Başını bana doğru çevirdi. Dudağı tiksintiyle kıvrıldı. Crow da bana baktı ve yüzünde lanet bir parıltının parladığını

görebiliyordum.

"Söyleyecek bir şeyin var mı, sikik?" Ky tatlı tatlı sordu, sonra gülümsemesini bıraktı. "Söz sende."

Titus ayağa fırladı. Gözleri kısıldı ve odanın her yerinde dolaştı. "Bu lanet kulüp eskiden bir şey ifade ediyordu. Biz beyazdık. Sadece beyazlar girebilirdi üyeler." Beni hedef alarak masanın üzerine tükürdü. "Sonra hepiniz siyahları, kahverengileri ve bulabildiğiniz diğer aşağılık tipleri içeri almaya başladınız. Kulüp kısa sürede dibe vurdu." Titus, Ky ve Styx'e baktı. "Babalarınız için başındayken, en azından başlangıçta, onlar haklıydı. Hangmen armasını sadece lanet askerler takardı." Styx'e ters ters baktı. "Sonra kekeme gerizekalı taşındı ve yönetimi devraldı. Kelimeleri öksürerek ve sıçrayarak söylüyor, lanet bir korkak gibi elleriyle konuşmak zorunda kalıyordu. Bizi

Amerika'daki tüm tek merkezli kulüplerin lanet olası şakası-"

Styx, gece kadar sessiz bir şekilde sandalyesinden fırladı ve Titus'u bacağından yakaladı. Onu odanın önüne sürükledi, bacaklarını altından tekmeledi ve kafatasının tam ortasından vurdu.

Styx, Titus'un hâlâ sıcak olan cesedini yere fırlattı, sadece "Prez" armasını kesik yerinden söküp

Crow'un göğsü. Silahını tekrar kot pantolonunun içine sokarak, "Tebrikler, artık başkan sensin" diye imzaladı.

Styx oturdu ve sanki yerde kanlar içinde yatan bir ölü yokmuş gibi, "Uğraşmam gereken başka vefasız var mı?" diye sordu. Kafalar sallandı. Styx nefes verdi. "Savaş yaklaşıyor. O yüzden yaşlı kadınlarınızı sakin, içebildiğiniz kadar burbon için ve siktirin gidin. Çünkü bazı günlerimiz sayılı."

Styx tokmağı kaldırarak kiliseye zaman kazandırdı. Tahta tahtaya çarptığı anda kapılar arkamızdan çarparak açıldı. Hepimiz döndüğümüzde uzun boylu sarışın bir adamın kapıdan içeri girdiğini gördük.

Saçları yana doğru taranmıştı.

On dokuz kırklı yaşlarında. Kısa bir sakal yüzünü çevreliyordu. Gülümsedi. "Görüşmeyeli uzun zaman oldu, sizi lanet olası Amerikalılar!" Kalın İngiliz aksanı odada yıldırım gibi dolaşıyordu.

"Evet!" Vike bağırarak yerinden fırladı ve biz kardeşlerin arasından geçerek adamı yerden kaldırıp kendi etrafında döndürdü. "Kahrolası EVET! Siktiğimin Barnaby Rudge'ı!"

"Vike!" diye selamladı adam onu, yüzünde kocaman bir sırıtışla. "Suç ortağım nasıl?"

"Artık burada olduğun için çok mutluyum."

Ky kalabalığı iterek geçti. İnledi ve gözlerini devirdi.

"Rudge, burada ne halt ediyorsun?"

Rudge kolunu Vike'a doladı, devasa boyları birbirine denkti. Bektan bir sırtıtışla açıkladı: "Burada çıplak muştta dövüşü yapıılıyor. Duyduğuma göre bir Burada, güzel Teksas'ta prezlerin ve veeplerin toplantısı." Çenesini oynattı. Gözlerim kesimine takıldı. İngiltere'deki Londra şubesinden geliyordu.

"Evet, başkan yardımcıları ve prezler," diye onayladı Ky, cümleyi havada bırakarak. Rudge'ın da öyle olmadığı açıktı.

Omuz silkti. "Evet, dostum. Ama o benim. Siktiğimin Yargıcı! Yakın olduğumu bilseydin beni burada isteyeceğini biliyordum."

"Bunu biliyorsun!" Vike koca kışlı patisiyle Rudge'ın sırtına vurdu.

"Yani?" Rudge gri gözleri Ky'yi bulduğunda sordu. "Neler oluyor?"

"Savaşa gidiyoruz," dedi Vike heyecanla. "Kartel ve Klan birlikte."

Rudge inledi, gözleri kafasının içinde geri döndü. Dudağını ısırđı. "Fuuuuccckkkkk ... Neredeyse boşalıyordum." Yakınına eğildi

Vike. "Bunu bana bir daha söyle, koca oğlan... gerçekten çok pis." "Savaş," diye fısıldadı Vike ve kendi sahte iniltisini çıkardı.

"Evet," dedi Rudge. "Bir anda oldu. Lanet olası boxer'ımın her yerine boşaldı." Rudge Ky'ye doğru yürüdü ve kolunu ona doladı. Yirmili yaşlarının ortalarında ya da sonlarındaydı. parçalara ayrılmış.

Bunu biliyordum çünkü Vike, Rudge'ın gömleğini kaldırdı ve "Kahretsin Rudge, hâlâ kesiksin," dedi. Göğsünde devasa bir Union Jack dövmesi ve bir İngiliz Bulldog'u vardı. Karnının üstünde pipo içiyor.

"Her zaman." Vike'a birkaç hızlı hava yumruğu attı. "Ve hala insanları tek yumrukla öldürüyor." Piç kurusu hızlıydı. İyi bir dövüşçüye benziyordu. "Benim için bir odan var mı koca oğlan?"

"Aynen öyle," dedi Vike ve içki içmek için bara doğru ilerleyen kardeşler kitlesinin içinde kayboldular.

"Lanet olsun. Yağmur yağarsa, lanet olası yağmur da yağar," diye mırıldandı Ky, Styx'i bulmaya giderken.

Herkes masadan uzaklaşırken gözlerim hâlâ yerde yatan cesede takıldı. Bir el omzuma dokundu.

Biri diğer tarafıma geçti. Kafamı kaldırıp baktığımda

Crow ve Cowboy. "Sanırım bunu içinizden biri yaptı?" Crow dedi ki.

Başımı salladım. Cowboy da öyle yaptı ... sonra Cowboy'un gözleriyle karşılaştım ve ikimizin de aynı şeyi düşündüğünü anladım.

Sia.

"Pekâlâ," dedi Crow elindeki yamaya bakarak. "Görünüşe göre yönetmem gereken lanet bir kulüp var."

"Tebrikler, bunu hak ettin," dedim içtenlikle. Kovboy onun elini sıktı.

"İstersen geri gelebilirsin," dedi Crow. "Evine dön. Masamda senin için her zaman bir yer var."

Cowboy'un gözleriyle karşılaştım ve onun da benimle aynı şeyleri hissettiğini anladım. "Evim artık Teksas, Crow. Ama teşekkürler."

Başını salladı. "Ben de öyle düşünmüştüm ama yine de bilmeni istedim." Yürümeye başladı ama ben kolundan tuttum.

"Sen . . ." Boğazımı temizledim. "Sen ... ile ilgileniyor musun?" İsimlerini bile söylemek istemediğim için sözümü yarıda kestim.

Crow'un gülümsemesi dudaklarına yayılırken şeytandan başka bir şey değildi. "Oh, dostum, hepsinin icabına

baktım." Gözlerini kapadı ve inledi. "Aslında, sırf uyumak için her gece kafamda bu boku tekrar oynatıyorum." Yürüdü

ve hızlı bir nefes aldım. Jase ve diğer piçler gitmişti.

Adalet yerini bulmuştu.

O gecedan beri beni çeken son bağ da sonunda çözüldü. Kovboy kolunu omzuma attı, başımı öptü ve "İçki?" diye sordu.

Başımı salladım, onunla gitmek üzereydim ki Tanner geldi ve

yanımda durdu. Ayaklarının üzerinde beceriksizce sallanıyordu. "Konuşabilir miyiz?"

Gözlerim kısıldı ama Kovboy'un kolumu cesaret verici bir şekilde sıkıtiğini hissedince başımı salladım. Tanner'ı dışarıda, Hades ve Persephone'nin duvar resmine bakan banka kadar takip ettim.

Tanner oturdu. Ben yanına oturana kadar bekledi. Elindeki sigaradan bir tane aldı ve yaktı. Uzun uzun içine çekti, nefesini verdi ve sonra başını öne eğdi. "Şimdi anlıyorum," dedi, sesi çok sertti. Aslında şimdi Tanner'a baktığımda bok gibi görünüyordu. Cildi normalden daha solgundu ve gözlerinin etrafında koyu halkalar vardı.

Bana bakmak için döndü. "Benimle neden sorun yaşadığını anlıyorum." Güldü ama içinde hiç mizah yoktu. "I

Yani, muhtemelen bana beyaz güç dövmelemlerimle baktığınızı ve sizin de ..."

"Melez bir melez mi?" Hâlâ biraz öfke kalıntısı bularak tısladım.

Tanner'ın yüzü düştü. "Ben de sana öyle derdim. Ve daha da kötüsü. Hayatını cehenneme çevirirdim." Bir nefes çekti ve sonra üzgün bir şekilde itiraf etti, "Ve ailene yapılanları onaylardım .. . Hatta kendim bile orada olabilirdim." Ayağa fırladım, ellerim kenetlenmişti. Ona döndüm, ağzını burnunu kırmaya hazırdım. Piç kurusu kollarını indirmiş, dayak yemeye hazır bekliyordu. Bu beni duraklattı. Tanner o kadar sert yutkundu ki Adem'inin

Elma bir aşağı bir yukarı sallanıyordu. "Devam et," diye homurdandı, dumanını yere savurarak. Sakinleşmeye çalışarak nefes aldım. Hareket etmeyince tekrarladı, "Devam et. Bunu hak ediyorum."

"Neden gittin?"

Tanner sorum üzerine gözlerini kapattı. Tekrar bankın üzerine yığıldı. "Meksikalı bir kaltağa aşık oldum." Bunu biliyordum. Ama tüm sebebin bu olduğuna inanmıyordum. Şimdi ona baktığımda, bana söylediklerinden fazlasını söyleyemeyeceğini biliyordum.

teklif etti. Elini yüzünde gezdirdi. Yine neşesiz bir şekilde güldü. "O Quintana'nın kızı."

"Quintana ile savaştayız." Yine o acı dolu kahkaha. "Biliyorum."

Ona baktım. "Klan'la savaş halindeyiz."

Sustu. "Biliyorum."

O anda ona olan nefretim yok oldu. Elimde Sia ve Kovboy vardı. Tanner'a baktığımda, eski Nazi bedeninin yenilgiyle eski ahşap bankın üzerine yığılmış olduğunu gördüm.

Tek başınaydı.

Ben de oradaydım. Lanet olsun, zar zor hayatta kalmıştım.

Bankta onun yanına oturdum. "Ne yapacaksın?"

Tanner bir sigara daha yaktı ama dudaklarına bile götürmedi. Ellerinde yanmasına izin verdi. "Dövüş," dedi, sesi törpülenmişti. Bana baktı. "Yalan söylemiyordum. Hangmen'e katıldım. Burası artık benim evim. Benim yerim. Ve babama, amcama ve hatta kardeşime karşı duracağım. zorunda." Başını iki yana salladı. "Yaptıkları şey yanlış. Bunu şimdi anlıyorum. Bu yüzden savaşıyorum."

Elimi kaldırdım ve tereddüt ettim. Tanner bu hareketi görmüş olmalı; gerildi. Sonra o gecenin, resimlerin, kukuletaların ve meşalelerin anılarını soluyarak, bu saçmalığı bıraktım ... ve elimi omzuna koydum. Sıktım. "Önünde zorlu bir yol var kardeşim."

"Biliyorum," diye fısıldadı.

Ayağa kalktım. Tam barın kapısını açarken, "Dövmeleri hatıra olarak saklıyorum," dedi. Elim kapı koluna sıkıca yapıştı. Tanner'a baktım ama o dikkatini duvar resminden ayırmadı. "Bir bok ifade etmediği ortaya çıkan bir amaç uğruna yok ettiğim hayatları hatırlatmak için."

Derin bir nefes aldı. "Unutmama izin vermiyorlar. Hayatımın büyük bir bölümünde olduğum pisliği unutmama." Başını çevirdi ve gözlerimle buluştu. "Desteklediğim için değil beyaz güç. Ama onlardan nefret ettiğim için."

O anda Tanner Ayers'a acımdan başka bir şey hissetmedim. Çünkü bu savaş sırasında cehennemi yaşamak üzereydi. Onu yalnız bıraktım ve bara girdim.

Kovboy Vike'ın yanından el salladı. Onlara doğru yürürken Vike kolunu boynuma doladı ve Rudge'a, "Rudge, bu Hush, benim mavi gözlü sütlü çikolata kardeşim," dedi.

Rudge elimi sıktı. "Tanıştığımıza sevindim, dostum." Ve böylece kurşun üstüne kurşun döküldü. Güneyin dört bir yanından gelen kardeşler, savaş gelip de hepimiz silahlanmadan önce güzel bir gece geçirmek için bir araya gelmişlerdi.

Kardeşler
olarak.

Bir aile
olarak.

Siktiğimin Hangmen'leri gibi.

Sonsöz

Hush

Ön tarafa bir kamyonun yanaştığını duydum. Yağlı ellerimi kotuma sildim ve aletlerimi yere bıraktım. Sia ve Kovboy çiftlikteyken ben de bisikletimin yağını değiştiriyordum. Yeni evimizde yapılması gereken bir sürü iş vardı ama artık evimizdi.

Ve buna bayıldım.

Sia olmadığını gördüğümde ayaklarım aniden durdu. ve Kovboy. Evimizin önüne bir taksi park etmişti. Arka kapı açıldığında nefesimi tuttum. Taksiden inen, beyaz bir elbise giymiş büyükannemdi.

Donup kalmıştım. Gözleri benimkilerle buluştuğunda ve yüzüne bir gülümseme yayıldığında lanet bir dilsizdim. Aşağıya baktım. Üzerimde tişört yoktu, yağ lekeli kot pantolon giymiştim. Ama yüzündeki ifadeden umursamadığını görebiliyordum. Bir şeyler söyledi

ve kapıyı kapattı. Kabin hareket etmedi; motor çalışmaya devam etti.

Sonunda, hâlâ topallayarak bana doğru yürüdüğünde ayaklarım hareket etmeye başladı. Elini tutmak için uzandım. Gülümsedi ve göğsüm neredeyse çöküyordu. Çünkü o

Gülümseyin. . . annemindi.

"Mormor." Yanağından öpmek için eğildim. Parfüm kokuyordu. Geri çekildiğinde yüzünde çürük olmadığını gördüm.

"Valan," dedi ve tıpkı Louisiana'da o gece onunla tanıştığımda olduğu gibi gözlerinde yaşlar biriktiğini gördüm. Sanırım ikimiz de birbirimizde annemi görmüştük. Sanırım ikimiz de o öldükten sonra kalplerimizin asla tam olarak dolmayacağını hissettik.

"Burada, Teksas'ta ne yapıyorsun?"

Büyükannem taksiye baktı. "Ben eve gidiyorum." Kalbim sıkıştı, çünkü Louisiana'dan bahsetmediğini biliyordum. Boğazımdaki yumruyu kaydırmaya çalışarak yutkundum. Onu tanıma fırsatım bile olmamıştı. Yaptığım gibi dedi. Büyükbabamın davası düşene kadar Louisiana'dan uzak durdum. Polis benim

En azından başka bir şeyi kanıtlayacak kanıtları yoktu.

Annemi ziyaret etmek
istedim. Babamı ziyaret
etmek istedim.

"İsveç," diye fısıldadım.

Yüzü aydınlandı. "Evet," diye nefes aldı. "Sonunda eve
gidiyorum."

Başımı salladım ama o yumrunun beni boğmaya
başladığını hissederek başka tarafa baktım. Onu hayatıma
daha yeni geri almıştım. Gitmesine izin verebileceğimden
henüz emin değildim. Elimi sıktı. "Önce gelip seni görmek
istedim. Gitmeden önce seni görebilmek için Austin'den
uçuyorum."

Başımı salladım.

Eli yüzümü okşadı. Beyaz eldiven giymişti. Onlara yağ
bulaştıracağını bildiğim için çekmeye çalıştım. Bana izin
vermedi. Umurunda bile değildi. "Stockholm'de bir evim
var. Ortaklarınızla birlikte gelip ziyaret etmelisiniz." Başımı
salladım, karnıma bir yumruk yemiş gibi hissediyordum.

"Eğer sorun olmazsa seni arayacağım."

"Evet," diye homurdandım.

"Seni tanımak istiyorum Valan. Seninle ilgili her şeyi. Senin hayat ... iyi ve kötü." Tekrar başımı salladım. Onu çok az tanıdığım halde bunu neden bu kadar zor bulduğumu merak ediyordum. Ama yüzüne baktığımda ve annemin bana baktığını gördüğümde anladım. Tekrar veda edebileceğimden emin değildim.

Büyükannenin dudakları titredi ve elleri titredi. "Artık burada kalamam Valan. . ." Burnunu çekti ve kendini toparlamak için başka tarafa baktı. "İsveç'te kalan bazı ailelerim var ... ama çoğunlukla ..." Derin bir nefes aldı. "Çünkü beni bu kadar acımasızca öldüren bir yerde yaşayamam.

... kızımı... damadımı... seni severek geçirdiğim yılları benden çaldı."

Ve şunu anladım; ben de yaşamak için asla Louisiana'ya dönemezdim. Benim de orayı geride bırakmam gerekiyordu.

"Gelip beni göreceğine söz ver," dedi ve yanağımdan öptü. Gözlerim kapandı. "Yapacağım," dedim, sonra kendimi düzelttim. "Yapacağız."

Bana sulu bir gülümseme verdi ve beni tekrar öptü. "Gitmeliyim Valan. Ama yakında bir telefon bekle. Güldü.

göğsümü ısıtan bir ses. "O kadar çok arayacağım ki benden bıkacaksın."

"Dört gözle bekliyorum," diye fısıldadım ve arabaya binişini izledim. Yanımdan geçip giderken eli yarı açık camda kaldı, gözyaşları yüzünden akıyordu. Taksi durdu ve büyükannem camı tamamen indirdi. "Aubin ve Elysia seni kuzeyde bekliyorlar.

alan." Gülümsedi. "Şimdi git onlarla tanış."

Ne demek istediğini merak ederek kaşlarımı çattım ve araba çiftliğimizden çıkıp havaalanına doğru uzaklaştı. Bisikletimi almak için döndüm ama durdum. Yüzümdeki kan çekilmişti.

Annem. Annemin mezarı onun arazisindeydi ve o gitmişti.

Cebimdeki telefonum titredi. Kovboy'dan bir mesaj:

Bizimle tanışın. Kuzey Sahası. Şimdi.

Bisikletime koştum. Kovboy'un ne istediğine bakacak, sonra da büyükannemin peşinden gidip annemin mezarını, babamın nereye gömüldüğünü öğrenecektim. I

onları görmem gerekiyordu. Onları bir kez daha görmem gerekiyordu.

Onları huzur içinde dinlenirken görmeye ihtiyacım vardı.

Yeni inşa edilmiş beyaz çitleri takip ederek tarlaların üzerinden geçtim. Sia'yı görene kadar yolu takip ettim ve

Kovboy kuzeydeki tarlanın küçük bir köşesindeydi. Küçük bir aa kümesinin yanında duruyorlardı. Kovboy kollarını Sia'nın beline arkadan dolamıştı.

Bisikletimi durdurdum. Onlara bykannemden bahsetmek için azımı açtım ama Kovboy "O iyi mi?" diye sordu.

şaşkınlıkla azımı kapattım. "Evet..." Yavaşça söyledim. "Onu görmek için İsveç'e gitmemizi istiyor."

Sia gülümsedi. "Avrupa'ya hiç gitmedim." Sonra gülümsemesi düştü ve güzel yüzünü gergin bir ifade kapladı. Elini uzattı. Kovboy onu bıraktı.

Elini tuttum. "Neler oluyor?"

Sia beni kendine doğru çekti ve parmak uçlarına kalkarak beni öptü. Dudakları titriyordu. Yanaklarını ellerimle kavradım.

"Sia?" diye sordum ve Kovboy'a baktım.

"Bir süredir bykannenle konuşuyordum," dedi.

"yle mi?"

"Evet," dedi, sesi kırılarak.

"Aubin ... ne oldu?"

"Bizimle gel." Sia beni ileriye doğru götürdü. Güneş parlıyordu ve hava ılıktı. Küçük ağaç kümesinin etrafında onları takip ettim. Sonra . . . İzlerimde durdum, Bir çınar ağacının gölgesi altından bana neyin baktığını görüyordum.

Ellerim titriyordu ve yere, iki beyaz mermer mezar taşına bakarken gözlerimden yaşlar döküldüğünü biliyordum. Birinde "Aia Durand, sevgili eş ve anne" yazıyordu. Diğerinde ise "Dominic Durand, sevgili baba ve koca." yazıyordu. Yaklaşıp resmi gördüğümde boğazımdan boğuk, acı dolu bir ses çıktı ... benim resmim, yıllardır yan çekmecemde sakladığım resim; taşların her birine kazınmıştı.

"Aşk renkleri görmez. Sadece saf kalpler" sözü her bir mezar taşının altına, doğum ve ölüm tarihlerinin altına kazınmıştır.

Bacaklarım dayanamadı. Dizlerimin üzerine çöktüm. Elimi uzattım ve parmaklarımı mezar taşlarının üzerinde gezdirdim. Her seferinde bir tane, bunu yaparken kafamda yüzlerini görüyordum. Ama onları gülümserken görüyordum. O gece değil. Onları böyle görmek

Mükemmel. Kimse bakmıyormuş gibi mutfakta dans ederken onları görmek. Verandada, salıncakta, el ele otururken ... ve ben uykuya dalarken babam bana trompetini çalarken annemin kapı aralığından beni izlediğini görmek.

"Nasıl?" Fısıldadım, gravürler gözyaşlarımla bulanıklaşıyordu. "Bayan Moreau ve ben konuştuk," dedi Kovboy. "O da kabul etti ki

Sen, onların oğlu, nerede olursan ol onların yanında olmalısın." Resme baktım, kalbim o kadar şişti ki göğsümden fırlayacak sandım. "Mezarlarını açtık ve onları buraya, Teksas'a, sana getirdik."

"Bize," diye ekledi Sia ve gözlerim kapandı.

Başım öne düştü ve ellerim parmaklarımdaki çimenlere gömüldü. Dokuz yıl. Dokuz yıl boyunca onları özlemiştim. Asla ayrı kalmamaya yemin etmişken, ölümde birlikte olmamalarının adaletsizliğini hissettim. Seçim ellerinden alınana kadar tuttukları bir yemin.

Ve sonra Cowboy ve Sia, dünyada en çok sevdiğim insanlar, onları bana getirdiler, sonsuza kadar yan yana uyumaları için.

Nihayet birlikte, sonunda. Artık nefret yok. Artık acı yok... sadece barış ve birbirimiz. Boğazım öyle tıkanmıştı ki.

konusabileceğimi sanmıyordum. Ama fısıldayarak "Teşekkür ederim." diyebildim. Ve gerçekten sessiz olmasına rağmen biliyordum ki duydular.

Önce Sia yanıma düştü. Onu kollarıma çektim. O da bana sarıldı, gözyaşları çıplak omuzlarıma döküldü. Alnımı onunkinin üzerine koydum. "Teşekkür ederim, älskling," diye mırıldandım. Dudaklarımı onunkilere bastırdım ve onu öptüm. Bunun benim için ne anlama geldiğini anlayana kadar onu tekrar tekrar öptüm.

Kovboy'un da yanıma oturduğunu hissettim. En iyi arkadaşıma baktım ve o da başını salladı. "Zamanı gelmişti," dedi. "Zamanı gelmişti tekrar bize döndüler." Omuz silkti ve sonra boğuk bir sesle, "Ben de onları her gün özlüyorum," dedi. Uzaklara doğru baktı. "Onlar benim de ailemdi, sonunda ..."

Elimi boynuna dolayarak onu kendime çektim. "Merci." Başımı okşadığını hissettim. Geri çekildiğimizde Sia yanımda eridi. Onu yakınımnda tuttum, sadece anı yaşıyordum.

Annemle babamın mezarlarına bakarken, bunu neden yaptıklarını anladım. Onca yıl nefretten nasıl kurtulduklarını ve

istismar. Glmsemelerini, sevgilerini, umutlarını asla kaybetmiyorlar.

Çünkü birbirlerini sevmeye biçimleri, uğruna her Őeyleriyle savaşılmayı hak ediyordu. . ve kalplerinde sadece nefret barındıranlara karşı zafer kazanmayı hak ediyordu.

Sevdiler ve kendileri için yaşıdılar, başka hiç kimse için değil.

Kovboy ve Sia'yı her iki yanımda hissettiğimde

Ben de. Ve eğer biri bizi kabul etmezse, o zaman ben de savaşıacaktım. Yıllarca buna inanmamıő olmama rağmen, artık bunu hak ettiğimi kesinlikle biliyordum. Sia'mı ve en iyi arkadaşımı sonsuza dek yanımda hak ediyordum.

Bu yüzden birlikte yaşılanma Şansı bulamayan ebeveynler için yaşıyacağıma yemin ettim.

Ve severdim.

Mutlu olurdum.

Çünkü sonunda çok mutluydum.

Son

Bonus Bölüm

Karga

Louisiana

"Hoş
geldiniz!"

Son amcık Jase Du Pont kapıdan içeri girerken kollarımı iki

yana açtım. Gözleri irileşti, sonra daha önce

öldürdüklerimle aynı kaçma içgüdüğü onu da sardı. O

kaçamadan kapı kapandı, dışarıda duran kardeşim

Thunder sayesinde. Kardeşim de

bu yeni Hades'in Seçimi oyununda bana yardım etti.

Du Pont'un kafası döndü. İzledim, aletim

Gözleri arkadaşlarını bulduğunda iyice sertleşmeye

başlamıştı. Tökezleyerek geri çekildi ve ben de elimi cebime

sokup parmaklarımı misket zarlarımın üzerinde gezdirdim.

"Bu da ne böyle?" Du Pont'un sidikli sesi kapıyı itmeye
çalışırken titriyordu.

Kaşlarımı çattım, sonra arkadaşlarına baktım. "Ne demek istiyorsun?" diye sordum. "Bu bir Klan toplantısı. Bu yüzden buradasınız, değil mi?" Bu pisliklerin eski bir Klan toplantısını asla kaçırmayacağını biliyorduk. Onları buraya getirmek çocuk oyuncağıydı.

Bu kadar kolay olması hayal kırıklığı yarattı.

Du Pont sessiz kaldı, gözleri benden arkadaşlarına kaydı. Oturdukları yere doğru yürüdüm ve içlerinden birinin kafasındaki beyaz başlığı çıkardım. Çömelip yüzünü iyice inceledim. Gözlerim kısıldı. "Davide burada, gördün mü?" Du Pont'un nefes alış veriş i zorlaşt ı, ta ki başını oynatıp yere kusana kadar. Omuz silktim, sonra beyaz başlığı Davide'nin başına tekrar geçirdim. "Sanırım artık onu ayırt etmek zor."

Ayağa kalktım ve Du Pont'a yaklaşt ım. Duvara doğru geri çekildi. Ben yaklaşt ıkça dondu kald ı, gözleri far görmüş geyik gibiydi.

"Sen de kimsin lan?" Gözleri benim kesiğime kaydı.

"Hades Hangmen mi? Onlar da kim?"

Soğuk bir gülümsemeyle gülümsedim. Du Pont'un burnu bana bakarken parladı... boylu boyunca bana baktı. Ben de yere baktım ve kollarımdaki kanı gördüm. Yüzümde de kan olduğunu biliyordum.

İyi. Kokusunu alabiliyordum. "Kan seni rahatsız mı etti?" diye sordum. Du Pont benden uzaklaşmaya çalışarak eski ahırın duvarını aştı. Onu takip ettim, gittiği her yerde gözlerimle onu izledim. Kolumdaki kanın tozunu aldım. "O senin arkadaşlarına ait." Du Pont durdu. Başparmağımla arka duvarı işaret ettim. "Davide, Pierre, Stan. Arkadaşlarınız, değil mi?"

"Onlara ne yaptın?" diye sordu, sesi korkudan çatlıyordu. Korkunun kokusunu çok severdim.

Başım seğirdi ve gülümsedim. "Burası, değil mi?" Eski ahırın etrafını işaret ettim.

"Ne?"

"Kardeşimi bağladığınız yer." Kapıyı işaret ettim. "Hemen şurada. Onu bir ağaca bağladım."

Du Pont başını salladı. "Sen ne sikimsin-" O Cümlesinin ortasında durdu, sonra arkadaşlarına baktı. Nasıl öldüklerine. Hades'in zarlarının onları götürmek için seçtiği yola.

"Sırtına bir 'N' damgası vurdular ve sonra onu ölüme terk ettiler ... Bir şey çağırıştırıyor mu?"

Du Pont başını sallamaya başladı. Dudaklarında umutsuz bir gülümseme -en sevdiğim gülümseme türü- belirdi.

"Valan?" Güldü. "Sadece takılıyorduk. Çocuktuk."

Amcık konuşmaya devam ederken kanım damarlarımda yoğunlaştı, kendini beyaz güç deliğinden çıkarmaya çalışıyordu. Ne dediğini bilmiyordum. Zihnim bu pisliğin dilini kesip gönderme düşüncesiyle dalıp gitti.

Büyük Büyücü'ye parlak gümüş bir hediye kutusu içinde.

Küçük kesik aletini doğum gününde karısına göndermekten.

Hades'in zarını cebimde sıcacık hissedince, o boku kestim ve herifin tam çenesine bir yumruk attım. Gözleri sersemlemiş ve başı göğsüne düşmüş halde yere yığıldı. Onu yakasından tutup sürükleyerek salonun ortasındaki bir sandalyenin üzerine bıraktım.

Ahırda, devrilmiş eski bir fiçinin yanında. Kollarını ve bacaklarını sandalyeye bağladım ve karşı taraftaki bir taburede bekledim.

Namlu.

Gözlerimi kapadım ve içime çektim. Zar yanıyor, atılmayı bekliyordu. Kömürleşmiş deri kokusu burnuma kadar geldi.

Gerçekten güzel bir kokuydu.

Karşımdan hızlı bir nefes geldi. Daha gözlerimi açmadan gülümsedim.

Oyun zamanı gelmişti.

"Hades'in bir oyunu var," dedim ve yavaşça gözlerimi açtım. Du Pont'un sersemlemiş gözleri bana dikilmiş, odaklanmaya çalışıyordu. Öne doğru eğildim, ön kollarımı kalçalarımaya dayadım. Bacağım seğirirken içimde adrenalin yükselmiş, oyunun başlamasını bekliyordum. Boynumu yuvarladım, geleceğini bildiğim şey karşısında sikim sertleşti. Kolumdaki mürekkepli kargaya baktım. Dirseğimi kaldırdığımda kırmızı gözleri bana baktı. Yaklaşan ölümün kokusu odayı doldurdu.

"Hades?" Du Pont kravatlarını çekmeye çalışarak sordu. "Sen neden bahsediyorsun, seni psikopat?"

Elimi cebime attım ve zarlarımı çıkardım. Onları elimde yuvarladım, mermer küpler parmaklarımın üzerinde dans ediyordu. Du Pont'un gözleri onlara takıldı. Yutkundu. Alnından ter damlıyordu.

"Durand'ları sen öldürdün." Bu sözler ağzımdan dökülürken Du Pont'un yüzü bembeyaz kesildi. Bağlarını daha sert çekti.

Zarlarım ellerimde gittikçe daha hızlı yuvarlanıyordu. Şerefsizin sert nefes alışını buradan duyabiliyordum. Kulaklarıma müzik gibi geldi.

"Yaşamanıza ya da ölmenize Karanlık Lord karar verir," diyerek zarları yumruğumda salladım ve fıçının üzerinde gezdirdim. "Hades'in Seçimi." Du Pont elimi izledi. Başım yana doğru eğildi. "Ne atacağım?" Gözleri hızla benimkileri aradı. "Hangi numarayı gösterecekler?"

Du Pont başını salladı. "Ciddi olamazsın."

"Seç," diye hırladım, zarları daha sert sallayarak. Öne doğru eğildim, arkadaşlarının kanı alnımdan düşen bir damla terle karıştı. Fucker yere düşmesini izledi. Du Pont'un gözleri arkadaşlarına kaydı ve yüzü çöktü, şüphesiz yanlış seçim yaparsa geleceğinin ne olacağını görüyordu.

"Altı," diye tükürdü.

Zarı bıraktım ve varilin üzerine düşmelerini izledim. Zarların yuvarlanması durduğunda Du Pont'un gözleri benimkilere takıldı. "Üzerlerinde hiç sayı yok!" diye tısladı panikle. "Bomboşlar!"

Gülümsedim ve bakışlarımı onunkilere kilitledim. "Hades kaybettiğini söylüyor."

Saniyeler içinde tabureden kalkmışım, Hades'in zarları cebimde evime dönmüştü. Du Pont arkamdan bağırmaya başladı. Getirdiğim gaz kutusunu aldım. İçinde ne kadar olduğunu dinleyerek salladım. "Yeter," dedim ve Du Pont'a döndüm.

Oturduğu yerde titriyordu, gözleri faltaşı gibi açılmıştı. "Bu yanına kalmayacak," dedi, arkadaşlarına baktığında nefes alıp vermesi gittikçe hızlanıyordu. O şerefsizlerden hiçbiri artık tanınmaz haldeydi.

"Yanına kâr mı kalacak?" Güldüm ve gazı başından aşığı döktüm. Gaz vücuduna yayıldı ve bir santimi bile kurtulmayana kadar döktüm. Kutuyu kenara fırlatıp kulağına doğru eğildim. "Hades her zaman paçayı kurtarır." İçime çektim derinden. "Bunu ödeyecek olan sensin. Valan'la uğraştığın için. Ailesini öldürdüğüün için ..." Dramatik bir etki yaratmak için durakladım. "Olmayı seçtiğin ırkçı, faşist amcık olduğun için."

Bir kibrit çaktım ve alevin tahtada ilerleyişini izledim. Du Pont da izledi. Gözlerimle buluştu ve bana bakarken, gözlerim o piçin göreceğı son şeydi, kibriti kucağına bıraktım ... ve amcık hemen alevler tarafından yenildi.

Olduğum yerde kaldım, çığlıkları lanet bir Kulaklarıma bir senfoni gibi geldi. Yanında durdum, bedeni ölümle çökmeden önce gördüğü son şeyin yüzüm olmasına izin verdim ... ve Hades'in adaleti yerini bulmuştu.

Herifin cesedini tekmeleyerek arkadaşlarının yanına götürdüm, hâlâ haşlanmakta olan kafasına beyaz bir başlık geçirdim ve onları Klan akrabalarının bulması için bıraktım.

Ahırdan çıkarken elimdeki zarları yuvarladım, Hades'in kana susamışlığı şimdilik tatmin olmuştu. Thunder yanıma geldi ve bisikletlerimize bindik.

Kardeşimden aldıkları iki cana karşılık dört amcık canı takas edildi. Atımı sürerken gece havası kana bulanmış yüzümü tokatlarken gülümsedim. Çünkü Hades'in tekrar oynamaya karar vermesinin uzun sürmeyeceğini biliyordum.

Ve Hangmen'lerine bulaşmaya çalışan her kaltağı öldürürdü.

Bundan emin olurdum.

Karanlık Kucakladı

(Hades Hangmen 7)

Tanner & Adelita'nın hikayesi çok yakında!

Ayrıca, bu yaz başlayacak olan yeni Hades Hangmen roman serisine de göz atın!

Çalma Listesi

Glitter & Gold - Barns Courtney

Ain't No Rest For The Wicked - Cage The Elephant

Hard Time - Seinabo Sey

Yangın - Barns Courtney

GREAT NIGHT (feat. Shovels & Rope) - NEEDTOBREATHE

Tell That Devil - Jill Andrews

Heavy Is The Head - Zac Brown Band, Chris Cornell

Hate The Way You Love Me - John Paul White

Cover Me Up - Zac Brown Band

Never Seen Such Good Things - Devendra Banhart Hiçbir

Şey Gelmedi - Villagers

To Leave Something Behind - Sean Rowe

All I Want - Kodakline

Dust On The Ground - Bombay Bicycle Club

See You Again - Elle King

Güven - Jeremy James

Evin Yolunu Biliyorum - Andrew Galucki

I Am The Moon - The White Buffalo

Bruises - Lewis Capaldi

Yarın - Shakey Graves

Leave a Light On (Acoustic)- Tom Walker

Handyman - AWOLNATION

Psalm 23 (Live) - Shane & Shane

Bu alma listesini dinlemek için [buraya tıklayın](#)

Teşekkür

Aklımı başımda tuttuğu için kocam Stephen'a teşekkür ederim. Seninle ve küçük adamımız Roman'la geçen bu yıl hayatımın en güzel yılıydı. Dünyaya değişmem!

Roman, birini bu kadar çok sevmenin mümkün olduğunu hiç düşünmemiştim. Sen hayatımda yaptığım en iyi şeysin. Seni çok seviyorum, küçük dostum!

Anne ve baba, sürekli desteğiniz için teşekkür ederim.

Samantha, Marc, Taylor, Isaac, Archie ve Elias, hepinizi seviyorum.

Thessa, dünyadaki en iyi asistan olduğun için teşekkür ederim. En iyi düzenlemeleri yapıyorsun, beni düzenli tutuyorsun ve çok iyi bir arkadaşısın!

Liz, süper menajerim ve arkadaşım olduğun için teşekkür ederim.

Muhteşem editörüm Kia'ya. Bunu sensiz yapamazdım.

Neda ve Ardent Prose, size katıldığım için çok mutluyum. Hayatımı sonsuz derecede daha

organize edildi. Halkla ilişkiler kışını tekmeliyor!

Hangmen Harem'ime, daha iyi kitap arkadaşları isteyemezdim. Benim için yaptığınız her şey için teşekkür ederim. Karanlık Romantizm Devrimimizde bir adım daha ileri! Yaşasın Karanlık Romantizm!

Jenny ve Gitte, siz iki bayan hakkında ne hissettiğimi biliyorsunuz. Sizi çok seviyorum! Yıllar boyunca benim için yaptığınız ve yapmaya devam ettiğiniz her şeye gerçekten değer veriyorum!

Tüm ŞAŞIRTICI blog yazarlarına teşekkür ederim. Kariyerimi başından beri destekleyenler ve çalışmalarımı paylaşmama ve çatılardan haykırmama yardımcı olanlar.

Ve son olarak, okuyuculara teşekkür ederim. Siz olmasaydınız bunların hiçbiri mümkün olmazdı. Hades Hangmen dünyamız benim en sevdiğim yerlerden biri. Bazı insanlar

Bizi ve deri giyen favori erkeklerimize olan sonsuz sevgimizi anlayın... Ama birbirimize, kendi kabilemize sahibiz ve motorcu serimiz büyüdükçe ihtiyacımız olan tek şey bu!

Hangmen dünyamız kış tekmeliyor!

"Özgür Yaşa. Özgürce sür. Özgür Öl!"

Yazar Biyografisi

Tillie Cole, İngiltere'nin kuzeydoğusundaki küçük bir kasabadan geliyor. İngiliz annesi, İskoç babası, ablası ve çok sayıda kurtarılmış hayvanla birlikte bir çiftlikte büyümüştür. Mümkün olan en kısa sürede, Tillie büyük şehrin parlak ışıkları için kırsal köklerini terk etti.

Tillie, Newcastle Üniversitesi Dini Çalışmalar bölümünden mezun olduktan sonra on yıl boyunca profesyonel rugby oyuncusu eşini dünyanın dört bir yanında takip etmiş, bu arada öğretmenlik yapmış ve öğretmenlikten büyük keyif almıştır.

Okul öğrencileri Sosyal Bilgiler, kalemi kağıda dökmeden ve ilk romanını bitirmeden önce.

Birkaç yıl İtalya, Kanada ve ABD'de yaşadktan sonra, Tillie şimdi kocası ve yeni oğluyla birlikte memleketi İngiltere'ye yerleşti.

Tillie hem bağımsız hem de geleneksel olarak yayınlanmış bir yazardır ve aşağıdakiler de dahil olmak üzere birçok türde yazmaktadır: Çağdaş Romantizm, Karanlık Romantizm, Genç Yetişkin ve Yeni Yetişkin romanları.

Yazmadığı zamanlarda Tillie'nin en çok keyif aldığı şey küçük ailesiyle vakit geçirmek, kanepesine kıvrılıp film izlemek, çok fazla kahve içmek ve

O son kare çikolataya gerçekten ihtiyacı olmadığına kendini ikna ediyor.

Tillie'yi takip edin:

<https://www.facebook.com/tilliecoleauthor>

<https://www.facebook.com/groups/tilliecolestreetteam>

https://twitter.com/tillie_cole

Instagram: @authortilliecole

Ya da bana bir e-posta gönderin: authortilliecole@gmail.com

Ya da web siteme göz atın:

www.tilliecole.com

Yaklaşan yayınlarla ilgili tüm haberler için Tillie'nin haber bültenine katılın: [Buraya Tıklayın](#)

YouTube kanalına abone olun: [Buraya Tıklayın](#)

Daha Fazla Çeviri Kitap İçin
Bizi Telegramda Takip Edin.

TİK TİK

